

52000DC0092

Den syttende beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (1999) / * KOM/2000/0092 endelig udg. * /

DEN SYTTENDE BERETNING OM KONTROLLEN MED GENNEMFØRELSEN AF
FÆLLESSKABSRETTE(1999)

FORORD

SITUATIONEN INDEN FOR DE ENKELTE SEKTORER

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. FORORD

1.1. Statistisk oversigt over 1999

1.2. Situationen med hensyn til gennemførelsen af direktiver i 1999

1.3. Grafisk fremstilling, der viser de overtrædelsesprocedurer, Kommissionen har iværksat eller arbejdet med i 1999

1.4. Kommissionens anvendelse af EF-traktatens artikel 228 (udvikling i 1999)

2. SITUATIONEN INDEN FOR DE ENKELTE SEKTORER

2.1. DET INDRE MARKED

2.1.1. Den generelle strategi for EU's indre marked

2.1.2. Fri bevægelighed for personer samt unionsborgerskab

2.1.2.1. Indrejse og ophold

2.1.2.2. Valgret og valgbarhed

2.1.2.3. Regulerede erhverv

2.1.2.4. Selvstændige handelsagenter

2.1.3. Frie varebevægelser

2.1.3.1. EF-traktatens artikel 28 ff. (tidligere EF-traktatens artikel 30 ff.)

2.1.3.2. De forebyggende bestemmelser i direktiv 98/34/EF (tidligere 83/189/EØF)

2.1.3.3. Harmoniseret lovgivning

2.1.3.3.1. Fødevarer

2.1.3.3.2. Lægemidler

2.1.3.3.3. Kemiske produkter

2.1.3.3.4. Motorkøretøjer, traktorer og motorcykler

2.1.3.3.5. Byggematerialer

2.1.3.3.6. Udstyr

2.1.3.3.7. Kosmetiske produkter

2.1.3.3.8. Tekstilprodukter og fodtøj

2.1.3.3.9 Ansvar for defekte produkter

2.1.3.4. Særlige ordninger for fri bevægelighed

2.1.3.5. Toldunionen

2.1.4. Fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsret

2.1.4.1. Artikel 43 ff. og artikel 49 ff.

2.1.4.2. Finansielle tjenesteydelser

2.1.4.3. Kommerciel kommunikation

2.1.4.4. Medierne

2.1.5. Fri bevægelighed for kapital

2.1.6. Virksomhedernes vilkår

2.1.6.1. Selskabsret

2.1.6.2. Intellectuel ejendomsret

2.1.6.3. Databeskyttelse

2.1.6.4. Offentlige kontrakter

2.1.6.5. Direkte beskatning

2.1.6.6. Moms

2.1.6.7. Andre indirekte skatter

2.2. KONKURRENCE

2.2.1. Offentlige virksomheder

2.2.2. Monopoler

2.3. VIRKSOMHEDSPOLITIK, HANDEL, TURISME OG ERHVERVSDRIVENDE FORENINGER

2.4. UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGE

2.5. SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIK

2.5.1. Arbejdstagernes frie bevægelighed

2.5.2. Ligebehandling af mænd og kvinder

2.5.3. Arbejdsvilkår

2.5.4. Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

2.6. REGIONALPOLITIK OG SAMHØRIGHED

2.7. BUDGETSPØRGSMÅL

2.7.1. Generelle bemærkninger

2.7.2. Ukorrekt forvaltning

2.7.2.1. Procedurer indledt før 1999

2.7.2.2. Nye procedurer

2.8. ENERGI

2.8.1. Indledning

2.8.2. Det indre marked for elektricitet og naturgas

2.8.3. Energieffektivitet

2.8.4. Kulbrinter

2.9. TRANSPORT

2.9.1. Landtransport

2.9.2. Kombineret transport

2.9.3. Transport ad indre vandveje

2.9.4. Jernbanetransport

2.9.5. Søtransport

2.9.6. Lufttransport

2.10. TELEKOMMUNIKATION

2.11. INFORMATION, KOMMUNIKATION, KULTUR OG AV-SEKTOREN

2.12. MILJØ

2.12.1. Fri adgang til miljøoplysninger

2.12.2. Evaluering af miljøvirkninger

2.12.3. Luftforurening

2.12.4. Vand

2.12.5. Natur

2.12.6. Støj

2.12.7. Kemiske stoffer og bioteknologi

2.12.8. Affald

2.12.9. Miljø og industri

2.12.10. Strålebeskyttelse

2.13. LANDBRUG

2.13.1. Fri bevægelighed for landbrugsprodukter

2.13.2. Markederne

2.13.3. Harmoniserede områder

2.13.4. Gennemførelse af direktiv 98/34/EF (tekniske standarder og forskrifter) inden for landbrug

2.14. FISKERI

2.14.1. Ressourcer

2.14.2. Tilladelse til at føre et givet lands flag/fiskerilicenser

2.15. FORBRUGERBESKYTTELSE

2.15.1. Gennemførelse af de gældende direktiver

2.15.2. Sikkerhed og sundhed

2.15.3. Beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser

2.16. FÆLLESSKABERNES PERSONALE

2.17. STATISTIKKER

Europa-Kommissionen udarbejder hvert år en beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten. Det sker efter anmodning fra Europa-Parlamentet (beslutning af 9. februar 1983) og fra medlemsstaterne (erklæring nr. 19, stk. 2, der er knyttet til Maastricht-traktaten, der blev

undertegnet den 7. februar 1992). Beretningen imødekommer samtidig opfordringer fra Det Europæiske Råd og fra forskellige ministerråd.

1. FORORD

Kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten er en af Kommissionens hovedopgaver ifølge artikel 211 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Arbejdet varetages af Kommissionen bl.a. ved hjælp af overtrædelsesproceduren i henhold til EF-traktatens artikel 226 og muligheden for på ny at indbringe en sag for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 228, som er det, denne beretning handler om.

Der gives en oversigt over Kommissionens indsats i det pågældende år ved hjælp af følgende:

- en statistisk oversigt, der viser de forskellige faser i kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten og udviklingen i forhold til det foregående år (punkt 1.1)
- situationen med hensyn til gennemførelsen af EF-direktiverne i de enkelte medlemsstater, som er et vigtigt element i gennemførelsen af fællesskabsretten (punkt 1.2)
- en grafisk fremstilling, der for hver medlemsstat viser de overtrædelsesprocedurer, Kommissionen har iværksat eller arbejdet med i årets løb (punkt 1.3)
- en oversigt over anvendelsen af sanktionsmuligheden i medfør af EF-traktatens artikel 228 (punkt 1.4).

1.1. Statistisk oversigt over 1999

De statistiske oplysninger for 1999 vedrørende kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten afspejler den betydning, borgerne tillægger kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten, og den faste og konstante vilje Kommissionen har til at varetage sin funktion som den, der skal værne om den retlige orden i EU.

- Antallet af klager, som Kommissionens tjenestegrene modtog, fortsatte således stigningen i 1999, denne gang fra 1 128 i 1998 til 1 305 i 1999, svarende til en stigning på 16 % i forhold til 1998. Kommissionen har i 1999 atter spillet en særdeles aktiv rolle i opsporingen af overtrædelser, idet den selv opdagede 288 sager, heraf 16 på grundlag af forespørgsler fra Parlamentet og 10 på grundlag af anbringender. Disse sager vedrører i stort omfang nationale gennemførelsesforanstaltninger, der ikke er i overens stemmelse med direktiverne eller ikke gennemfører dem på korrekt vis.

- Det blev sendt 1075 åbningsskrivelser i 1999, hvilket ikke ligger langt fra tallet for 1998, hvor der blev afsendt 1101 åbningsskrivelser. Det bør bemærkes, at antallet af åbningsskrivelser som følge af manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger steg til 706 i 1999 fra 615 i 1998, mens antallet af åbningsskrivelser som følge af manglende overensstemmelse med direktiverne eller ukorrekt anvendelse af direktiverne faldt fra 486 i 1998 til 369 i 1999. Det er ikke givet, at der er en årsagssammenhæng - en sådan er i hvert fald ikke blevet påvist. Kommissionen forsøger at foretage en systematisering af kontrollen af, om de nationale bestemmelser er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, navnlig direktiverne, for bedst muligt at kunne foregribe individuelle klager. En sådan systematisk kontrol kommer til at få gavn af åbningsskrivelsens styrkede betydning i overtrædelsesproceduren som følge af de forskellige forbedringer af arbejdsmetoderne i forbindelse med overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indført fra 1996 og fremover. Åbningsskrivelsen skal varetage sin egentlige funktion, dvs. være en "anmodning om oplysninger", som ikke foregriber Kommissionens juridiske stillingtagen, der bliver fastlagt i den begrundede udtalelse.

- Der blev sendt 460 begrundede udtalelser i 1999. I forhold til de 675 begrundede udtalelser, der blev afsendt i 1998, er der tale om et fald på 32 %, hvilket bl.a. skyldes, at forvaltningen af denne fase af overtrædelsesproceduren i 1999 genfandt den sædvanlige rytme efter den betydelige indsats, der blev gjort i 1998 for at indhente efterslæbet for denne type kommissionsbeslutninger.

- Antallet af sagsanlæg ved Domstolen voksede i 1999, idet der blev anlagt 178 sager mod 123 i 1998. Antallet af beslutninger om sagsanlæg er fortsat lille i forhold til antallet af åbningsskrivelser (16,5 %), hvilket viser, at proceduren forud for en domstolsbehandling er effektiv. Stigningen i antallet af sagsanlæg i absolutte tal er således udtryk for, at overtrædelsesprocedurerne behandles i et stadigt stigende tempo.

- Sagsbehandlingen blev således endnu hurtigere i 1999: 529 ud af 722 åbningsskrivelser, der blev sendt til medlemsstaterne, vedrørte i 1999 overtrædelsesprocedurer indledt samme år, dvs. en andel på 73 % mod 48 % i 1998. Stigningen er også betydelig for begrundede udtalelser, idet 26 % af de begrundede udtalelser, der blev sendt i 1999, vedrørte overtrædelsesprocedurer indledt samme år, mens det tilsvarende tal for 1998 var 19 %.

- Antallet af beslutninger om henlæggelse af sager faldt samtidig lidt - med 3,2 %, nemlig fra 1 961 i 1998 til 1 900 i 1999, hvilket fortsat vidner om, at et stort antal sager om anvendelse af fællesskabsretten er blevet løst.

- Endelig fortsatte Kommissionens indsats for større åbenhed i 1999, idet der blev udsendt 221 pressemeddelelser vedrørende overtrædelsesprocedurer, og en del af dem omfattede flere enkeltsager om overtrædelse.

Disse tal viser klart, at forvaltningen af overtrædelsesprocedurerne er blevet endnu mere effektiv - uden tvivl som et resultat af Kommissionens administrative reformer på området.

1.2. Situationen med hensyn til gennemførelsen af direktiver i 1999

Nedenstående tabel giver en generel oversigt over situationen for så vidt angår meddelelsen af nationale foranstaltninger til gennemførelse af de direktiver, der var gældende pr. 31. december 1999.

Pr. 31. december 1999 havde medlemsstaterne i gennemsnit givet meddelelse om 94,53 % af de nationale foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af direktiverne. Der er således tale om et let fald i forhold til 1998 for tallet lå på 95,70 %. Dette gennemførelsesniveau er udtryk for, at medlemsstaterne skal gøre en fornyet indsats. Det er ganske vist ikke i sig selv et særligt stort tal, at under 6 % af de direktiver, der burde være gennemført, endnu ikke er det, men det har betydelige virkninger for, hvordan et integreret økonomisk område fungerer, og der er i nogle tilfælde tale om oplagte overtrædelser, der er mere eller mindre alvorlige, i de forskellige medlemsstater. Kommissionen må derfor opfordre medlemsstaterne til at sikre en bedre gennemførelse af EF-direktiverne.

>TABELPOSITION<

I forhold til situationen ved udgangen af 1998 er tallene for 1999 udtryk for visse fremskridt. F.eks. er en medlemsstat (Italien) som følge af sin gennemførelsesindsats i 1999 rykket fem pladser op i rangfølgen vedrørende gennemførelsesniveauet.

Til gengæld giver Grækenlands gennemførelsesniveau fortsat anledning til bekymring (fra 93,82 % i 1998 til 92,02 % i 1999).

I alle de øvrige medlemsstater er det tale om et let fald.

Oversigtstabellen i slutningen af del 1 i bilag IV til denne beretning giver nærmere oplysninger om de gennemførelsesforanstaltninger, der blev truffet i 1999, opdelt på medlemsstater og sektorer.

1.3. Grafisk fremstilling, der viser de overtrædelsesprocedurer, Kommissionen har iværksat eller arbejdet med i 1999

Følgende tre diagrammer omhandler antallet af igangværende overtrædelsessager pr. 31. december 1999 i faserne åbningsskrivelse, begrundet udtalelse og sagsanlæg ved Domstolen. En og samme medlemsstat ligger i alle tre diagrammer i betydelig afstand til nummer to. Den pågældende medlemsstat er den medlemsstat, mod hvilken der i 1999 blev indgivet flest klager, nemlig 225 ud af i alt 1 305 svarende til 17 %.

Diagrammerne viser endvidere, at tre medlemsstater (Frankrig, Italien og Grækenland) i alle tre procedurefaser indtager de tre første pladser, mens tallene for andre medlemsstater falder betydeligt efterhånden som proceduren skrider frem, hvilket tyder på en større effektivitet med hensyn til anvendelsen af fællesskabsretten forud for et evt. sagsanlæg ved Domstolen.

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

1.4. Kommissionens anvendelse af EF-traktatens artikel 228 (udvikling i 1999)

I 1999 vedtog Kommissionen fire beslutninger om fornyet sagsanlæg med anmodning om tvangsbøder mod Belgien, Grækenland, Frankrig og Luxembourg. De fire beslutninger vedrører sociale forhold og arbejdsmarkedsforhold (mens lignende beslutninger i 1998 hovedsageligt vedrørte miljøforhold). Kommissionen har i 1999 indbragt en af sagerne for Domstolen (Frankrig: kvinders natarbejde), mens de tre øvrige sagsanlæg pr. 31. december 1999 stadig var under forberedelse.

Pr. 31. december 1999 verserede fire andre sager ved Domstolen, hvoraf tre vedrørte Grækenland og en vedrørte Frankrig.

Endelig kunne Kommissionen i 1999 henlægge fire andre sager (vedrørende Grækenland, Frankrig, Italien og Luxembourg), som den havde besluttet at indbringe for Domstolen med anmodning om tvangsbøder, men hvor søgsmålet endnu ikke var rejst.

Dette bekræfter, at den sanktionsordning, der blev indført ved Maastricht-traktaten især har en afskrækkende virkning. Domstolen har således endnu ikke måttet idømme tvangsbøder for manglende efterkommelse af dens domme, fordi medlemsstaterne normalt bringer forholdene i orden, når det fornyede sagsanlæg indbringes, eller inden Kommissionens beslutninger herom effektueres.

>TABELPOSITION>

2. SITUATIONEN INDEN FOR DE ENKELTE SEKTORER

2.1. DET INDRE MARKED

2.1.1. Den generelle strategi for EU's indre marked

I meddelelsen af 18. februar 1999 [1] evaluerer Kommissionen gennemførelsen af den handlingsplan [2], der udløb den 31. december 1998. Efter resultaterne at dømme har handlingsplanen været en succes: I de fleste tilfælde - men ikke i alle - har man nået de planlagte mål. Tre ud af fire af de lovforslag, der anses for at være afgørende for etableringen af de lovgivningsmæssige rammer, er blevet vedtaget. Drøftelserne om beskatning har taget ny fart. Handlingsplanen har endvidere tilskyndet Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre fremskridt i retning af en mere effektiv gennemførelse af lovgivningen og mod en forbedring af de lovgivningsmæssige rammer.

[1] Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Vurdering af handlingsplanen for det indre marked, juni 1997 - december 1998 - KOM (1999) 74 af 18. februar 1999.

[2] Kommissionens meddelelse til Det Europæiske Råd om en handlingsplan for det indre marked - CSE (97) 1 endelig udg. af 4. juni 1997.

I november 1999 viste resultattavlen for det indre marked, at medlemsstaterne havde gjort fremskridt i gennemførelsen af direktiver vedrørende det indre marked. Procentdelen af direktiver, der endnu ikke er gennemført i en eller flere medlemsstater, er faldet til det halve i løbet af to år og ligger nu på omkring 12 %. Antallet af ikke-gennemførte direktiver pr. medlemsstat - udtrykt i procent - er ligeledes faldet betragteligt: kun fem medlemsstater har stadig et gennemførelsesunderskud på over 5 %.

I en meddelelse af 24. november [3], fremlægger Kommissionen sin "Strategi for det indre marked", og fastsætter de strategiske mål for det indre marked for de fem kommende år (2000-2004): en forbedring af borgernes livskvalitet, en effektivisering af EU's produkt- og kapitalmarkeder, en forbedring erhvervsklimaet og en udnyttelse af fordelene ved det indre marked i en verden under forandring. Der er endvidere blevet fastlagt en række operationelle mål. Hvert enkelt af disse dækker et bestemt politisk aspekt, der bidrager til gennemførelsen af et eller flere strategiske mål. De opgaver, der skal prioriteres på kortere sigt for at gennemføre disse operationelle mål, er fastlagt som "målrettede aktioner".

[3] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Strategien for EU's indre marked - KOM(1999) 624 endelig udg. af 24. november 1999.

Blandt de målrettede aktioner, der skal øge effektiviteten af de retlige rammer, kan nævnes en reduktion af medlemsstaternes gennemførelsesunderskud til under 1,5 % ved udgangen af 2000 og

lanceringen af et pilotprojekt, der tilbyder fællesskabsstøtte til nationale initiativer inden for området administrativt samarbejde. Dette pilotprojekt afløser Karolus-programmet om udveksling af embedsmænd, som sluttede ved udgangen af 1999.

En forenkling og en forbedring af kvaliteten af lovreglerne er politisk set prioriteret meget højt. Kommissionen fremlagde den 25. februar [4] de henstillinger, der er blevet udarbejdet som led i tredje fase af SLIM-initiativet og som omfattede forsikringslovgivningen, samordningsregler for social sikring og direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet. Grupperne vedrørende den fjerde fase af SLIM-initiativet har afsluttet deres arbejde og fremsatte henstillinger vedrørende en forenkling af fællesskabslovgivningen for selskaber, emballering og etikettering af farlige stoffer og af direktiverne om færdigpakkede varer. Virksomhedspanelet, der blev oprettet i 1998 som led i et pilotprojekt, er blevet hørt om forslaget til direktiv om affald fra elektrisk og elektronisk udstyr.

[4] Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Resultaterne af tredje fase af SLIM og status over gennemførelsen af henstillingerne fra første og anden fase - KOM(1999) 88 af 25. februar 1999.

Endelig skal dialogen med borgere og virksomheder, som blev lanceret af Det Europæiske Råd i Cardiff, sikre, at der telefonisk og over Internettet kan indhentes oplysninger om, hvordan man udnytter de rettigheder, som fællesskabsretten giver. Den giver ligeledes mulighed for at få feedback om de problemer, borgerne og virksomhederne kommer ud for på dette område, således at der kan findes konkrete løsninger på, hvordan det indre marked kan forbedres. Der blev som led i dialogen med virksomhederne oprettet et websted for virksomheder (<http://europa.eu.int/business>) i december 1998. Webstedet skal give dem direkte adgang til en bred vifte af nyttige oplysninger om udøvelse af erhvervsvirksomhed i det indre marked.

2.1.2. Fri bevægelighed for personer samt unionsborgerskab

2.1.2.1. Indrejse og ophold

Den 17. marts 1999 fremlagde Kommissionen en beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af direktiv 90/364, 90/365 og 93/96 (opholdsret) [5]. Beretningen indeholder en evaluering af gennemførelsen af de tre direktiver om opholdsret for studerende, pensionister og andre ikke-erhvervsaktive personer.

[5] KOM(1999)127 endelig udg.

Den 19. juli 1999, fremlagde Kommissionen en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om særlige foranstaltninger med hensyn til EU-borgernes indrejse og ophold, som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed (direktiv 64/221/EØF) [6]. I meddelelsen henleder Kommissionen opmærksomheden på nogle af de væsentligste problemer i forbindelse med direktivets gennemførelse og giver nogle retningslinjer og oplysninger om, hvordan disse problemer kan løses.

[6] KOM(1999) 372 endelig udg.

2.1.2.2. Valgret og valgbarhed

Alle medlemsstater har nu gennemført direktiv 94/80/EF, efter at Belgien den 27. januar 1999 vedtog en lov til gennemførelse af direktivet.

Kommissionen sendte den 30. juli 1999 en begrundet udtalelse til Tyskland vedrørende en ukorrekt gennemførelse af direktiv 93/109/EF. Ifølge den tyske lovgivning til gennemførelse af direktivet skal EU-borgere, der bor i Tyskland, anmode om at blive opført på valglisten inden hvert valg til Europa-Parlamentet, hvilket er i strid med direktivets artikel 9, stk. 4.

Kommissionen sendte den 30. juli en begrundet udtalelse til Tyskland vedrørende en ukorrekt gennemførelse af direktiv 94/80/EF i delstaterne Bayern og Sachsen. I de love, som de to delstater har vedtaget til gennemførelse af direktivet, bestemmes, at EU-borgere der bor i Tyskland skal anmode om at blive opført på valglisten inden hvert kommunalvalg, hvilket er i strid med direktivets artikel 8, stk. 3.

Kommissionen sendte den 11. august 1999 en begrundet udtalelse til Grækenland vedrørende en ukorrekt gennemførelse af direktiv 94/80/EF. Kommissionen påpeger, at loven på flere punkter ikke er i overensstemmelse med direktivet, hvilket især gælder kravet om, at personer for at udøve deres valgret skal have kendskab til græsk og have haft bopæl i landet i mindst to år.

2.1.2.3. Regulerede erhverv

Domstolens retspraksis

I den præjudicielle dom i sagen C-234/97, Fernández de Bobadilla mod Museo Nacional del Prado [7], præciserer domstolen begrebet "lovreguleret erhverv", som omhandlet i Rådets direktiv 89/48/EØF og 92/51/EØF vedrørende generelle ordninger for anerkendelse af eksamensbeviser. Af dommen fremgår blandt andet, at bestemmelser i en kollektiv overenskomst, som generelt regulerer adgangen til et erhverv eller dets udøvelse, kan være love eller administrative bestemmelser, som omhandlet i artikel 1, litra d), i direktiv 89/48 og artikel 1, litra f), i direktiv 92/51, hvilket navnlig gælder, når denne situation hidrører fra en ensartet administrativ politik på nationalt plan.

[7] Dom af 8. juli 1999, endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

Manglende efterkommelse af Domstolens domme

I forbindelse med de traktatbrudsprocedurer, der er indledt med henvisning til EF-traktatens artikel 228 (manglende efterkommelse af Domstolens domme), kan det oplyses, at de procedurer, der var indledt i de to sager om fri udveksling af tjenesteydelser for turistguider i Italien og Frankrig (dom afsagt den 26. februar 1991 i sag C-180/89 [8] og C-154/89 [9]), er blevet henlagt. Italien har således vedtaget nationale foranstaltninger - og givet Kommissionen meddelelse herom - til efterkommelse af ovennævnte dom, og for Frankrigs vedkommende er det forslag til dekret, som der tidligere er givet meddelelse om, nu blevet vedtaget.

[8] Dom af 26. februar 1991, Sml. 1991-I, s. 709.

[9] Dom af 26. februar 1991, Sml. 1991-I, s. 659.

Under det andet traktatbrudssøgsmål mod Grækenland vedrørende manglende meddelelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 89/48/EØF (første generelle ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser) har Kommissionen påstået fastsættelse af en tvangsbøde (jf. Domstolens dom af 23. marts 1995 i sag C-365/93 [10]). Sagen verserer stadig.

[10] Dom af 23. marts 1995, Sml. 1995-I, s. 499.

Af andre domme, der er afsagt af Domstolen og som endnu ikke er efterkommet, kan nævnes dommen af 22. marts 1994 (sag C-375/92 [11]) mod Spanien vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser for turistguider. Kommissionens gennemgang af de nye dekreter om udøvelsen af det pågældende erhverv, som de autonome områder har vedtaget, har vist, at der stadig er behov for at foretage visse ændringer af de regionale bestemmelser. Kommissionen afventer vedtagelsen af ændringer til dekreterne.

[11] Dom af 22. marts 1994, Sml. 1994-I, s. 923.

Sager, der verserer for Domstolen

Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen mod følgende medlemsstater:

- Spanien, for så vidt angår betingelserne for erhvervelse af det spanske certifikat som speciallæge (artikel 8 i direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser).

- Frankrig, for så vidt angår den manglende anerkendelse af kvalifikationer, som dykkere har erhvervet i andre medlemsstater, selv om det pågældende erhverv er omfattet af direktiv 92/51/EØF, der supplerer den generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser.

- Italien, for så vidt angår advokaters fri udveksling af tjenesteydelser og etablering af advokatkontor: For det første er det ifølge italiensk lov forbudt at oprette et advokatkontor i Italien i forbindelse med levering af tjenesteydelser, hvilket er i modstrid med Domstolens dom i sag C-55/94, Gebhard [12], og for det andet er Rådets direktiv 89/48/EØF (første generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser) ikke fuldt ud gennemført for så vidt angår advokaterhvervet.

[12] Dom af 30. november 1995, Sml. 1995-I, s. 4165.

Det skal desuden oplyses, at Kommissionen har frafaldet sagen C-98/259 mod Tyskland - om betingelserne for at få adgang til tandlægeerhvervet (Rådets direktiv 78/686/EØF og 78/678/EØF)

og navnlig EU-borgeres optagelse i sygesikringens fortegnelse - efter at Tyskland har givet meddelelse om lovregler, der bringer overtrædelsen til ophør.

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

Kommissionen har besluttet at indstævne Grækenland for Domstolen, fordi landet ikke har givet meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 97/38/EF, som ændrer Rådets direktiv 92/51/EØF.

Der blev i 1999 indledt traktatbrudsprocedurer mod visse medlemsstater, fordi de havde undladt at give meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 98/21/EF og 98/63/EF om en ajourføring af fortegnelsen over speciallægeuddannelser i Rådets direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser. Efter at have fået meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger har Kommissionen henlagt sagerne mod Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien, Luxembourg, Østrig, Finland og Det Forenede Kongerige i relation til direktiv 98/21/EF, samt sagerne mod Belgien, Frankrig, Italien, Østrig og Sverige i relation til direktiv 98/63/EF. For så vidt angår direktiv 98/21/EF har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Irland, Nederlandene og Portugal. Med hensyn til direktiv 98/63/EF, er der blevet sendt en begrundet udtalelse til Spanien, Irland, Nederlandene og Portugal.

I 1999 blev der også indledt - og henlagt - en sag mod Østrig, i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 78/686/EØF og 78/687/EØF (gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for tandlæger og samordning af uddannelsen), i hvilken forbindelse Østrig havde en særlig frist for gennemførelse, der udløb den 31. december 1998.

Manglende overensstemmelse og ukorrekt anvendelse af direktiverne

Kommissionen fik i 1999 forelagt ca. tyve klager om restriktioner, som anførtes at være uforenelige med EF-traktatens artikel 43 og 49 eller med direktiverne om gensidig anerkendelse af erhvervsuddannelser. Nogle har givet anledning til iværksættelsen af traktatbrudsprocedurer, mens andre er blevet henlagt som ubegrundede.

De procedurer, der var indledt mod visse medlemsstater for ukorrekt gennemførelse eller anvendelse af direktiverne, er blevet videreført. Der er således indledt en procedure mod Spanien vedrørende varigheden af uddannelsen for sygeplejersker med ansvar for den almene sygepleje, hvor svaret fra de spanske myndigheder på den begrundede udtalelse er ved at blive gennemgået.

I 1999 sendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Belgien vedrørende betingelserne for arkitekters levering af tjenesteydelser. Den gældende procedure i Belgien er for langsom, tung og kostbar, hvilket er i modstrid med Rådets direktiv 85/384/EØF (gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for arkitekter). Desuden anvendes reglen om, at erhvervene som arkitekt og bygningsingeniør ikke er sammenlignelige, på en måde, der er uforenelig med proportionalitetsprincippet.

Kommissionen har endvidere sendt en begrundet udtalelse til Østrig vedrørende betingelserne for at få adgang til stillinger som sygekasselæger, da delstaterne har etableret et diskriminerende system for tildeling af bonuspoint (dette system favoriserer de statsborgere, der er født i den pågældende delstat, samt deres efterkommere).

Og hvad angår den procedure, der er indledt mod Spanien vedrørende betingelserne for anerkendelse af eksamensbeviser erhvervet i latinamerikanske lande (proceduren er nævnt i tidligere beretninger), så udsætter man stadig at indbringe søgsmålet for Domstolen. Den genforhandling, som de spanske myndigheder har indledt med henblik på en ændring af visse bestemmelser i de internationale aftaler om anerkendelse af eksamensbeviser, fortsætter.

Dialog med de nationale myndigheder

For at styrke det administrative samarbejde og for hurtigt at finde løsninger på opståede problemer var Kommissionen også i 1999 i regelmæssig kontakt med de nationale myndigheder, dels gennem koordinationsgruppen for Rådets direktiver 89/48/EØF og 92/51/EØF (den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser) og dels gennem udvalgene af højtstående embedsmænd (navnlig på sundhedsområdet).

2.1.2.4. Selvstændige handelsagenter

For så vidt angår den overtrædelsesprocedure, der er indledt mod Italien for ukorrekt gennemførelse af direktiv 86/653/EØF, der blev nævnt i den foregående beretning, har Italien den 15. april 1999 ændret sin lovgivning i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger. Sagen er derfor blevet henlagt.

2.1.3. Frie varebevægelser

2.1.3.1. EF-traktatens artikel 28 ff. (tidligere EF-traktatens artikel 30 ff.)

Der findes stadig et stort antal nationale foranstaltninger, der kan virke hindrende for varebevægelserne. Statistikkerne viser dog, at niveauet har ligget stabilt de sidste år. I 1999 åbnede Kommissionen 257 nye sager, hvoraf omkring 100 vedrørte den samme sag (dioxinkrisen). Den 31. december 1999 var der 345 verserende overtrædelsessager.

Sagerne vedrørende fortolkningen af begrebet "fri varebevægelighed" har i 1999 vist sig lige så komplekse, som i tidligere år. Sagernes komplekse tekniske og juridiske karakter gør, at Kommissionen fortsat forsøger at løse problemerne i et snævert samarbejde med medlemsstaterne; Kommissionens foretrukne redskab i den forbindelse er "pakkemøder", som danner rammen for åbne og uformelle diskussioner, der kan resultere i en hurtig løsning på de problemer, som erhvervslivet gør opmærksom på. I 1999 har der været afholdt pakkemøder med alle medlemsstater, undtagen Luxembourg og Nederlandene. Generelt er disse møder en stor succes: af de sager, der har været genstand for undersøgelse, er omkring 50% blevet løst, enten på selve mødet eller ved at medlemsstaterne vedtager den lovgivning, som de på et sådant møde har forpligtet sig til at gennemføre. Hvad de egentlige konfliktfyldte sager angår, var der flere af sådanne sager sidste år, men alligevel udgør de kun ca. 15 % af de sager, der blev drøftet.

Man har i 1999 fortsat sin praksis med en gang om året at samle formændene for de nationale delegationer til et "pakkemøde". Dette års møde fandt sted i februar. Hovedvægten ved dette møde samt ved de forskellige pakkemøder, der er blevet afholdt i 1999, har været lagt på behovet for at fremme anvendelsen af gensidig anerkendelse, idet en stor del af de sager, der i sidste ende er blevet forelagt for Kommissionen let kunne have været løst gennem en sådan anerkendelse (problemer med gensidig anerkendelse af rengøringsmidler, stålprofiler, gummiprodukter m.v.). Pakkemøderne har her fungeret som ramme for afholdelse af seminarer om gensidig anerkendelse rettet til de nationale myndigheder - centrale såvel som decentrale - der skal foretage en sådan anerkendelse.

Når man ser på, hvilken sektor, der oftest har krævet Kommissionens indgriben, er det fødevarersektoren der i 1999 kommer ind på en førsteplads, som følge af en række klager fra belgiske virksomheder, der er blevet ramt af de restriktioner, som de andre medlemsstater har indført mod deres produkter som følge af dioxinkrisen. Når bortses fra denne placering, der helt og holdent er konjunkturbestemt, er der stadig flest sager vedrørende motorkøretøjer. Hvor det i 1998 lykkedes Kommissionen at løse problemer inden for denne sektor i Frankrig, Portugal og Tyskland, kom turen i 1999 især til Spanien. De kompetente nationale myndigheder har nu forenklet indregistreringsproceduren for biler og motorcykler, der importeres af privatpersoner.

Som i tidligere år har erhvervslivet ofte klaget til Kommissionen over markedsføringen af kosttilskud samt fødevarer tilsat vitaminer og næringsstoffer. Også i relation til parallelimport af pesticider og lægemidler samt kriterier for fastsættelse af prisen på lægemidler opfordrer erhvervslivet ofte Kommissionen om at gribe ind.

Kommissionen har i 1999 anlagt følgende sager ved Domstolen:

- mod Frankrig, hvor proceduren for at opnå tilladelse til markedsføring af kosttilskud samt fødevarer tilsat vitaminer, er langvarig og kostbar; mod Tyskland og Østrig, da kosttilskud beriget med vitaminer systematisk klassificeres som lægemidler, så snart prisen overstiger et bestemt beløb; og mod Belgien for så vidt angår pligten til at sætte et identifikationsnummer - for hver produktenhed - på kosttilskud (næringsmidler).

- mod Frankrig for ikke at have indsat en bestemmelse om gensidig anerkendelse i lovgivningen om gummiprodukter og for i lovgivningen om ædelmetaller ikke at anerkende de garantistempler og angivelser af karat i promille, der anvendes i de andre medlemsstater.

Kommissionen har i 1999 besluttet at anlægge følgende sager ved Domstolen:

- mod Italien og Spanien med hensyn til forbuddet mod markedsføring af chokolade, der indeholder andre fedtstoffer end kakaosmør.

Kommissionen har desuden i løbet af sidste år sendt begrundede udtalelser til Østrig (import af lægemidler, sundhedsoplysninger på fødevarer), til Frankrig (parallelimport af lægemidler), til Italien (import og eksport af guld i klumper) og til Grækenland (krav til mærkning af keramikfliser, vejledende priser for ikke-alkoholiske drikkevarer, indregistrering af importerede lastbiler).

For så vidt angår Domstolens praksis er der visse præjudicielle sager, som bør nævnes, på grund af deres tilknytning til overtrædelsessager, der behandles af Kommissionen:

- Dom af 3. juni 1999 i sag C-33/97, Colim NV [13], hvor Domstolen fastslog, at en medlemsstat ikke ved fastsættelse af sprogkrav kan forhindre markedsføringen af et produkt, der lovligt kan markedsføres i en anden medlemsstat, når der på etiketten optræder oplysninger (så som tegninger, symboler eller piktogrammer) der i fuldt omfang kan informere forbrugerne.

[13] Endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

- Dom af 11. marts 1999 i sag C-100/96, British Agrochemicals [14], hvor Domstolen præciserede, at der for et plantebeskyttelsesmiddel - som af en medlemsstat er indført fra en anden stat i Fællesskabet eller Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvor det allerede er omfattet af en markedsføringstilladelse - ikke kan stilles krav om udstedelse af en ny markedsføringstilladelse, såfremt det pågældende plantebeskyttelsesmiddel kan anses at være identisk med et produkt, som i den anden stat er omfattet af en markedsføringstilladelse udstedt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

[14] Sml. 1999-I, s. 1499.

Endelig glæder Kommissionen sig over den stigende anvendelse af ordningen om øget gennemsigtighed, der blev indført med Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF, og i henhold til hvilken medlemsstaterne er forpligtede til at informere Kommissionen om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet. I 1999 blev der kun givet meddelelse om 26 nationale foranstaltninger. Hovedparten af disse vedrørte markedsføring af lægeudstyr og elektriske apparater.

2.1.3.2. De forebyggende bestemmelser i direktiv 98/34/EF [15] (tidligere 83/189/EØF)

[15] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204, s. 37). Dette direktiv, der kodificerer og ophæver direktiv 83/189/EØF og ændringerne hertil, er blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, der udvider informationsproceduren til også at omfatte forskrifter vedrørende informationssamfundets tjenester (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

Informationsproceduren, der indførtes med direktiv 98/34/EF, er et grundlæggende instrument i bestræbelserne på at forebygge hindringer i samhandlen og sikre gensidig information. Direktivet pålægger medlemsstaterne at forelægge deres forslag til tekniske forskrifter for Kommissionen og de øvrige medlemsstater, således at det inden den endelige vedtagelse kan konstateres om de er i overensstemmelse med reglerne om det indre marked. Denne procedure, der tidligere kun omfattede varer, er siden den 5. august 1999 blevet udvidet til informationssamfundets tjenester. Direktiv 98/48/EF, der ændrer direktiv 98/34/EF, skal sikre et fast, gennemsigtigt og sammenhængende retsgrundlag ved at udvide konsultationsordningen mellem Kommissionen og medlemsstaterne - som allerede har vist sin værdi i relation til varer - til at omfatte udkast til nationale forskrifter, der særligt vedrører informationssamfundets tjenester.

Kommissionen har i 1999 modtaget 591 udkast til tekniske forskrifter (hvoraf 13 angår regler vedrørende informationssamfundets tjenester), som er blevet gennemgået af Kommissionens tjenestegrene. Antallet var i 1997 på 900 [16] og i 1998 på 604 [17]. Disse tal viser, at medlemsstaterne på trods af, at det indre marked officielt trådte i kraft ved udgangen af 1992, vedbliver at indføre et stort antal tekniske forskrifter. Disse tekniske forskrifter truer det indre marked og de fordele, som det giver erhvervslivet.

[16] Statistikkerne vedrørende de forskrifter, der blev meddelt i løbet af 1997, er offentliggjort i EFT C 281 af 10.9.1998, s. 3.

[17] Statistikkerne vedrørende de forskrifter, der blev meddelt i løbet af 1998, er offentliggjort i EFT C 228 af 11.8.1999, s. 7.

Af de 591 meddelelser som Kommissionen modtog i 1999, har 44 [18] givet anledning til udførlige udtalelser, hvilket betyder, at den pågældende forholdsregel skal ændres med henblik på at fjerne de uberettigede hindringer for den frie bevægelighed for varer eller informationssamfundets tjenester, som den ellers kunne give anledning til. Medlemsstaterne har afgivet 97 [19] udførlige udtalelser. Kommissionen har i forbindelse med én [20] meddelelse anmodet om et års udsættelse, fordi den angik et område, som er omfattet af et forslag til Rådets direktiv [21].

[18] Pr. 31. december 1999. Fristen for at afgive udførlige udtalelser i forbindelse med udkast til forskrifter, som der er givet meddelelse om i 1999, udløber den 31. marts 2000.

[19] Pr. 31. december 1999. Fristen for at afgive udførlige udtalelser i forbindelse med udkast til forskrifter, som der er givet meddelelse om i 1999, udløber den 31. marts 2000.

[20] Pr. 31. december 1999. Fristen for at meddele medlemsstaterne, at der anmodes om udsættelse i forbindelse med forskrifter fra 1999, udløber den 31. marts 2000.

[21] Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om elektronisk handel i det indre marked.

Siden 1989 har Kommissionen sikret sig, at meddelelsespligten overholdes ved systematisk at gennemgå medlemsstaternes officielle publikationer. Konstaterer Kommissionen, at der er sket en tilsidesættelse af bestemmelserne i direktiv 98/34/EF, indledes der enten en dialog med den pågældende medlemsstat med henblik på at løse problemet, eller der indledes en overtrædelsesprocedure i henhold til EF-traktatens 226 i EF-traktaten. Ved udgangen af 1999 verserede der ca. 15 af denne type sager.

Endvidere har Domstolen den 11. maj 1999 i sagerne C-425/97, C-426/97 og C-427/97, Albers, i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse præciseret rækkevidden af den undtagelse fra meddelelsespligten, som gælder for regler til gennemførelse af fællesskabsakter: en forskrift, der bl.a. skal forebygge indgivelse af et stof til kvæg og som er truffet for at opfylde statens forpligtelser i henhold til et fællesskabsdirektiv, er, hvis den er bindende, en teknisk forskrift, men den medlemsstat, som har vedtaget en sådan forskrift, er i henhold til direktivets artikel 10 fritaget for at anmelde forskriften til Kommissionen.

Desuden har Domstolen i dom af 3. juni 1999, sag C-33/97, Colim NV, præciseret, hvad der forstås ved begrebet teknisk forskrift og betingelserne for at en forskrift, der erstatter en teknisk forskrift, er omfattet af meddelelsespligten. En national forskrift, som gengiver eller erstatter eksisterende forskrifter uden tilføjelse af nye eller supplerende specifikationer, kan ikke anses for at være "et udkast" til en teknisk forskrift, og er derfor heller ikke underlagt meddelelsespligten, såfremt de nævnte forskrifter er blevet vedtaget efter ikrafttrædelsen af direktiv 83/189/EØF og behørigt er blevet meddelt Kommissionen. Domstolen bemærkede iøvrigt i dommen, at fastsættelsen af sprogkrav i relation til etikettering, brugsanvisninger og garantibeviser kan udgøre hindringer for handelen inden for Den Europæiske Union, selv om et sådant krav ikke er en teknisk forskrift i direktivets forstand.

2.1.3.3. Harmoniseret lovgivning

Spørgsmålene vedrørende landbrugsprodukter behandles i punkt 2.13.2

2.1.3.3.1. Fødevarer

Generelt har medlemsstaterne vedtaget gennemførelsesforanstaltningerne til direktiverne inden for fødevarerektoren, uden dog konsekvens at overholde de frister, der er fastsat deri.

Kommissionen fik meddelelse om et stort antal gennemførelsesforanstaltninger i 1999. Således kunne 66 sager om manglende meddelelse henlægges ved årets udgang. Kommissionen udsendte i 1999 åbningsskrivelser i 47 sager. Kommissionen afgav endvidere 4 begrundede udtalelser og besluttede at indbringe 3 sager for Domstolen.

For så vidt angår utilstrækkelig gennemførelse af direktiver og forordninger besluttede Kommissionen at fremsende én åbningsskrivelse og at henlægge to sager. På samme tid er der indgivet 4 klager, som er under behandling.

2.1.3.3.2. Lægemidler

Kommissionen fik i 1999 meddelelse om næsten alle de gennemførelsesforanstaltninger, som manglede at blive indberettet til Kommissionen. På nuværende tidspunkt har fjorten ud af de femten medlemsstater gennemført samtlige direktiver på lægemiddelområdet. Kun Frankrig har endnu ikke tilendebragt gennemførelsen.

Som i de foregående år er der ligeledes nogle generelle problemer vedrørende medlemsstaternes fortolkning og anvendelse af lægemiddeldirektiverne. Disse problemer består hovedsagelig i, at medlemsstaterne fortolker begrebet "lægemidler" forskelligt (ofte med den følge, at der opstår hindringer for samhandelen med varer) og i, at der klages over, at nationale myndigheder ikke skulle have overholdt direktivet om gennemsigtighed 89/105/EØF. Medlemsstaternes gennemførelse og anvendelse af artikel 4, stk. 8, litra a, i-iii i direktiv 65/65/EØF og forvaltningen af den fornyede tilladelse for "gamle" lægemidler omfattes ligeledes af igangværende traktatbrudsprocedurer. Kommissionen undersøger med stor opmærksomhed disse problemer og klager. Planerne om at foretage en kodificering af lægemiddellovgivningen (human og veterinær), der skal give et bedre overblik over lovgivningen og i sidste ende effektivisere anvendelsen heraf, er allerede meget fremskredne (Kommissionen har i 1999 forelagt et officielt forslag til Rådet og Europa-Parlamentet).

2.1.3.3.3. Kemiske produkter

På det kemiske område er 40 traktatbrudsprocedurer vedrørende manglende indberetning af gennemførelsesforanstaltninger blevet henlagt i løbet af 1999. Sagerne angik klassificering, etikettering og emballering af farlige præparater, (direktiv 96/65), begrænsninger af markedsføringen af farlige stoffer og præparater (direktiv 91/338, 94/60, 96/55, 97/10, 97/16, 97/56 og 97/64) samt gødning (direktiv 93/69, 96/28, 97/63 og 98/3). Efter fremsendelsen af 6 begrundede udtalelser vedrørende direktiver, hvor fristen for gennemførelse udløb i 1998 (direktiv 97/56, 97/64 og 98/3) har de fleste af medlemsstaterne gennemført direktiverne.

Der verserer således 9 traktatbrudsprocedurer for manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger. De fleste af disse sager er indbragt for Domstolen. Sagerne angår især direktivet vedrørende begrænsninger af markedsføringen af farlige stoffer og præparater (direktiv 97/56), men angår også direktivet om klassificering, etikettering og emballering af farlige præparater (direktiv 96/65), direktivet om gødning (direktiv 98/3) og eksplosivstoffer (direktiv 93/15).

Gennemførelsesfristen for tre direktiver om god laboratoriepraksis (afgørelse 1999/662 og direktiv 1999/11 og 1999/12) udløb i september 1999. Elleve medlemsstater havde ikke gennemført direktiverne rettidigt.

Der er indledt to sager om ukorrekt gennemførelse af direktiv 93/15/EØF om markedsføring af eksplosivstoffer.

2.1.3.3.4. Motorkøretøjer, traktorer og motorcykler

Fællesskabsdirektiverne vedrørende motorkøretøjer gennemføres generelt stadig inden udløbet af de angivne frister. I de enkelte tilfælde, hvor gennemførelsen sker for sent er det normalt tilstrækkeligt at indlede en traktatbrudsprocedure for manglende meddelelse for at sikre, at direktivet gennemføres inden for en sædvanligvis kort frist.

Situationen er dog blevet forværret i 1999, da flere medlemsstater ikke har været i stand til at foretage gennemførelsen inden for de fastsatte frister, hvilket måske skyldes den betydelige stigning i antallet af direktiver, der under hensyn til den tekniske udvikling ændrer tidligere direktiver. Forsinkelser i gennemførelsen kan ligeledes konstateres med hensyn til direktiv 98/69/EF (også kaldet "Auto-oil direktivet"), der bl.a. blev vedtaget med henblik på at reducere grænseværdierne for forurenende emissioner fra visse kategorier af motorkøretøjer.

Det samme gælder for Kommissionens direktiv 98/38/EF, 98/39/EF, 98/40/EF og 98/89/EF der under hensyn til den tekniske udvikling ændrer Rådets direktiver om landbrugs- og skovbrugshjultraktorer, idet de endnu ikke ved udgangen af 1999 var blevet gennemført af henholdsvis 6, 5, 4 og 9 medlemsstater. De tilsvarende tal (angivet i parentes) for manglende meddelelse om gennemførelsen af direktiver om ændring af Rådets direktiver om motorkøretøjer under hensyn til den tekniske udvikling er som følger: Kommissionens direktiv 98/77/EF (4), 98/90/EF (5), 1999/7/EF (6), 1999/14/EF (7), 1999/15/EF (7), 1999/16/EF (7), 1999/17/EF (7) et 1999/18/EF (7). I relation til ændringer af Rådets direktiver om to- og trehjulede køretøjer under hensyn til den tekniske udvikling, havde henholdsvis 7, 7, 7 og 8 medlemsstater endnu ikke

gennemført Kommissionens direktiver 1999/23/EF, 1999/24/EF, 1999/25/EF og 1999/26/EF ved udgangen af 1999.

For så vidt angår direktiv 98/69/EF om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer, havde 9 medlemsstater stadig ikke gennemført direktivet ved udgangen af 1999.

Som det fremgår af den sekstende beretning (vedrørende 1998) skulle direktiv 97/24/EF om visse dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer være gennemført senest den 18. december 1998. I medfør af dette direktiv indførtes en obligatorisk typegodkendelse for to- og trehjulede køretøjer fra den 17. juni 1999. Ved udgangen af 1999, havde to medlemsstater endnu ikke gennemført direktivet og traktatbrudsprocedurerne for manglende meddelelse havde nået stadiet for sagsanlæg ved Domstolen. Direktiv 98/14/EF om typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer var ved udgangen af 1999 blevet gennemført af alle medlemsstater med undtagelse af én. I samme periode havde to medlemsstater stadig ikke gennemført direktiv 97/54/EF om landbrugs- og skovbrugshjultraktors maksimalhastighed. Der er således blevet indledt to procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 226 (tidl. artikel 169).

2.1.3.3.5. Byggematerialer

Der er indledt en traktatbrudsprocedure for så vidt angår Østrigs gennemførelse af direktiv 89/106/EØF, fordi visse bestemmelser i den østrigske lov ikke var i overensstemmelse med direktivet. Der er sendt et brev til de østrigske myndigheder med anmodning om yderligere oplysninger, således at de nærmere kan redegøre for deres holdning.

I forbindelse med en overtrædelsesprocedure, der er iværksat mod Grækenland om kvalitetskontrol af visse former for importeret stål, kunne svaret på den begrundede udtalelse, som blev sendt til de græske myndigheder den 4. december 1998, ikke anses for at være tilfredsstillende og Kommissionen besluttede i december 1999, at godkende at de græske myndigheder kontaktes inden sagen indbringes for EF-Domstolen.

2.1.3.3.6. Udstyr

(mekanisk og elektromekanisk udstyr, personlige værnemidler, gas- og tryklufthusudstyr, udstyr til færdigpakninger og retslig metrologi, medicinsk apparatur og lystfartøjer)

I 1999 havde alle medlemsstater vedtaget nationale regler til gennemførelse af bestemmelserne i direktiv 94/25/EF om lystfartøjer.

I løbet af året blev der gjort betydelige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af direktiver inden for ovennævnte sektorer. Således er de fleste direktiver, hvis gennemførelsesfrist udløb den 31. december 1999, bl.a. direktiv 93/42/EF, 94/9/EF, 97/53/EF, der også blev omtalt i den sekstende årsberetning for 1998, blevet gennemført i alle medlemsstaternes lovgivninger. Der er dog problemer i forbindelse med to direktiver, der gennemgås i det følgende.

Der er ligeledes konstateret mange fremskridt med hensyn til ukorrekt gennemførelse af direktiverne og den nationale lovgivnings manglende overensstemmelse med direktiverne. Der er imidlertid stadig vanskeligheder med hensyn til direktiv 98/37/EF (maskiner), og direktiv 89/686/EØF (personlige værnemidler). Der blev således i 1999 behandlet 55 tilfælde af overtrædelser, hvoraf 20 blev registreret i 1999. Ved udgangen af 1999 var der 28 tilbage, heraf 7 tilfælde med manglende meddelelse og 21 andre sager. Der er blevet indbragt én sag for Domstolen - mod Italien - for ukorrekt gennemførelse af direktiv 73/23/EØF.

For så vidt angår sagerne om manglende meddelelse er situationen følgende:

I relation til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF om elevatorer er der indbragt en sag mod Frankrig for Domstolen. Italien og Luxembourg, som i 1999 var blevet indstævnet for Domstolen, har i 1999 givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Endelig har Kommissionen i relation til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF om trykbærende udstyr i 1999 besluttet at sende en begrundet udtalelse til Tyskland, Irland, Italien og Luxembourg. For Luxembourgs vedkommende blev den begrundede udtalelse også sendt i 1999.

2.1.3.3.7. Kosmetiske produkter

Kommissionen kunne i 1999 konstatere fremskridt med hensyn til gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om kosmetiske midler.

For så vidt angår sagerne om manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger til fællesskabsdirektiver, kunne Kommissionen henlægge mange traktatbrudsprocedurer over for medlemsstaterne som følge af, at visse medlemsstater gav meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 97/45/EF, 97/18/EF og 98/16/EF. Ikke desto mindre beklager Kommissionen det forhold, at en række medlemsstater endnu ikke har gennemført direktiv 97/18/EF om udsættelse af datoen for forbud mod afprøvning af kosmetiske midlers bestanddele eller forbindelser heraf på dyr, som skulle have været gennemført i medlemsstaternes lovgivning senest den 31. december 1997 for at give de berørte erhverv en vis beskyttelse. Med hensyn til Rådets direktiv 93/35/EØF om sjette ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF er det kun Frankrig, der endnu ikke har tilendebragt gennemførelsen ved offentliggørelse af gennemførelsesdekreter. Endelig har elleve medlemsstater allerede givet Kommissionen meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Kommissionens direktiv 98/62/EF om treogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 76/768/EØF, som skulle gennemføres i den nationale lovgivning senest den 30. juni 1999.

Kommissionen undersøger nøje de tilfælde af overtrædelse, der ikke vedrører manglende meddelelse af nationale gennemførelsesbestemmelser, og den dialog, som finder mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder, fører til tilfredsstillende løsninger.

2.1.3.3.8. Tekstilprodukter og fodtøj

Gennemførelsesfristen for direktiv 97/37/EF om tilpasning af bilag I og II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/74/EF om betegnelser for tekstilprodukter til det tekniske fremskridt udløb 1. juni 1998. I 1999 blev gennemførelsen af direktivet tilendebragt i alle medlemsstater. De traktatbrudsprocedurer, der i 1998 blev indledt mod Italien, Belgien og Luxembourg, blev alle henlagt.

For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/11/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende mærkning af materialer anvendt i hovedbestanddelene af fodtøj med henblik på salg i detailledet er gennemførelsen nu endeligt afsluttet i samtlige medlemsstater. Proceduren for manglende meddelelse mod Luxembourg blev henlagt i 1999.

2.1.3.3.9 Ansvar for defekte produkter

Kommissionen har indledt tre sager som følge af, at de nationale gennemførelsesforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten. Med vedtagelsen af den østrigske lov om ændring af gennemførelsesloven blev overtrædelsen bragt til ophør og sagen kunne henlægges. Kommissionen besluttede i december 1999 at indbringe de to sager mod Frankrig og Grækenland for Domstolen.

Direktiv 1999/34/EF har til formål at udvide reglerne om produktansvar til uforarbejdede landbrugsvarer. Medlemsstaterne skal senest den 4. december 2000 have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

Den første præjudicielle sag om fortolkningen af direktiv 85/374/EØF er blevet indbragt for Domstolen (sag C-203/99). Sagen angår, hvorvidt de offentlige myndigheder, der driver et hospital i Danmark, kan holdes ansvarlige for, at en patient ikke kunne få et organ transplanteret, fordi det var blevet beskadiget.

2.1.3.4. Særlige ordninger for fri bevægelighed

Kulturgoder

Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Republikken Østrig ved Domstolen for manglende gennemførelse og meddelelse af datoen for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF af 17. februar 1997 om ændring af bilaget til direktiv 93/7/EØF [22].

[22] EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59.

Med denne ene undtagelse har alle medlemsstaterne givet meddelelse om bestemmelser til gennemførelse af Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område [23] og af ovennævnte direktiv 96/100/EF. Kommissionen er derfor sammen med medlemsstaterne gået i gang med at analysere direktivernes gennemførelse med

henblik på udfærdigelsen af den rapport, som den skal forelægge for Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

[23] EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74.

Hurtig indgriben ved alvorlige hindringer for den frie bevægelighed af varer

Rådets forordning (EF) nr. 2679/98 af 7. december 1998 om det indre markeds funktion med hensyn til fri bevægelighed for varer mellem medlemsstaterne trådte i kraft i begyndelsen af 1999 [24].

[24] EFT L 337 af 12.12.1998, s. 8.

Det varslingsystem, som forordningens artikel tre indfører, har været anvendt flere gange med succes. De berørte medlemsstater har på tilfredsstillende vis svaret på Kommissionens anmodninger om oplysninger, og man har ikke konstateret nogen hindringer i forordningens forstand. De omhandlede sager vedrørte:

- hindringer på det belgiske vejnet som følge af de belgiske landevejstransportørers aktioner i juni 1999

- hindringer på det belgiske vejnet som følge af protestaktioner udført af belgiske landmænd i forbindelse med dioxin-krisen i juni 1999

- aktionsdagen for europæiske landevejstransportører i oktober 1999.

2.1.3.5. Toldunionen

På toldområdet har Kommissionens aktiviteter hovedsagelig været koncentreret om at forvalte de toldinstrumenter, der er nødvendige til gennemførelsen af EU's fælles politik (i relation til handel, landbrug, miljø, offentlig sundhed mv.) med henblik på - inden for Kommissionens kompetenceområde - at kontrollere de ydre grænser, at varetage EU-borgernes sikkerhed, at overvåge, at virksomhedernes samhandel foregår på en fair måde inden for det indre marked og Den Økonomiske og Monetære Union. Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen har for at varetage disse opgaver i relation til Toldunionen iværksat en række foranstaltninger, som navnlig har til formål at etablere en integreret nomenklatur for toldområdet, at forvalte databaser over tariffordninger og over regler for oprindelse, at etablere en ordning for udveksling af oplysninger med henblik på kontrol i forbindelse med bekæmpelsen af bedrageri og andre uregelmæssigheder. Disse foranstaltninger gør det muligt for Fællesskabet at føre en aktiv handelspolitik både i relation til præferenceordningerne og i relation til kontrollen med regler for oprindelse eller ved forvaltningen af anti-dumping bestemmelserne. Også kontrollen med EF-reglernes gennemførelse er et afgørende aspekt af Kommissionens politik på området.

Det kan i den forbindelse nævnes, at der er sendt en begrundet udtalelse til Sverige for manglende overholdelse af artikel 76 i Fællesskabets toldkodeks og artikel 254 ff. i gennemførelsesbestemmelserne. For at lette gennemførelsen af formaliteter og procedurer mest muligt, uden at det går ud over en korrekt toldbehandling, kan toldmyndighederne i henhold til artikel 76, stk. 1, litra a), på de betingelser der fastsættes efter Toldkodeksudvalgets procedure, tillade, at toldangivelsen ikke indeholder visse dokumenter som sædvanligvis er nødvendige for anvendelsen af de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til. De betingelser, der er fastsat af det nævnte udvalgs procedure, fremgår af artikel 254 ff. i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 [25], der indeholder visse bestemmelser til gennemførelse af EF-toldkodeksen i henhold til de betingelser, der især fremgår af artikel 255-257 i nævnte forordning, indrømmer toldmyndighederne en frist for fremlæggelse af manglende dokumenter, såfremt visse betingelser er opfyldt. De svenske toldmyndigheder har imidlertid ikke gjort brug af disse bestemmelser. De svenske myndigheder opkræver således, i tilfælde af at en importør ikke er i besiddelse af et af de krævede dokumenter så som et certifikat for præferenceoprindelse, den samlede importafgift mod tilbagebetaling af det nævnte beløb når dokumentet forelægges.

[25] EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1

En anden begrundet udtalelse er i løbet af året blevet sendt til Den Helleniske Republik, dels begrundet i, at strukturen og organisationen af de græske havne i frizonen indebærer en toldkontrol, der er uforenelig med flere af bestemmelserne i EF's toldkodeks og

gennemførelsesbestemmelserne hertil og dels begrundet i, at der i visse tilfælde i forbindelse med import af biler stilles formalitetskrav og krav om kontrol, som er uforenelige med direktiv 77/388/EØF [26] og 92/12/EØF [27] om moms.

[26] EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1

[27] EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1

To sager, der tidligere var indledt, har kunnet henlægges, efter at de pågældende medlemsstater har rettet sig efter Kommissionens tilkendegivelser. Det drejer sig først og fremmest om Belgien, som har ophævet cirkulæret, hvorefter en eksporterklæring afhængig af eksportørens valg enten kan forelægges det kompetente hovedtoldkontor i Belgien eller det belgiske toldkontor, hvorfra varerne forlader landet, hvorimod artikel 161, stk. 5, i EF-toldkodeksen foreskriver, at udførelsesangivelser skal indgives til det toldsted, der varetager tilsynet på det sted, hvor eksportøren er etableret eller hvor varerne emballeres eller indlastes til udførsel. Den anden henlagte sag vedrører Portugal, der har truffet foranstaltninger for at efterkomme Domstolens dom af 17.6.1997 i sagen C-164-95 om tarifiering af revet ost, der på importtidspunktet - på grund af den måde, hvorpå den er emballeret og opbevares - fremtræder som klumpet og efter udpakning og efter at have været udsat for luftens påvirkning smuldrer i uensartede klumper [28].

[28] Saml. 1997, s. I-3441

2.1.4. Fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsret

2.1.4.1. Artikel 43 ff. og artikel 49 ff.

Den tyske lovgivning om patentagenter indeholder visse bestemmelser om udøvelsen af denne profession, hvorefter en person, der ikke har bopæl i Tyskland og som heller ikke er etableret i landet, kun kan medvirke i en procedure for Patentkontoret, såfremt den pågældende er udnævnt som repræsentant for en tysk patentagent eller advokat. En patentagent kan desuden kun repræsentere en patentansøger overfor Patentkontoret, hvis han har adresse hos en kollega, der er etableret i Tyskland. Sådanne betingelser giver problemer i relation til princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der fremgår af EF-traktatens artikel 49, og der er derfor blevet sendt en begrundet udtalelse til de tyske myndigheder.

I henhold til den franske lovgivning til regulering af patentansøgninger og professionen som patentagent er det kun patentagenter, der har bestået en egnethedsprøve og dermed er opført på den franske liste, der kan repræsentere deres klienter overfor det nationale institut for industriel ejendomsret. Endvidere kræves, at en patentagent skal have en erhvervsmæssig etablering i landet. Sådanne krav giver problemer i relation til princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der fremgår af EF-traktatens artikel 49 og som nærmere erreguleret af direktiv 89/48/EØF [29] om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed. Der er derfor blevet sendt en begrundet udtalelse til de franske myndigheder.

[29] Jf. ovenfor.

Kommissionen har desuden besluttet at indbringe en sag for Domstolen mod Italien da alle fysiske og juridiske personer, der arbejder som speditører, i henhold til loven om indførelse af en fortegnelse over autorisationerne til speditører, har pligt til at lade sig opføre i et særskilt register, som føres af handelskammeret i det pågældende område. Dette registreringskrav hindrer imidlertid, at økonomiske aktører, som ikke er etableret i Italien, i henhold til EF-traktatens artikel 49 lejlighedsvis kan udføre deres virksomhed i Italien.

Ifølge de portugisiske bestemmelser om de standarder, der gælder for luftfotografering i forbindelse med tjenesteydelser, gives der kun tilladelse til udenlandske virksomheder og udlændinge i behørigt begrundede tilfælde. Der er tale om diskrimination på grundlag af nationalitet, som ikke kan begrundes i hensynet til den offentlige sikkerhed. Dette er baggrunden for Kommissionens beslutning om at indbringe sagen for Domstolen.

For så vidt angår muligheden for at stille arbejdskraft til rådighed i forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser har Kommissionen besluttet at få to landes lovgivning efterprøvet ved Domstolen. Dels den gældende italienske lovgivning, hvorefter enhver grænseoverskridende aktivitet udført af virksomheder med midlertidig arbejdskraft er forbudt, og hvorefter virksomheden skal have sit hjemsted i Italien. Dels den tyske lovgivning, hvorefter det inden bygningsindustrien er

tilladt at overføre arbejdstagere mellem to virksomheder, mens det er forbudt, hvis det sker på tværs af grænserne.

For så vidt angår private vagtvirksomheder har Kommissionen indbragt en sag ved Domstolen om kravet i den belgiske lovgivning om, at juridiske personer skal have et driftssted i Belgien. Generaladvokaten har i sit forslag til afgørelse af 16. september 1999 (sag C-355/98) fulgt Kommissionens holdning. Kommissionen har ligeledes indbragt en sag for Domstolen om den italienske lovgivning vedrørende samme sektor, da der her stilles krav om statsborgerskab for at udøve enhver aktivitet - lønnet såvel som ulønnet.

2.1.4.2. Finansielle tjenesteydelser

Dialog med de nationale myndigheder

Ud fra et ønske om at styrke det administrative samarbejde og gøre det muligt hurtigt at løse de problemer, der opstår, har Kommissionen i 1999 opretholdt regelmæssige kontakter med de nationale myndigheder både gennem de institutionelle udvalg (Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, Forsikringsudvalget, Kontaktudvalget for Institutter for Kollektiv Investering i Fast Ejendom) og ad hoc-fortolkningsgrupper (nationale ekspertgrupper for betalingssystemer, GTIAD (arbejdsgruppen om fortolkning og anvendelse af bankdirektiverne, arbejdsgruppen om fortolkning på forsikringsområdet, fortolkningsgruppen for egenkapitaldirektivet osv.) samt gennem grupper på højt niveau ("High Level Security Supervisors Committee" på værdipapirområdet).

Klager og konstaterede overtrædelser

Inden for banksektoren har Kommissionen i 1999 indledt fem traktatbrudsprocedurer på grund af formodet overtrædelse af EF-traktatens artikel 43 og 49.

To sager vedrører Italien. I det første tilfælde drejer det sig om formodet diskrimination på grundlag af nationalitet i forbindelse med refusion af skattegodtgørelser til banker. Der er blevet sendt en begrundet udtalelse til medlemsstaten med det formål at få oplyst, hvilke kriterier der ligger til grund for den liste, der anvendes ved refusionen af sådanne skattegodtgørelser. Den anden sag angår lovgivningen om kildeskat på renter af lån. Kommissionen foretager en undersøgelse for at vurdere om den italienske lovgivning behandler kreditinstitutter etableret i Italien forskelligt fra dem, der er etableret i en anden medlemsstat. Kommissionen har henvendt sig til de italienske myndigheder for at få yderligere oplysninger.

Der er blevet sendt en åbningsskrivelse til de græske myndigheder. De græske myndigheder stiller statsgaranti for lån, der ydes til virksomheder i visse tilbagestående regioner i Grækenland. Det fremgår af de oplysninger, som Kommissionen har modtaget, at denne garanti kun ydes til kreditinstitutter, der er etableret i Grækenland. En sådan garanti stilles ikke for lån, der som led i den frie udveksling af tjenesteydelser ydes af virksomheder, etableret i en anden af EU's medlemsstater.

To sager om formodet overtrædelse af EF-retten vedrører Frankrig. I den ene sag, har Kommissionen sendt et brev, hvori Frankrig anmodes om yderligere oplysninger, fordi Frankrig tilsyneladende ikke tillader, at hverken franske kreditinstitutter eller filialer af andre medlemsstaters kreditinstitutter betaler renter på deres kunders kontokurant. Den anden sag vedrører de franske myndigheders manglende efterkommelse af Domstolens dom i Ambry-sagen [30] (jf. Sager ved Domstolen).

[30] Sag C-410/96, dom af 1. december 1998, Sml. 1998-I, s. 7875.

Inden for forsikringssektoren forsætter sagen mod Spanien, vedrørende kravet om, at en forsikringsagent - i strid med EF-traktatens regler om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 49) - skal indhente en forudgående tilladelse for at udøve sin virksomhed på spansk område.

Proceduren mod Tyskland vedrørende det forbud mod at tilbyde sygeforsikring samtidig med andre former for forsikringsydelser, som skønnes at være uforeneligt med det tredje skadesforsikringsdirektiv, fortsætter ligeledes.

Endelig har den såkaldte Champalimaud-sag givet anledning til, at der er indledt en procedure mod Portugal, som følge af at de portugisiske myndigheder ikke har godkendt en aftale, hvorefter en spansk banksammenslutning fik bestemmende indflydelse på den pågældende portugisiske sammenslutning. Man er ved at finde en løsning på sagen.

Inden for værdipapirområdet har Kommissionen i de to procedurer, der i 1998 blev indledt mod henholdsvis Italien (artikel 49 og 56) og Frankrig (artikel 43, 49 og 56), sendt en begrundet udtalelse til de to medlemsstater [31]. I disse sager er det Kommissionens opfattelse, at de nationale beskatningsregler reelt stiller de hjemlige børsmarkeder bedre end andre børser i EU. For Italiens vedkommende drejer det sig om skattefordele forbeholdt udstedere af sikkerheder, som første gang noteres på det italienske marked. For Frankrigs vedkommende er der tale om, at der ydes skattefritagelser for livsforsikringsaftaler af mindst otte års varighed, såfremt de for en del sættes i gruppeinvesteringsordninger, hvor mindst 50 % af aktierne skal være franske aktier, hvoraf mindst 5 % skal være aktier i ikke-børsnoterede selskaber eller aktier noteret på det nye marked (nouveau marché).

[31] IP/99/755 af 15. oktober 1999.

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

Manglende meddelelse

På bankområdet er alle traktatbrudsprocedurerne for manglende gennemførelse af bankdirektiverne, herunder bl.a. procedurerne vedrørende Rådets direktiv 95/26/EF, blevet henlagt. Alle medlemsstaterne har nu gennemført og givet meddelelse om de nationale foranstaltninger til gennemførelse af bankdirektiverne.

På forsikringsområdet har Kommissionen - efter at have fået meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger - henlagt to procedurer vedrørende gennemførelsen i national ret af tredje livsforsikringsdirektiv (direktiv 92/96/EØF) og tredje skadesforsikringsdirektiv (92/49/EØF) [32]; det samme gælder proceduren vedrørende den delvise gennemførelse af Rådets direktiv 91/371/EØF (direktivet om "Schweiz-aftalen") [33].

[32] Jf. dom af 18. december 1997 i sag C-361/95, Kommissionen mod Spanien, Sml. 1997-I, s.7351 (om en delvis gennemførelse af direktiv 92/49/EØF).

[33] Jf. Domstolens dom af 18. december 1997 i sag C-360/95, Kommissionen mod Spanien, Sml. 1997-I, s. 7337.

Det tredje livsforsikringsdirektiv og det tredje skadesforsikringsdirektiv er nu næsten fuldt gennemført i national ret. Kommissionens tjenestegrene koncentrerer sig nu om problemerne med mangelfuld gennemførelse samt om overvågningen af direktivernes gennemførelse i praksis.

Inden for værdipapirområdet har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Østrig, Frankrig, Luxembourg [34] og Portugal [35] for manglende gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger. Da Luxembourg ikke har svaret på den begrundede udtalelse, har Kommissionen besluttet at indbringe sagen for Domstolen. Inden for området betalingssystemer trådte to direktiver i kraft i løbet af 1999: Direktiv 97/5/EF om grænseoverskridende pengeoverførsler og direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

[34] IP/99/601 af 30. juli 1999.

[35] IP/00/9 af 11. januar 2000.

Direktiv 97/5/EF skal sikre, at grænseoverskridende overførsler af mindre beløb (indtil 50 000 EUR) kan effektueres hurtigt og billigt. Direktivet pålægger bankerne at overholde de regler om gennemsigtighed, der gælder før og efter pengeoverførslerne, og indfører bestemmelser om effektivering af pengeoverførsler (frister, forbud mod dobbelt gebyr, tilbagebetaling af overførte beløb, der ikke er nået frem til modtageren). Direktivet trådte i kraft den 14. august 1999.

Den 31. december 1999 havde ni medlemsstater (Danmark, Spanien, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige) gennemført direktivet og givet meddelelse til Kommissionen om de nationale gennemførelsesforanstaltninger. Belgien, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien og Portugal har endnu ikke gennemført direktivet. Traktatbrudsprocedurer er blevet indledt ved brev af 16. november 1999.

Direktiv 98/26/EF har til formål at mindske den risiko, der er forbundet med betalingssystemer og afvikling af transaktioner i forbindelse med værdipapirer. Dette er afgørende for etableringen af velfungerende betalingssystemer for store beløb, så som Target-betalingsystemet, og nødvendigt for at forbedre betalingssystemernes effektivitet og effektiviteten ved afviklingen af transaktioner i

forbindelse med værdipapirer. Direktivet indeholder regler om betalingsnetting, sikkerheder og forbyder at insolvensbehandling får tilbagevirkende kraft for sådanne systemer.

Fem medlemsstater (Belgien, Spanien, Portugal, Østrig og Finland) havde den 31. december 1999 givet meddelelse om gennemførelse af direktiv 98/26/EF (trådte i kraft den 11. december 1999). Der er endnu ikke indledt overtrædelsesprocedurer mod de andre medlemsstater.

Sager ved Domstolen

I banksektoren har Kommissionen anlagt sag ved Domstolen om opretholdelse af anonyme konti (opsparing og værdipapirer) i Østrig, da dette anses for at være uforeneligt med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 91/308/EØF om hvidvaskning af penge, hvorefter kunder skal legitimere sig, når der åbnes en konto. Efter Kommissionens opfattelse kan kontienes anonyme karakter lette hvidvaskningen af penge. Det bør understreges, at Kommissionens ikke ønsker at ophæve bankhemmeligheden i den pågældende medlemsstat. De østriske myndigheder har meddelt, at de har til hensigt at ændre lovgivningen.

For så vidt angår de præjudicielle sager, har Domstolen afsagt dom i Ambry-sagen [36]. Ifølge fransk lov kræves en finansiell sikkerhedsstillelse, som skal kunne tages i brug ved førstkommande anmodning, for at kunne få en administrativ licens (til at fungere som rejsearrangør). Hvis det pengeinstitut, der udsteder sikkerhedsstillelsen, har sæde i en anden medlemsstat end Frankrig, kræves det imidlertid i den franske lov, at pengeinstituttet skal have indgået en aftale med en fransk bank eller et forsikringselskab etableret i Frankrig. Domstolen fastslog, at et sådant krav udgør en uberettiget hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser. I betragtning af at de franske myndigheder tilsyneladende ikke har taget noget initiativ til at ændre lovgivningen i overensstemmelse med dommen, har Kommissionen sendt en åbningsskrivelse samt en begrundet udtalelse til de franske myndigheder. Næste skridt vil være, at sagen indbringes for Domstolen.

[36] Domstolens dom af 1. december 1998 i sag C-410/96, Sml. 1998-I, s. 7875.

I Trummer-sagen [37] fastslog Domstolen, "at en forpligtelse til at anvende national valuta ved stiftelse af en panteret i fast ejendom i princippet er en restriktion for kapitalbevægelser". Østrig har siden foretaget det fornødne med henblik på en ændring af lovgivningen. Det ser imidlertid ud til, at Sverige har en tilsvarende lovgivning. Kommissionen har derfor sendt en åbningsskrivelse til Sverige.

[37] Domstolens dom af 16. marts 1999 i sag C-222/97, 1999-I, s. 1661.

På forsikringsområdet har Domstolen fastslået, at Frankrig har tilsidesat EF-traktatens artikel 43 og 49 og de relevante direktiver, idet Frankrig ikke havde givet meddelelse om at have truffet de foranstaltninger, der var nødvendige for at bringe loven om gensidig forsikring i overensstemmelse med de EF-retlige regler [38]. To andre sager verserer for Domstolen: Den 27. oktober blev der afholdt et retsmøde i sagen, der har til formål at fastslå, om det tredje skadesforsikringsdirektiv [39] finder anvendelse på den type lovpligtige arbejdsskade forsikringer, som findes i Belgien, idet Belgien i så fald ikke har gennemført det nævnte direktiv korrekt [40]. Den 28. oktober fremsatte Generaladvokat S. Alber et forslag til afgørelse i en anden sag mod Frankrig [41], hvoraf det fremgår, at et generelt krav om, at forsikringselskaber skal udfylde et oplysningsskema inde de markedsfører nye policer må anses at være mere vidtgående end nødvendigt og derfor uforenelig med bestemmelserne i forsikringsdirektiverne [42].

[38] Domstolens dom af 16. december 1999 i sagen C-239/98, Kommissionen mod Frankrig (endnu ikke offentliggjort i Samlingen).

[39] Direktiv 92/49/EØF (EFT L 228 af 11. august 1992, s. 1-23).

[40] Sag C-206/98, verserende.

[41] Sag C-296/98, verserende.

[42] Direktiv 92/49/EØF (jf. ovenfor) og direktiv 92/96/EØF (EFT L 360 af 9. december 1992, s. 1-27).

I relation til investeringsservice i forbindelse med værdipapirer (Rådets direktiv 93/22/EØF) har sagen mod Spanien kunnet henlægges efter modtagelsen af meddelelsen om gennemførelsesforanstaltninger. Domstolen har den 3. juni 1999 afsagt dom i sagen mod Luxembourg [43], som ikke har meddelt gennemførelsesbestemmelser [44].

[43] Sag C-417/97.

[44] Endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

2.1.4.3. Kommerciel kommunikation

Kommissionen har fortsat undersøgelserne i de igangværende traktatbrudsprocedurer. Den har videreført dialogen med de franske myndigheder om, hvordan man skal fortolke "Evin"-loven (som forbyder fjernsynsreklamer for alkoholiske drikke) med henblik på de særlige tilfælde, hvor der er tale om sportsarrangementer i udlandet. Der blev i 1997 i forbindelse med denne procedure afsendt en begrundet udtalelse. Kommissionen har desuden besluttet at indbringe en sag for Domstolen mod Tyskland, hvis lovgivning om præmier og rabat menes at være i strid med traktatens artikel 49. Denne procedure er blevet indledt på foranledning af en klage fra en aktør, som udbyder varer og tjenesteydelser inden for rammerne af en klub, som er baseret i en anden medlemsstat.

2.1.4.4. Medierne

Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse til Belgien fordi den er af den opfattelse, at den beskatning af parabolantennener, som finder sted i en række kommuner, er en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser.

2.1.5. Fri bevægelighed for kapital

Generelt set må situationen, for så vidt angår den frie bevægelighed for kapital og betalinger inden for EU og i forhold til tredjelande, anses at være tilfredsstillende. I det forgangne år har man kunnet konstatere fremskridt med fjernelsen af visse hindringer for direkte investeringer (Det Forenede Kongerige og Irland) og for pensionsfondenes investeringer (Belgien og Finland), mens visse former for diskrimination i relation til værdipapirers adgang til kapitalmarkederne, som hovedsagelig var baseret på valutaudstedelse, bortfaldt automatisk som følge af indførelsen af den fælles mønt (Frankrig og Tyskland). De nye overtrædelsessager, der hovedsagelig er blevet indledt på baggrund af klager fra erhvervsvirksomheder, angår især hindringer i relation til udstedelse af realkreditlån på tværs af grænserne og erhvervelse af fast ejendom, samt det forhold, at der i visse medlemsstater er indført særrettigheder for visse privatiserede aktiver.

Der er tidligere blevet indledt traktatbrudsprocedurer på baggrund af offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse om visse juridiske aspekter ved tværnationale investeringer (EFT C 220 af 19.7.1997) og på baggrund af svarene på et spørgeskema, der er blevet udsendt med det formål at indhente oplysninger om medlemsstaternes praksis på området. For den kategori af overtrædelser, der vedrører medlemsstaternes opretholdelse af privilegier i relation til privatiserede aktiver, er der to sager, der har givet anledning til fremsættelsen af begrundede udtalelser (Det Forenede Kongerige og Spanien) mens fire andre sager er blevet indbragt for Domstolen (Frankrig, Italien og Belgien i to sager). Der er også tidligere blevet indbragt overtrædelsessager af en lignende karakter for Domstolen og i disse sager afventes Domstolens dom.

Det er ligeledes blevet besluttet af indbringe en overtrædelsessag for Domstolen vedrørende hindringer for erhvervelsen af værdipapirer i Grækenland, men en ændring af den græske lovgivning skulle gøre det muligt at henlægge sagen på et senere tidspunkt.

2.1.6. Virksomhedernes vilkår

2.1.6.1. Selskabsret

Efter Domstolens dom af 29. september 1998 (sag C-191/95), hvori det blev fastlået, at Tyskland ikke havde opfyldt de forpligtelser, der følger af Rådets direktiv 68/151/EØF (selskabsregistre) og 78/660/EØF (årsregnskaber), har de tyske myndigheder udarbejdet de fornødne gennemførelsesbestemmelser. Disse blev vedtaget af den tyske Forbundsdag i december 1999 og skulle være vedtaget af Forbundsrådet i begyndelsen af 2000.

Kommissionen har også indledt en undersøgelse af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige vedtog i oktober 1999 med henblik på at implementere direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 90/604/EØF og 90/605/EØF i Gibraltars lovgivning.

2.1.6.2. Intellectuel ejendomsret

Industriel ejendomsret

Den industrielle ejendomsret er for øjeblikket omfattet af tre direktiver. Det drejer sig om Rådets direktiv 89/104/EØF om varemærker og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/44/EF om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser og 98/71/EF om retlig beskyttelse af mønstre.

Ifølge varemærkedirektivet giver registreringen af et varemærke indehaveren eneret til at forbyde tredjepersoners erhvervsmæssige brug af mærket, medmindre indehaveren giver sin tilladelse.

Medlemsstaternes lovgivning om nationale varemærker er ikke fuldstændig harmoniseret, men begrænset til de aspekter, der har en direkte betydning for, hvordan det indre marked fungerer. Med undtagelse af de harmoniserede aspekter, og herunder især procedureaspekterne, står det medlemsstaterne frit for at vælge den ordning, der passer bedst til deres traditioner.

I princippet indeholder direktivet kun materielle retsfor skrifter om registrerede varemærker; det indeholder ingen bestemmelser om harmonisering af procedurerne.

Harmoniseringen kan begrænses på denne måde, da direktivet udelukkende finder anvendelse på registrerede varemærker (medlemsstaterne kan frit fastsætte ordninger til beskyttelse af varemærker, der udelukkende beror på kutyme), hvilket omfatter alle de kategorier af registrerede varemærker, der er omhandlet i de nationale lovgivninger (varemærker for varer og/eller tjenesteydelser, individuelle varemærker, fællesmærker, garantimærker og certificationsmærker), hvilket dog ikke betyder, at medlemsstaterne er tvunget til at indføre alle de forskellige kategorier af varemærker i deres lovgivning, og endelig varemærker, som er indført i et internationalt register med retsvirkning i den pågældende medlemsstat.

Fristen for gennemførelse af det pågældende direktiv er blevet forlænget til den 31. december 1992. Alle medlemsstater, herunder de nye, har givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv.

Med henvisning til at det kan virke demotiverende for den industrielle udvikling af bioteknologiske opfindelser og forstyrre det indre marked, hvis de nationale lovgivninger om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser får lov til at udvikle sig forskelligt, har man fundet det nødvendigt, at Fællesskabet fik en lovgivning på dette område. Men det skulle ikke være nødvendigt at indføre en særskilt lovgivning til erstatning for medlemsstaternes patentret. De fælles rammer begrænser sig til: fastlæggelse af visse principper med det formål at få defineret forskellen mellem opfindelser og opdagelser med henblik på patentering af visse dele af menneskelig oprindelse; omfanget af den beskyttelse, der er knyttet til et patent på en bioteknologisk opfindelse; muligheden for at benytte et deponeringssystem som supplement til den skriftlige beskrivelse og muligheden for at få en tvangslicens til ikke-eksklusiv udnyttelse i tilfælde, hvor der er en forbindelse mellem en allerede eksisterende plantesort og en opfindelse.

Medlemsstaterne skal senest den 30. juli 2000 have gennemført de love, forskrifter og administrative bestemmelser, der er nødvendige for overholdelsen af direktiv 98/44/EØF.

Med hensyn til harmoniseringen af medlemsstaternes lovgivning om mønstre er der i lighed med harmoniseringen af lovgivningen om de nationale varemærker ikke tale om en fuldstændig harmonisering, da den er begrænset til de områder, som har den mest direkte virkning for det indre marked. Harmoniseringen sikrer, at man ved registreringen opnår retten til et mønster på ensartede vilkår, at der anvendes en ensartet definition af begrebet mønster, at det registrerede mønster skal opfylde et krav om at være nyskabende og enkeltstående, og at der ydes den samme beskyttelse i alle medlemsstater. Uden for de ikke-harmoniserede områder kan medlemsstaterne frit fastlægge den ordning, der bedst stemmer overens med deres traditioner.

Af hensyn til direktivets overholdelse skal medlemsstaterne senest den 28. oktober 2001 have gennemført de nødvendige lovbestemmelser.

Ophavsret og beslægtede rettigheder

Den intellektuelle ejendomsret har i lang tid været anset for et område, hvor medlemsstaterne havde problemer med gennemførelsen og hvor gennemførelsen af fællesskabsretten ofte skete for sent.

Der er dog sket store fremskridt, særligt inden for de to seneste år. Alle medlemsstater med undtagelse af Irland har nu meddelt deres nationale gennemførelses-foranstaltninger til alle de direktiver, der var i kraft den 1. januar 1997. Med hensyn til databasedirektivet, som skulle have

været gennemført inden den 1. januar 1998, har kun elleve medlemsstater indtil videre givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen bestræber sig fortsat på at få alle medlemsstater til at gennemføre direktiverne i den nationale lovgivning, og den overvåger samtidig, at bestemmelserne anvendes korrekt, idet en stor del af retstvisterne vil komme til at angå disse direktiver

Alle medlemsstater har nu givet meddelelse om nationale gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 87/54/EØF om retlig beskyttelse af halvlederprodukters topografi, til Rådets direktiv 91/250/EØF om retlig beskyttelse af edb-programmer og til Rådets direktiv 93/98/EØF om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder.

Der er med afsendelsen af begrundede udtalelser blevet indledt traktatbrudsprocedurer mod Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Portugal for ikke at have givet meddelelse om deres nationale gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser. Efter modtagelsen af den begrundede udtalelse har Italien og Nederlandene givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger og har således i referenceperioden bragt deres lovgivning i overensstemmelse med EF-retten. Traktatbrudsprocedurerne har derfor for deres vedkommende kunnet henlægges. Derimod er det blevet besluttet at indbringe sag for Domstolen mod Grækenland (sag C-1999/484), Irland (sag C-1999/370), Luxembourg (sag C-1999/348) og Portugal (sag C-1999/506).

Der er ligeledes med afsendelsen af begrundede udtalelser blevet indledt traktatbrudsprocedurer mod Belgien for manglende ratifikation af de seneste Bern-konventioner (Paris-akten fra 1971 og Rom-akten fra 1961), Portugal for manglende ratifikation af Rom-konventionen fra 1961 og Irland for manglende ratifikation af Bern-konventionen (Paris-akten fra 1971). Efter at Belgien og Portugal har givet meddelelse om deres tiltræden til de nævnte konventioner har procedurerne mod disse lande kunnet henlægges. Derimod er det blevet besluttet at indbringe Irland for Domstolen for manglende ratifikation af Bern-konventionen (Paris-akten fra 1971).

Der er med afsendelsen af en begrundet udtalelse blevet indledt overtrædelsesprocedure mod Italien for ukorrekt gennemførelse af Rådets direktiv 93/98/EØF om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder. Der er indledt to traktatbrudsprocedurer dels mod Det Forenede Kongerige for ukorrekt gennemførelse af Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder og dels mod Danmark for diskriminering af selskaber, der ikke har en dansk ledelse.

Endelig har Domstolen i to sager - henholdsvis den 12. oktober 1999 og den 25. november 1999 - afsagt dom mod Irland. Sagsanlæggene skyldes, at Irland ikke har meddelt de nationale gennemførelsesbestemmelser til henholdsvis direktiv 92/100/EØF (sag C-1998/213) og direktiv 93/83/EØF om radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (sag C-1998/212).

2.1.6.3. Databeskyttelse

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF om databeskyttelse inden for telekommunikationssektoren trådte i kraft den 25. oktober 1998.

Ni medlemsstater har meddelt nationale gennemførelsesbestemmelser til direktiv 95/46/EF. De gennemførte foranstaltninger undersøges med henblik på at få fastslået, om der er tale om en fuldstændig og korrekt gennemførelse.

Kommissionen har besluttet at indstævne alle de medlemsstater, som ikke har meddelt gennemførelsebestemmelser, for Domstolen.

For så vidt angår direktiv 97/66/EF henvises til punkt 2.10 Telekommunikation.

2.1.6.4. Offentlige kontrakter

Gennemførelsen af det indre marked på et så centralt område inden for europæisk økonomi som offentlige kontrakter forudsætter som det første en korrekt gennemførelse af de fællesskabsdirektiver, der er vedtaget på området. Men en række af de vedtagne direktiver om offentlige kontrakter var endnu ikke blevet gennemført i 1999. Det gælder således direktiv 97/52/EF og direktiv 98/4/EF, der henholdsvis omfatter de klassiske direktiver [45] og særlige sektorer [46]

og som integrerer visse bestemmelser fra aftalen om offentlige kontrakter. Der er i relation til disse direktiver anlagt traktatbrudssøgsmål mod Tyskland, Østrig, Belgien, Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal og Det Forenede Kongerige.

[45] Direktiv 93/36/EØF, 93/37/EØF og 92/50/EØF vedrørende henholdsvis offentlige indkøb, bygge- og anlægskontrakter og offentlige tjenesteydelsesaftaler.

[46] Rådets direktiv 93/38/EØF om tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation.

Efter en gennemgang af de nationale bestemmelser til gennemførelse af samtlige direktiver vedrørende offentlige kontrakter, er der blevet indledt i alt 18 traktatbrudsprocedurer for ukorrekt gennemførelse, hvoraf 7 sager mindst er nået til stadiet for afgivelse af en begrundet udtalelse. Sager rejser undertiden principielle spørgsmål.

Selv hvor gennemførelsen er foretaget, skal det sikres, at reglerne rent faktisk anvendes korrekt. Kommissionen kontrollerer derfor stadig, om fællesskabsrettens bestemmelser anvendes korrekt i forbindelse med procedurerne for indgåelse af særlige kontrakter; den tager bl.a. udgangspunkt i klager og i analyser og kontrol af tilfælde opdaget af Kommissionen selv.

I denne forbindelse har Kommissionen i 1999 behandlet 409 sager, hvoraf 229 er nye. Samtidig er 104 sager blevet henlagt, i de fleste tilfælde som et resultat af de ordregivende myndigheders og tilsynsmyndighedernes bestræbelser på at få rettet op på uregelmæssighederne. Dialog- og samarbejdsproceduren (baseret på "pakkemøder"), som blev iværksat for at give medlemsstaterne mulighed for i fællesskab at få løst problemerne i overensstemmelse med fællesskabsretten, har naturligvis bidraget til dette resultat.

Her skal nævnes følgende eksempler:

Som et resultat af Kommissionens intervention har flere af de ordregivende myndigheder annulleret udbudsprocedurer bl.a. for tjenesteydelser i forbindelse med affaldsindsamling, forsikringsydelser og restaurationsvirksomhed. Således har for eksempel SACE, det organ der beskæftiger sig med eksportkreditforsikring i Italien, annulleret en kontrakt om forvaltning af finansielle tjenesteydelser. I en sag vedrørende Portugal, har de portugisiske myndigheder efter intervention fra Kommissionens tjenestegrene sendt en cirkulæreskrivelse til de ordregivende myndigheder, hvori man gør opmærksom på, at der ikke må stilles krav om, at EU-statsborgere, der ikke er etableret i Portugal, skal være optaget i noget fagligt register i Portugal og minder om, at man i forbindelse med iværksættelsen af en udbudsprocedure skal præcisere udbuddets målsætning og udbudsbetingelserne.

I 1996 indbragte Kommissionen en sag ved Domstolen, der var begrundet i, at de kompetente østrigske myndigheder i forbindelse med opførelsen i Sankt Pölten af det nye forvaltnings- og kulturcenter for Land Niederösterreich ikke havde offentliggjort udbuddet, hvilket betød, at kontrakten ikke var undergivet konkurrence. Den østrigske regering, der ikke bestred rigtigheden af de traktatbrud, som blev gjort gældende, blev anset for at have tilsidesat såvel direktiv 93/37/EØF og 89/665/EØF som artikel 28 [47].

[47] Dom af 28 oktober 1999, sag C-328/96.

Kommissionen har desuden besluttet at sende en motiveret udtalelse til Tyskland vedrørende en offentlig tjenesteydelsesaftale for byen Braunschweig for bortskaffelse af affald uden at have offentliggjort en meddelelse om udbuddet og uden at dette var begrundet i tekniske forhold. Skønt de tyske myndigheder har anerkendt at have tilsidesat direktiv 92/50/EØF, fortsætter overtrædelsesproceduren, da kontrakten har en varighed på 30 år og således også fremover vil stå ved magt.

I andre tilfælde vil der blive eller er der allerede blevet anlagt sag ved Domstolen.

Kommissionen har således besluttet at indstævne Italien for Domstolen for manglende meddelelse af foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 97/52/EF og for tilsidesættelse af EF-reglerne, idet der ifølge en lov i Lombardiet kan indgås offentlige kontrakter og offentlige koncessioner til opførelse af installationer til affaldsbehandling uden at fællesskabets regler om offentlige bygge- og anlægskontrakter skal overholdes.

Kommissionen har ligeledes besluttet at indstævne Frankrig for Domstolen fordi en række bygge- og anlægskontrakter, der udbydes af almenyttige boligforeninger ikke er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, idet Kommissionen finder, at sådanne boligforeninger normalt er omfattet af fællesskabsreglerne.

2.1.6.5. Direkte beskatning

Kommissionen har i løbet af året - efter at andre hindringer er blevet fjernet ved hjælp af retsakter vedtaget på EF-plan - modtaget et stigende antal klager vedrørende direkte beskatning. Det skal i den forbindelse nævnes, at det i relation til direkte beskatning er vanskeligt at korrigere det indre markeds svagheder, da vedtagelsen af bestemmelser på dette område i henhold til EF-traktatens artikel 94 kræver enstemmighed i Rådet. Mange af sagerne kan imidlertid løses på det indledende stadium, da de ofte opstår fordi klagerne har et ringe kendskab til deres rettigheder og pligter, eller fordi skatteadministrationen ikke har kendskab til de EF-retlige aspekter, hvilket der dog kan rettes op på i forbindelse med en klage.

Kommissionen har derfor kun afgivet to begrundede udtalelser i 1999. Den første angår Tyskland og vedrører traktatens artikel 43 og 48 og tysklands lovgivning om selskabsbeskatning (KStG), hvorefter skatteprocenten for tyske selskabers udbytte varierer: ved udbyttedeling er selskabsskatten på 30 %, hvorimod skatten på udbytte, der ikke uddeles, er på 40 %. Denne forskel i beskatningen skyldes, at de udbytter, der uddeles - dividenden - indkomstbeskattes hos aktionæren, idet denne kan kræve en skattegodtgørelse svarende til den selskabsskat, som dividenden beskattes med. Det udbytte, som udenlandske selskabers tyske filialer (med fast etablering) tjener i Tyskland, er undergivet den tyske selskabsbeskatning; for sådanne udbytter er skatten altid 40 %, uanset om der sker en udbyttedeling eller ikke. Denne forskel i beskatningen er uforenelig med de nævnte bestemmelser i traktaten.

Den anden begrundede udtalelse er rettet til Grækenland og vedrører en skatteordning, der diskriminerer EU-statsborgere, som ikke er grækere, i forbindelse med erhvervelsen af fast ejendom med udenlandsk valuta. I henhold til en græsk lov fra 1950 kunne græske statsborgere, der købte fast ejendom med udenlandsk valuta, under visse betingelser fritages for beskatningen på overdragelse af fast ejendom (skatten er afhængig af aktivets værdi på 9 eller 11 %). Denne lov indeholder stadig bestemmelser, hvorefter denne skat i visse andre tilfælde kan nedsættes til halvdelen. Skattefritagelsen blev ophævet i 1997, men de former for transaktioner, der tidligere var fritaget, nævnes nu i den bestemmelse, hvorefter skatten kan nedsættes. En lempeligere beskatning, der udelukkende inddrømmes græske statsborgere, indebærer efter Kommissionens opfattelse en overtrædelse af EU's grundlæggende princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet (traktatens artikel 12). Dette princip, der indgår som en del af det indre markeds grundlæggende friheder (traktatens artikel 14), anses i forskellige tilfælde at være tilsidesat i forbindelse med disse friheder. Kommissionen har således kunnet konstatere, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om fri bevægelighed for personer (for lønmodtagere: traktatens artikel 39 og artikel 7 i forordning 1612/68 [48]; for selvstændige: traktatens artikel 43) samt af den frie bevægelighed for kapital (traktatens artikel 56).

[48] EFT L 257 af 19.10.1968, s. 2

2.1.6.6. Moms

På dette område er det vigtigste mål ifølge Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen (TAXUD) stadig at få vedtaget en fælles ordning baseret på princippet om oprindelsesland. Denne målsætning er rettesnoren for alt arbejde på moms-området. Under hensyn til dette arbejdet forsøger Kommissionen desuden at komme videre med en forenkling og en modernisering af momsordningen, og den bestræber sig på at sikre de harmoniseringsbehov, der opstår som følge af særlige tekniske problemer.

Det er i den forbindelse særlig vigtigt at sikre, at de bestemmelser, der allerede er vedtaget, herunder især reglerne om et ensartet beregningsgrundlag, overholdes, og Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen søger at finde frem til enhver uoverensstemmelse i forhold til EF-reglerne. I løbet af 1999 er der således indledt flere nye procedurer vedrørende ukorrekt gennemførelse af bestemmelserne i det sjette momsdirektiv [49]:

[49] EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1

- Tyskland: Forskningsaktiviteter, der udføres af statens videregående uddannelsesinstitutioner, er i henhold til den tyske lovgivning fritaget for moms (jf. 4, stk. 21a i USTG), hvilket er uforeneligt med sjette direktivs artikel 2, stk. 1, dels fordi sådanne uddannelsesinstitutioner, for så vidt de udfører opgaver mod vederlag og ikke udøver offentlig myndighed, er momspligtige, og dels fordi forskningsaktiviteter generelt er momspligtige og altså ikke fritaget for moms.

Frankrig: Den franske finanslov for 1998 ophævede det delvise fradrag (på 50 %) for moms på diesel til køretøjer, der er undtaget fra fradragsretten og som anvendes til udførelse af beskattede aktiviteter. Den nye franske bestemmelse er uforenelig med fællesskabsreglerne, for selv om Frankrig givetvis kunne opretholde det forbud mod retten til fradrag, der tidligere var gældende for visse køretøjer - medlemsstaterne kan i henhold til sjette direktivs artikel 17, stk. 6, opretholde alle de undtagelser, som var gældende på tidspunktet for direktivets ikrafttræden - er Frankrig ikke berettiget til at indføre en undtagelse fra retten til fradrag for diesel for de nævnte køretøjer.

- Grækenland : De græske myndigheder foreskriver en momsberigtigelse, der rammer erhvervelsen af aktiver, for hvilke den momspligtige køber har foretaget et fradrag, når disse aktiver ødelægges og et forsikringsselskab har erstattet deres værdi. Denne praksis er uforenelig med bestemmelserne i sjette direktivs artikel 20, stk. 1, litra b), hvorefter der ikke kan ske berigtigelse af fradragsbeløbet i tilfælde af behørigt dokumenteret ødelæggelse, tab eller tyveri.

- Italien: Italienerne, der er momspligtige, og som i løbet af 1992 fra de øvrige medlemsstater havde importeret et beløb, der udgjorde mere end 10 % af deres omsætning, og som havde et momstilgodehavende svarende til et beløb på ikke under 100 mio. ILR kunne ikke fratrække momsen. Ifølge loven ville den pågældende som kompensation modtage statsobligationer. I henhold til sjette direktivs artikel 18, stk. 4, skal medlemsstaterne enten tilbagebetale det overskydende beløb eller overføre beløbet til den følgende periode. Det har imidlertid vist sig, at visse afgiftspligtige personer endnu ikke har modtaget disse værdipapirer og at den italienske stat i de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person ikke har kunnet indløse værdipapirerne, reelt har overført det overskydende beløb til de følgende perioder og ikke til den følgende periode (dvs. kun én gang), således som det er foreskrevet i direktivet.

Kommissionen har endvidere sendt en begrundet udtalelse til Tyskland, Spanien, Finland, Italien, Portugal, Det Forenede Kongerige og Sverige, som ikke beskatter de tilskud, der af EU udbetales til producenter af tørret foder (tilskuddet repræsenterer et beløb, der modtages af tredjemand og giver virksomheden mulighed for at opnå en fornuftig pris inden for en sektor, hvor verdensprisen ligger under kostprisen) selv om det i direktivet foreskrives, at "tilskud, der er direkte forbundet med transaktionernes pris", skal indgå i beskatningsgrundlaget. Denne situation resulterer også i en konkurrenceforvridning mellem de forarbejdende virksomheder i de forskellige medlemsstater.

Her skal også nævnes, at Kommissionen tidligere har anlagt en række traktatbrudssøgsmål ved Domstolen. Fire af disse sager angår Frankrig: Den første angår moms på honorarer for fremsendelse af medicinske analyseresultater [50], den anden angår moms på varer, der med rabat kupon kan købes til nedsat pris [51], den tredje angår retten til fradrag for køretøjer, der ikke udelukkende anvendes til køreskole-brug [52] og den fjerde angår det forhold, at drikkepenge ikke medregnes i beskatningsgrundlaget for visse typer af erhverv (hoteller, restauranter, caféer, frisørsaloner mv.) [53]. Der er også indbragt en sag for Domstolen mod Spanien, som følge af at Spanien har nedsat momsen på motorvejsafgifter [54].

[50] Sag C-76/99.

[51] Sag C-156/99.

[52] Sag C-345/99.

[53] Sag C-404/99.

[54] Sag C-83/99.

Andre sager har kunnet henlægges, efter at de pågældende medlemsstater har rettet sig efter Kommissionens henstillinger. Henlæggelserne angår: Spanien, som har ændret momslovgivningen for sportsforeninger i overensstemmelse med Domstolens dom af 7. maj 1988 i sagen C-124/96 [55]; Tyskland, som har ophævet den lovgivning, der var uforenelig med EF-retten, da den gav ret til momsfradrag for beløb, som den afgiftspligtige havde afholdt under en rejse, en tjenesterejse eller i forbindelse med en flytning; og endelig Frankrig, som for det første har ændret sin skatteordning vedrørende den godtgørelse, som lejere skal betale til leasingselskaber i tilfælde af, at

det lejede køretøj bliver stjålet eller totalskadet, og som for det andet har ophævet den differentierede beskatning af udstyr til handicappede. To traktatbrudssøgsmål, der tidligere var indledt, og som dels vedrørte momsfrigivelse for guld i Østrig og dels momssatsen på 0 % på levering af metalaffald i Italien, har kunnet henlægges, efter at de var blevet løst i forbindelse med Rådets arbejde.

[55] Sml. 1998, s. I-6151.

2.1.6.7. Andre indirekte skatter

Den 1. juli 1999 ophørte de undtagelser, som var gældende for momsfrit salg mellem medlemsstaterne. Salg af tobaksvarer og alkohol om bord på skibe, der sejler mellem to lande, er således fremover omfattet af punktafgifterne, med undtagelse af varer bestemt til forbrug ombord, idet sådanne varer fortsat kan friholdes, således som det f.eks. er tilfældet ved salg af alkohol ombord på krydstogtskibe. Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen har endvidere i løbet af 1999 planlagt at tage initiativ til at gennemføre henstillingerne fra gruppen på højt niveau vedrørende bekæmpelse af bedrageri med punktafgifter, bl.a. ved at indføre et system til hurtig varsling på grundlag af studiet om edb-kontrol med de varer som bekæmpelsen af bedrageri er rettet imod.

På punktafgiftsområdet foretager Kommissionens tjenestegrene en grundig overvågning af, om bestemmelserne i traktatens artikel 90, der forbyder forskelsbehandling af varer importeret fra andre medlemsstater, overholdes, og dette har ført til iværksættelsen af en række nye traktatbrudsprocedurer både i relation til alkoholiske drikke og tobak og i relation til beskatning af motorkøretøjer.

I relation til indirekte skatter på alkohol har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til følgende medlemsstater:

- Østrig: Kommissionen er af den opfattelse, at den kommunale skat på drikkevarer kun opkræves med det formål at give de østriske kommuner mulighed for at få en supplerende indtægt, uden at der dermed søges varetaget et særligt formål f.eks. af social eller miljømæssig karakter. Kommissionen finder også, at den fritagelse for betaling af kommunal skat, der gælder for vin, som af producenten leveres direkte til den endelige forbruger, må anses at diskriminere produkter fra andre medlemsstater.

- Grækenland: De græske myndigheder har nedsat skatten på ouzo med 50 %, mens tilsvarende drikkevarer, der importeres fra andre medlemsstater, fortsat er undergivet den fulde beskatning. En sådan forskellig beskatning, som udelukkende kommer de græske producenter af ouzo til gode - denne drik produceres kun i Grækenland - er uforenelig med traktatens artikel 90.

- Irland: I Irland opkræves en punktafgift på øl, der udgør 15,65 IEP pr. hektoliter pr. alkoholprocent i det endelige produkt. For en øl med en alkoholprocent på 5 % vol. svarer det til omkring 78 IEP pr. hektoliter. Vin, der indeholder en tilsvarende alkoholprocent, er derimod pålagt en punktafgift på 215 IEP. Da der i Irland stort set ikke findes nogen vinproduktion, er den omhandlede afgift udtryk for en forskelsbehandling, der er uforenelig med traktatens artikel 90.

Inden for den samme sektor har det været muligt at henlægge to traktatbrudssøgsmål mod Frankrig efter at den franske lovgivning på området er blevet ændret som følge af Kommissionens indgriben. Det drejer sig dels om sagen vedrørende en produktionsafgift på alkohol og dels sagen om beskatning af visse former for drikkevarer bestående af blandinger mellem alkoholiske og ikke-alkoholiske drikke. Det undersøges imidlertid nøje om den nye franske lovgivning om disse produkter er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

For så vidt angår punktafgifter på forarbejdet tobak har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Frankrig, som følge af vedtagelsen af en ny lov om cigaretter. Det følger af loven, at prisen på 1000 enheder af cigaretter, der sælges under et bestemt mærke, ikke må være lavere end prisen på den mest solgte kategori inden for samme mærke (en minimumsreferencepris) og at den mindste punktafgift på cigaretter fremstillet af mørk tobak er lavere end på cigaretter fremstillet af lys tobak. De nye bestemmelser er ikke forenelige med direktiv 95/59/EF [56], hvori det fastslås, at en fabrikant frit kan fastsætte detailprisen for hvert enkelt af sine produkter (det nye krav om, at prisen skal fastsættes ud fra et antal på 1 000 svarer til fastsættelsen af en minimumsreferencepris). Bestemmelserne er heller ikke forenelige med direktiv 92/79/EØF [57] og 95/59/EF, hvorefter der fastsættes en mindste punktafgift, der skal være den samme for alle

cigaretmærker og -typer. Hertil kommer, at den nye lov også er uforenelig med forbuddet mod diskrimination og afgiftsbeskyttelse i traktatens artikel 90, idet Frankrig hovedsagelig producerer cigaretter fremstillet af mørk tobak.

[56] EFT L 291 af 6.12.1995, s. 40.

[57] EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8.

Der er også blevet indledt en procedure mod Italien, der opkræver en afgift på smøreolie på 1 260 000 ITL pr. ton. Men i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a) i direktiv 92/82/EØF [58] er anvendelsen af mineralolier som smøreolie udtrykkeligt fritaget for punktafgifter. Endvidere kan medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 2 i direktiv 92/12/EF [59] kun opretholde andre skatter eller afgifter på produkter, der er pålagt harmoniserede punktafgifter, såfremt de iagttager de regler for afgiftspålæggelse, der gælder for de harmoniserede punktafgifter. Et produkt der er fritaget for harmoniserede punktafgifter kan ikke pålægges en anden afgift.

[58] EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19.

[59] EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1.

I relation til den indirekte beskatning af motorkøretøjer skal det nævnes, at der er indledt to procedurer mod Portugal. Den første vedrører fastsættelsen af en nedsat skattesats for visse MPV'er, baseret på visse kriterier (vægt på 2 500 kg eller derover, højde på 1,20 m eller derover), som udelukkende passer på MPV'er produceret i Portugal. MPV'er der produceres i andre medlemsstater - med tekniske specifikationer, der varierer lidt, men som tydeligvis er tilsvarende produkter - er således undtaget fra den skattebegunstigelse, der følger af den portugisiske lovgivning, hvilket indebærer en diskrimination, der er uforenelig med traktatens artikel 90, stk. 1. Den anden procedure angår den portugisiske beskatning af brugte biler, der importeres fra andre medlemsstater. Portugal har for at følge Domstolens praksis - hvorefter medlemsstaterne ved beregningen af beskatningsgrundlaget skal tage hensyn til det reelle værditab for den brugte bil - indført en fast beregningsmetode til fastsættelse af bilers værditab, med en maksimal reduktion på 67 % for biler på 8 år eller derover. Kommissionen er dog af den opfattelse, at biler, når henses til den tekniske udvikling, stadig kan køre når de er over 8 år gamle og at deres værdi også falder efter det tidspunkt. Den portugisiske beregningsmetode anses derfor for at diskriminere brugte biler, der kommer fra andre medlemsstater (brugte portugisiske biler har været omfattet af skatten for nye biler). Det skal nævnes, at Domstolen i en lignende sag mod Grækenland fandt, at Grækenland havde tilsidesat sine forpligtelser (dom af 23.10.1997 i sag C-375/95) [60]. Inden for samme område, er der blevet indledt en ny traktatbrudsprocedure angående den østrigske momslovgivning, hvorefter det kun er køretøjer, der fra fabrikkens side er udstyret med et lad på mindst 500 mm, placeret i bilens bagende bagved den tredje række sæder, som er berettiget til en moms nedsættelse. Men i praksis er det blandt alle køretøjer af samme type, der fremstilles i EU, kun en enkelt MPV (Chryslers Grand Voyager), nemlig den der produceres i Østrig, som reelt får gavn af momsnedsættelsen. Denne fiskale bestemmelse må derfor anses at være diskriminerende og i hvert fald protektionistisk i henhold til traktatens artikel 90 i forhold til MPV'er produceret i andre EU-lande.

[60] Sml. 1997, s. I-5981.

Kommissionen har endelig anlagt sag ved Domstolen i forbindelse med en traktatbrudsprocedure, der var blevet indledt mod Frankrig vedrørende beskatningen af importerede biler med stor motoreffekt [61] og biler med automatgear med fem trin eller manuelt gear med seks trin. Sagen mod Nederlandene vedrørende den nye indregistreringsafgift (BPM) har derimod kunnet henlægges, efter at metoden til beregning af afgiften for importerede biler er blevet korigeret i overensstemmelse med Kommissionens bemærkninger, således at den nu er i overensstemmelse med traktatens artikel 90.

[61] Sag C-265/99.

2.2. KONKURRENCE

Antallet af procedurer, der er blevet indledt mod medlemsstaterne, er stort set uændret i forhold til 1998 (36 mod 35). Den 31. december 1999 havde Generaldirektoratet for Konkurrence behandlet 69 overtrædelsessager. Når man ser på de enkelte områder, kan man konstatere et betragteligt fald i antallet af nye sager på telekommunikationsområdet (1998: 26 nye sager; 1999: 11 nye sager). Der er ligeledes færre nye sager på transportområdet (kun 5 nye sager). Samtidig er det værd at

bemærke, at der på områderne social forsikring, liberale erhverv og hasardspil enten for første gang er registreret overtrædelsessager, eller at antallet af sager på disse områder har været stigende.

I forbindelse med udarbejdelsen af den femte rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren [62], vedtaget af Kommissionen den 10. november 1999, har det fælles hold ("joint team") i samarbejde med de enkelte medlemsstater endnu en gang undersøgt, om de direktiver, der regulerer konkurrencen i telesektoren, er blevet gennemført korrekt i de nationale lovgivninger. Samtidig hermed har Kommissionen fortsat de procedurer, som den allerede havde indledt mod visse medlemsstater i henhold til traktatens artikel 226, og den har desuden indledt nogle nye procedurer.

[62] KOM(1999) 537 endelig udg.

2.2.1. Offentlige virksomheder

I telesektoren er 9 sager blevet henlagt, medens 11 nye sager er blevet indledt.

Kommissionen besluttede i 1999 at udsende 5 begrundede udtalelser, enten fordi de nationale gennemførelsesforanstaltninger ikke var i overensstemmelse med direktiverne om konkurrence i telesektoren, eller fordi de nationale bestemmelser ikke var blevet anvendt korrekt. Udtalelserne var rettet til Frankrig, Grækenland, Italien, Spanien og Østrig.

Hertil skal lægges 2 begrundede udtalelser til Belgien og Portugal, som, selv om Kommissionens beslutning går tilbage til 2. december 1998, først blev afsendt i marts 1999 og derfor ikke er omtalt i beretningen for 1998. Under alle omstændigheder kunne sagen vedrørende Portugal henlægges den 22. december 1999. Overtrædelsen bestod i manglende gennemførelse af direktiv 90/388/EØF [63], som ændret ved direktiv 96/19/EF [64], set i sammenhæng med Kommissionens beslutning af 12. februar 1997 om indrømmelse af yderligere gennemførelsesfrister til Portugal til gennemførelse af direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester. I henhold til disse bestemmelser skulle Kommissionen senest den 1. juli 1997 have meddelelse om alle de foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at fjerne hindringer for etablering og anvendelse af alternative infrastrukturer for udbud af allerede liberaliserede tjenesteydelser. Portugal havde imidlertid ikke indberettet alle de nødvendige foranstaltninger. De portugisiske myndigheder havde fjernet de juridiske hindringer, men havde fastsat en frist på 120 dage til ændring af de eksisterende tilladelser. Desuden havde de hverken fastsat eventuelle investorers rettigheder eller afgifternes størrelse. Sagen kunne henlægges, efter at Kommissionen den 21. april 1999 var blevet tilsendt lovdekret 92/99 og på et bilateralt møde den 14. september havde fået bekræftelse på, at der allerede var blevet udstedt 8 tilladelser siden begyndelsen af 1999. Sagen mod Belgien er blevet indbragt for Domstolen; herom senere. Det samme gælder en anden sag, som involverer Portugal, om "call back-tjenester". Kommissionen traf i dette tilfælde sin beslutning om at sende en begrundet udtalelse den 21. april 1999.

[63] Kommissionens direktiv af 28.6.1990 om liberalisering af markedet for teletjenester.

[64] Kommissionens direktiv af 13.3.1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester.

I Østrig har man handlet i modstrid med direktiv 96/2/EF ved at gøre tildelingen af DCS-1800-frekvenser til operatører, som allerede havde GSM-900-tilladelse, afhængig af, at de kunne påvise, at de havde problemer med overbelastning af 900 MHz-båndet. Dette krav begunstigede imidlertid Mobilkom, den tidligere offentlige operatør, som fik tilladelse til at tilbyde sine tjenester tre år inden den næststørste operatør, Maxmobil, og derfor har flere abonnenter. Østrig nu også givet 1800-tilladelse til den næststørste operatør, og overtrædelsen er dermed bragt til ophør.

I begyndelsen af 1999 sendte Kommissionen endvidere begrundede udtalelser til Italien og Spanien, som ikke havde tilladt de gamle teletjenestemonopoler at udligne deres takster (og navnlig at afpasse abonnementsafgiften efter omkostningerne) uden (jf. direktiv 90/388/EØF som ændret ved direktiv 96/19/EF) at indsende en detaljeret tidsplan for udligningen af takstforskelle. Kommissionen har imidlertid udskudt en eventuel indbringelse af disse sager for Domstolen, efter at de spanske myndigheder har bekræftet, at Telefónicas takster efter deres formening er tilstrækkeligt udlignede, og Italien har besluttet at tilpasse taksterne og indføre et prisloft, således at Telecom Italia kan ændre sine takster inden for de fastlagte tærskler. Kommissionen har dog fortsat sine undersøgelser af disse foranstaltninger, bl.a. efter at Telefónica har klaget over den spanske regerings beslutning om at anse Telefónicas takster for at være tilstrækkeligt udlignede.

Kommissionen har desuden sendt en begrundet udtalelse til de franske myndigheder, fordi de på den ene side havde pålagt bl.a. mobiltelefoniselskaber at betale bidrag til nettoomkostningerne ved France Télécoms forsyningspligtydelser i 1997, da sidstnævnte stadig havde monopol på taletelefoni, og på den anden side fordi deres metode til beregning af nettoomkostningerne mistænkes for at overvurdere disse omkostninger. Endelig har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Grækenland, som stadig ikke havde gennemført direktiv 94/46/EF [65], som liberaliserer markedet for satellitkommunikationstjenester, eller som ikke havde sørget for en korrekt anvendelse af direktivet. Faktisk havde de græske myndigheder ikke givet andre selskaber end den offentlige operatør OTE tilladelse til at tilbyde sådanne tjenester.

[65] Kommissionens Direktiv af 13.10.1994 om ændring af direktiv 88/301/EØF og 90/388/EØF for så vidt angår satellitkommunikation.

I 1999 indbragte Kommissionen 5 sager for Domstolen, enten fordi de nationale gennemførelsesforanstaltninger ikke var i overensstemmelse med direktiverne om konkurrence i telesektoren, eller fordi de nationale bestemmelser ikke var blevet anvendt korrekt. Sagerne involverer Belgien og Grækenland (2 sager hver) og Portugal.

Sagerne mod Belgien skyldtes dels, at de belgiske myndigheder ikke havde håndhævet det offentlige taletelefoniselskabs forpligtelse til at indføre de regnskabsmæssige principper, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv 90/388/EØF, som ændret ved direktiv 96/19/EF, dels at der var uoverensstemmelse mellem på den ene side dette direktiv og direktiv 97/33/EF [66] og på den anden side den belgiske lovgivning, som for forsyningspligtydelserne uretmæssigt opererede med særligt fordelagtige takster for den skrevne presse, og som hverken indeholdt bestemmelser om en metode til beregning af selskabernes bidrag til finansieringen af forsyningspligtydelserne eller om en metode til forhåndsregning af nettoomkostningerne ved denne tjeneste. Den første klage, som efter en beslutning af 1. juli blev indgivet mod Belgien, blev imidlertid senere trukket tilbage, da Belgien vedtog en kongelig bekendtgørelse af 4. oktober 1999 om indførelse af regnskabsmæssige principper og dermed bragte overtrædelsen til ophør.

[66] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 30.6.1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtydelser og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne.

Som nævnt blev der indbragt to sager for Domstolen mod Grækenland. Den første angik ukorrekt forvaltning af direktiv 90/388/EØF, ændret ved direktiv 96/2/EF [67], eftersom de græske myndigheder, selv om der var ledige frekvenser, ikke havde fastlagt, hvilke betingelser der skulle opfyldes for tildeling af en ekstra DCS 1800-tilladelse for mobiltelefoni. Den anden skyldtes, at de græske myndigheder havde tilsidesat artikel 2, stk. 2, i direktiv 96/2/EF ved ikke at have liberaliseret adgangen til DECT-tjenester inden for den gældende frist. Endelig angik sagen mod Portugal for manglende overensstemmelse mellem lovgivningen og direktiv 90/388/EØF, ændret ved direktiv 96/19/EF, forbuddet i Portugal mod "call back-tjenester", som ukorrekt blev sidestillet med taletelefoni.

[67] Kommissionens direktiv af 16.1.1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation.

Der blev ligeledes sendt en begrundet udtalelse til Portugal i 1999 i en sag om fusion. Den 20. juli traf Kommissionen beslutning i sag IV/M.1616 - BSCH/Champalimaud i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med virksomhedssammenslutninger. Ifølge beslutningen skal det portugisiske finansministeriums beslutning af 18. juni 1999 imod fusionen suspenderes, eftersom beslutningen var i modstrid med forordningens artikel 21. På den ene side havde de portugisiske myndigheder ikke givet forhåndsmeddelelse om foranstaltningerne, og på den anden side kunne Kommissionen ikke anse bl.a. de nationale og strategiske interesser, som myndighederne påberåbte sig, for at være legitime. Med hensyn til de tilsynsmæssige interesser, som de portugisiske myndigheder ligeledes påberåbte sig, udtalte Kommissionen stærk tvivl om, hvorvidt disse interesser virkelig lå til grund for de foranstaltninger, som myndighederne havde vedtaget. Ved skrivelse af 11. august 1999 anfægtede de portugisiske myndigheder Kommissionens beslutning. Der blev derfor indledt en overtrædelsesprocedure mod Portugal. I betragtning af sagens hastende karakter - det drejede sig om en igangværende fusion - nedsattes fristen for at besvare åbningsskrivelsen til to uger. De portugisiske myndigheder fremsendte deres bemærkninger på fristens sidste dag, den 24. september. Bemærkningerne indeholdt intet nyt, og de portugisiske myndigheder gentog, at de havde til hensigt at indklage Kommissionens beslutning af 20. juli for Domstolen. Kommissionen besluttede derefter at fremsende en begrundet udtalelse og reducerede i betragtning af sagens hastende karakter fristen for at efterkomme udtalelsen til en uge. Fristen

udløb den 20. oktober, uden at de portugisiske myndigheder havde fremsendt yderligere oplysninger til Kommissionen. En kontrol den 26. oktober bekræftede, at der ikke var tilgået svar. På det seneste har der været ført forhandlinger mellem konkurrencekommissæren og ministeren. På trods af betragtelige fremskridt var proceduren endnu ikke afsluttet den 31. december 1999.

Med hensyn til direktiv 93/84/EØF om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder blev det den 15. oktober 1997 besluttet at sende en begrundet udtalelse til Grækenland på grund af uenighed om, hvor meget medlemsstaterne skal give meddelelse om i henhold til direktivet. De græske myndigheder gav således den 2. juli 1998 Kommissionen meddelelse om, hvilke bestemmelser de har vedtaget til direktivets gennemførelse i den græske lovgivning. Da der fortsat var uenighed mellem Kommissionen og Grækenland om omfanget af de forpligtelser, som direktivet pålægger medlemsstaterne, anmodede Kommissionen den 19. oktober de græske myndigheder om yderligere oplysninger. Den rykkede for oplysningerne den 7. december. Den 24. februar forelagde myndighederne en liste over de seks virksomheder, som i 1997 blev omfattet af direktivet, men de har ikke forelagt virksomhedernes årsregnskaber, således som de skulle i henhold til direktivet senest ni måneder efter afslutningen af virksomhedernes regnskabsår. Proceduren har derfor ikke kunnet afsluttes.

På transportområdet vedtog Kommissionen den 10. februar i henhold til EF-traktatens artikel 86, stk. 3 [68], en beslutning rettet mod Portugal, hvori den meddelte, at rabatordningen for landingsafgifter og differentiering af afgifterne alt efter, om der er tale om indenrigs- eller udenrigsflyvning, udgør diskriminatoriske foranstaltninger, som er i modstrid med artikel 86, stk. 1, set i sammenhæng med artikel 82. De portugisiske myndigheder indgav den 4. maj 1999 en klage med påstand om annullation af Kommissionens beslutning for Domstolen, men uden at begære gennemførelsen udsat. Portugal efterkom ikke beslutningen inden udløbet af fristen på to måneder, og Kommissionen har derfor sendt de portugisiske myndigheder en åbningsskrivelse i overensstemmelse med traktatens artikel 226.

[68] Offentliggjort i EFT L 69 af 16.3.1999, s. 31.

2.2.2. Monopoler

Der er ikke konstateret nogen overtrædelser af traktatens artikel 31 i 1999.

2.3. VIRKSOMHEDSPOLITIK, HANDEL, TURISME OG ERHVERVSDRIVENDE FORENINGER

To klager modtaget i 1999 har givet anledning til overtrædelsesprocedurer som følge af tilsidesættelse af de nye artikler 12 og 49 i EF-traktaten.

Den første mod Portugal. Klagen angik de fordelagtige priser, som udelukkende tilbydes portugisiske statsborgere på 60 år eller ældre ved overnatning på hoteller af typen "Pousadas", der drives med eneret af det offentligt koncessionerede selskab ENATUR (statsligt turistorgan), som den portugisiske stat er eneaktionær i.

Efter en brevveksling mellem Kommissionens tjenestegrene og de portugisiske myndigheder er de priser, som er offentliggjort på det engelsksprogede websted "Pousadas of Portugal", blevet ændret og indeholder nu et særtilbud på 40% til alle over 60 år uanset nationalitet. Dette på trods af at de portugisiske myndigheder ikke formelt har anerkendt, at deres prispolitik er udtryk for forskelsbehandling. Herefter er overtrædelsesproceduren blevet henlagt.

Den anden mod Italien, som begunstigede italienske statsborgere på 60 år eller derover med fordelagtige billetpriser til offentlige muséer og seværdigheder i Italien.

Da de italienske myndigheder ikke besvarede anmodningerne om oplysninger, sendte Kommissionen en åbningsskrivelse den 1. juli 1999. Den italienske regering reagerede den 5. oktober 1999, efter at fristen var udløbet den 1. september 1999. Besvarelsen ansås for at være utilstrækkelig, eftersom den anerkendte overtrædelsen uden at fremsætte forslag til, hvordan situationen kunne afhjælpes. På denne baggrund sendte Kommissionen Italien en begrundet udtalelse i henhold til EF-traktatens artikel 226, stk. 1.

2.4. UDDANNELSE, ERHVERVSUDDANNELSE OG UNGE

Antallet af klager og overtrædelser på uddannelsesområdet er stort set uændret i forhold til de foregående år. Der er ganske vist et stigende antal klager, henvendelser om oplysninger og

skrivelser fra studerende, som støder på problemer, eller hvis mobilitet vanskeliggøres. Men det er kun et begrænset antal sager, som vedrører situationer, hvor medlemsstaternes lovgivning i modstrid med traktaten udgør en direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet. Man skal tænke på, at de enkelte medlemsstater i henhold til EF-traktaten er ansvarlige for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af deres uddannelsessystemer.

De ansvarlige myndigheder har ret til at stille krav om akademisk forhåndsankendelse af kvalifikationer erhvervet i en anden medlemsstat, inden en ansøger kan optages på en uddannelse. De kan også frit fastsætte reglerne for en sådan procedure, for der findes ingen fællesskabsbestemmelser, der pålægger medlemsstaterne at anerkende eksamensbeviser, som ansøgeren har opnået i en anden medlemsstat. Hvad angår betingelserne for adgang til almene uddannelser og erhvervsuddannelser skal medlemsstaterne dog ifølge EF-traktatens artikel 12 afstå fra en hvilken som helst direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

Et stort antal af de enkeltsager, som forelægges Kommissionen, kan løses ved at give de interesserede parter klare oplysninger om deres rettigheder og om fællesskabsrettens rækkevidde på dette område.

Kommissionen har dog sendt to åbningsskrivelser til Belgien og Østrig. I begge tilfælde har Kommissionen fundet, at det er i modstrid med traktaten, at den nationale lovgivning stiller andre krav for optagelse på universitet eller anden højere læreanstalt til indehavere af studentereksamensbeviser eller tilsvarende udstedt i en anden medlemsstat, end der stilles til indehavere af nationale eksamensbeviser. Krav gående ud på, at ansøgeren skal bestå en eksamen eller fremlægge en attest på, at han allerede er blevet optaget på det ønskede fag i hjemlandet, udgør en forskelsbehandling, som er forbudt i henhold til traktaten.

2.5. SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIK

Gennemførelsen i national ret af direktiverne på det socialpolitiske og det arbejdsmarkedspolitiske område er næsten fuldstændt. Ud af i alt 63 direktiver er 53 allerede trådt i kraft og har krævet vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser i de femten medlemsstater. Af de 53 direktiver er 71,69%, dvs. 38 direktiver, allerede gennemført i samtlige medlemsstater. Kommissionen kontrollerer, at gennemførelsen sker korrekt i de enkelte medlemsstater, og ser det som sin vigtigste opgave at sørge for, at bestemmelserne overholdes til punkt og prikke.

2.5.1. Arbejdstagernes frie bevægelighed

Kommissionen har indledt og/eller videreført en række overtrædelsesprocedurer mod forskellige medlemsstater vedrørende gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 1612/68 og 1408/71.

Overtrædelsesproceduren mod Belgien for manglende gennemførelse af Domstolens dom i sag C-47/93 i forbindelse med finansiering af de belgiske universiteter gennem optagelse af studerende fra andre medlemsstater, som alene kommer til Belgien med det formål at følge undervisningen dér, videreføres.

Overtrædelsesprocedurerne mod Tyskland, dels angående sociale ydelser til vandrende arbejdstagere efter familiesammenføring, dels angående kravet om, at ansøgeren skal forevise en opholdstilladelse for at kunne modtage sociale ydelser, fortsætter deres gang. Efter at Kommissionen har sendt begrundede udtalelser til Tyskland om disse sager, samarbejder Kommissionens tjenestegren med de tyske myndigheder om at finde en tilfredsstillende løsning på problemerne.

Overtrædelsesproceduren angående den danske lovgivning og praksis, der begrænser brugen i Danmark for grænsearbejdere med bopæl i Danmark af køretøjer, som er indregistreret i en anden medlemsstat, og som tilhører deres arbejdsgiver med bopæl i denne anden medlemsstat, videreføres. Danmark har siden ændret sin lovgivning på en måde, som ifølge Kommissionens opfattelse ikke er helt tilfredsstillende.

Efter Kommissionens indgriben har Frankrig, Luxembourg og Belgien ændret deres bestemmelser om udelukkelse af grænsearbejdere fra retten til at nyde godt af nedsatte priser for børnerige familier i disse landes transportmidler alene af den grund, at de ikke bor i landet. Kommissionen besluttede derefter at henlægge overtrædelsesprocedurerne.

De nederlandske myndigheder har ændret deres lovgivning, og overtrædelsesproceduren mod Nederlandene som følge af udelukkelsen af belgiske arbejdsløse grænsearbejdere fra adgang til en

fond til finansiering af supplerende pensionsforsikring i perioder med arbejdsstandsning, der godtgøres, er derfor blevet henlagt.

Efter at Kommissionen har rettet henvendelse til de nederlandske myndigheder angående spørgsmålet om afgifter på udstedelse af faste opholdstilladelser, er problemet blevet løst, og overtrædelsesproceduren henlagt.

Den luxembourgske stat har ændret sin lovgivning, og Kommissionen har derfor besluttet at henlægge proceduren mod Luxembourg om nationalitetskravet som betingelse for ansættelse i Luxembourgs offentlige administration. Derimod videreføres overtrædelsesprocedurerne om samme spørgsmål mod Grækenland på grundlag af EF-traktatens artikel 228 og mod Spanien på grundlag af EF-traktatens artikel 226. I Grækenlands tilfælde agter Kommissionen, såfremt sagen forelægges Domstolen, at foreslå, at denne fastsætter en bøde på 57 400 EUR.

Efter at der er faldet dom i sagen Schöning [69] og Kommissionen mod Grækenland [70] og på baggrund af en række dermed forbundne klager, er Kommissionen begyndt at undersøge lovgivningen i en nogle af medlemsstaterne, for så vidt angår den anciennitet, som en arbejdstager har opnået ved ansættelse i en medlemsstats offentlige administration, og hensyntagen hertil, når han ansættes i en anden medlemsstats offentlige administration. På grundlag af denne undersøgelse har Kommissionen sendt begrundede udtalelser til Tyskland og Irland.

[69] Domstolens dom af 15.1.1998 i sag C-15/96, Kalliope Schöning-Kougebetopoulou mod Freie und Hansestadt Hamburg, Sml. 1998-I, s. 47.

[70] Domstolens dom af 12.3.1998 i sag C-187/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, Sml. 1998-I, s. 1095.

Hvad angår koordineringen af medlemsstaternes socialsikringsordninger, har Kommissionen indbragt en sag for Domstolen angående den særlige tyske lov om sociale ydelser til kunstnere (Kunstlersocialversicherungsgesetz-KSVG) [71]: Tyskland opkræver en afgift på de ydelser, som tyske forlæggere betaler til forfattere, som ikke er underlagt tysk lovgivning, i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 om fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse. Domstolen har desuden modtaget de to klager i sagerne om de franske myndigheders opkrævning af et generelt socialsikringsbidrag ("Contribution sociale Généralisée" (CSG)) [72] og et bidrag til dækning af underskuddet på de sociale sikringsordninger ("Cotisation pour le remboursement de la dette sociale" (CRDS)) [73] af grænsearbejderes erhvervsindtægter og indkomstsurrogater. Sagen mod Belgien om opkrævning af et personligt bidrag på 13,07% på belgiske pensioner, når modtagerne har bopæl i en anden medlemsstat og dér modtager en anden pension fra denne, verserer ligeledes for Domstolen [74].

[71] Sag C-68/99.

[72] Sag C-169/98.

[73] Sag C-34/98.

[74] Sag C-347/98.

Kommissionen har besluttet at henlægge sagen mod Frankrig om fortolkningen af de betingelser, der er fastsat administrativt i den franske sociallovs artikel R313, stk. 5, og som gælder, når en person, der ansøger om invaliditetsydelse, ikke arbejder i Frankrig på det tidspunkt, hvor invaliditeten indtræffer. De franske myndigheder har forpligtet sig til at fortolke disse bestemmelser i lyset af de gældende bestemmelser i traktaten og har ladet udarbejde et cirkulære desangående.

Tre nye procedurer er blevet indledt med fremsendelse af en begrundet udtalelse:

- Mod Danmark som følge af de danske myndigheders afvisning af at anvende landets lovgivning på arbejdstagere fra andre medlemsstater, som arbejder på en olieplatform på den danske kontinentalsoakkel, og udbetale ydelser til dem. Denne afvisning afskærer mange britiske arbejdstagere fra socialsikringsydelser. Kommissionen er af den opfattelse, at Danmark i henhold til EF-traktatens artikel 39 og artikel 13, stk. 2, litra a) i forordning (EØF) nr. 1408/71 er forpligtet til at optage disse arbejdstagere i den nationale socialsikringsordning, selv om arbejdsgiveren har hjemsted på Isle of Man.

- Mod de nederlandske myndigheder, som har nægtet af fortsætte udbetalingen af arbejdsløshedsunderstøttelse til en grænsearbejder, som ønsker at søge arbejde i Frankrig i en

tremåneders periode. Kommissionen mener, at artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71 forpligter Nederlandene til at overføre arbejdsløshedsunderstøttelse til udlandet, uden at gøre forskel på grænsearbejdere og andre arbejdere.

- Mod Frankrig på grund af offentligt ansatte underviseres retsstilling. Disse optjener ifølge fransk lov ikke fransk pensionsret i de perioder, hvor de er beskæftiget i en anden medlemsstat, selv om de i denne periode har pligt til at indbetale deres bidrag til alderspensionen, både efter fransk lov og efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor de arbejder. Kommissionen mener, at denne situation er til hinder for arbejdstagernes frie bevægelighed.

2.5.2. Ligebehandling af mænd og kvinder

Kommissionen har i henhold til EF-traktatens artikel 228 indklaget Frankrig [75] for Domstolen for ikke at have taget de fornødne skridt til at efterkomme dommen af 13. marts 1997 i sag C-197/96 [76], hvorved Frankrig blev dømt for at have forbudt natarbejde for kvinder i industrien, medens der ikke gjaldt et tilsvarende forbud for mænd. Kommissionen har påstået Frankrig idømt en bøde på 142 425 EUR. Til gengæld er en lignende overtrædelsesprocedure, som blev indledt mod Italien på grundlag af Domstolens dom af 4. december 1997 [77], blevet henlagt, efter at Kommissionen har fået meddelelse om, at de forskrifter, som var i modstrid med fællesskabsretten, er blevet ændret.

[75] Sag C-224/99.

[76] Domstolens dom af 13.3.1997 i sag C-197/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik, Sml. 1997-I, s. 1489.

[77] Sag C-207/96, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 6869.

Kommissionen har sendt flere begrundede udtalelser angående direktiv 92/85/EØF om beskyttelse af gravide kvinder:

- til Frankrig, fordi der i den franske lovgivning ikke findes specifikke bestemmelser, der giver gravide kvinder mulighed for at ophøre med at arbejde, hvis dette er nødvendigt af helbreds-mæssige grunde

- til Irland angående det forhold, at vurderingen af, hvilke risici der måtte bestå for arbejdstagernes sundhed, skal omfatte en række aktiviteter, som er opført på en ikke-udtømmende liste i et bilag til direktivet; ifølge den irske lovgivning er denne liste imidlertid udtømmende, hvilket er i modstrid med direktivet

- til Italien for at have indført et absolut forbud mod natarbejde i fremstillingsindustrien fra starten af graviditeten til syvende måned efter fødslen

- til Luxembourg, for det første fordi den gravide i henhold til luxembourgsk lov skal være tilknyttet en socialsikringsordning, hvilket ikke er et krav i direktivet, for det andet for ikke at have pålagt arbejdsgiverne at foretage en vurdering af, hvilke risici der består for gravides sikkerhed og sundhed, og endelig for uden hjemmel at have udstedt et forbud mod natarbejde for kvinder under visse omstændigheder

- og til Sverige, fordi svensk lovgivning ikke indeholder en bestemmelse, som forbyder kvindelige arbejdstagere at arbejde i en obligatorisk toudersperiode.

Med hensyn til direktiv 96/34/EF om forældreorlov har Kommissionen besluttet at indbringe Italien for Domstolen for ikke at have gennemført direktivet i national ret inden juni 1998. [78]

[78] Sag C-445/99.

Kommissionen har indklaget Grækenland [79], Frankrig [80] og Luxembourg [81] for Domstolen for ikke at have givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne til Rådets direktiv 96/97/EF om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger. I henhold til direktivets artikel 3 skulle medlemsstaterne have indført gennemførelsesforanstaltningerne senest den 1. juli 1997. For så vidt angår proceduren mod Den Franske Republik, gik Domstolens dom af 8. juli 1999 Frankrig imod, og en ny procedure på grundlag af EF-traktatens artikel 228 er blevet indledt.

[79] Sag C-457/98.

[80] Sag C-354/98.

[81] Sag C-438/98. Generaladvokat La Pergola fremsatte sit forslag til afgørelse den 24.6.1999.

Hvad angår gennemførelsen af direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (lovbestemte ordninger), har Domstolen i sin dom af 28. oktober 1999 dømt Grækenland [82] for ikke at have bragt sine bestemmelser om tildeling af ægteskabstillæg og medregning af dette tillæg ved beregningen af pension i overensstemmelse med fællesskabsretten. Grækenland havde ikke med tilbagevirkende kraft fra den 23. december 1984 (datoen for direktivets ikrafttrædelse) indført gennemførelsesforanstaltninger for dette direktiv, som sidestiller mænd og kvinder i forbindelse med tildeling af ægteskabstillæg og beregningen heraf med henblik på fastsættelse af det pensionsbeløb, den pågældende arbejdstager er berettiget til. Det bemærkes, at forskellene i metoden til beregning af ægteskabstillægget tillige indebærer, at den græske lovgivning er i modstrid med direktiv 75/117/EØF og EF-traktatens artikel 141. Gennemførelsesforanstaltningerne gælder ikke med tilbagevirkende kraft til den 1. januar 1981 (datoen for ikrafttrædelsen af direktiv 75/117/EØF i Grækenland).

[82] I sag C-187/98, Kommissionen mod Den Helleniske Republik.

2.5.3. Arbejdsvilkår

Kommissionen sendte begrundede udtalelser angående gennemførelsen af direktiv 93/104/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, og flere medlemsstater har efterfølgende givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger. Således har Grækenland gennemført direktivet ved offentliggørelsen af dekret nr. 88/1999 og Portugal ved lov nr. 73/1999 af 10. november. Kommissionen har anlagt to nye sager ved Domstolen, nemlig mod henholdsvis Frankrig [83] og Luxembourg [84], og generaladvokat Alber har fremsat forslag til afgørelse af sidstnævnte sag den 16. november 1999. Samme dag har generaladvokat Jacobs fremsat forslag til afgørelse af den verserende sag mod Italien [85].

[83] Sag C-46/99.

[84] Sag C-48/99.

[85] Sag C-386/98.

I en dom af 16. december 1999 dømte Domstolen Luxembourg [86] for ikke at have givet meddelelse om gennemførelsen af direktiv 94/33/EF om beskyttelse af unge på arbejdspladsen. Domstolen er også blevet forelagt sagen mod Frankrig [87] om gennemførelsen af dette direktiv. Italien derimod gennemførte direktivet ved en retsforord af 4. august 1999, som er indberettet til Kommissionen.

[86] Sag C-47/99.

[87] Sag C-45/99.

Efter forelæggelsen af sagen for Domstolen blev Luxembourg dømt for ikke at have gennemført direktiv 94/45/EF om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg [88]. Portugal blev indklaget for Domstolen af samme grund, men har gennemført direktivet ved lov af 9. juni 1999, som behørigt er indberettet til Kommissionen.

[88] Dom af 21.10.1999 i sag C-430, endnu ikke offentliggjort i Domstolens Samling.

Endvidere blev der sendt en begrundet udtalelse til Italien om ukorrekt gennemførelse af direktiv 77/187/EØF om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder. Endnu en begrundet udtalelse om ukorrekt gennemførelse, denne gang vedrørende direktiv 98/59/EF om kollektive afskedigelser, blev sendt til Grækenland. I den verserende sag om gennemførelse af direktiv 80/987/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens [89] har Kommissionen fået forelagt en ny lov, som den vil se nærmere på, inden den træffer beslutning om procedures videre forløb.

[89] Jf. Domstolens dom af 8.11.1990 i sag C-53/88, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, Sml. 1990-I, s. 3917.

2.5.4. Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen

For så vidt angår rammedirektiv 89/391/EØF og dermed forbundne særdirektiver [90] samt direktiv 92/29/EØF (selvstændige) om lægelig bistand om bord på skibe, er der kun en medlemsstat, nemlig Luxembourg, som endnu ikke har gennemført direktiv 92/29/EØF. I denne henseende videreføres overtrædelsesproceduren i henhold til EF-traktatens artikel 228, fordi Luxembourg ikke har efterkommet Domstolens dom, hvori det fastsløges, at Luxembourg ikke havde gennemført direktivet [91]. Irland og Italien, hvis manglende gennemførelse af direktiv 93/103/EF var blevet fastslået af Domstolen [92], har for nylig fremsendt deres nationale gennemførelsesforanstaltninger til Kommissionen.

[90] Direktiv 89/654/EØF, 89/655/EØF, 89/656/EØF, 90/269/EØF, 90/270/EØF, 90/394/EØF, 90/679/EØF, 92/57/EØF, 92/58/EØF, 92/91/EØF, 92/104/EØF og 93/103/EF.

[91] Domstolens dom af 29.10.1998 i sag C-410/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg, Sml. 1998-I, s. 6813.

[92] Domstolens dom af 27.10.1998 i sag C-364/97, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland, Sml. 1998-I, s. 6593, og af 21.9.1999 i sag C-362/98 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, endnu ikke offentliggjort i Domstolens Samling.

Medlemsstaterne har i 1999 været langt mere påpasselige end tidligere med at give meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger angående direktiver, som ændrer eller tilpasser særdirektiverne i forhold til den tekniske udvikling [93], men situationen er dog endnu ikke helt tilfredsstillende. Der verserer derfor en række overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, som endnu ikke har indsendt deres nationale gennemførelsesforanstaltninger til Kommissionen. Visse af disse procedurer er allerede blevet indbragt for Domstolen. Dette gælder bl.a. Italien, som er indklaget for ikke at have gennemført direktiv 95/30/EF [94], 97/59/EF [95] og 97/65/EF [96].

[93] Direktiv 93/88/EF, 95/30/EF, 97/59/EF, 97/65/EF, 95/63/EF.

[94] Sag C-439/98.

[95] Sag C-312/99.

[96] Sag C-312/99.

For så vidt angår de nationale foranstaltninger til gennemførelse af med rammedirektiv 89/391/EØF, har Kommissionen sendt begrundede udtalelser til Tyskland, Belgien, Italien, Luxembourg og Nederlandene, som ifølge Kommissionen ikke har gennemført dette rammedirektiv korrekt.

Desuden er der blevet sendt begrundede udtalelser til de berørte lande om ukorrekt gennemførelse af direktiv 89/655/EØF (Italien), 90/269/EØF (Sverige) og 90/270/EØF (Italien).

2.6. REGIONALPOLITIK OG SAMHØRIGHED

Artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver samt artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1164/94 om oprettelse af Samhørighedsfonden fastslår, at de aktioner, der samfinansieres af Fællesskabet, skal være i overensstemmelse med Fællesskabets politikker. Dette princip genfindes i artikel 12 i forordning (EF) nr. 1260/99 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene. Konsekvensen af dette princip er, at enhver overtrædelse af fællesskabsretten kan føre til, at støtten i første omgang suspenderes og efterfølgende nedsættes eller helt ophæves.

I øvrigt kan Kommissionen i henhold til retningslinjerne i dokumentet "Finansielle nettokorrektioner som led i gennemførelsen af artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88" (C(97) 3151 endelig udg.-II) kræve endelig ophævelse af en støtte, men den kan også foreslå, at et projekt udskiftes med et andet. Kommissionen er dog ikke retligt forpligtet til at tillade, at et projekt, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, kan udskiftes med et andet.

For den nye programmeringsperiode (2000-2006) er der med artikel 39 i ovennævnte forordning (EF) nr. 1260/99 taget hensyn til ønsket om at styrke overholdelsen af fællesskabsretten, og artiklen indeholder således en beskrivelse af kompetencefordelingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Som led i de aktioner, hvortil disse fonde yder tilskud, henhører kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten og forpligtelsen til at foretage finansielle korrektioner først og fremmest og i henhold til subsidiaritetsprincippet under de nationale myndigheders ansvar. Subsidiaritetsprincippet kan dog under ingen omstændigheder fritage Kommissionen for sit ansvar og er ikke til hinder for,

at Kommissionen kan udøve sine rettigheder i henhold til traktatens artikel 226. Det er derimod Kommissionen pligt at føre tilsyn med, at medlemsstaterne indfører passende kontrolordninger, og at modtagerne overholder fællesskabsretten.

Overtrædelsesproceduren er uafhængig af den procedure, der er fastlagt i den tidligere artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 og den nye artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/99. Dette er bekræftet i Fællesskabets domspraksis (dom af 23.9.1994 i sag T-461/93, An Taisce - The National Trust for Ireland og WWF). Der er dog behov for sammenhæng mellem de to procedurer. Derfor suspenderes betalingen af støtten i princippet, når der som led i overtrædelsesproceduren sendes en åbningsskrivelse. Efter fremsendelse af den begrundede udtalelse iværksættes proceduren for nedsættelse eller ophævelse af støtten. I øvrigt indebærer henlæggelsen af en overtrædelsessag i henhold til EF-traktatens artikel 226 ikke nødvendigvis, at Kommissionen mister sin ret til at ophæve Fællesskabets samfinansiering, hvis den finder, at overtrædelsen har været tilstrækkelig alvorlig.

Det skal dog bemærkes, at Kommissionen, før den træffer afgørelse om ophævelse eller nedsættelse af fællesskabsstøtten, vurderer overtrædelsens alvor i det konkrete tilfælde. Herved undgås det, at alvorlige overtrædelser ikke får nogen konsekvenser med hensyn til Fællesskabets samfinansiering, og at mindre overtrædelser i urimelig grad går ud over udviklingen i tilbagestående områder eller egnsudviklingsområder. Det fremgår af artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/99, at de finansielle korrektioner skal være proportionelle, hvorfor der opstilles visse kriterier, som skal tages i betragtning, nemlig uregelmæssighedens eller ændringens art samt omfanget og virkningerne af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemers eventuelle mangler.

Når Kommissionen har besluttet at nedsætte eller ophæve støtten, har den pågældende medlemsstat naturligvis altid ret til at klage over afgørelsen ved Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 230.

Overtrædelser i forbindelse med foranstaltninger, der samfinansieres af EFRU og Samhørighedsfonden, vedrører hovedsagelig overholdelsen af miljødirektiverne og af EU-reglerne om indgåelse af kontrakter. Den klage, der hyppigst forekommer, går på manglende overholdelse af direktiv 85/337/EØF (vurdering af indvirkning på miljøet) og af de forpligtelser, der er fastlagt i direktiv 92/43/EØF ("naturtyper").

I forhold til det samlede antal overtrædelser af reglerne om miljøbeskyttelse og indgåelse af offentlige kontrakter er antallet af overtrædelser (formodede eller konstaterede), som har forbindelse med, eller som kan have forbindelse med et fællesskabstilskud, relativt ringe: 6,3% af tilfældene vedrører miljø og 5,6% af tilfældene offentlige kontrakter.

På grund af de objektive vanskeligheder, det indebærer for Kommissionen at følge med i omfanget af problemet med overtrædelser af Fællesskabets samfinansiering, er disse tal vejledende. Det forholder sig nemlig sådan, at af grunde, der har at gøre med, hvorledes Fællesskabets interventioner over EFRU finder sted (intervention i form af operationelle programmer og ikke i form af individuelle projekter), og fordi de nationale forvaltningssystemer ikke er åbne over for Kommissionen, er der visse tilfælde af overtrædelser, som Kommissionen ikke får kendskab til. Dertil kommer, at det af andre årsager er vanskeligt at påvise en direkte forbindelse mellem overtrædelsen og eksistensen af en samfinansiering fra Fællesskabets side. Til gengæld er det relativt let at identificere overtrædelser for Samhørighedsfondens vedkommende, hvor interventionerne sker i form af individuelle projekter og ikke i form af programmer.

Ikke desto mindre og til trods for ovennævnte vanskeligheder er der forekommet tilfælde af suspension og ophævelse af støtte. Således traf Kommissionen beslutning om at ophæve støtten fra EFRU til en arkitektkonkurrence i Frankrig. Der var tale om en overtrædelse af traktatens regler om fri levering af tjenesteydelser, med andre ord en alvorlig overtrædelse.

I andre tilfælde, hvor der er iværksat en overtrædelsesprocedure, er fællesskabsstøtten suspenderet. I forbindelse med et græsk projekt om opførelse af et hospital er støtten blevet suspenderet som følge af den anvendte procedure til indgåelse af offentlige kontrakter. Af miljømæssige grunde har Kommissionen p.t. suspenderet støtten til et vejprojekt i Spanien, et fælles projekt i Tyskland og Nederlandene, et golfbaneprojekt i Irland og et projekt til beskyttelse af skildpaddearten *Caretta caretta* i Grækenland.

2.7. BUDGETSPØRGSMÅL

2.7.1. Generelle bemærkninger

Det kan konstateres, at på budgetområdet er det meget få overtrædelsessager, der giver anledning til, at der fremsendes begrundede udtalelser, eller til at sagen indbringes for Domstolen. Selv om antallet af procedurer, bl.a. vedrørende de traditionelle egne indtægter, har været stigende i 1999, har størstedelen af sagerne kunnet bilægges inden, det er kommet så vidt.

2.7.2. Ukorrekt forvaltning

2.7.2.1. Procedurer indledt før 1999

Overtrædelsesproceduren mod Belgien, som efter at have tilladt en afgiftspligtig at afdrage sin gæld i rater, først indbetalte de pågældende egne indtægter efter at have modtaget det samlede beløb, har kunnet henlægges. Belgien har indvilliget i at betale det skyldige beløb med tillæg af morarenter beregnet på grundlag af artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1552/98 [97] som følge af forsinket indbetaling.

[97] EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1

Med hensyn til proceduren mod Italien, som havde beregnet et ikke tilstrækkeligt begrundet fradrag i forbindelse med betalingen af egne indtægter i form af toldafgifter opkrævet for varer importeret til San Marino, besluttedes det derimod den 2. december 1998 at indbringe sagen for domstolen. Da Kommissionens påstand om, at Italien ikke har overholdt omtalte forordning (EØF) nr. 1552/89 og Rådets tidligere forordning (EØF) nr. 2891/77 [98], og navnlig artikel 2 i disse forordninger, ikke blev gendrevet inden for den givne frist, har Kommissionen besluttet at gå videre med sagsanlægget af 13. oktober 1999.

[98] EFT L 336 af 27.12.1977, s. 1.

2.7.2.2. Nye procedurer

Kommissionen har måttet indlede en overtrædelsesprocedure mod Italien angående skyldige morarenter i henhold til artikel 11 i førømtalte forordning (EØF) nr. 1552/89 som følge af forsinket bogføring af egne indtægter for et beløb på 1 484 936 000 000 LIT.

2.8. ENERGI

2.8.1. Indledning

Set under ét er gennemførelsesprocenten for disse direktiver faldende i forhold til 1998 og er nu på 81%.

2.8.2. Det indre marked for elektricitet og naturgas

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, der skulle have været gennemført senest den 19. februar 1999, er endnu ikke blevet gennemført af Frankrig og Luxembourg.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas skal være gennemført senest den 10. august 2000.

2.8.3. Energieffektivitet

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationskøleskabe til husholdningsbrug er endnu ikke gennemført af Italien.

Overtrædelsesprocedurerne i forbindelse med gennemførelsesdirektiverne til rammedirektiv 92/75/EØF, der vedrører energimærkning, fortsætter.

Kommissionens direktiv 96/60/EF om energimærkning af kombinerede husholdningsvaske-/tørremaskiner er blevet gennemført af alle medlemsstater. Kommissionens direktiv 96/89/EF om ændring af direktiv 95/12/EF er endnu ikke gennemført af Belgien. Kommissionens direktiv 97/17/EF om energimærkning af opvaskemaskiner, der skulle være gennemført senest den 28. februar 1999 [99], er kun blevet gennemført af Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg og Nederlandene. Kommissionens direktiv 98/11/EF af 27. januar 1998 om energimærkning af husholdningslamper, der skulle være gennemført senest den 14. juni 1999, er kun blevet gennemført af Danmark, Spanien, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Sverige.

[99] Gennemførelsesfrist som ændret ved direktiv 99/9/EF af 26.2.1999, offentliggjort i EFT L 56 af 4.3.1999.

2.8.4. Kulbrinter

Rådets direktiv 98/93/EF af 14. december 1998 om ændring af direktiv 68/414/EØF om en forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter, som skulle være gennemført senest den 31. december 1999, er kun blevet gennemført af Belgien, Danmark, Tyskland, Nederlandene og Spanien.

2.9. TRANSPORT

Kommissionens kontrol med anvendelsen af Fællesskabets transportlovgivning vedrører følgende tre aspekter: kontrol med meddelelsen af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne, undersøgelse af, om de nationale foranstaltninger er i overensstemmelse med de tilsvarende direktiver, og kontrol med den praktiske anvendelse af direktiver, forordninger og traktatbestemmelser.

På transportområdet er der elleve direktiver, hvis gennemførelsesfrist er udløbet i 1999. Ligesom tidligere år skal det desværre bemærkes, at de fleste medlemsstater indfører de nationale gennemførelsesforanstaltninger med stor forsinkelse. Denne tendens giver sig udtryk i et meget ringe antal meddelelser om nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktiver, for hvilke fristen for gennemførelse var fastsat til 1999.

Så snart overtrædelsesprocedurerne er indledt, kan man imidlertid notere en reel fremskyndelse af meddelelserne om gennemførelsesforanstaltninger. Dette er årsagen til, at af de 125 overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen besluttede at henlægge i 1999, angik mere end 4/5 manglende meddelelse.

Otte af de elleve nye direktiver indeholder ændringer til eksisterende direktiver med henblik på at tilpasse dem til de tekniske fremskridt, fremme tilnærmelsen af medlemsstaternes lovgivninger, styrke fællesskabsbestemmelserne eller tage højde for bestemmelser, som er vedtaget i internationale aftaler.

Det er værd at bemærke, at den gennemsnitlige gennemførelse af "transportdirektiver" på trods af de elleve nye direktiver steg væsentligt og ved udgangen af 1999 havde passeret 86% (mod 80% ultimo 1998). Et ganske bemærkelsesværdigt fremskridt kan noteres i søtransportsektoren, hvor gennemførelsesprocenten er steget med mere end 20 procentpoint (79% ultimo 1999 mod 59% ultimo 1998).

Endelig har antallet af registrerede klager og af overtrædelser, som Kommissionens tjenestegrene selv har afsløret under udførelsen af deres opgaver, været stabilt fra det ene år til det andet.

2.9.1. Landtransport

I spørgsmålet om kørekort kan det noteres, at selv om alle de overtrædelsesprocedurer, der er blevet indledt på grund af manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af det seneste ændringsdirektiv 97/26/EF "kørekort", har kunnet henlægges, er gennemførelsen af grunddirektiv 91/439/EØF stadigvæk særdeles problematisk. Analysen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger har nemlig afsløret, at reglerne i ni medlemsstater på mange punkter ikke er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, bl.a. for så vidt angår minimumsalder for en kategori af køretøjer, fornyelse af kørekort til borgere, der ikke længere har bopæl i udstedelsesmedlemsstaten, kriterierne for køretøjer til brug ved køreprøve, den praktiske prøves varighed og minimumsstandarden for fysisk og psykisk egnethed. I øvrigt er procedurerne for systematisk registrering af kørekort, hvis indehavere ændrer bopælsmedlemsstat, i modstrid med princippet om gensidig anerkendelse af kørekort.

Kun to medlemsstater har ikke givet meddelelse om deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for vej-køretøjer. Der er dog blevet indledt overtrædelsesprocedurer mod tre medlemsstater, efter at en undersøgelse af deres nationale gennemførelsesforanstaltninger havde afsløret, at disse på en række punkter ikke var i overensstemmelse med direktivet.

Med hensyn til teknisk kontrol med køretøjer har de fem overtrædelsesprocedurer vedrørende manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 96/96/EF kunnet henlægges i 1999, og den sidste endnu ikke afsluttede sag, som Kommissionen har besluttet at indbringe for Domstolen, burde kunne henlægges, når den pågældende medlemsstat har truffet gennemførelsesforanstaltninger.

Hvad angår vejsikkerhed tilstræber direktiv 94/55/EF, som ændret ved direktiv 96/86/EF, at medlemsstaternes lovgivning om godstransport tilnærmes, og opstiller betingelserne for, hvordan farligt gods i denne sektor kan transporteres i emballeret eller uemballeret stand. Direktiverne, som omhandler transport af farligt gods ad vej, er imidlertid endnu ikke blevet gennemført i Irland og Grækenland. Kommissionen har derfor besluttet at indklage de to lande for Domstolen for ikke at have givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger for de nævnte direktiver. I øvrigt har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod en enkelt medlemsstat (Irland), som endnu ikke har indberettet sine nationale gennemførelsesbestemmelser for direktiv 95/50/EF, der har til formål at harmonisere kontrolprocedurerne for transport af farligt gods ad vej med henblik på at effektivisere kontrollen med overholdelsen af sikkerhedsstandarderne. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Irland ikke har gennemført nogen af direktiverne om vej- eller jernbanetransport af farligt gods.

På det skattemæssige område verserer der stadig en overtrædelsesprocedure mod Belgien for manglende overensstemmelse mellem de nationale gennemførelsesforanstaltninger og direktiv 93/89/EØF (om afgifter, herunder også vejafgifter og brugsafgifter). Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse, og Belgien har for ganske nylig reageret ved at fremsende sine gennemførelsesforanstaltninger. De er ved at blive kontrolleret.

2.9.2. Kombineret transport

Alle medlemsstater har nu gennemført direktiv 92/106/EØF om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne. I de to procedurer mod Italien og Finland for ukorrekt forvaltning af gennemførelsesforanstaltningerne eller for manglende overensstemmelse mellem de nationale gennemførelsesforanstaltninger og direktivet har Kommissionen imidlertid besluttet for Italiens vedkommende at indbringe sagen for Domstolen, medens den i Finlands tilfælde har fremsendt en begrundet udtalelse.

2.9.3. Transport ad indre vandveje

Fristen for gennemførelsen af direktiv 96/50/EF om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet udløb i 1998 og har givet anledning til en række procedurer vedrørende manglende indberetning af de nationale gennemførelsesbestemmelser. Af disse er tre endnu ikke afsluttet. To af de pågældende medlemsstater, nemlig Frankrig og Nederlandene, har dog for nylig indsendt de retsforskrifter, hvormed de har gennemført direktivet, og procedurerne burde kunne henlægges i løbet af de første uger af år 2000.

I procedurerne mod de to medlemsstater, som har indgået bilaterale aftaler med tredjelande om transport ad indre vandveje, har Kommissionen besluttet at fremsende begrundede udtalelser til de to medlemsstater, eftersom dette område helt og holdent henhører under Kommissionens kompetence.

2.9.4. Jernbanetransport

Direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 95/19/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter, som skulle styrke direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner med det formål at fremme jernbanernes omstilling til det indre markeds krav og øge deres effektivitet, har givet anledning til adskillige overtrædelsesprocedurer for manglende meddelelse af nationale foranstaltninger. Alle disse sager har kunnet henlægges, selv om det i visse tilfælde krævede et sagsanlæg ved Domstolen.

Der udestår et enkelt problem i forbindelse med undersøgelsen af gennemførelsesbestemmelsernes overensstemmelse med direktiverne, hvilket har fået Kommissionen til at indlede en procedure mod Portugal for ukorrekt gennemførelse af direktiv 95/19/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter.

Hvad angår jernbanesikkerhed tilstræber direktiv 96/49/EF, som ændret ved direktiv 96/87/EF, at medlemsstaternes lovgivning om godstransport tilnærmes, og opstiller sikkerhedsstandarder for at øge sikkerheden og fremme den frie bevægelighed for varer i Fællesskabet som helhed. Direktiverne, som omhandler transport af farligt gods ad jernbane i eller mellem medlemsstaterne, er imidlertid endnu ikke blevet gennemført i Irland, Grækenland og Portugal. Kommissionen har derfor besluttet at fremsende begrundede udtalelser til de tre lande, fordi de ikke har givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger for de pågældende direktiver.

Endelig er situationen vedrørende direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog foruroligende. Fristen for gennemførelse udløb i 1999, og af de tolv overtrædelsesprocedurer, som er blevet indledt, er man i de elleve nået til fremsendelse af begrundede udtalelser. Formålet med direktivet er at fremme sammenhæng og interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanenet for højhastighedstog både i tilblivelsesfasen, fra planlægning over anlæg til ibrugtagning, og på længere sigt, i driften og i forbindelse med adgangen til jernbanenettene.

2.9.5. Søtransport

Kommissionens tjenestegrene har noteret en forbedret anvendelse af fællesskabsretten på søtransportområdet, både med hensyn til den frie præstation af tjenesteydelser og med hensyn til samtlige de forskellige aspekter, som har med sikkerheden til søs at gøre.

For så vidt etableringsretten angår, er der indledt en procedure mod Italien vedrørende manglende overensstemmelse mellem traktatens artikel 43 og 48 og de bestemmelser i den italienske lovgivning, der fastsætter betingelserne for, at rederier, som er etableret i en anden medlemsstat, kan få adgang til den italienske kvote i konferencehandelen på samme vilkår som de italienske rederier.

Der er fortsat problemer med overholdelse af fællesskabsrettens bestemmelser om indskrivning af fartøjer i medlemsstaternes skibsregistre og for tildeling af nationsflag. Proceduren mod Belgien har endelig kunnet henlægges, men vilkårene for indskrivning af fartøjer i skibsregistre og tildelingen af nationsflag er fortsat diskriminerende i Frankrig, Nederlandene og Finland, og overtrædelsesprocedurerne mod disse tre lande opretholdes derfor. Domstolen dømte Irland [100] og Grækenland [101] for at opretholde et nationalitetskrav, som var i strid med fællesskabsretten om registrering af handelsskibe, og Kommissionen har måttet indlede procedurer i henhold til traktatens artikel 228 for manglende gennemførelse af en domstolsdom. Irland har indsendt nye nationale foranstaltninger, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, og sagen har kunnet henlægges. Grækenland har forelagt et udkast til dekret, som endnu ikke er underskrevet og offentliggjort.

[100] Domstolens dom (femte afdeling) af 12.6.1997 i sag C-151/96, Kommissionen mod Irland, Sml. 1997-I, s. 3327.

[101] Domstolens dom (femte afdeling) af 27.11.1997 i sag C-62/96, Kommissionen mod Den Helleniske Republik, Sml. 1997-I, s. 6725.

Med hensyn til cabotagesejlads er der blevet indledt overtrædelsesprocedurer mod flere medlemsstater, fordi de har bevaret eller vedtaget nationale bestemmelser, som er i strid med forordning (EØF) nr. 3577/92, som liberaliserede cabotagesejladsen med virkning fra 1. juli 1993 for EF-redere, hvis skibe er registreret i en medlemsstat og fører denne medlemsstats flag.

Hvad angår aftaler om lastfordeling mellem medlemsstater og tredjelande, er det endnu ikke alle medlemsstater, der overholder princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til forordning (EØF) nr. 4055/86. I 1999 afsagde Domstolen dom mod Belgien som følge af Belgiens aftale med Zaire [102], Côte d'Ivoire, Senegal, Mali [103] og Togo [104], og mod Luxembourg på grund af dette lands aftale med Côte d'Ivoire, Senegal og Mali [105]. Også proceduren mod Portugal på grund af aftalerne med Angola og landene i det tidligere Jugoslavien fortsættes.

[102] Domstolens dom (første afdeling) af 14.9.1999 i sag C-170/98, Kommissionen mod Belgien, Sml. 1999-I, s. 0000.

[103] Domstolens dom (første afdeling) af 14.9.1999 i sag C-171/98, Kommissionen mod Belgien, Sml. 1999-I, s. 0000.

[104] Domstolens dom (første afdeling) af 14.9.1999 i sag C-201/98, Kommissionen mod Belgien, Sml. 1999-I, s. 0000.

[105] Domstolens dom (første afdeling) af 14.9.1999 i sag C-202/98, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. 1999-I, s. 0000.

Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at forbedre sikkerheden i søtransporten og forebygge havforureningen både ved i højere grad at få flagstaterne til at håndhæve de internationale standarder og ved at indføre et harmoniseret havnestatskontrollsystem som overvågningsredskab. Kommissionen beklager, at den korrekte gennemførelse af direktiverne på dette område generelt er forsinket i alle medlemsstater.

For at undgå situationer, som kan føre til ulykker under transport af farligt eller forurenende gods og begrænse skaderne, når sådanne ulykker indtræffer, skulle medlemsstaterne gennemføre direktiv 93/75/EØF og de dertil knyttede ændringsdirektiver 96/39/EF, 97/34/EF og 98/55/EF, som tilsigter, at der på fællesskabsplan indføres internationale standarder for mindstekrav til skibe, som transporterer farligt eller forurenende gods. Gennemførelsen er sket med flere års forsinkelse, men til gengæld kan det med tilfredshed konstateres, at næsten alle procedurerne vedrørende manglende meddelelse af nationale foranstaltninger har kunnet henlægges i 1999.

Der er også sket pæne fremskridt med hensyn til gennemførelsen af direktiv 94/57/EF, der indeholder de bestemmelser, som medlemsstaterne og de relevante organer skal overholde i forbindelse med inspektion, syn og certificering af skibe, så det sikres, at de internationale konventioner om sikkerhed til søs og forebyggelse af havforurening overholdes. Faktisk har alle procedurer vedrørende manglende meddelelse kunnet henlægges, men der udestår dog stadig fire overtrædelsesprocedurer på grund af manglende overensstemmelse med direktivet.

De seneste års skibskatastrofer (Herald of Free Enterprises forlis, Estonia-tragedien) har vist, at der er behov for at forbedre sikkerheden på passagerskibe. Som følge heraf er der blevet vedtaget to direktiver, nemlig direktiv 98/18/EF om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe i indenrigsfart og om fastsættelse af procedurer for internationale forhandlinger med sigte på harmonisering af reglerne for passagerskibe i udenrigsfart og direktiv 98/41/EF om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater. Formålet med de to direktiver er at forbedre sikkerheden og mulighederne for at redde passagerer og besætning om bord på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater, og sikre en mere effektiv håndtering af situationen i tilfælde af ulykke. Beklageligvis må det imidlertid konstateres, at meddelelserne om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende de to direktiver er forsinket ganske betragteligt, hvilket har foranlediget Kommissionen til at indlede tyve nye overtrædelsesprocedurer angående sikkerheden på passagerskibe. Der er stadig igangværende procedurer om det ene og/eller det andet af disse direktiver mod Østrig, Belgien, Finland, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige.

Problemet med forsinket gennemførelse af direktiver i søtransportsektoren illustreres glimrende ved tilfældet med direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe og ændringsdirektiv 98/85/EF. Ti af de tolv procedurer, som blev indledt i 1998 på grund af manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger, blev henlagt i 1999, og samtidig blev der indledt otte nye overtrædelsessager vedrørende manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 98/85/EF. Procedurerne mod Belgien, Grækenland, Luxembourg, Nederlandene og Portugal er endnu uafsluttede.

Domstolen har afsagt dom [106] mod Italien for ikke at have indberettet gennemførelsesforanstaltninger til Kommissionen vedrørende direktiv 95/21/EF (havnestatskontrol), der har til formål at harmonisere kriterierne for skibsinspektion, betingelserne for tilbageholdelse af skibe og/eller udstedelse af anløbsforbud i Fællesskabets havne. Til gengæld er procedurerne vedrørende manglende overensstemmelse mod Belgien, Irland og Portugal blevet henlagt. Der er stadig tre medlemsstater (Italien, Luxembourg og Portugal), som ikke har indberettet gennemførelsesforanstaltninger for ændringsdirektiv 98/25/EF og 98/42/EF.

[106] Domstolens dom (femte afdeling) af 11.11.1999 i sag C-315/98, Kommissionen mod Italien, Sml. 1999-I, s. 0000.

Med hensyn til det menneskelige aspekt har Kommissionen besluttet at indlede en række procedurer på grund af manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger for

direktiv 98/35/EF om ændring af direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv. Otte medlemsstater, som endnu ikke har indberettet gennemførelsesforanstaltninger, har modtaget en begrundet udtalelse.

Endelig skal det bemærkes, at gennemførelsen af direktiv 97/70/EF om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derved fortsat volder mange problemer, og at fire af de ni overtrædelsesprocedurer som følge af manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet er blevet indbragt for Domstolen (Frankrig, Italien, Nederlandene og Portugal).

2.9.6. Lufttransport

På lufttransportområdet er den gennemsnitlige andel af gennemførte direktiver ganske tilfredsstillende (næsten 90% ultimo 1999), men det konstateres, at enkelte medlemsstater er forsinkede eller endnu ikke har gennemført direktiverne.

Meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 98/20/EF om ændring af direktiv 92/14/EØF, der har til formål at begrænse anvendelsen af visse typer civile subsoniske jettfly, blev meget forsinket, hvorfor Kommissionen valgte at indlede tolv overtrædelsesprocedurer, hvoraf kun de fire har kunnet henlægges i 1999.

Der har kunnet konstateres betydelige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart, som fastlægges i direktiv 94/56/EF. Af de otte igangværende procedurer i 1998 verserer kun to - mod Grækenland - endnu for domstolen. Desuden har Domstolen afsagt dom [107] mod Luxembourg for ikke at have meddelt nationale gennemførelsesforanstaltninger til Kommissionen.

[107] Domstolens dom (tredje afdeling) af 16.12.1999 i sag C-138/99, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. 1999-I, s. 0000.

Hvad reguleringen af lufttrafikken angår, er alle de iværksatte procedurer vedrørende manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 97/15/EF (tilpasning til de nye Eurocontrol-standarder) blevet henlagt (med undtagelse af proceduren mod Tyskland).

I 1999 fortsatte den væsentlige nedgang, der kunne konstateres i 1998, i antallet af klager og procedurer med hensyn til luftpersonalets certifikater inden for civil luftfart og i problemerne med de nationale bestemmelsers overensstemmelse med direktiv 91/670/EØF. Men medens proceduren mod Tyskland endelig har kunnet henlægges, har Kommissionen i sagerne om ukorrekt forvaltning af direktivet om gensidig anerkendelse af luftpersonalets certifikater inden for civil luftfart i Belgien og Frankrig truffet beslutning om at anlægge sag ved Domstolen.

Der kunne også konstateres fremgang med hensyn til gennemførelsen af direktiv 97/67/EF om ground handling i 1999. Kun to medlemsstater har ikke gennemført direktivet i national ret, og det er blevet besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Belgien og Sverige. Derudover undersøger Kommissionens tjenestegrene for tiden to klager over medlemsstaternes forvaltning af direktiv 96/67/EF.

Endvidere fortsættes sagerne om overtrædelse af reglerne for lufthavnsafgifter. Visse medlemsstater opererer med forskellige takster alt efter passagerernes bestemmelsessted (indenrigsforbindelser/forbindelser inden for og/eller uden for EU), hvilket strider dels mod princippet om fri præstation af tjenesteydelser, som er indført på lufttransportområdet ved forordning (EØF) nr. 2408/92, dels mod retten til fri bevægelighed, som EU-borgere er sikret i medfør af EF-traktatens artikel 18. Disse diskriminerende afgiftsbestemmelser fortsatte beståen har fået Kommissionen til at anlægge sag ved Domstolen mod Irland, Italien, Portugal og Grækenland og at fortsætte forberedelsen af et sagsanlæg i procedurerne mod Nederlandene, Spanien og Det Forenede Kongerige, som har fremsendt udkast til de retsforskrifter, hvormed de agter at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Endelig er de overtrædelsesprocedurer vedrørende indgåelse af bilaterale "Open Skies"-aftaler med USA, som i 1998 fik Kommissionen til indklage otte medlemsstater (Belgien, Danmark, Tyskland, Finland, Luxembourg, Østrig, Sverige og Det Forenede Kongerige) for Domstolen, blevet fortsat i 1999 mod to andre medlemsstater (Frankrig og Nederlandene).

2.10. TELEKOMMUNIKATION

Lovpakken er komplet med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998 om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet samt fast operatørvalg. Fristen for gennemførelse af dette direktiv er 31. december 1998. Den 1. januar 1999 burde den samlede fællesskabslovgivning om harmonisering af medlemsstaternes bestemmelser på området for teletjenester således være gennemført i national ret.

Den 10. november 1999 vedtog Kommissionen sin femte rapport om gennemførelsen af EU's lovpakke for telesektoren [108]. Rapportens hovedkonklusion er, at det lovgrundlag, der nu er på plads 21 måneder efter den fuldstændige liberalisering, fremmer teletjenestemarkederne i medlemsstaterne, der kendetegnes ved en stigende vækstrate, et stort antal markedsdeltagere og faldende takster. Bag de økonomiske tal findes der i medlemsstaterne effektive ordninger for tilladelser, samtrafik, takster, nummerering og frekvenser, som overvåges af tilsynsmyndighederne på grundlag af Fællesskabets og WTO's principper.

[108] KOM(1999) 537 endelig udg.

Kommissionen har noteret sig, at der er gjort fremskridt med hensyn til gennemførelsen. Dette gælder bl.a. direktivet om tilladelser (yderligere fire medlemsstater har gjort en stor indsats for at indføre nationale gennemførelsesforanstaltninger efter offentliggørelsen af den fjerde rapport) og direktivet om samtrafik (tre medlemsstater). Desuden har tretten medlemsstater i alt væsentligt eller delvist gennemført direktivet om nummerering, og elleve medlemsstater har gennemført direktivet om databeskyttelse. Kommissionen har straks opfordret de medlemsstater, hvor der endnu resterer enkelte lakuner i gennemførelsen til snarest muligt at træffe de fornødne foranstaltninger, således at markedsaktørernes retssikkerhed kan garanteres, og den videre udvikling af lovgivningen kan hvile på et solidt grundlag.

Siden den endelige liberalisering pr. 1. januar 1998 er et betragteligt antal overtrædelsesprocedurer nået til sidste stadium, hvilket er ensbetydende med et søgsmål ved Domstolen. Ud af 46 igangværende procedurer ved udgangen af 1999 befinder 12 sig på stadiet med begrundet udtalelse (4 pga. manglende meddelelse og 8 pga. manglende overensstemmelse), medens Kommissionen allerede har besluttet at indbringe 22 sager (14 pga. manglende meddelelse og 8 pga. manglende overensstemmelse) for Domstolen. Til gengæld er 35 sager (33 pga. manglende meddelelse og 2 pga. manglende overensstemmelse) blevet henlagt i 1999, efter at medlemsstaterne har truffet foranstaltninger til at bringe sig i overensstemmelse med samlingen af harmoniserede bestemmelser for telesektoren.

Hvad angår gennemførelsen af de forskellige direktiver og afgørelser og de procedurer, der er indledt i henhold til EF-traktatens artikel 226, ser situationen således ud:

Rammedirektivet ONP (90/387/EØF) om de principper, der skal anvendes ved tilrådighedsstillelse af åbne telenet, var allerede blevet gennemført i alle medlemsstater i 1998.

Hvad angår direktiv 92/44/EØF (om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb) har alle medlemsstater givet Kommissionen meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger. Følgelig blev den sidste igangværende procedure på grund af manglende meddelelse, mod Belgien, henlagt i 1999. I december 1999 besluttede Kommissionen at sende Luxembourg en begrundet udtalelse, ud fra en betragtning om at de indberettede nationale forskrifter ikke var i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Direktiv 97/51/EF ændrer de to foregående direktiver med henblik på at tilpasse dem til de nye konkurrenceprægede vilkår i telesektoren. Efter at Grækenland, Portugal og Sverige havde givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger, er overtrædelsesprocedurerne vedrørende manglende meddelelse blevet henlagt i 1999. Med hensyn til de medlemsstater, der endnu ikke har givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger har Kommissionen i november anlagt sag mod Italien, medens den i december 1999 traf beslutning om at anlægge sag mod Frankrig.

Hvad angår direktiv 95/62/EF om anvendelse af principperne for tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP) på taletelefoniområdet, har alle medlemsstater med undtagelse af én givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen har følgelig besluttet at lægge sag an mod Belgien. Derimod kunne proceduren mod Grækenland på grund af manglende meddelelse henlægges i 1999. Desuden vedtog Portugal nye bestemmelser, og proceduren om gennemførelsen af bestemmelserne i direktivet om analytisk regnskab kunne henlægges.

Alle medlemsstater bortset fra Frankrig og Italien har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger for det nye direktiv 98/10/EF om taletelefoni, som afløste direktiv 95/52/EF pr. 30. juni 1998. Procedurene mod Grækenland, Irland, Nederlandene, Portugal og Sverige er derfor blevet henlagt i 1999. Derimod har Kommissionen anlagt sag mod Italien og truffet beslutning om anlægge sag mod Frankrig. I øvrigt besluttede Kommissionen i december 1999 efter at have gennemgået de fremsendte gennemførelsesforanstaltninger at sende begrundede udtalelser til Belgien, Luxembourg og Østrig, fordi den fandt, at de indberettede nationale retsfor skrifter ikke var i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

Efter at Grækenland og Nederlandene har givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 97/13/EF om tilladelser, er overtrædelsesprocedurerne vedrørende manglende meddelelse blevet henlagt i 1999. Kommissionen mener ikke, at de indberettede nationale bestemmelser er i overensstemmelse med direktivet, og har derfor anlagt sag mod Luxembourg og Østrig, ligesom den har besluttet at anlægge sag mod Belgien, Frankrig og Italien (yderligere bestemmelser indberettet af Italien sidst i 1999 gennemgås for tiden af Kommissionens tjenestegrene). Af samme årsag blev der fremsendt en begrundet udtalelse til Spanien, og Kommissionen besluttede desuden i december 1999 at sende Tyskland en begrundet udtalelse.

Alle medlemsstater har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 97/33/EF om samtrafik. Procedurene vedrørende manglende meddelelse mod Grækenland, Spanien, Nederlandene, Portugal og Sverige er derfor blevet henlagt i 1999. Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Belgien, Frankrig og Luxembourg, fordi de indberettede nationale bestemmelser efter Kommissionens opfattelse ikke er i overensstemmelse med direktivet. Endvidere blev der i november 1999 sendt en begrundet udtalelse til Tyskland.

Alle medlemsstater har ved udgangen af 1999 givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 98/61/EF om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet og fast operatørvalg. Eneste undtagelse er Belgien, som Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse. Syv procedurer vedrørende manglende meddelelse kunne herefter henlægges. En medlemsstat (Det Forenede Kongerige) havde anmodet om udsættelse af fristen for indførelse af fast operatørvalg. Kommissionen havde endnu ikke taget stilling til anmodningen.

I forbindelse med direktiv 97/66/EF om beskyttelse af personoplysninger har otte medlemsstater (Tyskland, Spanien, Italien, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland og Sverige) givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger. Procedurene mod Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland og Sverige er derfor blevet henlagt i 1999. Til gengæld er der blevet sendt begrundede udtalelser til Belgien, Danmark og Irland. Endvidere besluttede Kommissionen i december 1999 at anlægge sag mod Grækenland, Frankrig, Luxembourg og Det Forenede Kongerige, som helt og aldeles har undladt at give meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger. Kommissionen gennemgår for tiden de indberettede foranstaltninger.

Hvad angår de tre frekvensdirektiver, nemlig 87/372/EØF (GSM), 90/544/EØF (Ermes) og 91/287/EØF (DECT), havde alle medlemsstaterne allerede givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger.

Endelig har alle medlemsstater undtagen Frankrig, Nederlandene og Østrig givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 95/47/EF om anvendelse af standarder for transmission af tv-signaler. De gennemgås for tiden. Efter at Grækenland, Italien, Portugal og Sverige har givet meddelelse om nationale gennemførelsesforanstaltninger, er de resterende overtrædelsesprocedurer vedrørende manglende meddelelse blevet henlagt i 1999. De igangværende overtrædelsesprocedurer mod de øvrige medlemsstater blev fortsat med sagsanlæg mod Frankrig og Østrig. For Nederlandenes vedkommende traf Kommissionen beslutning om at anlægge sag i juli 1999.

Hvad angår beslutning 91/396/EØF om indførelse af "112" som fælleseuropæisk alarmnummer, har alle medlemsstater truffet de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, men nummeret var ikke operationelt i Grækenland ved udgangen af 1999. Kommissionen har sendt Grækenland en begrundet udtalelse.

Alle medlemsstaterne havde allerede gennemført beslutning 92/264/EØF om indførelse af "00" som fælles præfiks for adgang til det internationale telefonnet i Fællesskabet.

Endelig er der ingen særlige problemer med gennemførelsen og de nationale myndigheders forvaltning af direktiv 91/263/EF og 93/97/EF, som kodificeret ved direktiv 98/13/EF, om teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr og gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at sidstnævnte direktiv vil blive erstattet af direktiv 99/5/EF om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, som medlemsstaterne skal have gennemført senest den 7. april 2000.

2.11. INFORMATION, KOMMUNIKATION, KULTUR OG AV-SEKTOREN

Oplysningerne i 16. beretning om kontrollen med fællesskabsrettens gennemførelse er, for så vidt angår lovgivningen på det audiovisuelle område, fortsat aktuelle.

Det bør dog præciseres, at der er flere igangværende overtrædelsesprocedurer. Ti sager på grund af manglende meddelelse af nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktiv 97/36/EF er endnu uafsluttede (Frankrig, Luxembourg, Belgien, Nederlandene, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige, Irland, Grækenland og Østrig).

Der er to sager mod Luxembourg og Frankrig på grund af manglende overensstemmelse med direktiv 89/552/EØF, tre sager vedrørende ukorrekt forvaltning af direktiv 89/552/EØF mod Italien, Grækenland og Spanien og en sag vedrørende ukorrekt forvaltning af direktiv 97/36/EF mod Belgien.

2.12. MILJØ

I den foregående udgave af nærværende beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten blev der fastlagt rammer for Kommissionens opgave som vogter af Fællesskabets miljølovgivning i henhold til EF-traktatens artikel 226 (tidligere 169) om overtrædelse af traktatens bestemmelser [109].

[109] EFT C 354 af 7. december 1999, side 42.

Her skal der kun fremhæves nogle generelle statistiske oplysninger om Kommissionens arbejde vedrørende kontrollen med gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning, som illustrerer institutionens opmærksomhed under udøvelsen af dens opgave. Kommissionen forelagde i 1999 Domstolen 43 sager (heraf ingen på grundlag af artikel 228) og sendte 63 begrundede udtalelser eller supplerende begrundede udtalelser (heraf 3 på grundlag af artikel 228) til medlemsstaterne i forbindelse med lovgivningen på miljøområdet.

Proceduren, der føres på grundlag af artikel 228 (tidligere 171), beviser fortsat sin effektivitet. Hvad angår miljølovgivningen har de fleste sager således kunnet henlægges. Kommissionen kunne afbryde proceduren i forbindelse med sagen om gennemførelse af direktiv 79/409/EØF om bevarelse af vilde fugle i Frankrig (sag C-373/98), efter at Frankrig havde meddelt sine gennemførelses foranstaltninger, og henlægge den sag om Italiens gennemførelse af direktivet om byspildevand, som Kommissionen havde besluttet at anlægge for Domstolen i 1998. Det skal bemærkes, at Kommissionen i 1999 ikke har skullet anlægge nye sager ved Domstolen på grundlag af artikel 228. Imidlertid blev flere procedurer fortsat frem til det stadium, hvor der afsendes åbningsskrivelse eller begrundet udtalelse, begrundet i manglende meddelelse, manglende overensstemmelse eller ukorrekt anvendelse. De forskellige sager vil blive beskrevet nærmere i beretningens anden del vedrørende de enkelte sektorer.

Der skal gøres opmærksom på, at generaladvokaten for første gang, siden de nye bestemmelser om procedurer for opfyldelse af domme trådte i kraft i 1993, har fremsat forslag til afgørelse i en sag, der er anlagt på grundlag af artikel 228. Det drejer sig om sag C-387/97, hvori Kommissionen har anlagt sag mod Grækenland, om bortskaffelse af affald på Kreta (se afsnittet « affald » nedenfor).

Det skal endvidere nævnes, at flere medlemsstater har taget meget lang tid om at besvare Kommissionens skrivelser med anmodning om information om klager eller om tilfælde opdaget af Kommissionen selv, dvs. anmodning om tilladelse til at behandle sagen og tilladelse til at foretage en første analyse af, hvorvidt der er tale om en overtrædelse, og derfor har Kommissionen i 1999 måttet indlede procedurer mod disse stater (Irland, Frankrig og Italien) under anvendelse af artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Medlemsstaterne er ifølge denne artikel forpligtet til at samarbejde loyalt med fællesskabs institutionerne. Kommissionen kan kun beklage denne situation, så meget mere som medlemsstaternes svar på disse anmodninger som oftest fører til den konklusion, at der ikke foreligger nogen overtrædelse, og at et hurtigt og fuldstændigt svar

ville gøre det muligt at undgå, at der blev taget sager op til behandling, som i virkeligheden var uden grundlag. En sådan situation er til skade for et godt og vellykket samarbejde mellem Kommissionen og de nationale myndigheder. Disse beslutninger er blevet ledsaget af pressemeddelelser, der er udstedt med henblik på at henlede offentlighedens opmærksomhed på det manglende samarbejde, som forhindrer Kommissionen i effektivt at udøve sin rolle som traktaternes vogter.

Samtidig hermed fortsatte Kommissionen i 1999 sit arbejde i forbindelse med den meddelelse, den vedtog i oktober 1996 om "gennemførelse af Fællesskabets miljø lovgivning" [110]. Der kan konstateres betydelige fremskridt med hensyn til forslaget til Rådets henstilling om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne, som blev vedtaget af Kommissionen den 16. december 1998 [111]. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgav hhv. den 28. april [112] og den 16. september 1999 [113] en positiv udtalelse om Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet vedtog på plenarmødet den 16. september 1999 [114] en udtalelse med en henstilling om, at forslaget vedtages som et direktiv og ikke som en henstilling.

[110] KOM(1996)500 endelig udg. af 22.10.1996.

[111] KOM(1998)772 endelig udg. af 16.12.1998.

[112] EFT C 169 af 16. juni 1999.

[113] EFT C 374 af 23 december 1999.

[114] Endnu ikke offentliggjort.

Den 3. december 1999 vedtog Kommissionen et ændret forslag, hvori der var medtaget flere af Parlamentets ændringsforslag, uden dog at godkende, at forslagens form skulle ændres til et direktiv. Der fandt flere møder sted i Rådets arbejdsgruppe under det finske formandskab, og den 13. december 1999 blev der opnået politisk enighed i Rådet om en fælles holdning.

Anvendelsesområdet for den vedtagne tekst omfatter ikke inspektioner i den nukleare sektor, hvilket ellers var med i Kommissionens oprindelige forslag, idet et flertal af medlemsstaterne under deres drøftelser i Rådet havde anført, at det ville være mere hensigtsmæssigt at have et særskilt instrument på grundlag af Euratom-traktaten. Forslaget drejer sig om retningslinjerne for mindstekravene for miljøinspektioner af alle industrianlæg og andre virksomheder og anlæg, hvis emissioner og/eller udledninger i luft og vand er omfattet af krav om godkendelse, tilladelse eller licens i henhold til fællesskabslovgivningen. Den vedtagne tekst tager hensyn til flere af Parlamentets ændringsforslag, omend i en lidt anderledes form.

Man kan forvente, at der i begyndelsen af 2000 vil blive vedtaget en fælles holdning, og at drøftelserne med Parlamentet vil være positive i den næste fase, dvs. under proceduren med fælles beslutningstagning, hvilket vil gøre det muligt snarest at vedtage forslaget endeligt.

Dette udgør første etape i et løbende program om inspektioner og kontrol med anvendelsen af henstillingen. På baggrund af de erfaringer, der er høstet under gennemførelsen af henstillingen og efter høring af de berørte parter, herunder også IMPEL-netværket, bør det overvejes at tilføje nogle etaper, hvor målsætningerne udbygges og mindstekravenes anvendelses område udvides, og det bør især overvejes at gå længere end til kontrol med punktkilder, som der er udarbejdet retningslinjer for, med henblik på at dække diffuse kilder og mere generelle inspektioner af industrianlæg ved hjælp af de bedste teknikker, der findes i medlemsstaterne. Det vil så kunne komme i betragtning at undersøge mulighederne for et direktiv om emnet.

IMPEL-netværket ("Implementation and Enforcement of EU Environmental Law", et netværk for gennemførelse og håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning) fortsatte med sine aktiviteter. Der blev på mødet i Berlin i juni 1998 opnået enighed om, at netværkets møder i fremtiden skulle have en lidt anden struktur og afholdes lidt hyppigere.

Kommissionen fortsatte i 1999 ligeledes sine overvejelser om det civilretlige ansvar på miljøområdet.

Den foregående beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabs retten viste, hvordan Kommissionens kontrol med anvendelsen af Fællesskabets miljølovgivning foregår på tre fronter: kontrol med meddelelsen af nationale gennemførelses foranstaltninger, undersøgelse af de nationale foranstaltningers overens stemmelse med de direktiver, der skal gennemføres, og kontrol med den praktiske anvendelse af direktiver og forordninger.

Når det drejer sig om medlemsstaternes meddelelse af nationale gennemførelses foranstaltninger kan der ikke konstateres nogen nævneværdig udvikling på miljøområdet siden den foregående beretning. Det skal bemærkes, at gennemførelsesfristen for en række direktiver udløb i 1999 :

- Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening
- Rådets Direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer
- Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet
- Kommissionens direktiv 98/73/EF af 18 september 1998 om fireogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF
- Kommissionens direktiv 98/101/EF af 22. december 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer.

I 1999 måtte Kommissionen i lighed med tidligere år indlede flere overtrædelses procedurer mod alle medlemsstater for manglende meddelelse af gennemførelses foranstaltninger.

Nærmere oplysninger om disse procedurer gives i de følgende afsnit om de enkelte sektorer og direktiver.

Når det drejer sig om nationale gennemførelses foranstaltningers overensstemmelse med direktiverne, skal det understreges, at der er indledt procedurer på grund af manglende overensstemmelse inden for alle områder af miljø lovgivningen og over for alle medlems stater. Det skal understreges, at kontrollen med, om medlemsstaternes retsordener er bragt i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til miljødirektiverne, er en af Kommissionens prioriterede opgaver. Kommissionen kan igen konstatere, at der ikke er sket forbedringer med hensyn til medlems staternes meddelelse om gennemførelses foranstaltninger, idet de ikke giver oplysninger om de love og administrative bestemmelser, de har vedtaget til gennemførelse af direktiverne, eller indsender detaljerede forklaringer og tabeller, der viser overens stemmelsen mellem de nationale foranstaltninger og de tilsvarende bestemmelser i fællesskabs retten, og at kun Danmark, Tyskland, Finland og Sverige og sommetider Irland følger denne fremgangs måde.

Kommissionen skal også kontrollere, at medlemsstaterne anvender Fællesskabets miljølovgivning (direktiver og forordninger) korrekt, hvilket er en vigtig del af dens opgaver. Denne kontrol vedrører både den konkrete opfyldelse af visse generelle forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen (f.eks. udpegelse af zoner, gennemførelse af programmer), og specifikke tilfælde, hvor en bestemt praksis eller administrativ afgørelse viser sig at være i modstrid med de forpligtelser, der følger af fællesskabsretten. Klager fra privatpersoner og ikke-statslige organisationer samt skriftlige og mundtlige forespørgsler og andragender til Europa-Parlamentet hyppigt vedrører ukorrekt anvendelse af fællesskabsretten.

Antallet af klager steg yderligere i 1999 efter den stigning, der allerede var konstateret i 1998. Det største antal klager vedrørte Spanien, Frankrig og Tyskland. I mange tilfælde vedrørte de klager, der blev registreret i 1999, flere problem områder samtidig, men sammen fattende vedrørte ca. hver anden klage naturen, hver fjerde vedrørte evalueringen af miljøvirkningen, hver tiende vedrørte affalds problemer, hver tiende vedrørte luft forurening og hver tiende vedrørte vand forurening.

Som der blev gjort opmærksom på i den foregående beretning er Kommissionen, når den undersøger enkelttilfælde, nødt til at gå ind i en analyse af faktiske og retlige forhold, der er meget konkrete og går tæt på borgerne, hvilket ikke kan undgå at rejse visse praktiske problemer. Derfor koncentrerer Kommissionen sin indsats om at behandle overens stemmelses problemerne, uden dog at opgive sine undersøgelser af tilfælde af ukorrekt anvendelse, navnlig hvor det drejer sig om principielle eller horisontale spørgsmål eller administrativ praksis, der er i strid med direktiverne.

Det skal bemærkes, at Kommissionen ofte står over for betydelige forsinkelser fra medlemsstaternes side, hvad angår anvendelsen af den bestemmelse i miljødirektiverne, der omhandler indgivelse af rapporter. Det bestemmes i Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver, at der regelmæssigt skal indgives rapporter, der dækker klart fastlagte perioder. Men som det var tilfældet i 1998 med hensyn til bestemmelserne for vand, måtte Kommissionen i 1999 indlede overtrædelsesprocedurer for at få en række medlemsstater (Spanien, Danmark, Portugal, Frankrig, Italien, Nederlandene, Grækenland og Irland) til at indsende disse rapporter i forbindelse med visse direktiver om affald.

2.12.1. Fri adgang til miljøoplysninger

Direktiv 90/313/EØF om fri adgang til miljøoplysninger er en meget vigtig generel retsforordning, fordi information af borgerne gør det muligt at tage hensyn til alle miljøproblemer, at få borgerne inddraget i samfundets valg af løsninger på en kvalificeret og effektiv måde, og at sikre demokratisk kontrol. Det er Kommissionens vurdering, at borgerne takket være dette instrument kan yde et nyttigt bidrag til miljøbeskyttelsen.

Selv om alle medlemsstater har givet meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet, så er den nationale lovgivning i flere tilfælde endnu ikke bragt i overensstemmelse med direktivets krav.

Domstolen afsagde dom i sag C-217/97, Kommissionen mod Tyskland, den 9. september 1999. Domstolen fastslog, at Tyskland havde tilsidesat fællesskabsretten, for så vidt angår undtagelser fra princippet om meddelelse, meddelelse i uddrag og rimelige gebyrer for meddelelse af oplysninger. Kommissionen har endvidere besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Tyskland vedrørende visse aspekter ved gennemførelsen af direktivet i Schleswig-Holstein.

Kommissionen har i øvrigt indstævnet Spanien for Domstolen (sag C-189/99), fordi de nationale bestemmelser på flere punkter ikke er i overensstemmelse med direktivet (rimelige gebyrer, udeladte oplysninger, stiltiende afslag).

Der verserede i begyndelsen af 1999 to overtrædelsesprocedurer mod Portugal. Det drejede sig først og fremmest om denne medlemsstats manglende meddelelse til Kommissionen af den i direktivets artikel 8 omhandlede rapport, og Kommissionen anlagde derfor i 1999 sag ved Domstolen (sag C-106/99). Efter meddelelse af rapporten afbrød Kommissionen proceduren og henlagde sagen. Da sagen endvidere drejede sig om, at direktivet ikke var omsat i portugisisk lovgivning, for så vidt angik definitionen af de myndigheder, der er omfattet af direktivet, og hvem der har ret til adgang, og for så vidt angik indholdet af oplysningerne og af de udeladte oplysninger, besluttede Kommissionen at anlægge sag ved Domstolen. Beslutningen blev dog ikke gennemført, da den pågældende medlemsstat meddelte, at der var vedtaget en ny lov [115], som var ved at blive evalueret i slutningen af 1999.

[115] Lov 94/99.

Belgien er blevet indstævnet for Domstolen, fordi gennemførelses foranstaltningerne til direktivet - hvad enten de er vedtaget af Belgiens føderale myndigheder eller af regionerne Bruxelles, Flandern eller Vallonien - på flere punkter ikke er i overensstemmelse med direktivet (sag C-402/99). Kommissionen har ligeledes besluttet at indstævne denne medlemsstat for Domstolen på grund af manglende vedtagelse af foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre forpligtelsen til formelt at begrunde et afslag på adgang til oplysninger i henhold til direktivets artikel 3, stk. 4.

Kommissionen har også besluttet at indstævne Frankrig for Domstolen, da de franske foranstaltninger for flere aspekters vedkommende ikke sikrer en formel og utvetydig gennemførelse, der er i overensstemmelse med direktivet, bl.a. forpligtelsen til formelt at begrunde afslaget på adgang til oplysninger.

Det Forenede Kongerige har derimod ændret sin oprindelige lovgivning som følge af den procedure, som Kommissionen havde indledt, og som derfor er blevet henlagt.

Kommissionen modtager fortsat klager, der som oftest drejer sig om følgende spørgsmål: de nationale myndigheder nægter at efterkomme anmodninger om oplysninger, svartiden er for lang, de nationale myndigheder anvender en for bred fortolkning af mulighederne for at fravige princippet om give borgerne information, gebyrerne er urimeligt store. Direktiv 90/313/EØF er et af de få direktiver, der indeholder en bestemmelse om, at medlemsstaterne skal give en person, som finder,

at hans anmodning om oplysninger uden rimelig grund er blevet afslået eller ladet upåagtet eller er blevet utilstrækkeligt besvaret af en myndighed, mulighed for prøvelse af afgørelsen i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats retsorden. Når Kommissionen modtager klager af denne type, anmoder den klagerne om at udnytte mulighederne for prøvelse af afgørelsen i den pågældende medlemsstat, hvilket er en effektiv gennemførelse af direktivets målsætninger. Derfor går Kommissionen i forbindelse med denne type klager almindeligvis ikke videre med en overtrædelsesprocedure, medmindre klagemålene afslører, at der er tale om en almindelig administrativ praksis i den pågældende medlemsstat.

Det skal bemærkes, at Domstolen er blevet hørt om begrebet "indledende undersøgelser" i forbindelse med adgangen til en ekspertudtalelse fremsat som led i en administrativ procedure vedrørende lukning af en mine. Det skete som følge af en anmodning om præjudiciel afgørelse fra en tysk domstol (sag C-296/97).

På grundlag af de nationale rapporter, der er indgivet i henhold til direktivets artikel 8, fortsatte Kommissionen i 1999 med at udarbejde sin rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om erfaringerne med gennemførelsen af dette direktiv.

Der skal erindres om, at Fællesskabet og medlemsstaterne i juni 1998 undertegnede den konvention, som FN's Økonomiske Kommission for Europa har udarbejdet om adgang til miljøinformation, inddragelse af borgerne og disses muligheder for at gå til domstolene i miljøspørgsmål (den såkaldte « Århus-konvention »). I overensstemmelse med fællesskabspraksis kan Fællesskabet ikke ratificere konventionen, før de relevante bestemmelser i fællesskabsretten, herunder direktiv 90/313/EØF, er blevet behørigt ændret til også at omfatte disse internationale forpligtelser.

I 1999 udfærdigede Kommissionens kompetente tjenestegrene (generaldirektoratet for miljø) et arbejdsdokument om de principper, der formentlig vil ligge til grund for en ændret udgave af direktiv 90/313/EØF, navnlig for så vidt angår kravene i Århus-konventionen. Med fremsendelsen af dette arbejdsdokument i december 1999 blev der indledt en bred høring af medlemsstaterne, IMPEL-netværket, ikke-statslige organisationer og andre samfundsaktører. Der afholdes møder med disse partnere i begyndelsen af 2000. Der vil ligeledes kunne vedtages et forslag til ændring af direktivet i løbet af første halvår 2000.

2.12.2. Evaluering af miljøvirkninger

Direktiv 85/337/EØF, ændret ved direktiv 97/11/EF, om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet udgør et glimrende retligt instrument på miljøområdet i almindelighed. Direktivet foreskriver således, at der tages hensyn til miljøet i en lang række afgørelser af almen rækkevidde.

Fristen for gennemførelse af direktiv 97/11/EF om ændring af direktiv 85/337/EØF udløb den 14. marts 1999. Der er indledt overtrædelses procedurer mod alle medlemsstater undtagen Nederlandene for manglende eller ufuldstændig gennemførelse af direktivet. Tre medlemsstater, Sverige, Italien og Irland, gav i 1999 meddelelse om deres gennemførelses foranstaltninger, og procedurerne mod dem er blevet henlagt. For de andre medlemsstaters vedkommende pågår overtrædelsesprocedurerne fortsat, idet Kommissionen i øvrigt har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Belgien, Grækenland, Spanien og Østrig. De foranstaltninger, der er meddelt af Finland, Danmark og Portugal, er ved at blive analyseret, men overtrædelses procedurerne mod disse medlemsstater var stadig åbne i slutningen af 1999.

På baggrund af en udtalelse fra Europa-Parlamentet af 20. oktober 1998 om et forslag vedtaget af Kommissionen i december 1996 vedrørende vurdering af bestemte planers og programmers virkning på miljøet [116] vedtog Kommissionen i februar 1999 et ændret forslag [117]. Ifølge forslaget skal miljøhensyn indarbejdes allerede under forberedelsen og vedtagelsen af retsakter, der danner rammen om fremtidige projekter. Den 13. december 1999 opnåedes der i øvrigt i Rådet ensstemmighed om vedtagelse af en fælles holdning vedrørende ordlyden i forslaget til direktiv.

[116] KOM(96)511 endelig udg.

[117] KOM(1999)73 endelig udg.

Som allerede anført i de foregående beretninger om gennemførelsen af fællesskabsretten drejer adskillige klager, som Kommissionen har modtaget, og adskillige andragender forelagt Europa-

Parlamentet sig om de nationale myndigheders ukorrekte anvendelse af det ændrede direktiv 85/337/EØF. Klagemålene drejer sig om kvaliteten af miljøvirkningsundersøgelserne, og det volder Kommissionens tjenestegrene store problemer, at der ikke i tilstrækkeligt omfang tages hensyn til undersøgelserne, for kontrollen med de nationale myndigheders overholdelse af bestemmelserne er meget vanskelig. Da direktivet i alt væsentligt har proceduremæssig karakter, er det ikke muligt at bestride de valg, der i sidste instans træffes af de kompetente nationale myndigheder, så længe proceduren i direktivet er overholdt. Det skal i den forbindelse understreges, at kontrollen af eventuelle overtrædelser formodentlig bedst kan foregå decentralt, dvs. foretages af de nationale domstole, da de tilfælde af ukorrekt anvendelse, der forelægges Kommissionen i forbindelse med dette direktiv, som oftest drejer sig om konkrete omstændigheder (om de rent faktisk foreligger, og hvorledes de er beskafne).

Domstolen afsagde den 22. oktober 1998 dom i sagen mod Tyskland (sag C-301/95), hvori det blev konstateret, at denne medlemsstat i flere tilfælde havde tilsidesat sine forpligtelser. Da der ikke blev truffet foranstaltninger til at opfylde dommen, måtte Kommissionen indlede en procedure mod Tyskland i henhold til traktatens artikel 228 og besluttede at sende en begrundet udtalelse til denne medlemsstat. Der skal mindes om, at de pågældende tilsidesættelser hovedsageligt vedrører forsinkelsen med hensyn til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bringe lovgivningen i overensstemmelse med direktivet, for så vidt som Tyskland ikke havde meddelt Kommissionen alle de foranstaltninger, der var truffet, for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med direktivet, især dem der var vedtaget af delstaterne, og den manglende anvendelse af direktivet på samtlige projekter, der blev godkendt efter den 3. juli 1988. I denne forbindelse har Domstolen udtalt, at Tyskland endvidere har tilsidesat sine forpligtelser ved ikke at have indført pligt til at foretage en vurdering af indvirkningerne på miljøet af samtlige de projekter, som skal undergives en sådan vurdering ifølge direktivet, og for hvilke tilladelsesproceduren er blevet indledt efter den 3. juli 1998. Hvad angår den mangelfulde gennemførelse af direktivets artikel 2 i forbindelse med de projekter, der er anført i direktivets bilag II, konstaterer Domstolen, at Tyskland på endnu et punkt ikke har efterkommet direktivet, nemlig ved på forhånd at have udelukket hele grupper af projekter som opregnet i bilag II til direktivet fra pligten til at vurdere deres indvirkning på miljøet.

Den 21. januar 1999 afsagde Domstolen dom i sag C-150/97 vedrørende Portugal. Domstolen erklærede, at da Den Portugisiske Republik ikke havde vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for fuldstændigt og korrekt at efterkomme bestemmelserne i direktiv 85/337, havde medlemsstat tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, i nævnte direktiv. I overensstemmelse med generaladvokat Mischos forslag til afgørelse konstaterede Domstolen ikke kun, at fristen for direktivets gennemførelse ikke var overholdt, men også at den portugisiske lovgivning, der efter fristens udløb blev vedtaget til gennemførelse af direktivet [118], ikke finder anvendelse på projekter, hvis godkendelsesprocedure var blevet påbegyndt inden ikrafttrædelsen af den nationale lov til gennemførelse af direktivet, nemlig den 7. juni 1990.

[118] Lovdekret 278/97 af 8. oktober 1997.

Kommissionen opfordrede derfor de portugisiske myndigheder til at oplyse den om de foranstaltninger, der var truffet for at opfylde dommene. Da den ikke modtog svar, indledte den en procedure mod Portugal på grundlag af traktatens artikel 228 (tidligere 171).

Domstolen fulgte ligeledes generaladvokat Tesauros forslag til afgørelse i sin dom af 21. september 1999 (sag C-392/96) vedrørende Irland og problemer med manglende overensstemmelse. Domstolen udtalte således, at Irland havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 12 ved ikke at vedtage alle de foranstaltninger, der var nødvendige for at sikre korrekt gennemførelse af artikel 4, stk. 2, i national ret, når det drejede sig om de projekter, der var anført under punkt 1(b), (d) og (e) og 2(a) i bilag II til direktiv 85/337, og ved kun delvis at have gennemført direktivets artikel 2, stk. 3, og artikel 5 og 7 i national ret. Sagen drejede sig først og fremmest om, at Irland i forbindelse med visse projekter havde fastsat så høje tærskelværdier, at mange projekter med betydelige miljøvirkninger i praksis blev undtaget fra den vurderingsprocedure, der er fastsat i direktivet. Det drejer sig bl.a. om projekter, der går ud på at anvende uopdyrkede arealer og naturområder til intensivt landbrug, at foretage skovplantning, der vil kunne medføre negative økologiske forandringer og at opdyrke brakjord med henblik på anden arealudnyttelse, så bedrifterne kan omfatte fjerkræavl eller udvinding af tørvestrøelse. Med hensyn til den manglende gennemførelse af direktivets artikel 2, stk. 3, samt artikel 5 og 7 bestred Irland ikke, at fællesskabsretten var blevet tilsidesat.

Kommissionen har indstævnet Tyskland for Domstolen i forbindelse med loven om motorveje (sag C-24/99), og den har indstævnet Spanien for manglende vurderinger af miljøvirkningerne i forbindelse med de fleste projekter nævnt i bilag II (sag C-474/99). Kommissionen fortsætter overtrædelses proceduren mod Italien af samme årsag (de foranstaltninger, der blev meddelt af denne medlemsstat i 1999, efter at der var fremsendt yderligere en begrundet udtalelse i 1998, er ved at blive analyseret). Til gengæld har Kommissionen henlagt den procedure, der blev indledt mod Det Forenede Kongerige, efter at denne medlemsstat i 1998 og 1999 vedtog nye nationale gennemførelses foranstaltninger for England, Wales og Skotland.

I øvrigt har visse problemer med ukorrekt anvendelse af direktivet ført til nogle overtrædelses procedurer. Kommissionen har således sendt en begrundet udtalelse til Spanien om tilsidesættelse af forpligtelserne i henhold til direktivet i forbindelse med godkendelsen af motor trafik vejs projektet "Acceso Norte al Puerto de Algeciras".

2.12.3. Luftforurening

I denne sektor vedrørte alle verserende overtrædelsesprocedurer i 1999 meddelelsen af gennemførelses foranstaltninger vedrørende nyere direktiver.

Det skal indledningsvis bemærkes, at Kommissionen besluttede at henlægge proceduren mod Spanien vedrørende denne medlemsstats gennemførelse af direktiv 93/12/EØF om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer, idet De Kanariske Øer blev undtaget fra anvendelsesområdet. Rådet vedtog nemlig den 26. april 1999 direktiv 1999/32/EF om ændring af direktiv 93/12/EØF, der tillader, at Spanien undtager dette område fra forpligtelserne i henhold til det oprindelige direktiv.

Direktiv 96/62/EF om vurdering og styring af luftkvalitet skulle være gennemført i national ret senest den 21. maj 1998. Direktivet skulle udgøre grundlaget for kommende fællesskabsretsakter med henblik på fastsættelse af nye grænseværdier for luftforurenende stoffer, herunder grænseværdier fastsat i de allerede eksisterende direktiver, samt med henblik på fastsættelse af tærskelværdier for underretning af befolkningen, harmonisering af metoder til evaluering af luftkvalitet og bedre styring af luftkvaliteten af hensyn til beskyttelsen af sundhed og økosystemer. Kommissionen havde sendt en begrundet udtalelse til Grækenland, Spanien, Portugal, Irland, Italien, Sverige og Det Forenede Kongerige. På det tidspunkt, der i direktivet er sat som frist for gennemførelsen, var der nemlig i disse medlemsstater enten slet ikke eller kun delvis vedtaget foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i national ret. Irland, Italien, Sverige, Portugal og Det Forenede Kongerige har bragt sig i overensstemmelse med deres forpligtelse til at meddele gennemførelses foranstaltninger, og Kommissionen har henlagt overtrædelses procedurerne mod disse medlemsstater. Derimod er der anlagt sag mod Spanien (sag C-417/99) og Grækenland (sag C-463/99). Endvidere har Kommissionen besluttet at sende en begrundet udtalelse til Belgien.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF om emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner skulle være gennemført senest den 30. juni 1998. Kommissionen havde sendt en begrundet udtalelse til Belgien, Grækenland, Frankrig, Portugal, Irland, Italien, Luxembourg, Østrig og Det Forenede Kongerige. På det tidspunkt, der i direktivet er sat som frist for gennemførelsen, var der nemlig i disse medlemsstater enten slet ikke eller kun delvis vedtaget foranstaltninger til gennemførelse af direktivet i national ret. De pågældende medlemsstater har meddelt deres gennemførelses foranstaltninger til Kommissionen, og procedurerne har således kunnet henlægges. Kommissionen har alligevel anlagt sag mod tre medlemsstater: Italien (sag C-418/99), Irland (sag C-355/99) og Frankrig (sag C-320/99).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF [119] skulle være gennemført senest den 1. juli 1999. På grund af manglende gennemførelses foranstaltninger er der indledt overtrædelses procedurer mod Luxembourg, Belgien, Nederlandene, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige, Irland, Danmark, Grækenland, Spanien, Portugal, Østrig, Sverige og Finland.

[119] EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.

Det skal ligeledes bemærkes, at der i 1999 blev vedtaget fire direktiver om luftkvaliteten, som ikke nødvendigvis skal være gennemført før i 2000 eller 2001, men som det er muligt at gennemføre tidligere:

- Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF [120] - der skal være truffet gennemførelsesforanstaltninger for dette direktiv senest den 1. juli 2000

[120] EFT nr. C 121 af 11.5.1999, s. 13.

- Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg [121]

[121] EFT L 85 af 29.3.1999, s. 1.

- Rådets direktiv 1999/30/EF af 22. april 1999 om luftkvalitetsgrænseværdier for svovldioxid, nitrogenoxid og nitrogenoxider, partikler og bly i luften [122]

[122] EFT L 163 af 29.6.1999, s. 41.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler [123].

[123] EFT nr. L 12 af 18.1.2000, s. 16.

2.12.4. Vand

Kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten vedrørende vandkvaliteten er fortsat en af Kommissionens vigtigste aktiviteter, idet omkring en fjerdedel af de verserende overtrædelseprocedurer samt adskillige klager og andragender drejer sig om miljøet. Det er således et vigtigt arbejdsområde for Kommissionen. Dette skyldes arten og antallet af forpligtelser, som fællesskabsretten på dette område pålægger medlemsstaterne, og borgernes voksende bevidstgørelse, når det drejer sig om beskyttelse af vandkvaliteten.

Der er en række overtrædelsesprocedurer i gang med hensyn til direktiv 75/440/EØF om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne. Procedurerne drejer sig navnlig om udarbejdelsen af sammenhængende aktionsplaner (direktivets artikel 4, stk. 2), der er et vigtigt redskab til beskyttelse af vandkvalitet (nitrater, pesticider m.m.), og om de betingelser for at opnå undtagelser, der er nævnt i artikel 4, stk. 3.

Domstolen konstaterede således i 1998 i to tilfælde, at Portugal havde tilsidesat sine forpligtelser. I det første tilfælde afsagde Domstolen dom den 17. juni 1998 (sag C-214/97), og konstaterede, at de dokumenter, der var forelagt af de portugisiske myndigheder, uanset overskriften og de beskrevne projekter, ikke udgjorde en sammenhængende aktionsplan, eftersom de ikke indeholdt nogen tidsplan for forbedring af overflade vandet, ikke dækkede samtlige vandløb og ikke gav et tilstrækkeligt grundlag for reelle forbedringer af vandkvaliteten. Den sammenhængende aktionsplan, der er meddelt Kommissionen efter dommens afsigelse, bedømmes til ikke i nødvendigt omfang at efterkomme kravene i henhold til direktivet. Derfor har Kommissionen besluttet at indlede en ny overtrædelsesprocedure mod Portugal og sende en begrundet udtalelse til denne medlemsstat. Derimod er der ikke længere tale om, at Portugal tilsidesætter andre forpligtelser, som det ellers blev konstateret i Domstolens dom afsagt den 15. oktober 1998 (sag C-229/97), idet Portugal har meddelt, at der er vedtaget et lovdekret af 1. august 1998. Sagen drejede sig om anvendelse af metoder for stikprøveudtagning, der er ukorrekte og ufuldstændige set i forhold til kravene i direktiv 79/869/EØF, vedtaget på grundlag af direktiv 75/440/EØF.

Kommissionen indstævnedes endvidere Frankrig for Domstolen den 16. juli 1999 med henblik på at få dom for Frankrigs tilsidesættelse af sine forpligtelser, for så vidt angår brugen af nitratformet vand til fremstilling af drikkevand i Bretagne, manglende udfærdigelse af en sammenhængende aktionsplan og manglende overholdelse af de i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte betingelser om undtagelse fra forbuddet mod at anvende forurenede vand (sag C-266/99).

Der blev i december 1998 sendt en supplerende begrundet udtalelse til Italien, fordi der ikke foreligger en sammenhængende aktionsplan for hele landet. De foranstaltninger, som myndighederne i denne medlemsstat har meddelt som svar, er ved at blive undersøgt.

Det Forenede Kongerige gav derimod i løbet af 1998 meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet samt om aktionsplaner. Kommissionen har således kunnet henlægge denne procedure i 1999.

Hvad angår direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand sker der hele tiden en forbedring af overvågningen af badeområder og af badevands kvaliteten. Trods disse fremskridt er der overtrædelses procedurer i gang mod adskillige medlemsstater, da kravene i direktivet endnu langt fra overholdes.

De overtrædelses procedurer, der er indledt mod Østrig og Tyskland for ikke at give meddelelse om deres gennemførelses foranstaltninger, har kunnet henlægges, da de østrigske og tyske myndigheder nu har givet meddelelse om de manglende gennemførelses foranstaltninger.

Kommissionen har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige under anvendelse af traktatens artikel 228 i Blackpool-sagen, hvor strandene ikke opfylder grænseværdierne fastsat i direktivet. Kommissionen mener, at Domstolens dom af 14. juli 1993 (sag C-56/90) stadig ikke er opfyldt i fuldt omfang.

Kommissionen besluttede i 1999 at indlede en procedure i henhold til artikel 228 mod Spanien som følge af Domstolens dom afsagt den 12. februar 1998 om denne medlemsstats tilsidesættelse af sine forpligtelser (sag C-92/96) ved ikke at have bragt kvaliteten af badevand i indlandet i overensstemmelse med de grænseværdier, der er fastsat i direktivet. De foranstaltninger til opfyldelse af dommen, som denne medlemsstat har foreslået, forekommer ikke tilstrækkelige.

Domstolen afsagde den 8. juni 1999 dom i sag C-198/97 om vandkvaliteten og hyppigheden af prøveudtagninger i Tyskland. Domstolen udtalte, at denne medlemsstat havde tilsidesat sine forpligtelser. Tyskland har givet meddelelse om en række foranstaltninger, der er truffet for at bringe denne medlemsstat i overensstemmelse med dommen. Disse foranstaltninger er ved at blive analyseret.

Kommissionen har anlagt sag mod Belgien, fordi der ikke er tilstrækkelig overvågning, og fordi en række badesteder ikke er i overensstemmelse med direktivets krav (sag C-307/98).

I øvrigt har Kommissionen besluttet at anlægge sag mod Frankrig, Nederlandene og Portugal, for så vidt angår vandkvaliteten og hyppigheden af prøveudtagningen. Kommissionen har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Det Forenede Kongerige, Sverige og Italien og at indlede overtrædelsesprocedurer mod Danmark og Finland med samme begrundelse.

Endelig har Kommissionen henlagt den procedure, der var indledt mod Danmark, fordi der ikke forelå en måling af parameteren "colibakterier i alt" som foreskrevet i direktivet. Denne medlemsstat har fuldstændiggjort sin lovgivning efter modtagelsen af den begrundede udtalelse. Derimod er det blevet besluttet at indstævne Frankrig med denne begrundelse.

Gennemførelsen af direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, samt af direktiverne om fastsættelse af specifikke standarder for bestemte stoffer har givet anledning til overtrædelsesprocedurer over for de fleste medlemsstater.

At der ikke foreligger programmer, der omhandler kvalitetsmål for reduktion af forurening med de stoffer, der er opført i liste II i bilaget til direktivet, har været årsag til adskillige procedurer og har i 1999 medført nye domme om tilsidesættelse af forpligtelser.

Som følge af Domstolens domme af 11. juni 1998 mod Luxembourg (sag C-206/96), af 25. november 1998 mod Spanien (sag C-214/96) og af 1. oktober 1998 mod Italien (sag C-265/98) om en konstatering af disse medlemsstaters manglende udarbejdelse af programmer med kvalitetsmål for reduktion af forurening med disse stoffer har de pågældende medlemsstater givet meddelelse om deres foranstaltninger til at bringe sig i overensstemmelse med direktivets artikel 7. Disse foranstaltninger, der er komplekse, er ved at blive analyseret.

Domstolen afsagde i 1999 domme i sager om procedurer, der blev indledt i 1996 og 1997, med grundlag i samme klagepunkt. Domstolen konstaterede den 21. januar 1999 for Belgiens vedkommende (sag C-207/97) og den 11. november 1999 for Forbundsrepublikken Tysklands vedkommende (sag C-184/97), at der var sket en tilside sættelse af forpligtelserne.

Der er procedurer i gang ved Domstolen om et tilsvarende klagepunkt mod Grækenland (sag C-384/97), Portugal (sag C-261/98) og Nederlandene (sag C-152/98). Der er procedurer i gang mod Frankrig og Irland.

Det skal ligeledes bemærkes, at Domstolen i de to sager (C-208/97 og C-213/97) i 1998 udtalte, at Portugal havde tilsidesat sine forpligtelser vedrørende anvendelsen af datter-direktiverne til direktiv 76/464/EØF om udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø. Da Portugal ikke har meddelt tilfredsstillende foranstaltninger om at bringe sig i overensstemmelse med dommene, har Kommissionen indledt en procedure på grundlag af artikel 228 og har i den første sag sendt en begrundet udtalelse til denne medlemsstat.

Utilstrækkelige reduktionsprogrammer medfører adskillige enkelttilfælde af ukorrekt anvendelse af direktivet (forurening af et bestemt vandløb gennem udledning fra landbrug eller industri). Kun ved at anlægge en helhedsbetragtning vil man kunne løse de punktuelle problemer. Endvidere er der i flere medlemsstater stadig problemer, der skyldes, at der ikke systematisk kræves forhåndsgodkendelse i forbindelse med udledning.

Proceduren mod Grækenland på grundlag af artikel 228 fortsætter således, efter at Domstolen i sin dom af 11. juni 1998 (de forenede sager C-232/95 og C-233/95) fastslog, at Grækenland ikke havde iværksat programmer til formindskelse af forureningen med de stoffer, der er opført på liste II til direktiv 76/464/EØF, for så vidt angår Vegoritis-søen og Pagasitikos-bugten. Foranstaltningerne meddelt af denne medlemsstat er ved at blive undersøgt.

Proceduren efter traktatens artikel 226 mod Portugal vedrørende udledninger fra en fødevarer virksomhed i Santo Tirso fortsætter ligeledes, og Kommissionen er ved at undersøge de foranstaltninger, som de portugisiske myndigheder har truffet. Kommissionen har endvidere sendt en begrundet udtalelse til Portugal vedrørende ukorrekt anvendelse af direktiv 76/464/EØF på grund af produktionsforholdene på en herbicidfabrik, der udleder ubehandlet spildevand i floden Capa Rota.

Det skal ligeledes bemærkes, at Domstolen har afsagt dom i to sager (sag C-231/97 og C-232/97), hvor det nederlandske statsråd havde anmodet om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af direktiv 76/464/EØF. Domstolen har således udtalt, at begrebet "udledning" i direktiv 76/464/EØF omfatter forurening med ikke kun flydende, men også faste stoffer. Alle stoffer nævnt i bilaget til direktivet, uanset deres tilstand, som direkte eller indirekte fortættes i overfladevand, betragtes som udledninger. Udslip af forurenende damp, der fortættes og slår ned på overfladevand, falder ind under dette begreb. I sagen, hvor anklagepunktet var udvaskning i overfladevand af træ behandlet med creosot, der er et produkt udvundet af tjære, og som benyttes som et antiseptisk middel, så Domstolen på begrebet "forurening fra betydelige kilder", der er nævnt i direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF. Domstolen mente, at Fællesskabet har indført to selvstændige ordninger med henblik på at forhindre forurening af overfladevand med farlige stoffer. For det første ordningen med krav om tilladelse, jf. artikel 3 og 7 i direktiv 76/464/EØF, som finder anvendelse, når der er tale om forurening forårsaget af en handling, der kan tilskrives en person, og som har form af en udledning. For det andet ordningen med fastlæggelse af særlige programmer, jf. artikel 5 i direktiv 86/280/EØF, som finder anvendelse, når der er tale om forurening, der ikke kan tilskrives en person, fordi forureningen hidrører fra flere forskellige og spredte kilder. Derfor omfatter begrebet »udledning« i artikel 1 i direktiv 76/464/EØF ikke forurening fra betydelige kilder, herunder flere forskellige og spredte kilder, som omhandlet i artikel 5 i direktiv 86/280/EØF. Dommen gav desuden Domstolen lejlighed til at fastslå, at direktiv 76/464/EØF giver medlemsstaterne ret til at meddele en tilladelse til at foretage en udledning betinget af, at der sker en opfyldelse af supplerende krav, der ikke er fastlagt i direktivet, som f.eks. en pligt til at undersøge mulighederne for eller vælge andre og mindre miljøbelastende løsninger, selv om et sådant krav måtte føre til, at der kun helt undtagelsesvis, eller aldrig, kan meddeles en tilladelse.

Hvad angår direktiv 78/659/EØF om vand til fiskeopdræt og direktiv 79/923/EØF om kvalitetskrav til skaldyrvand har de fleste procedurer kunnet henlægges i 1999, efter at der er vedtaget passende foranstaltninger.

Den procedure, der på grundlag af artikel 228 var indledt mod Italien vedrørende direktiv 78/659/EØF, har efter dommen af 9. marts 1994 (sag C-291/93) kunnet henlægges som følge af, at alle de berørte vandområder er blevet specificeret og der er vedtaget programmer for forureningsreduktion. Som følge af den dom, som Domstolen afsagde den 4. december 1997 (sag C-225/96), og hvori det fastslås, at Italien har tilsidesat fællesskabs retten i forbindelse med fastsættelse af en række absolutte og vejledende grænseværdier for en række farlige stoffer og i forbindelse med kortlægningen af samtlige vandområder, der svarer til de objektive kriterier for skaldyrvand i

henhold til direktiv 79/923/EØF, er overtrædelses proceduren ligeledes blevet henlagt, efter at Italien har meddelt de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde dommen.

Det Forenede Kongerige gav i 1998 meddelelse om nye foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne 78/659/EØF og 79/923/EØF. Kommissionen har derfor kunnet henlægge sagen, selv om en anden procedure mod denne medlemsstat vedrørende manglende udfærdigelse af en udførlig liste over vandområder, der er omfattet af direktiv 79/923/EØF, stadig ikke er afsluttet.

Kommissionen har endvidere sendt en begrundet udtalelse til Finland for ukorrekt anvendelse af direktiv 78/659/EØF, for så vidt angår udpegelse af berørte vandområder, udarbejdelse af kvalitets målsætninger, gennemførelse af programmer for forurenings reduktion samt prøveudtagninger.

De fleste af de overtrædelsesprocedurer, der var indledt på grundlag af direktiv 80/68/EØF om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer, har ligeledes kunnet henlægges i 1999.

Den overtrædelsesprocedure, der er indledt på grundlag af artikel 228 mod Portugal som følge af dommen af 18. juni 1998 om, at den portugisiske lovgivning ikke er i overensstemmelse med direktivet (sag C-183/97), er fortsat i gang, da de nye portugisiske lovbestemmelser [124] om de i direktivet fastsatte forpligtelser stadig er under evaluering, efter at der er meddelt supplerende foranstaltninger.

[124] Ovennævnte lovdekret af 1. august 1998.

Derimod har Kommissionen besluttet at henlægge proceduren vedrørende forurening af grundvandet med kemiske stoffer, der anvendes ved fåreopdræt i Det Forenede Kongerige, idet der er givet meddelelse om flere retsforskrifter, der skulle løse problemet. Endelig har Kommissionen henlagt sag C-331/98, der drejede sig om, at den irske lovgivning ikke var i overensstemmelse med direktiv 80/68/EØF, for så vidt angik visse aspekter af udledninger foretaget af sundhedsmyndighederne. De irske myndigheder gav i februar 1999 meddelelse om nye lovbestemmelser, der er i overensstemmelse med direktivet.

Med hensyn til direktiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand afsagde Domstolen den 22. april 1999 dom i sag C-390/96, hvori den konstaterede, at Det Forenede Kongerige ved at acceptere tilsagn uden bindende virkning fra vandforsyningsselskaberne har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 80/778/EØF. De forslag til foranstaltninger til opfyldelse af dommen, som Det Forenede Kongerige har meddelt, er ved at blive analyseret.

Sagen mod Portugal, hvis gennemførelsesforanstaltninger ikke var i overensstemmelse med direktivet, har kunnet henlægges, da denne medlemsstat, efter at Kommissionen havde besluttet at anlægge sag ved Domstolen, gav meddelelse om berigtigelse af lovdekretet af 1. august 1998, der tager sigte på at gennemføre direktivet.

Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Irland for ukorrekt anvendelse af direktiv 80/778/EØF, efter at det irske miljøbeskyttelsesagentur har påvist tilstedeværelsen af mikrobiologiske kontaminanter i drikkevandet visse steder.

Kommissionen har derimod henlagt proceduren mod Østrig, da denne medlemsstat har iværksat gennemførelsesbestemmelser efter vedtagelsen af en ny lov, der er i overensstemmelse med direktiv 80/778/EØF.

Det kan være nyttigt at minde om, at medlemsstaterne i forbindelse med Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand af 3. november 1998, der skal erstatte direktiv 80/778/EØF [125] fra og med 2003, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre direktivet i national ret senest den 25. december 2000, og at det allerede nu kan blive nødvendigt for medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at overholde de nye grænseværdier, der er fastsat i det nye direktiv.

[125] EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32.

Der findes i fællesskabslovgivningen to instrumenter til bekæmpelse af det specifikke problem: forurening med kvælstof- og fosforforbindelser og den deraf følgende eutrofiering.

Det første af disse instrumenter er direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand. Ifølge direktivet skal medlemsstaterne inden 1998, 2000 eller 2005, afhængigt af byområdernes størrelse, sikre, at disse råder over et system til indsamling og behandling af spildevand. Kommissionen skal altså fremover kontrollere ikke blot meddelelserne om gennemførelses foranstaltninger og

overensstemmelsen med de nævnte foranstaltninger, men også tilfælde af ukorrekt anvendelse. Da direktivet er af afgørende betydning for at opnå en bedre vandkvalitet og bekæmpe eutrofieringen, lægger Kommissionen stor vægt på at få det gennemført til tiden.

Kommissionen har henlagt proceduren, der var indledt på grundlag af traktatens artikel 228 mod Italien vedrørende manglende national gennemførelses lovgivning, fordi der er fremsendt meddelelse om det italienske lovdekret af 11. maj 1999 om gennemførelse af direktivet. Den har ligeledes henlagt sagen om Grækenlands manglende gennemførelse i national ret, da denne medlemsstat efter at have vedtaget en ministeriel afgørelse den 2. august 1999 ikke længere overtræder bestemmelserne.

Derimod har Kommissionen anlagt sag mod Belgien for ukorrekt anvendelse af direktivet, for så vidt angår programmet for gennemførelse af direktivet (sag C-236/99). Proceduren, der er indledt mod Spanien vedrørende foranstaltningerne til at sikre en praktisk anvendelse og gennemførelse af direktivets målsætninger, fortsætter, mens det spanske svar på den begrundede udtalelse er ved at blive evalueret.

Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse til Tyskland om ukorrekt anvendelse af direktivet, for så vidt angår udpegelsen af følsomme områder og spildevands behandlingen i disse områder. Endvidere har Kommissionen besluttet at sende en begrundet udtalelse til Italien om manglende rensning af byspildevand i Milano og til Østrig om manglende gennemførelse af direktivet, for så vidt angår både opsamling og rensning af byspildevand.

Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF for så vidt angår visse af kravene i direktivets bilag I, skulle være gennemført senest den 30. september 1998. Kommissionen har besluttet at sende begrundede udtalelser til Belgien, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige, Irland, Danmark, Grækenland, Portugal, Østrig, Sverige og Frankrig, som ikke har givet meddelelse om nationale gennemførelses bestemmelser eller kun har givet delvise oplysninger. Kommissionen har imidlertid besluttet at henlægge alle disse procedurer, da de forskellige nationale myndigheder har givet meddelelse om korrekte gennemførelses foranstaltninger.

Det andet instrument til bekæmpelse af eutrofiering er direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget. Kommissionen lægger også i dette tilfælde stor vægt på de procedurer, der er indledt for at få overholdt dette direktiv.

Efter afsigelse af dommen af 1. oktober 1998 i sag C-71/97, hvor Domstolen udtalte, at Spanien havde tilsidesat sine forpligtelse til at iværksætte en kodeks for god praksis og til at udpege følsomme områder, har denne medlemsstat givet meddelelse om visse foranstaltninger til at bringe overtrædelsen til ophør. Der blev i 1998 anlagt en anden sag (C-274/98) mod Spanien, fordi der ikke er udarbejdet handlingsprogrammer.

Den 25. februar 1999 afsagde Domstolen dom i sagen vedrørende Italien (sag C-195/97). Domstolen udtalte, at denne medlemsstat havde tilsidesat sine forpligtelser ved ikke at udpege følsomme områder. Da Italien har givet meddelelse om dekretet af 11. maj 1999, har Kommissionen kunnet henlægge sagen. Kommissionen har derimod besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Italien i forbindelse med udarbejdelsen af handlingsprogrammer og forelæggelse af rapporter (sag C-127/99).

I øvrigt har Kommissionen kunnet henlægge proceduren, der var indledt mod Frankrig for ikke at have udarbejdet handlingsprogrammer for hver af de følsomme områder, som denne medlemsstat havde udpeget, men Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Frankrig, fordi denne medlemsstats udpegelse af følsomme områder er utilstrækkelig.

Kommissionen har besluttet at henlægge proceduren mod Portugal vedrørende visse gennemførelses foranstaltninger, efter at der blev indført ændringer ved lovdekretet af 11. marts 1999, som imødekom alle klagepunkter i den begrundede udtalelse.

Derimod har Kommissionen besluttet at anlægge sag mod Tyskland, fordi de iværksatte handlingsprogrammer ikke er i overensstemmelse med direktivet, og mod Grækenland, fordi gennemførelsen i national ret ikke er i overensstemmelse med direktivet, især hvad angår den tidsplan, der er fastsat i de nationale foranstaltninger. Kommissionen har sendt Nederlandene en begrundet udtalelse med samme begrundelse. Efter at have besluttet at anlægge sag mod Østrig, og efter at have modtaget nye foranstaltninger fra denne medlemsstat, har Kommissionen besluttet

at sende en supplerende begrundet udtalelse til Østrig, hvori klagepunkterne forklares nærmere, men uden at konklusionerne ændres.

De to procedurer mod Belgien, hvoraf den ene drejer sig om de nationale gennemførelses foranstaltningers manglende overensstemmelse med direktivet, udarbejdelsen af en kodeks for god praksis og udpegelsen af følsomme områder, og den anden drejer sig om ukorrekt anvendelse af direktivet, er stadig i gang, idet der er sendt en begrundet udtalelse til denne medlemsstat om sidstnævnte procedure.

Kommissionen har også anlagt sag mod Det Forenede Kongerige vedrørende udpegelse af områder og udarbejdelse af programmer (sag C-69/99).

Efter at have besluttet at anlægge sag mod Luxembourg vedrørende formulering af en kodeks for god praksis, udarbejdelse af programmer og forelæggelse af rapporter har Kommissionen besluttet at sende en supplerende begrundet udtalelse til Luxembourg, hvori klagepunkterne forklares nærmere, men uden at konklusionerne ændres.

Det skal i øvrigt bemærkes, at Domstolen har besvaret det præjudicielle spørgsmål, som en britisk domstol har stillet (sag C-293/97) om definitionen af begrebet "vand, der er berørt af forurening". Domstolen udtalte, at direktiv 91/676/EØF indebærer en forpligtelse til at kortlægge fersk overfladevand som »vand, der er berørt af forurening« og til som følge heraf at udpege alle kendte jordområder, hvorfra der er afstrømning til sådant vand, og som bidrager til forureningen, som »sårbare zoner«, når dette vand indeholder en større nitratkoncentration end 50 mg/l, og når udledningen af kvælstofforbindelser, der stammer fra landbruget, »bidrager væsentligt« til denne samlede nitratkoncentration.

Endelig har Kommissionen indledt overtrædelsesprocedurer over for flere medlemsstater i forbindelse med direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver på vandområdet. Nogle medlemsstater har nemlig ikke indsendt de rapporter, de skal udarbejde om gennemførelsen af visse direktiver, eller rapporterne har været ufuldstændige eller forsinkede. Og det medfører igen, at Kommissionen ikke på optimal måde kan udarbejde de rapporter, som den har pligt til at forelægge. Kommissionen har derfor anlagt sag mod Portugal (sag C-435/99) og besluttet at anlægge sag mod Belgien. Til gengæld er der sket en vis positiv udvikling i de andre indledte procedurer. Spanien, Italien og Irland har forelagt rapporter for Kommissionen som svar på de begrundede udtalelser, de havde modtaget. Rapporterne er ved at blive evalueret. Proceduren mod Luxembourg har derimod kunnet henlægges, efter at alle rapporter er forelagt for Kommissionen. Endelig er der sendt en begrundet udtalelse til Frankrig, og det franske svar er ved at blive analyseret.

2.12.5. Natur

De to retlige instrumenter til beskyttelse af naturen er direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle og direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Med hensyn til gennemførelsen af direktiv 79/409/EØF er situationen fortsat forskellig i medlemsstaterne. Der har kunnet konstateres visse fremskridt, bl.a. hvad angår arternes beskyttelsesstatus (artikel 5) og betingelserne for at afvige fra beskyttelsesforpligtelsen (artikel 9).

Således har Kommissionen kunnet henlægge proceduren på grundlag af artikel 228 mod Frankrig (gennemførelse af artikel 5 vedrørende flere fuglearter), som var indledt ved Domstolen i 1998 (sag C-373/98), hvor Kommissionen samtidig foreslog Domstolen at pålægge Frankrig dagbøder på 105 500 ECU at regne fra datoen for den anden dom. Kommissionen henlagde denne sag efter de franske myndigheders vedtagelse af bekendtgørelser den 5. marts og 16. juni 1999, som fremover omfatter alle de pågældende vilde fuglearter, hvorved der ikke længere er tale om en overtrædelse.

Hvad angår gennemførelsen af artikel 9, har man opgivet beslutningen om at indstævne Frankrig på grundlag af artikel 226. De franske myndigheder har givet Kommissionen meddelelse om lov bekendtgørelsen af 5. marts 1999, der korrigerer de franske bestemmelser.

Men en række andre problemer med manglende overensstemmelse mellem den nationale lovgivning og EU-lovgivningen er ikke løst. I en række medlemsstater er lovgivningen for visse aktiviteter (jagt, regulering af arter, handel) ikke altid i overensstemmelse med artikel 9.

Således har Kommissionen anlagt sag mod Italien (sag C-159/99) vedrørende manglende gennemførelse af artikel 9 (undtagelser fra beskyttelsesordningen i medfør af artikel 5, 6, 7 og 8) og har besluttet at anlægge sag mod Belgien vedrørende artikel 6 (handel).

Kommissionen har ligeledes måttet beslutte at anlægge sag ved Domstolen på grund af de datoer for åbning og afslutning af jagten på trækfugle, som anvendes af Frankrig, da disse er i modstrid med bestemmelserne i artikel 7, stk. 4 (sag C-38/99). Det skal erindres, at denne sag har givet anledning til, at Kommissionen har modtaget et stort antal klager og Parlamentet et stort antal anbringender, hvoraf nogle er positive og andre negative over for de franske jagtdatoer, som Kommissionen anfægter med sin overtrædelsesprocedure.

Det skal ligeledes erindres, at Kommissionen har sendt en begrundet udtalelse til Finland og har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Spanien vedrørende manglende overensstemmelse mellem deres lovgivninger om jagt og direktivet.

Endelig er der sendt en begrundet udtalelse til Sverige vedrørende manglende overensstemmelse mellem denne medlemsstats gennemførelses bestemmelser og artikel 4 (der blev erstattet af artikel 6, stk. 2, 3 og 4 i direktiv 92/43/EØF) samt artikel 6 og 9 i direktiv 79/409/EØF.

Vedrørende gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF nævnte Kommissionen i den foregående beretning, at der er en række medlemsstater, som ikke i 1998 hverken fuldt ud eller delvist havde givet meddelelse om den nationale lovgivning til gennemførelse af direktivet, selv om fristen for gennemførelse udløb i juni 1994. Direktivet skulle gennemføres, bl.a. hvad angår artikel 6 (ordning for beskyttelse af levesteder, der er integreret i de fremtidige særlige bevaringsområder) og artikel 12-16 (beskyttelse af arter). I 1999 ændrede situationen sig mærkbart.

Kommissionen har således kunnet henlægge proceduren vedrørende opfyldelse af dommen af 26. juni 1997, hvori Domstolen udtalte, at Grækenland havde tilsidesat sine forpligtelser ved ikke at give meddelelse om sine gennemførelses foranstaltninger (sag C-329/96). På baggrund af en begrundet udtalelse på grundlag af traktatens artikel 228 gav de græske myndigheder nemlig Kommissionen meddelelse om de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af dommen.

Efter at Kommissionen i 1998 havde besluttet at anlægge sag ved Domstolen, besluttede den dog at henlægge sagen vedrørende Ålandsøerne, da de finske myndigheder havde givet meddelelse om gennemførelses foranstaltninger for denne provins.

Derimod verserer sagen vedrørende Frankrigs manglende gennemførelse af direktivets artikel 6 stadig for Domstolen (sag C-256/99).

Desuden har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Luxembourg og har besluttet at sende en begrundet udtalelse til Belgien om manglende overensstemmelse mellem gennemførelses foranstaltningerne og direktivet.

I forbindelse med anvendelsen af direktiverne 79/409/EØF og 92/43/EØF har de største problemer, ligesom tidligere, været beskyttelsen af områder og naturtyper, hvad enten det drejer sig om udlægning af særligt beskyttede områder for fugle eller om udvælgelse med henblik på tilslutning til netværket Natura 2000 og beskyttelse af naturområder af særlig værdi.

Som nævnt i den foregående udgave af nærværende beretning giver udlægningen, i henhold til artikel 4 i direktiv 79/409/EØF, af særligt beskyttede områder for vilde fugle, når de ornitologiske kriterier for en sådan udlægning er til stede, fortsat anledning til vanskeligheder i en række medlemsstater.

Kommissionen viderefører derfor en række overtrædelsesprocedurer vedrørende en række tilfælde af særlig betydning.

En række sager har kunnet henlægges efter vedtagelse af passende foranstaltninger. Således har Kommissionen henlagt den procedure, der var indledt på grundlag af traktatens artikel 228 med henblik på at opnå en fuldstændig opfyldelse af Domstolens dom af 2. august 1993 vedrørende sumpområderne ved Santoña i Spanien (sag C-355/90). Der er nemlig gjort betydelige fremskridt for at tilbageføre området til oprindelig stand og vedtage foranstaltninger til at forhindre en forringelse af området.

Kommissionen har endvidere besluttet at afbryde sag C-63/98 og at henlægge sagen vedrørende Waddenzee-området i Nederlandene, efter at de nederlandske myndigheder har truffet passende foranstaltninger.

Derimod har Domstolen konstateret, at Frankrig i 1999 har tilsidesat sine forpligtelser i to tilfælde i denne henseende. I dommen af 8. marts 1999 vedrørende Seine-udløbet (sag C-166/97) udtalte Domstolen, at Frankrig havde tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 4, stk. 1 og 2, idet denne medlemsstat ikke havde udlagt et tilstrækkeligt stort areal som særligt beskyttet område og ikke havde vedtaget foranstaltninger, hvorved det udlagte særligt beskyttede område fik en tilfredsstillende retlig stilling. Derimod afviste Domstolen klagepunktet vedrørende opførelse af et industrianlæg midt i det særligt beskyttede område, idet den mente, at Kommissionen ikke havde givet tilstrækkelige oplysninger til at bestride de franske myndigheders oplysninger. Efter dommens afsigelse er der indledt en procedure mod Frankrig på grundlag af traktatens artikel 228 med henblik på at få de franske myndigheder til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at opfylde dommen.

Domstolen afsagde også dom i sagen om Marais Poitevin (sag C-96/98) den 25. november 1999, hvor den konstaterede, at Den Franske Republik havde tilsidesat sine forpligtelser, idet denne medlemsstat ikke inden for den fastsatte frist havde udlagt et tilstrækkeligt areal i Marais Poitevin til særligt beskyttet område, eller havde truffet foranstaltninger, hvorved der tillægges de i Marais Poitevin udlagte særligt beskyttede områder en fyldestgørende retlig status eller havde truffet passende foranstaltninger for at undgå forringelse såvel af lokaliteter i Marais Poitevin, der var udlagt til særligt beskyttede områder, som af visse af de lokaliteter, der burde have været udlagt.

Det skal bemærkes, at der for tredje gang er anlagt sag mod Frankrig med tilsvarende klagepunkter, der drejer sig om områder ved Basses Corbières og Vingrau (sag C-374/98), og at der er videreført procedurer for tre andre områders vedkommende, hvor der imidlertid har kunnet konstateres fremskridt (Baie de Canche og Platier d'Oye, Plaine des Maures og Basses Vallée de l'Aude).

Endelig har Kommissionen sendt en begrundet udtalelse til Østrig om manglende klassificering af Lech-dalen i Tyrol som særligt beskyttet område.

Desuden kan det konstateres, at de særligt beskyttede områder burde have været etableret fra direktivets ikrafttrædelse i 1981. Men det må konstateres, at det samlede antal og areal af særligt beskyttede områder er utilstrækkeligt i flere medlemsstater. Kommissionen prioriterer for øjeblikket videreførelsen af de almindelige overtrædelses procedurer i denne henseende i stedet for at anlægge sager for manglende klassificering og beskyttelse af hvert enkelt område.

Efter dommen af 19. maj 1998 i sag C-3/96 om Nederlandenes tilsidesættelse af sine forpligtelser, vil Kommissionen på grundlag af traktatens artikel 228 forsøge at få Nederlandene til at opfylde dommen og har besluttet at sende denne medlemsstat en begrundet udtalelse.

Kommissionen har ligeledes iværksat andre procedurer vedrørende samme klagepunkt mod en række andre medlemsstater. Kommissionen har besluttet at anlægge sag ved Domstolen mod Tyskland, Finland, Italien og Portugal. Hvad angår Tyskland og Portugal, skal det imidlertid bemærkes, at de foranstaltninger, som for nylig er meddelt, er ved at blive undersøgt, inden der træffes beslutning om at anlægge sag. Kommissionen har desuden besluttet at anlægge sag mod Spanien for ikke at have udpeget et tilstrækkeligt stort antal særligt beskyttede områder i Murcia. Derimod har Kommissionen endelig besluttet yderligere at udsætte sagsanlægget mod Luxembourg, da denne medlemsstat nu har udpeget næsten alle særligt beskyttede områder, og dette foregår tilfredsstillende i et godt tempo.

For så vidt angår gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF, sker der klart fremskridt med oprettelsen af netværket Natura 2000, et EU-netværk af områder, hvilket viser, at direktivets nyskabende strategi i stadig højere grad anerkendes: etapevis opbygning af netværket; bred koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne; samt en retlig ordning for særlige bevaringsområder, som kan gøre det muligt at udarbejde forvaltningsplaner og bevaringsforanstaltninger (eventuelt af aftalemæssig art), og som giver mulighed for - såfremt der er tale om bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser - at afvige fra forbuddet mod at forringe naturtyper og i betydelig grad forstyrre arterne.

Forslagene fra medlemsstaterne om områder, der skal udlægges i henhold til direktiv 92/43/EØF, fremkommer fortsat, hvilket er positivt, selv om ingen af medlemsstaterne på skæringsdatoen i juni

1995 havde indgivet en fuldstændig liste over, hvilke områder der skulle udlægges til beskyttede områder i henhold til direktivet.

Det noteres med tilfredshed, at Kommissionen har kunnet henlægge proceduren, der var indledt mod Italien, efter fremsendelse af en fuldstændig liste over foreslåede områder i overensstemmelse med direktivets artikel 4, og at Kommissionen har besluttet at forlænge udsættelsen af de overtrædelses procedurer mod Spanien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig og Danmark, som den besluttede at indlede i 1998, efter at disse medlemsstater har fremsendt fyldige lister. Procedurene er dog ikke henlagt, da evalueringen af de fremsendte lister endnu ikke er afsluttet.

Derimod har Kommissionen anlagt sag mod Irland (sag C-67/99), Tyskland (sag C-71/99) og Frankrig (sag C-220/99), og har besluttet at anlægge sag mod Det Forenede Kongerige og Sverige, da disse medlemsstaters lister over de foreslåede områder er utilstrækkelige med hensyn til et stort antal naturtyper og arter, der er omfattet af direktivet. Der er truffet beslutning om at anlægge sag mod Finland, der i slutningen af 1998 fremsendte en omfattende liste over områder, som dog ikke opfyldte direktivets krav. Endelig har Kommissionen besluttet at sende en begrundet udtalelse til Belgien, da den fremsendte nationale liste ikke indeholdt områder, der omfatter flere af de naturtyper, som findes i Belgien, heriblandt prioriterede levesteder.

Det skal bemærkes, at Domstolen i henhold til artikel 234 af en britisk domstol er blevet forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende rækkevidden af forpligtelsen til at udpege områder med henblik på opbygningen af netværket Natura 2000 (sag C-371/98).

Som det allerede blev fremhævet i den foregående udgave af nærværende beretning, skal de bemærkes, at medlemsstaterne ofte ikke giver fuldstændige og relevante oplysninger om områderne og de arter, der forekommer i dem, når de fremsender listerne over områder, hvilket gør det vanskeligere at iværksætte de næste etaper som foreskrevet i direktiv 92/43/EØF og at opbygge netværket Natura 2000.

Kommissionen fortsætter i øvrigt med at føre en streng politik med hensyn til Fællesskabets finansiering af bevarelsen af naturområder inden for rammerne af LIFE-forordningen, der omhandler områder, som er integreret, eller som er ved at blive integreret i Natura 2000-netværket. Desuden undersøger Kommissionen meget omhyggeligt, om miljøreglerne er overholdt, når den modtager anmodninger om samfinansiering gennem strukturfondene (mål 2 og 5b) og Samhørighedsfonden. I juni 1999 sendte de to ansvarlige medlemmer af Kommissionen således et brev til medlemsstaterne med en påmindelse om deres forpligtelser i henhold til direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF. De medlemsstater, der ikke har fremsendt en tilstrækkeligt udførlig liste med henblik på opbygning af Natura 2000-netværket, har fået meddelelse om, at Kommissionen eventuelt ikke vil være i stand til at evaluere de indsendte planer og programmer for samfinansiering.

Som det allerede tidligere er blevet understreget, er antallet af klager, som Kommissionen har modtaget, og af overtrædelsesprocedurer på grund af forkert anvendelse af lovgivningen i særlige og lokale tilfælde, fortsat højt, hvilket er udtryk for de praktiske vanskeligheder, som undertiden opstår, fordi beskyttelsen af områder og arter kan komme i konflikt med visse økonomiske og samfundsmæssige interesser. En anden årsag er, at direktiverne 79/409/EØF og 92/43/EØF hører til de fællesskabsinstrumenter vedrørende miljø, som er bedst kendt af borgerne, og at deres konkrete bidrag til en effektiv beskyttelse af naturen er almindeligt anerkendt.

De to vigtigste kategorier af problemer, som der klages over, er stadig den manglende udlægning til særligt beskyttet område af områder, som opfylder de objektive ornitologiske kriterier for udlægning, og de problemer, der opstår i forbindelse med gennemførelsen af et projekt, der berører området. Hvad angår den manglende udlægning til særligt beskyttet område af bestemte områder, fortsætter Kommissionen med opmærksomt at undersøge de pågældende klager, samtidig med at den behandler dem under anvendelse af den ovennævnte generelle procedure vedrørende utilstrækkelig udlægning af områder til særligt beskyttet område. Hvad angår overgreb og trusler mod nærmere angivne områder, skal det med tilfredshed nævnes, at de i klagerne rejste problemer løses, uden at der er behov for at sende en åbningsskrivelse. Dog er der i 1998 indledt flere procedurer mod forskellige medlems stater.

Overtrædelsesproceduren vedrørende forstyrrelser af det særligt beskyttede område Zwarte Beekdalen videreføres, mens Belgiens bemærkninger som svar på den begrundede udtalelse analyseres.

Der er sendt en begrundet udtalelse til Irland vedrørende trusler mod vådområder i grevskaberne Cork og Limerick. Kommissionen har også besluttet at anlægge sag mod Irland for ikke at have vedtaget beskyttelses foranstaltninger mod overgræsning af levesteder i Vestirland, der er hjemsted for vilde fugle, som er omfattet af direktivet.

Kommissionen har endelig sendt en begrundet udtalelse til Portugal, for så vidt angår dæmnings projektet ved Abrilongo, der indvirker på det særligt beskyttede område i Campo Maior og på arter, som skal beskyttes i overensstemmelse med direktiv 79/409/EØF.

Det skal ligeledes bemærkes, at der kan opstå visse problemer med anvendelse af direktiv 92/43/EØF, når det drejer sig om beskyttelse af ikke blot områder, men af arter. Dette har f.eks. medført, at Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland på grund af den truede situation, som skildpaddearten *Caretta caretta* på øen Zakynthos er kommet i. Da de meddelte foranstaltninger og ministerielle afgørelser til at fuldstændiggøre lov nr. 2637 af 27. august 1998 som led i gennemførelsen af forordningen. Undersøgelsen af, om den græske lovgivning er i overensstemmelse med forordningen, er i gang, og derfor er beslutningen om at anlægge sag blevet udsat.

Endelig skal det nævnes i forbindelse med anvendelsen af forordning (EF) nr. 388/97 om Washington-konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (den såkaldte CITES-konvention), at den overtrædelses procedure, der var indledt mod Grækenland, har medført, at denne medlemsstat i 1999 gav meddelelse om, at der var truffet forskellige foranstaltninger og ministerielle afgørelser til at fuldstændiggøre lov nr. 2637 af 27. august 1998 som led i gennemførelsen af forordningen. Undersøgelsen af, om den græske lovgivning er i overensstemmelse med forordningen, er i gang, og derfor er beslutningen om at anlægge sag blevet udsat.

2.12.6. Støj

Ligesom tidligere har gennemførelsen af direktiverne inden for denne sektor ikke medført større vanskeligheder, da de pågældende direktiver fastsætter normer for nye produkter, der bringes på markedet. Men de klager, Kommissionen modtager, vedrører omgivelsesstøj og kan derfor ikke behandles på fællesskabsniveau.

Den overtrædelsesprocedure, der er indledt på grund af anvendelsen af ældre og støjende fly i lufthavnene Bruxelles/Zaventem og Ostende i Belgien, hvilket betegner en overtrædelse af direktiv 92/147/EØF om begrænsning af anvendelsen af visse kategorier af flyvemaskiner, er blevet henlagt, da de belgiske myndigheder har truffet en række foranstaltninger til at overholde fællesskabsretten.

Efter dommen af 15. oktober 1998, hvori Domstolen konstaterede, at Belgien havde tilsidesat sine forpligtelser (sag C-326/97) vedrørende meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 95/27/EF om ændring af direktiv 86/662/EØF om begrænsning af støjmissionen fra hydrauliske gravemaskiner, gravemaskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæssemaskiner, har de belgiske myndigheder givet meddelelse om gennemførelses foranstaltningerne (kongelig bekendtgørelse af 9. december 1998), og proceduren mod denne medlemsstat har kunnet henlægges.

Det skal også nævnes, at Kommissionen har indbragt en sag for Domstolen vedrørende Det Forenede Kongeriges gennemførelse af direktiv 80/51/EØF, 83/206/EØF, 89/629/EØF og 92/14/EØF om begrænsning af støj fra subsoniske luftfartøjer og af visse miljødirektiver i Gibraltar. Medlemsstaten erkender, at direktiverne finder anvendelse på dette område, men at der ikke er givet Kommissionen meddelelse om de nødvendige gennemførelses foranstaltninger (sag C-39/99). Kommissionen har dog afbrudt og henlagt proceduren, efter at Det Forenede Kongerige har givet meddelelse om sine gennemførelses foranstaltninger [126].

[126] Airplane Noise Rules 1999 offentliggjort i Gibraltar Gazette den 2. marts 1999.

2.12.7. Kemiske stoffer og bioteknologi

Fællesskabslovgivningen om kemiske stoffer og bioteknologi omfatter flere grupper af direktiver om produkter eller aktiviteter, der har visse fællestræk: De er teknisk komplicerede, den hurtige udvikling kræver hyppige tilpasninger, anvendelsesområdet er både videnskabeligt og industrielt, og de vedrører særlige risici for miljøet.

Direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivningen om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer gøres til genstand for hyppige ændringer, der er nødvendige på grund af den videnskabelige og tekniske udvikling. Det skal således bemærkes, at fristen for gennemførelse af

direktiv 98/73/EF af 18. september 1998 om fireogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF udløb den 31. oktober 1999. Medlemsstaterne skal til gengæld først have gennemført direktiv 98/98/EF af 15. december 1998 [127] om femogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF i juli 2000. I øvrigt vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 10. maj 1999 direktiv 1999/33/EF om ændring af Rådets direktiv 67/548/EØF for så vidt angår etikettering af visse farlige stoffer i Østrig og Sverige. Republikken Østrig og Kongeriget Sverige skal have vedtaget gennemførelsesforanstaltninger senest den 30. juli 2000.

[127] EFT nr. L 355 af 30.12.1998, s. 1.

I denne forbindelse er medlemsstaterne hyppigt forsinkede med at give meddelelse om gennemførelsesforanstaltningerne, men Kommissionen indleder systematisk procedurer for at sikre, at denne forpligtelse overholdes.

Det skal bemærkes, at de procedurer, der var indledt mod Belgien (sag C-79/98, dom af 6. oktober 1998) og Portugal (sagsanlæg besluttet i 1998) kunne henlægges, efter at der blev givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger vedrørende direktiv 94/69/EF (enogtyvende tilpasning af direktivet).

Det er også tilfældet i forbindelse med direktiv 96/54/EF (toogtyvende tilpasning af direktivet), hvor de procedurer, der var indledt mod Belgien (sag C-405/99) og Grækenland (begrundet udtalelse afsendt i 1998), har kunnet henlægges.

Ifølge direktiv 96/56/EF skulle forkortelsen EØF i forbindelse med etikettering af farlige stoffer erstattes med forkortelsen EF senest den 1. juni 1998. Kommissionen sendte i 1998 Portugal, Tyskland, Grækenland og Belgien en begrundet udtalelse, fordi de ikke havde gennemført direktivet. Alle disse medlemsstater, bortset fra Tyskland, har siden gennemført direktivet, og kun proceduren mod sidstnævnte medlemsstat videreføres, idet der er anlagt sag ved Domstolen (sag C-406/99).

For så vidt angår direktiv 97/69/EF (treogtyvende tilpasning af direktivet), besluttede Kommissionen i 1999 at anlægge sag mod Belgien og at sende begrundede udtalelser til Tyskland, Østrig, Nederlandene og Portugal. Da Tyskland, Belgien og Portugal for nylig har givet meddelelse om foranstaltninger, er procedurerne mod disse medlemsstater blevet henlagt.

Det skal derudover nævnes, at medlemsstaterne senest den 14. maj 2000 skal have truffet gennemførelsesforanstaltninger vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter [128].

[128] EFT nr. L 123 af 24.4.1998, s. 1.

Hvad angår direktiv 86/609/EØF om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål, har Kommissionen besluttet at sende en begrundet udtalelse til Belgien på grundlag af traktatens artikel 228 med henblik på at få opfyldt Domstolens dom af 15. oktober 1998 (sag C-268/97), hvori det konstateres, at denne medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser vedrørende gennemførelse af direktivet.

Kommissionen har endvidere anlagt sag mod Irland (sag C-354/99) og besluttet at anlægge sag mod Frankrig og Østrig for disse medlemsstaters ukorrekte gennemførelse af direktivet.

Derimod har Kommissionen trukket sagen mod Portugal (sag C-299/97) tilbage, da denne medlemsstat har offentliggjort en lov, der på korrekt måde gennemfører bestemmelserne i de pågældende direktiver (kontroller på virksomheder, hvor dyrene anvendes). Ligeledes har Kommissionen trukket sagen mod Luxembourg (sag C-272/99) tilbage, idet myndighederne i denne medlemsstat har givet meddelelse om, at der i august 1999 blev vedtaget en storhertugelig anordning, der delvis bringer sagen i orden, hvorfor Kommissionen ikke kan videreføre den pågældende sag.

Brugen af genetisk modificerede organismer (GMO) er reguleret i direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer og direktiv 90/220/EØF om udsætning af disse organismer i miljøet.

Det skal bemærkes, at direktiv 90/219/EØF er blevet ændret ved Rådets direktiv 98/81/EF af 26. oktober 1998 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer [129], som skal være gennemført senest den 5. juni 2000. Det forslag om ændring af direktiv 90/220/EØF, som

Kommissionen vedtog i slutningen af 1997 [130], sigter mod at gøre proceduren for meddelelse af tilladelser til markedsføring af GMO'er mere gennemsigtig, systematisere mærkningen af produkter, der indeholder GMO'er, fastlægge en række fælles principper for risikovurdering og tilpasse de administrative procedurer til risiciene, herunder de indirekte risici. Rådet vedtog en fælles holdning vedrørende forslaget den 9. december 1999.

[129] EFT nr. L 330 af 5.12.1998, s. 13.

[130] EFT nr. C 139 af 4.5.1998, s. 1.

Der har i 1999 kunnet henlægges en række procedurer inden for GMO-området. Således har Belgien indført regler på alle de områder, hvor der var indledt en procedure mod denne medlemsstat. Efter dommen af 29. maj 1997 (sag C-357/96), hvori Domstolen udtalte, at Belgien havde tilsidesat sin forpligtelse til at give meddelelse om gennemførelses foranstaltningerne for direktiv 94/15/EF om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 90/220/EØF, indledte Kommissionen en procedure på grundlag af traktatens artikel 228. Denne procedure har kunnet henlægges efter meddelelsen af en kongelig anordning af 18. december 1998, der bringer den belgiske lovgivning i overensstemmelse med direktivet. Sagen om gennemførelse af direktiv 90/219/EØF, 90/220/EØF og 94/51/EF (dom af 16. juli 1998, sag C-343/97) har ligeledes kunnet henlægges, efter at ovennævnte kongelige anordning vedrørende direktiv 90/220/EØF blev vedtaget, og efter at der blev vedtaget en ministeriel bekendtgørelse af 22. september 1998 vedrørende direktiv 90/219/EØF og 94/51/EF om ændring af førstnævnte. Endelig har Belgien med vedtagelsen af den kongelige anordning af 18. december 1998 bragt sin overtrædelse til ophør, for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 97/35/EF, som Kommissionen i 1998 havde besluttet at anlægge sag om.

Kommissionen har endvidere ikke gennemført sin beslutning om at anlægge sag mod Portugal og har henlagt overtrædelsesproceduren, efter at de problemer, som Kommissionen havde konstateret med hensyn til den portugisiske lovgivning om gennemførelse af direktiv 90/219/EØF og 90/220/EØF, var blevet løst med vedtagelsen af lovdekretet af 2. marts 1999.

Kommissionen har ligeledes afbrudt sagen mod Grækenland (sag C-121/99), for så vidt angår manglende gennemførelse af direktiv 97/35/EF, da denne medlemsstat har gennemført direktivet ved en ministeriel afgørelse af 20. maj 1999.

Efter dommen af 16. juli 1998 (sag C-339/97), hvori det blev konstateret, at Luxembourg havde tilsidesat sin forpligtelse til at give meddelelse om gennemførelses foranstaltningerne for direktiv 94/15/EF og 94/51/EF, gav denne medlemsstat meddelelse om foranstaltninger vedrørende direktiv 94/15/EF, men ikke direktiv 94/51/EF. Derfor videreførte Kommissionen en procedure på grundlag af traktatens artikel 228 herom og sendte en begrundet udtalelse til Luxembourg. Denne medlemsstat har dog for nylig givet meddelelse om sine gennemførelses foranstaltninger.

Endelig har to tilfælde af ukorrekt anvendelse af direktiv 90/220/EØF givet anledning til afsendelse af begrundede udtalelser til Frankrig. Den første vedrørte manglende svar fra de franske myndigheder om fabrikanters eller importørers anmeldelse af produkter, som skal markedsføres. I henhold til direktivet skal den kompetente myndighed senest 90 dage efter anmeldelsens modtagelse enten sende dossieret til Kommissionen med en positiv udtalelse eller underrette anmelderen om, at den påtænkte udsætning ikke opfylder kravene i direktivet, og at den derfor afslås. Frankrigs anden overtrædelse vedrører de senere etaper med hensyn til proceduren for tilladelse til markedsføring af produkter, der indeholder eller består af GMO'er. Når der er truffet en positiv afgørelse om at godkende markedsføringen af et sådant produkt, skal den kompetente myndighed, der modtog den oprindelige anmeldelse, i henhold til direktivet skriftligt godkende denne, så produktet kan markedsføres. Men til trods for at der blev truffet to positive afgørelser om en anmeldelse i 1997, har Frankrig stadig ikke godkendt den.

Det skal bemærkes, at det franske statsråd har stillet et præjudicielt spørgsmål til Domstolen (sag C-6/99) om, hvorvidt de nationale myndigheder har en vis skønsmargen, efter at Kommissionen har truffet en positiv afgørelse i medfør af artikel 13, stk. 4, i direktiv 90/220/EØF. Generaladvokaten nægtede i sit forslag til afgørelse af 25. november 1999 at anerkende, at en medlemsstat, som har sendt Kommissionen en anmodning om tilladelse til markedsføring af en GMO, skulle have beføjelse til at foretage et skøn. Medlemsstaten kan ikke nægte at give en skriftlig godkendelse, når en anden medlemsstat ikke har gjort indsigelse mod anmodningen, eller når Kommissionen har truffet en positiv afgørelse, og kan kun gøre brug af den mulighed, der gives i direktivets artikel 16 (uregel mæssigheder i den nationale procedure).

2.12.8. Affald

Der er stadig mange overtrædelsesprocedurer vedrørende affald, og de drejer sig både om den formelle gennemførelse og den praktiske anvendelse af direktiverne. Som det allerede blev anført i den foregående udgave af nærværende beretning, er grunden til, at det er så vanskeligt at håndhæve fællesskabsretten på dette område, formodentlig både, at det kræver adfærdssændringer hos såvel privatpersoner som hos myndighederne og virksomhederne, og at disse ændringer koster penge.

Hvad angår rammedirektivet om affald (direktiv 75/442/EØF ændret ved direktiv 91/156/EØF), vedrører de fleste gennemførelses vanskeligheder anvendelsen af direktivet på bestemte anlæg og specielt problemet med lossepladser, idet der er indkommet en lang række klager over lossepladser, som der ikke er givet tilladelse til, hvis placering der protesteres over, som drives dårligt, som forurener vandet osv. Ifølge direktivet kræves der en forhåndstilladelse, før et anlæg til bortskaffelse og nyttiggørelse af affald må tages i brug; med hensyn til bortskaffelse af affald skal tilladelsen indeholde bestemmelser om driften, som begrænser indvirkningen på miljøet.

Det skal siges, at det med Rådets vedtagelse den 26. april 1999 af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald [131] skulle blive lettere at klarlægge de lovrammer, inden for hvilke det i medlemsstaterne er tilladt at have anlæg, der benytter denne bortskaffelsesmetode.

[131] EFT nr. L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Som allerede understreget i tidligere år undersøger Kommissionen i forbindelse med sådanne særtilfælde, om der findes mere generelle problemer, f.eks. at der ikke findes nogen affaldsforvaltningsplaner, eller at planerne er utilstrækkelige eller upræcise, ud fra den tankegang, at en ulovlig losseplads f.eks. kan afsløre, at behovet for affaldsforvaltning ikke er opfyldt.

Kommissionen har således for anden gang anlagt sag ved Domstolen mod Grækenland (sag C-387/97) med påstand om at pålægge denne medlemsstat dagbøder på 24 600 EUR om dagen på grundlag af traktatens artikel 228, fordi Grækenland ikke har efterkommet Domstolens dom af 7. april 1992 (sag C-45/92) vedrørende en enkeltstående situation med bortskaffelse af affald under miljøskadelige forhold i Kouroupitos (Kreta) og en manglende affaldsforvaltningsplan. Generaladvokaten fremsatte sit forslag til afgørelse den 28. september 1999. Han bad Domstolen om at erklære, at Den Helleniske Republik ikke har opfyldt dommen af 7. april 1992, for så vidt som den stadig tilsidesætter de forpligtelser, der påhviler den med hensyn til vedtagelse af de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at affald, giftigt affald og farligt affald bortskaffes i Canea-regionen uden at skabe fare for menneskers sundhed og uden at skade miljøet, og med hensyn til udarbejdelse af planer eller programmer til bortskaffelse af affald, giftigt affald og farligt affald i denne region. Derfor foreslog han, at Grækenland idømmes en bøde på et beløb af 15 375 EUR om dagen, der skal betales fra datoen for meddelelse af den dom, som afslutter denne procedure, indtil overtrædelsen ophører.

Endvidere har der været interesse for dommen afsagt for den samlede Domstol den 9. november 1999 i den sag, som Kommissionen havde anlagt mod Italien, vedrørende ulovlig deponering i San Rocco-dalen (sag C-365/99). Domstolen udtalte, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at det affald, der henkastes i det vandløb, som løber i San Rocco-dalen, bortskaffes uden at skabe fare for menneskers sundhed og uden at skade miljøet, og idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for, at det affald, der er modtaget på en ulovlig losseplads, overlades til en privat eller offentlig indsamler eller til en bortskaffelsesvirksomhed.

Kommissionen har ligeledes sendt en begrundet udtalelse til Grækenland vedrørende ukontrolleret deponering i Peloponnes.

På grund af den betydning, som planlægningen af affaldshåndteringen har, som det fremgår af de forskellige eksempler, der er nævnt ovenfor, besluttede Kommissionen i oktober 1997 at indlede en overtrædelsesprocedure mod alle medlemsstaterne med undtagelse af Østrig, fordi de ikke systematisk havde opstillet planer for affaldsforvaltning. Disse procedurer drejer sig om mangler vedrørende de planer, som skal udarbejdes i henhold til rammedirektivets artikel 7, planerne for forvaltning af farligt affald, jf. artikel 6 i direktiv 91/689/EØF, og emballage affald, som der ifølge artikel 14 i direktiv 94/62/EF skal udarbejdes en særlig plan for.

I 1999 anlagde Kommissionen sag mod Frankrig (sag C-292/99), Irland (sag C-461/99) og Italien (sag C-466/99) vedrørende de tre kategorier af planer, og besluttede at anlægge sag mod Luxembourg, Spanien, Grækenland og Det Forenede Kongerige.

Efter at have besluttet at anlægge sag udsatte Kommissionen derimod proceduren mod Tyskland, da der blev givet meddelelse om en plan for ufarligt affald og emballageaffald for den sidste delstat (Niedersachsen), som ikke havde en sådan plan. Denne plan er ved at blive analyseret. Det skal også nævnes, at proceduren på grundlag af artikel 228, der blev indledt mod denne medlemsstat efter dommen af 10. maj 1995 (sag C-422/92), har kunnet henlægges, da der blev givet meddelelse om en plan for farligt affald for den sidste delstat, der var forsinket i denne henseende (Bremen).

Procedurerne mod Nederlandene og Belgien vedrørte kun et manglende særligt kapitel om emballageaffald. Efter at medlemsstaternes overtrædelse er ophørt, kunne Kommissionen i 1999 henlægge procedurerne. De indledte procedurer mod Sverige og Portugal er stadig åbne, hvorimod sagerne mod Danmark og Finland blev henlagt i 1999.

Hvad angår direktiv 91/689/EØF om farligt affald, skal det nævnes, at Kommissionen i 1998 indledte overtrædelsesprocedurer mod en række medlemsstater, der ikke havde givet Kommissionen alle de krævede oplysninger om de anlæg og virksomheder, der varetager bortskaffelsen og nyttiggørelsen af farligt affald. I 1999 anlagde Kommissionen sag mod Italien i denne forbindelse (sag C-469/99). Kommissionen sendte ligeledes Grækenland en begrundet udtalelse med samme begrundelse. Kommissionen sendte også en begrundet udtalelse til Frankrig og Portugal, men disse to medlemsstater har som svar meddelt de krævede oplysninger. I øvrigt kunne man henlægge den procedure, der var indledt mod Belgien, inden den begrundede udtalelse, som blev varslet i den foregående udgave af nærværende beretning, overhovedet blev sendt, fordi de krævede oplysninger blev meddelt i det format, direktivet foreskriver.

For så vidt angår gennemførelsen af direktiverne om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer (91/157/EØF og 93/86/EØF), viderefører Kommissionen overtrædelsesprocedurerne mod de medlemsstater, der endnu ikke har etableret programmer i henhold til direktivets artikel 6. Efter dommen af 28. maj 1998 (sag C-298/97), hvori Domstolen udtalte, at Spanien havde tilsidesat sine forpligtelser, har Kommissionen indledt en procedure på grundlag af traktatens artikel 228 og sendt en begrundet udtalelse til denne medlemsstat. De foranstaltninger, der blev meddelt som svar, er ved at blive evalueret. Da Grækenland ikke havde opfyldt dommen af 8. juli 1999 (sag C-215/98), hvori der blev konstateret en lignende tilsidesættelse, indledte Kommissionen en procedure på grundlag af traktatens artikel 228. Kommissionen har desuden besluttet at anlægge sag mod Portugal med samme begrundelse, men visse foranstaltninger, som denne medlemsstat har gennemført, er for øjeblikket ved at blive undersøgt. Derimod har Belgien fremsendt et program med henblik på at bringe sig i overensstemmelse med dommen af 21. januar 1999 (sag C-347/97), hvori Domstolen konstaterede en tilsvarende tilsidesættelse. Frankrig har ligeledes bragt den overtrædelse til ophør, som Domstolen konstaterede i sin dom af 8. juli 1999 (sag C-178/98). Kommissionen har derfor henlagt disse to procedurer.

Endelig skal der mindes om, at gennemførelsesfristen for Kommissionens direktiv 98/101/EF af 22. december 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer [132], udløber den 1. januar 2000.

[132] EFT L 1 af 5.1.1999, s. 1.

Med hensyn til direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald har Kommissionen anlagt sag mod Grækenland (sag C-123/99) og Det Forenede Kongerige (sag C-455/99) på grund af manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger. Det Forenede Kongerige har dog nu givet meddelelse om sådanne foranstaltninger [133], og Kommissionen har besluttet ikke at videreføre overtrædelsesproceduren. En procedure indledt mod Tyskland vedrørende emballageforordningen, som opretholder et system til fremme af genbrug af emballage, videreføres ligeledes. Kommissionen har derimod henlagt procedurerne mod Belgien (procedure hvori Kommissionen havde anlagt sag (C-14/99)), Portugal, Luxembourg og Frankrig, efter at disse medlemsstater har givet meddelelse om afsluttende gennemførelsesforanstaltninger for direktivet.

[133] The Producer Responsibility Obligations (Packaging Waste)(Amendment) Regulations (Northern Ireland) 1999 S.R.N.I. No. 496.

Ud over meddelelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger for direktivet er det vigtigt, at gennemførelsesbestemmelserne er i overensstemmelse med direktivet. Det er tilsyneladende ikke

tilfældet i Danmark, som Kommissionen har anlagt sag mod ved Domstolen på grund af det danske forbud mod metaldåser til drikkevarer og andre former for emballage, der ikke kan genbruges (sag C-246/99).

Det kan være nyttigt at minde om, at medlemsstaterne i henhold til artikel 16 i direktiv 94/62/EF er forpligtet til at meddele Kommissionen og de andre medlemsstater udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe for at gennemføre direktivet, således at udkastene kan blive gennemgået, inden de vedtages. Den procedure, der sikrer, at denne forpligtelse opfyldes, blev nævnt allerede i den foregående udgave af nærværende beretning.

Med hensyn til forordning (EØF) nr. 259/93 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab har Kommissionen besluttet at anlægge sag mod Tyskland vedrørende ulovlige hindringer for overførsel af visse former for affald.

Der blev i 1999 indledt overtrædelsesprocedurer mod flere medlemsstater vedrørende manglende forelæggelse af de årsberetninger, der er påkrævet i henhold til artikel 41 i forordning 259/93. Procedurerne mod Danmark og Frankrig er blevet henlagt efter forelæggelse af årsberetningerne. Procedurerne mod Grækenland, Italien og Nederlandene er stadig åbne, mens svarene fra de nationale myndigheder analyseres. Derimod har Kommissionen på grund af manglende svar fra Irland besluttet at sende en begrundet udtalelse til denne medlemsstat.

I forbindelse med direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald har Domstolen den 9. september 1999 afsagt dom i sag C-102/97 og konstateret, at Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at prioritere regenerering af olieaffald, selv om dette var muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn. Kommissionen har ligeledes anlagt sag mod Portugal, fordi denne medlemsstats gennemførelses foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med direktivet (sag C-392/99).

Med hensyn til bortskaffelse af PCB og PCT, som er to meget farlige stoffer, skal det endnu en gang fastslås, at medlemsstaterne skulle gennemføre direktiv 96/59/EF, som ophæver det gamle direktiv 76/403/EØF, senest den 16. marts 1998. Kommissionen besluttede at sende begrundede udtalelser til Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien, Portugal, Det Forenede Kongerige og Belgien, som ikke havde givet meddelelse om nationale gennemførelses bestemmelser. Efter at have modtaget meddelelse om gennemførelses foranstaltninger har Kommissionen besluttet at henlægge procedurerne mod Spanien, Italien, Portugal, Danmark og Belgien. Derimod har den anlagt sag mod Grækenland (sag C-464/99) og Det Forenede Kongerige (sag C-468/99) og besluttet at anlægge sag mod Tyskland, da disse medlemsstater ikke har givet meddelelse om endelige gennemførelses foranstaltninger.

2.12.9. Miljø og industri

Direktiv 82/501/EØF, det såkaldte Seveso-direktiv, vedrører forebyggelse af risikoen for større industriuheld.

Det skal først nævnes, at Domstolen den 17. juni 1999 afsagde dom i sag C-336/97 og udtalte, at Italien har tilsidesat sine forpligtelser på grund af ukorrekt anvendelse af direktivet med hensyn til beredskabsplaner, inspektioner og kontrolforanstaltninger.

Derefter skal det bemærkes, at direktiv 96/82/EF (kaldet « Seveso II »), der erstatter direktiv 82/501/EØF fra den 3. februar 2001, skulle være gennemført senest den 3. februar 1999. Kommissionen har besluttet at sende begrundede udtalelser til Belgien, Frankrig, Luxembourg, Tyskland, Det Forenede Kongerige, Irland, Grækenland, Portugal og Østrig, som ikke har givet meddelelse om nationale gennemførelses bestemmelser.

Kommissionen anlagde i 1999 sag ved Domstolen mod Portugal vedrørende gennemførelsen af direktiv 84/360/EØF (luftforurening fra industrianlæg), da godkendelses systemet ikke omfatter alle de anlæg, som er omhandlet i direktivet (sag C-131/99). Den nationale lovgivning er imidlertid blevet ændret, således at den er i overensstemmelse med direktivet, og Kommissionen har derfor afbrudt proceduren og henlagt sagen.

Med hensyn til direktiv 87/217/EØF om forebyggelse af miljøforurening med asbest skal det fremhæves, at Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Belgien og Irland på grund af lovgivningens manglende overensstemmelse.

I forbindelse med de to direktiver om forebyggelse af luftforurening fra kommunale affalds forbrændings anlæg 89/369/EØF (nye anlæg) og om nedbringelse af luftforurening fra kommunale affalds forbrændings anlæg 89/429/EØF (bestående anlæg) har Kommissionen anlagt sag mod Belgien for manglende overensstemmelse med gennemførelses bestemmelserne for de to direktiver, idet denne medlemsstat har truffet forskellige foranstaltninger uden dog at bringe alle klagepunkter i orden (sag C-287/99). Desuden har Kommissionen besluttet at anlægge sag mod Spanien, idet Spanien på De Kanariske Øer har tilladt driften af forbrændingsanlæg, som ikke er i overensstemmelse med kravene i direktiv 89/369/EØF. Endelig er der sendt en begrundet udtalelse til Frankrig, fordi adskillige forbrændingsanlæg ikke drives i overensstemmelse med fællesskabsretten, hvilket bevises ved betydelige udslip af dioxin.

Der skal mindes om, at direktiv 94/67/EF om forbrænding af farligt affald skulle have været gennemført den 31. december 1996. En række procedurer vedrørende manglende meddelelse af gennemførelses foranstaltninger er i gang. Således anlagde Kommissionen sag ved Domstolen mod Belgien (sag C-338/99) og Italien (sag C-421/99). Derimod har Kommissionen kunnet henlægge procedurerne mod Grækenland (sag C-388/98), Østrig og Det Forenede Kongerige, da disse tre medlemsstater har givet meddelelse om de nødvendige gennemførelses foranstaltninger for direktivet.

Det skal bemærkes, at direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (det såkaldte IPPC-direktiv), som blev vedtaget den 24. september 1996, skulle være gennemført senest den 30. oktober 1999.

Det skal også nævnes, at Kommissionen har kunnet afstå fra at anlægge sag ved Domstolen mod Belgien vedrørende forordning (EØF) nr. 880/92 om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke ("Ecolabel"), da Belgien har vedtaget nationale bestemmelser til gennemførelse af forordningen (udpegning af et ansvarligt organ, de praktiske bestemmelser om behandling af ansøgningerne).

Tilsvarende har Kommissionen med hensyn til forordning (EØF) nr. 93/1836 om industri virksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabs ordning for miljøstyring og miljørevision (« Emas ») frafaldet sagsanlægget mod Grækenland og Portugal i forbindelse med en overtrædelses procedure. De nationale myndigheder har nemlig truffet foranstaltninger til at opfylde forordningen.

Det skal endvidere bemærkes, at Kommissionen har besluttet at anlægge sag mod Belgien ved Domstolen som led i den overtrædelses procedure vedrørende princippet om ordningen med en « stiltiende tilladelse », der blev nævnt i den foregående udgave af nærværende beretning. Svarene fra de belgiske myndigheder på den begrundede udtalelse gjorde det ikke muligt at konkludere, at den nationale lovgivning var bragt i overensstemmelse med fællesskabsretten.

2.12.10. Strålebeskyttelse

Fællesskabsretten vedrørende strålebeskyttelse er baseret på Euratom-traktatens kapitel III om « sundhedsbeskyttelse ». Det omfatter alle aspekter ved beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod ikke blot farerne fra atomenergi, men mod alle de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. Faktisk er mennesker især udsat for stråling i medicinsk forbindelse.

Euratom-traktaten er en del af den primære fællesskabsret og pålægger som sådan medlems staterne visse forpligtelser i henhold til artikel 33-37 om især undervisning og faglig uddannelse, miljøkontrol samt bortskaffelse af radioaktivt spild. I øvrigt er fem direktiver og tre forordninger vedrørende strålebeskyttelse for øjeblikket gældende.

Det særlige ved den lovgivning, der er baseret på Euratom-traktaten, ligger i, at Kommissionen undersøger, hvorvidt gennemførelses foranstaltningerne er i overensstemmelse med fællesskabsretten, inden de vedtages endeligt. Ifølge Euratom-traktatens artikel 33 skal medlemsstaterne altid give Kommissionen meddelelse om lovforslag, der tager sigte på at sikre overholdelsen af de fastlagte grundlæggende normer inden for strålebeskyttelse. Kommissionen afgiver henstillinger med henblik på at harmonisere bestemmelserne. Henstillingerne indeholder samme type overens stemmelses analyser som de åbnings skrivelser, der udarbejdes i henhold til artikel 226 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, for så vidt angår Fællesskabets miljø lovgivning. I 1999 modtog Kommissionen 11 meddelelser om lovforslag i henhold til Euratom-traktatens artikel 33, hvoraf to gav anledning til en henstilling.

Selv om de henstillinger, der er afgivet i medfør af artikel 33, ikke er bindende, efterkommer medlemsstaterne dem i reglen meget omhyggeligt. Derfor er der ikke så mange overtrædelsesprocedurer vedrørende manglende overensstemmelse mellem fællesskabs retten og den nationale lovgivning om stråle beskyttelse.

Det hedder i Euratom-traktatens artikel 35, at hver medlemsstat opretter de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord, samt til kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer. Kommissionen kan føre tilsyn med disse anlægs funktion og effektivitet. I 1999 gennemførte Kommissionen tre tilsyn i medfør af artikel 35. I henhold til Euratom-traktatens artikel 36 skal medlemsstaterne meddele Kommissionen oplysninger om den målte radioaktivitets mængde i miljøet, hvorved Kommissionen kan føre kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer.

Almindeligvis kontrollerer Kommissionen gennemførelsen af lovgivningen om stråle beskyttelse på grundlag af Euratom-traktatens artikel 124 under anvendelse af artikel 141 og 143, der svarer til hhv. artikel 211 og artikel 226 og 228 i EF-traktaten.

Direktiv 80/836/Euratom fastsætter de grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling. Overtrædelsesproceduren, som blev indledt mod Luxembourg, fordi denne medlemsstat havde tilsidesat direktivets bestemmelser, blev henlagt i 1999, efter at Luxembourg havde vedtaget ny lovgivning, der er i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser. Den sidste overtrædelsesprocedure i forbindelse med direktiv 80/836/Euratom er rettet mod Nederlandene, som ikke har overholdt de grundlæggende normer vedrørende f.eks. kvinder der lige har født, intern bestråling og modtagne doser.

Hvad angår direktiv 84/466/Euratom om fastsættelse af grundlæggende foranstaltninger til strålebeskyttelse af personer, der underkastes medicinske undersøgelser og behandlinger, er den overtrædelsesprocedure, der er blevet indledt mod Spanien, og som førte til en dom den 9. oktober 1997 (sag C-21/96), stadig åben. I 1999 gav Spanien Kommissionen meddelelse om nye gennemførelsesforanstaltninger, som kunne bringe alle de omstridte punkter i orden. Foranstaltningerne blev vedtaget, men er endnu ikke offentliggjort, hvilket skal ske, før sagen officielt kan henlægges.

Procedurerne mod Belgien er blevet videreført med afsendelsen af en supplerende begrundet udtalelse. Den belgiske lovgivning, som der er givet meddelelse om, opfylder ikke i fuldt omfang kravene i direktivet vedrørende især uddannelse, kvalificerede eksperter, godkendelses kriterier og kontrol med radiologiske apparater.

De to ovennævnte direktiver erstattes snart med nye direktiver, nemlig direktiv 96/29/Euratom om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling og direktiv 97/43/Euratom om beskyttelse af personers sundhed mod faren ved ioniserende stråling i forbindelse med medicinsk bestråling. Det skal bemærkes, at fristen for gennemførelse af disse to direktiver udløber den 13. maj 2000.

For øjeblikket støder direktiv 89/618/Euratom om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundheds mæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare, mod de fleste af de kendte gennemførelsesproblemer inden for strålebeskyttelse.

Kommissionen har besluttet af indlede en overtrædelsesprocedure mod Spanien, fordi denne medlemsstat ikke har etableret en ordning for forudgående underretning som krævet i henhold til direktiv 89/618/Euratom. Spanien har imidlertid givet Kommissionen meddelelse om, at der i 1999 er vedtaget ny national lovgivning, som således afslutter gennemførelsen og gør det muligt at henlægge sagen. I forbindelse med proceduren mod Sverige har Kommissionen i 1999 afsendt en begrundet udtalelse.

Sverige har ikke givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger for flere bestemmelser i direktiv 89/618/Euratom, f.eks. med hensyn til oplysning af befolkningen i tilfælde af fare og procedurerne for videregivelse af oplysninger.

Procedurerne mod Tyskland videreføres, for så vidt angår manglende overensstemmelse med bestemmelserne om oplysning af befolkningen i tilfælde af fare og om beredskabspersonalet.

Overtrædelsesproceduren mod Frankrig er ligeledes stadig åben, for så vidt angår manglende overensstemmelse med direktiv 90/641/Euratom om strålebeskyttelse af eksterne arbejdstagere, der udsættes for risici for ioniserende stråling under deres arbejde i et kontrolleret område.

2.13. LANDBRUG

2.13.1. Fri bevægelighed for landbrugsprodukter [134]

[134] Efter omstruktureringen af Kommissionens tjenestegrene hører lovgivningen og andre spørgsmål vedrørende menneskers, dyrs og planters sundhed under Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse. Dette generaldirektorat har siden 4. kvartal 1999 haft ansvaret for at undersøge og forvalte overtrædelsessager inden for dette område, herunder sager vedrørende hindringer for fri bevægelighed for landbrugsprodukter, som er begrundet i hensynet til sundhedsbeskyttelsen. Ændringen vil komme til udtryk i opbygningen af den 18. beretning om kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten (2000).

Et af grundlagene for, at den fælles landbrugspolitik og dens fælles markedsordninger kan fungere, er, at der sikres fri bevægelighed for landbrugsprodukterne i det indre marked.

Domstolen har gentagne gange gjort opmærksom på, at EF-traktatens artikel 28 og 29 er en integreret del af de fælles markedsordninger, selv om det fra 1. januar 1970 blev overflødigt udtrykkeligt at anføre disse artikler i retsfor skrifterne vedrørende markedsordningerne.

Kommissionen sørger hele tiden for, at hindringerne for udvekslingen af landbrugsprodukter i Fællesskabet hurtigt fjernes.

Det kan generelt bemærkes, at de seneste års tendens til et fald i antallet af nye sager vedrørende de traditionelle hindringer for den fri udveksling af landbrugsprodukter, som f.eks. systematisk importkontrol og krav om certifikater, også i år er fortsat.

Det franske krav om kun at godkende markedsføringen af græsblandinger sammensat af frø af de sorter, der er opført på den franske nationale liste, blev betragtet som værende i modstrid med EF-traktatens artikel 28 uden at kunne retfærdiggøres efter samme traktats artikel 36, fordi sektoren er harmoniseret ved direktiv 66/401/EØF og 70/457/EØF. Efter den begrundede udtalelse har de franske myndigheder ophævet den traktatstridige markedsføringsordning.

Domstolen traf den 12.11.1998 afgørelse i sagen C-102/96, Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland, og dømte sidstnævnte til ophæve den forpligtelse, som de tyske myndigheder havde pålagt Danmark til at mærke og varmebehandle visse former for fersk svinekød, fordi der var tale om en hindring for samhandelen med de pågældende former for kød [135]. De tyske myndigheder har meddelt Kommissionen de bestemmelser, de har vedtaget for at efterkomme dommen. Kommissionen har dermed afsluttet proceduren.

[135] Dom af 12. november 1998, Saml. 1998, s. I-6871.

Da "kvalitetsmærker og -betegnelser" fortsat er forbeholdt produkter fra de pågældende medlemsstater eller regioner, har Kommissionen videreført overtrædelsesprocedurerne mod Frankrig, Spanien og Tyskland. I medfør af EF-traktatens artikel 28, som fortolket af Domstolen i sagerne 13/78. Eggers [136], og C-321/94, Montagne [137], finder Kommissionen, at en kvalitetsbetegnelse eller et kvalitetsmærke ikke kan være forbeholdt produkterne fra et nærmere afgrænset geografisk område, men at de kun skal relateres til de iboende egenskaber ved de produkter, mærkningen omfatter. I medfør af EF-traktatens artikel 12 og 34 bør nationale kvalitetsbetegnelser og -mærker efter Kommissionens opfattelse kunne opnås af alle potentielle producenter eller brugere i EU, hvis produkter opfylder objektive og kontrollable krav.

[136] Dom af 2. oktober 1978, Saml. 1978, s. 1935.

[137] Dom af 7. maj 1997, Saml. 1997, s. I-2343.

De overtrædelsesprocedurer, der er iværksat mod Frankrig, vedrører følgende regionale kvalitetsmærker: "Normandie", "Nord-Pas-de-Calais", "Ardennes de France", "Limousin", "Languedoc-Roussillon", "Lorraine", "Savoie", "Franche-Comté", "Corse", "Midi-Pyrénées", "Saisons d'Auvergne" og "Qualité France". Da de pågældende mærker ikke er blevet ophævet, er det blevet afgivet begrundede udtalelser. De franske myndigheder er nu rede til at ændre det retlige grundlag for mærkerne.

Der er blevet afgivet begrundede udtalelser over for Spanien vedrørende følgende kvalitetsbetegnelser: "La Conca de Barbera", "El Valles Occidental", "El Ripolles", "Alimentos de Andalucia", "Alimentos de Extremadura" og "Calidad Cantabria". Som reaktion på de begrundede udtalelser har de kompetente regionale myndigheder enten ophævet betegnelserne eller erklæret, at de agter at ophæve dem.

Endelig har Kommissionen besluttet anlægge sag ved Domstolen som følge af de tyske myndigheders afvisning af at tillade, at det tyske kvalitetsmærke CMA med påskriften "Markenqualität aus deutschen Landen", der kun tildeles produkter forarbejdet i Tyskland, uden at den geografiske sammenhæng og oprindelse præciseres, påsættes andre medlemsstaters produkter. Efter Kommissionens opfattelse fører det pågældende mærke til en obligatorisk delvis geografisk begrænsning af fremstillingsprocessen.

Med hensyn til de mindre traditionelle hindringer, som f.eks. de gentagne voldshandlinger i Frankrig i forbindelse med importen af frugter og grøntsager fra andre medlemsstater, især Spanien, og de offentlige myndigheders afvisning af at træffe de nødvendige foranstaltninger til imødegåelse heraf, skal det nævnes, at Domstolen i sin dom af 9/11/1997 i sagen C-265/95 [138] har udtalt følgende: "Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 30, sammenholdt med artikel 5, og de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, idet den har undladt at træffe alle nødvendige og adækvate foranstaltninger med henblik på, at private aktioner ikke hindrer den frie bevægelighed for frugt og grøntsager". Den fredelige afvikling af salgskampagnen for frugter og grøntsager fra Spanien i 1998 tydede på, at de foranstaltninger med henblik på opretholdelse af den offentlige orden, som de franske myndigheder traf for at efterkomme Domstolens dom, synes at have været rimeligt effektive. Det samme var tilfældet i 1999, selv om der var spredte aktioner i bestemte supermarkeder. Kommissionen håber, at de kommende salgskampagner kan afvikles normalt.

[138] Dom af 6. november 1997, Saml. 1997, s. I-6959.

2.13.2. Markederne

Ud over arbejdet med at fjerne hindringerne for den frie bevægelighed for landbrugsprodukter har Kommissionen fortsat sine bestræbelser sig på korrekt og effektivt at få gennemført de øvrige bestemmelser på landbrugsområdet.

a. Kommissionen har således i forbindelse med sin kontrol af anvendelsen af mekanismerne i forbindelse med markedsordningerne lagt stor vægt de produktionsbegrænsende foranstaltninger, især inden for mejerisektoren, hvor der har været foretaget en systematisk analyse af de tekster, som medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3952/92 og nr. 536/93.

Kommissionen har fremsat begrundet udtalelse over for Italien og Spanien på grund af de mangler, der blev konstateret ved gennemførelsen af mælkekvoterne. Hovedproblemet i denne forbindelse var, at de ansvarlige myndigheder undlader endeligt at vælte tillægsafgiften over på de producenter, der er ansvarlige for produktionsoverskridelsen.

I februar 1997 gav den italienske regering en undersøgelseskommission til opgave at foretage en ekstraordinær kontrol af mælkeproduktionen i mejeriårene 1995/96 og 1996/97. Indtil resultaterne heraf foreligger, og med forbehold af tilbagebetalingen af afgiftsbeløb, der menes at være for meget indbetalt, er kontiene vedrørende de forskud på den afgift, som opkøberne har opkrævet i den pågældende periode, blevet blokeret. Som følge af de udbredte hentydninger til svig og uregelmæssigheder havde de italienske myndigheder således ment, at betalingen til den kompetente myndighed først kunne ske, når der var foretaget en ny dybtgående kontrol af det faktiske produktionsniveau og af den enkelte producents referencemængde. Det er disse forhold, overtrædelsesproceduren vedrører.

Kommissionen er til stadighed blevet informeret om, hvordan går med undersøgelserne, og den har selv gennemført en række kontrolbesøg hos de berørte instanser.

Det kan nu konkluderes, at denne ekstraordinære fremgangsmåde har gjort det muligt at afklare tidligere forhold, der byggede på usikker viden om Italiens produktionskapacitet. Det produktionsniveau, opkøberne oprindeligt havde anført, er blevet bekræftet med en afvigelse på under 1 %, hvoraf en del endnu kan blive bekræftet. Resultatet af undersøgelserne har endvidere gjort det muligt at afklare de enkelte producenters situation. Der er dog sager, der ikke er afgjort. I

november 1999 blev resultaterne af den nye udligningsordning for mælkeleverancer meddelte de berørte parter. Kommissionen følger nøje, hvordan de skyldige beløb inddrives i praksis.

I Spanien har producenterne kun betalt en del af de skyldige afgifter for perioderne 1993/94, 1995/96 og 1996/97. Både mange producenter og mange opkøbere har klaget over de pågældende beslutninger.

Efter at der er indledt en overtrædelsesprocedure, har de spanske myndigheder vedtaget nye bestemmelser om forvaltning af ordningen, bl.a. for fremover at undgå et stort antal klager. Hovedpunkterne i ordningen omfattede en obligatorisk opkrævning af forskud fra producenter med overskridelser i den pågældende periode og restriktive regler for godkendelse af opkøbere. Som led i forvaltningen af ordningen i perioden 1998/99 er det ikke opstået samme generelle problemer som tidligere.

Hvad angår de sager, der på et tidligere tidspunkt var blevet indklaget, har de spanske myndigheder krævet sikkerhedsstillelse for de beløb, sagen vedrører, i de mange tilfælde, hvor der ikke var stillet en sådan sikkerhed. De spanske myndigheder mener nu, at der nu er dækning for hele det skyldige afgiftsbeløb, enten ved sikkerhedsstillelse eller ved tvangsinddrivelser.

b. Kommissionen har ligeledes været foranlediget til at se nærmere på den manglende overholdelse af fællesskabsbestemmelserne om beskyttelse af landbrugsprodukternes betegnelser.

Kommissionen har vedrørende spiritus fremsat begrundet udtalelse over for Den Franske Republik, der på fransk område har tilladt markedsføring af en spiritusholdig drik med salgsbetegnelsen "whisky", selv om der er tale om whisky fortyndet med en vis procentdel vand. Blandt de karakteristika, der omhandles i forordning (EØF) nr. 1576/89 og som whisky skal overholde, er et alkoholindhold på mindst 40 % vol, og det er forbudt at tilsætte vand til spiritus, da produktets art derved ændres.

Tribunal de Grande Instance i Paris (sag C-136/96) har stillet et præjudicielt spørgsmål om samme emne. Domstolen har i sin dom af 16.7.1998 [139] vurderet, at fællesskabslovgivningen forbyder vildledende betegnelser.

[139] Dom af 16. juli 1998, Saml. 1998, s. I-4571.

De franske myndigheder har i deres svar på den begrundede udtalelse fastholdt deres tidligere holdning som begrundelse for fortsat at markedsføre den pågældende drik med den salgsbetegnelse, som Kommissionen anfægter. Denne har derfor besluttet at forelægge sagen for Domstolen.

c. Endelig har Kommissionen inden for tobak i en begrundet udtalelse anfægtet de yderligere betingelser, som ifølge græsk lovgivning pålægges med hensyn til leveringsstedet for råtabak, og som ikke kræves ifølge forordning (EF) nr. 1067/95. Efter den begrundede udtalelse har de græske myndigheder ophævet de pågældende betingelser. Sagen er således blevet henlagt.

2.13.3. Harmoniserede områder

Der var langt flere direktiver på landbrugsområdet med en gennemførelsesfrist i 1999, end det var tilfældet i 1998. Det medførte et væsentligt højere antal overtrædelsesprocedurer som følge af manglende meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger i 1999.

Skønt gennemførelsesniveauet generelt var dårligere, var der dog fremskridt i en række medlemsstater, f.eks. Belgien, Sverige, Finland og Portugal. Den største forbedring var i Italien. Til gengæld blev gennemførelsesniveauet dårligere i Grækenland. Situationen i Frankrig, der også var alarmerende i 1998, var uændret.

Endvidere måtte proceduren ifølge EF-traktatens artikel 228 iværksættes i to tilfælde, idet de pågældende medlemsstater ikke havde efterkommet en dom fra Domstolen.

Frø og planter

Kun Sverige har meddelt gennemførelsesforanstaltninger for samtlige direktiver, der skulle være gennemført. Forsinkelsen i de øvrige medlemsstaterne overstiger dog ikke seks måneder.

Plantesundhed

Der er relativt få problemer af betydning i denne sektor, hvor det især er Grækenland og Luxembourg, der er bagud med gennemførelsen.

Kommissionen har anlagt sag ved Domstolen som følge af Østrigs og Luxembourgs forsinkede gennemførelse af direktiv 96/32/EF og 96/33/EF om maksimalgrænseværdier for pesticidrester. Østrig gennemførte dog de pågældende direktiver i slutningen af 1999.

Foder

Flere vigtige direktiver inden for dette område havde frist for gennemførelse i 1998 og 1999. Det drejer sig bl.a. om direktiv 95/53/EF (tilrettelæggelse af offentlig kontrol), 95/59/EF (godkendelse og registrering af visse virksomheder og agenter), 96/25/EF (omsætning af fodermidler), 96/51/EF (væsentlig ændring af lovgivningen om tilsætningsstoffer til foderstoffer), 98/67/EF (revision af bilagene til direktiv 96/25/EF), 98/88/EF (identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi) og 1999/29/EF (uønskede stoffer og produkter).

Mange medlemsstater har under disse omstændigheder fundet det nødvendigt at omarbejde den nationale lovgivning om foder fuldstændig. Da fællesskabsbestemmelserne er komplicerede at gennemføre og anvende, er gennemførelsen i mange tilfælde blevet forsinket.

Kommissionen har som følge heraf besluttet at anlægge sag ved Domstolen i ni tilfælde (fire vedrørende Grækenland, to vedrørende Luxembourg, en vedrørende Irland, en vedrørende Frankrig og en vedrørende Italien).

Dertil kommer, at Domstolen har dømt Frankrig for ikke at have gennemført fire direktiver om foder med særlige ernæringsformål. Da Frankrig imidlertid har efterkommet Domstolens dom, har Kommissionen henlagt overtrædelsessagerne.

Det veterinære område

Situationen med hensyn til gennemførelsen inden for denne sektor er stabil. Overtrædelserne har dog en tendens til at blive længerevarende. Det kommer til udtryk ved, at Kommissionen har set sig nødsaget til at iværksætte to overtrædelsesprocedurer i henhold til EF-traktatens artikel 228 mod Frankrig og Grækenland for manglende efterkommelse af Domstolens domme mod de pågældende medlemsstater for manglende gennemførelse af direktiv 94/28/EF (import af kvæg og deres sæd, æg og embryoner) og direktiv 93/118/EF (afgifter på veterinærområdet).

Italien blev dømt af Domstolen for ikke at have gennemført direktiv 93/118/EF (afgifter på veterinærområdet) og direktiv 94/42/EF (handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin). Italien har siden efterkommet Domstolens domme.

I december 1999 fastslog Domstolen, at Grækenland ikke havde overholdt sin pligt til at gennemføre direktiv 96/43/EF (afgifter på veterinærområdet).

Kommissionen har endvidere anlagt sag ved Domstolen mod Tyskland, Spanien, Irland og Portugal for forsinket gennemførelse af direktiv 96/43/EF.

Der er desuden anlagt sag ved Domstolen mod Italien og Portugal for manglende gennemførelse af direktiv 96/22/EF (forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug) og direktiv 96/23/EF (kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf), mod Italien, Irland og Luxembourg for manglende gennemførelse af direktiv 96/93/EF (udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter), mod Østrig for manglende gennemførelse af direktiv 90/428/EØF (samhandelen med enhovede dyr bestemt til konkurrencer), mod Belgien for manglende gennemførelse af direktiv 95/71/EF (fiskerivarer), mod Irland for manglende gennemførelse af direktiv 97/61/EF (toskallede bløddyr) og mod Det Forenede Kongerige for manglende gennemførelse af direktiv 95/68/EF (køddprodukter) og direktiv 96/90/EF (produkter, der ikke er underlagt specifikke bestemmelser).

Hvad angår dyrevelfærd har Frankrig i slutningen af året gennemført direktiv 95/29/EF (transport). Kommissionen har dermed kunnet henlægge den verserende sag for Domstolen. Kommissionen har ligeledes afbrudt den sag, den havde indbragt for Domstolen, mod Østrig for manglende gennemførelse af direktiv 93/119/EF (beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet), idet delstaten Salzburg som den sidste delstat i Østrig har vedtaget gennemførelsesbestemmelser hertil.

Manglende eller dårlig gennemførelse

I 1999 har der fundet udvikling i forbindelse med en række overtrædelsessager vedrørende ukorrekt gennemførelse eller ukorrekt anvendelse af afledt ret på veterinær- og plantesundhedsområdet.

Storhertugdømmet Luxembourg har ændret sin lovgivning for at bringe den i overensstemmelse med kravet i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og for at tillade produktion, transport og oplagring af plantebeskyttelsesmidler, der er bestemt til andre medlemsstater, men som det er forbudt at anvende i Luxembourg. Kommissionen har derfor besluttet at henlægge den pågældende overtrædelsesprocedure.

Undersøgelser, der er gennemført i medlemsstaterne af anvendelsen af de afgifter, der omhandles i direktiv 93/118/EF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød, har fået Kommissionen til anlægge sag ved Domstolen på grund af de mangler, der er fastslået Grækenland Den overtrædelsesprocedure, der var indledt mod Belgien, blev henlagt i 1999, efter at Belgien havde vedtaget ny lovgivning, der bragte sagen i orden.

Det er fortsat højt prioriteret for Kommissionen tjenestegrene at kontrollere, om EF-bestemmelserne om bovin spongiform encephalopati (BSE) anvendes korrekt. I den forbindelse har Kommissionen indledt en overtrædelsesprocedure mod Frankrig for manglende overholdelse af forpligtelsen til ifølge beslutning 98/256/EF og 99/514/EF at tillade import af britisk oksekød. Efter at have afgivet begrundet udtalelse over for Det Forenede Kongerige, på grund af at de britiske veterinærmyndigheder ikke gennemførte tilstrækkelig kontrol i slagterierne og opskæringsvirksomhederne, følger Kommissionen nøje det program for ansættelse af embedsdyrlæger, som de britiske myndigheder har iværksat for at overholde forpligtelserne i henhold til 64/433/EØF og 89/662/EØF samt beslutning 96/239/EF.

EU's inspektører fra Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret (OAV) har under et kontrolbesøg i Portugal konstateret, at Portugal har bragt de overtrædelser af direktiv 90/667/EØF og beslutning 96/449/EF til ophør, som Kommissionen havde fastslået i 1997. Kommissionen har besluttet at afvente en bekræftelse af rapportens konklusionen, inden sagen afsluttes.

De fortsat alvorlige hygiejne- og infrastrukturmangler, som Fællesskabets OAV-inspektører gentagne gange har konstateret i franske, irske og luxembourgske slagterier under kontrolbesøg på stedet, har medført, at Frankrig, Irland og Luxembourg har fået tilsendt en begrundet udtalelse. Resultaterne af de sidste besøg i de pågældende medlemsstater på de berørte slagterier har imidlertid vist, at de er enten meget tættere på at overholde standarderne, eller at de er blevet lukket.

Desuden har Kommissionen besluttet at anlægge sag ved Domstolen i proceduren vedrørende Frankrigs bekendtgørelse af 3.9.1994, der i modstrid med direktiv 64/433/EØF, 71/118/EØF, 91/445/EØF og 91/495/EØF tillader, at visse slagterier, der markedsfører kød og kødprodukter, fritages fra veterinærkontrol.

I forbindelse med krisen som følge af dioxinforureningen i Belgien af dyr og fødevarer, har Kommissionen afgivet begrundet udtalelse over for Belgien, idet den finder, at den blev for sent orienteret om forureningen af de belgiske myndigheder. Ifølge direktiv 89/662/EØF og 90/425/EØF skal de enkelte medlemsstater således straks meddele de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle forekomster af zoonoser, sygdomme eller andet, der kan udgøre en alvorlig fare for dyrs og menneskers sundhed.

2.13.4. Gennemførelse af direktiv 98/34/EF (tekniske standarder og forskrifter) inden for landbrug

I 1999 a bragte som tidligere år Kommissionen mange meddelelser om udkast som led i anvendelsen af direktiv 98/34/EF, hvorefter medlemsstaterne og EFTA-landene forud for vedtagelsen skal give meddelelse om alle udkast til tekniske standarder og forskrifter, der risikerer at medføre hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet.

Således undersøgtes inden for landbrugssektoren i 1999 172 udkast til lovtekster, som medlemsstaterne (153) og EFTA-landene (19) havde givet meddelelse om, med hensyn til deres overensstemmelse med artikel 28 i EF-traktaten og den afledte ret. Efter undersøgelsen anmodede Kommissionen om ændringer af visse tekster via afgivelsen af udførlige udtalelser (8) eller fremsættelse af bemærkninger (9).

2.14. FISKERI

Kommissionen har til stadighed fulgt medlemsstaternes gennemførelse af de foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af ressourcerne, som kræves ifølge den fælles fiskeripolitik.

I denne forbindelse har Kommissionen systematisk undersøgt de nationale love vedrørende fiskeri og akvakultur for at se, om de er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

2.14.1. Ressourcer

Som led i proceduren om manglende overholdelse af kontrolpligten som følge af overskridelsen af visse kvoter, som Frankrig havde fået tildelt i 1988 og 1990, og som Det Forenede Kongerige havde fået tildelt i 1985, 1986, 1987, 1988 og 1990, har Kommissionen henholdsvis den 9. september og den 30. november anlagt sager ved Domstolen. Der blev afgivet begrundede udtalelser den 26. august og den 30. september over for Det Forenede Kongerige og Frankrig som led i procedurer om manglende overholdelse af kontrolpligten som følge af overskridelsen af visse kvoter, som disse medlemsstater havde fået tildelt 1995 og 1996. Overtrædelsesproceduren over for Spanien vedrørende manglende overholdelse af EF-bestemmelserne om fiskeri og markedsføring af visse arter, for så vidt angår mindstemål, blev henlagt, da Spanien i 1999 vedtog nationale bestemmelser, der var i overensstemmelse med fællesskabsretten.

2.14.2. Tilladelse til at føre et givet lands flag/fiskerilicenser

Kommissionen fortsatte i 1999 undersøgelserne af, om medlemsstaternes lovgivninger om tilladelse for fiskerfartøjer til at føre et givet lands flag er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Overtrædelsesproceduren over for Belgien vedrørende flagtilladelse blev henlagt, da Belgien i 1999 vedtog en lovgivning, der med hensyn hertil var i overensstemmelse med fællesskabsretten.

2.15. FORBRUGERBESKYTTELSE

2.15.1. Gennemførelse af de gældende direktiver

Af de tolv direktiver, der falder under dette kapitel, er alle blevet gennemført af samtlige medlemsstater.

Det skal dog nævnes, at direktiv 92/59 om produktsikkerhed i almindelighed, 87/357 om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter, direktiv 87/102 og 90/88 om forbrugerkredit samt direktiv 79/581, 88/314 og 88/315 om angivelse af priser ikke er gennemført i Gibraltar.

2.15.2. Sikkerhed og sundhed

Direktiv 92/59 om produktsikkerhed i almindelighed og 87/357 om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed, er blevet gennemført i alle medlemsstater, og der er ikke nogen verserende overtrædelsesprocedurer.

2.15.3. Beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser

Samtlige direktiver på dette område er blevet gennemført i alle medlemsstaterne, men der er en række overtrædelsesprocedurer som følge af ukorrekte nationale gennemførelsesbestemmelser:

På mødet i Rådet (forbrugerpolitik) den 9. november 1999 forelagde Kommissionen detaljerede rapporter om gennemførelsen af direktiv 94/46/EF om timeshare-kontrakter [140] og 90/314/EØF om pakkerejser [141]. I begyndelse af 2000 forelægges der en rapport om anvendelsen af direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår.

[140] SEK (1999) 1795.

[141] SEK (1999) 1800.

Direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår var også emnet for en international konference, som Kommissionen afholdt i Bruxelles den 1.-3. juli 1999. Dokumenterne fra denne konference fås ved henvendelse til Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse.

Kommissionen har endvidere afholdt en række møder med regeringseksperter om anvendelsen af de direktiver, der skal gennemføres inden for de kommende to år, f.eks. direktiv 97/7 (fjernsalg), 98/6 (angivelse af priser) og 98/27 (søgsmål med påstand om forbud).

2.16. FÆLLESSKABERNES PERSONALE

De overtrædelsesprocedurer, som Kommissionen har indledt i forbindelse med anvendelsen af fællesskabsretten på Fællesskabernes personale, vedrører medlemsstaternes manglende overholdelse af protokollen om Fællesskabernes privilegier og immuniteter og den manglende gennemførelse af nationale bestemmelser, der sikrer, at vedtægten for De Europæiske Fællesskabs tjenestemænd og ordningen for Fællesskabernes øvrige ansatte anvendes korrekt.

Af de to overtrædelsesprocedurer, der endnu var i gang i begyndelsen af 1999, afsluttedes den, der drejede sig om, at Spanien ikke havde overholdt artikel 12, litra b), i protokollen om Fællesskabernes privilegier og immuniteter, ved at Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, der ikke er spanske statsborgere har modtaget et dokument, der skal tjene som bevis for, at de opholder sig lovligt i Spanien, medens de er tjenestegørende dér.

Den anden overtrædelsesprocedure er fortsat i gang. Den drejer sig også om Spanien, der endnu ikke har vedtaget de nødvendige nationale regler med hensyn til overførsel af pensionsrettigheder for Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, der er spanske statsborgere, ifølge artikel 11, stk. 2 i bilag VIII i vedtægten for De Europæiske Fællesskabs tjenestemænd, selv om der er sket fremskridt hen imod en løsning, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

2.17. STATISTIKKER

1999 var et godt år for kontrollen med anvendelsen af forskrifterne på statistikområdet; alle overtrædelsesprocedurer, der var blevet indledt i 1999 eller tidligere, blev henlagt.

Hvad angår de ældste overtrædelser, bør der lægges mærke til de to sager vedrørende Spanien, som havde undladt at indsende månedlige oplysninger om mængderne og gennemsnitspriserne for landede fiskeriprodukter (Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91) og årlige fangststatistikker (Rådets forordning (EØF) nr. 3880/91).

I 1999 fortsatte de spanske myndigheder med at indsende de ønskede oplysninger. Desuden havde Kommissionens tjenestegrene i forvejen udtalt sig positiv om "den samlede handlingsplan for fiskeristatistikker i Spanien".

Spanien har gjort vedholdende fremskridt med hensyn til at etablere et hensigtsmæssigt statistisk system.

Kommissionen kunne i lyset heraf henlægge sagen, efter at det blev konstateret, at Spanien havde indført et statistisk system, der var i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1382/91 og forordning (EØF) nr. 3880/91..

Der er ikke nogen særlige problemer i forbindelse med anvendelsen og gennemførelsen af direktiverne på det statistiske område.

Der er blevet indledt én overtrædelsesprocedure for manglende meddelelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 97/77/EF om ændring af direktiv 93/23/EØF, 93/24/EOEF og 93/25/EØF om statistiske undersøgelser af svineproduktionen, hornkvægproduktionen og fåre- og gedeproduktionen.

Ifølge direktivets artikel 4 skal medlemsstaterne meddele Kommissionen deres nationale gennemførelsesbestemmelser senest den 31. december 1998.

Alle medlemsstater undtagen Grækenland har meddelt gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 97/77/EF. Kommissionen sendte derfor den 12. marts 1999 en åbningsskrivelse til de græske myndigheder.

Som svar på åbningsskrivelsen har de græske statistikmyndigheder fremsendt den ministerielle afgørelse af 17. maj 1999 om gennemførelse af årlige undersøgelser vedrørende dyr og planter. Ved denne afgørelse gennemføres direktiv 97/77/EF i græsk ret, og det græske statistiske kontor får til opgave at gennemføre undersøgelser på de områder, direktivet vedrører.

Kommissionen har derfor kunnet henlægge overtrædelsesproceduren mod Grækenland.

BILAG I

Overtrædelser oprindelse

Table 1.1. Formodede overtrædelser Oprindelse

>TABELPOSITION>

Table 1.2. Sager til undersøgelse i kommissionen pr 31 december 1999, efter indledningsår

>TABELPOSITION>

Tabel 1.2.1 Indledte sager pr. 31/12/99 efter indledningsår

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

Tabel 1.3. Sager indledt i 1999 fordelt på medlemsstater

>TABELPOSITION>

1.3.1.1. Sager opdaget af Kommissionen selv i 1999, efter medlemsstater

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

1.3.2. Klager modtaget i 1999, efter medlemsstater

>TABELPOSITION>

1.3.2.1. Klager modtaget i 1999, efter medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

1.3.3. Sager indledt i 1999 vedrørende manglende meddelelse, efter medlemsstat.

(manglende meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktiver eller om tekniske normer i henhold til direktiv 98/34/EF)

>TABELPOSITION>

Tabel 1.3.3.1. Sager indledt i 1999 vedrørende manglende meddelelse, efter medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

BILAG II

Overtrædelser - efter stadium, retsgrundlag, medlemsstat og sektor

Tabel 2.1

Konstaterede overtrædelser - efter stadium og efter medlemsstat

>TABELPOSITION>

Tabel 2.2. Overtrædelsesprocedurer efter medlemsstat, etape og retsgrundlag

Tabel 2.2.1. Åbningsskrivelse fremsendt i 1999, efter retsgrundlag og medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

Tabel 2.2.2. Begrundet udtalelse fremsendt i 1999, efter retsgrundlag og medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

Tabel 2.2.3. Sagsanlæg i 1999, efter retsgrundlag og medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

Tabel 2.2.4. Åbningsskrivelse (AS) , Begrundet udtalelse (BU) , Sagsanlæg (S) : sammenligning mellem 1998 og 1999 efter stadium og retsgrundlag

>REFERENCE TIL EN GRAFIK>

Tabel 2.3. Indledte sager, procedurens stadium pr. 31/12/99, efter medlemsstat

>TABELPOSITION>

Tabel 2.3.1. sager indledt pr. 31/12/99, efter medlemsstat hvor overtrædelsesproceduren er indledt, efter medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.3.2. sager, hvor der er fremsendt en begrundet udtalelse pr. 31.12.99

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.3.3. sager, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen, efter medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.3.4. Sager indledt pr. 31/12/99, hvor proceduren i henhold til traktatens artikel 228 er indledt efter medlemsstat

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Table 2.4. Indledte sager pr. 31/12/99, efter sektor

>TABELPOSITION<

Tabel 2.4.1. Sager, hvor der er overtrædelsesproceduren er endlet pr. 31/12/99, efter sektor

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.4.2. Sager pr. 31/12/99 hvor der er fremsendt en begrundet udtalelse

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.4.3. Sager under behandling, hvor der er anlagt søgsmål ved Domstolen, efter sektor

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.4.4. Sager, hvor proceduren i henhold til traktatens artikel 228 er indledt, efter sektor

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.5. Beslutninger om henlæggelse truffet i 1999

>TABELPOSITION<

Tabel 2.5.1. henlæggelse besluttet i 1999, efter etape

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.5.2. Sager om manglende meddelelse, som er henlagt i 1999, efter etape

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.5.3. Sager, som er henlagt i 1999, efter etape

>REFERENCE TIL EN GRAFIK<

Tabel 2.6. Beslutninger om henlæggelse

År // I alt beslutninger om henlæggelse// Henlæggelse proceduren indledt

1999 // 1900 // 1138

1998 // 1961 // 1282

1997 // 2112 // 1494

1996 // 1483 // 670

1995 // 1975 // 1332

BILAG III

Oversigt over overtrædelser af traktater, forordninger og afgørelser/beslutninger

FÆLLESSKABERNES PERSONALE

Overtrædelse : 1991/2315

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: OVERFØRSEL AF PENSIONSRETTIGHEDER

Retsgrundlag : Forordning 31968R0259

Domstolens sagsnr. : C-1996/052

Overtrædelse : 1993/2297

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: OPHOLDSTILLADELSE

Retsgrundlag : Privilegier 165FPRI; Protokol 165FPRO

Henlæggelse i 1999

LANDBRUG

Overtrædelse : 1994/2040

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: ANVENDELSE AF MÆLKEKVOTER

Retsgrundlag : Forordning 31992R3950;Forordning 31993R0536

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/2227

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: UKORREKT ANVENDELSE AF MÆLKEKVOTEORDNINGEN

Retsgrundlag : Forordning 31992R3950;Forordning 31993R536

Begrundet udtalelse afsendt den : 07/05/1998 SG(1998)D/03614

Overtrædelse : 1995/4951

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: FASTLÆGGELSE AF PROCEDURER OG KONTROL VEDRØRENDE RÅTOBAK

Retsgrundlag : Forordning 31992R3479;Forordning 31995R1067

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/4466

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF SPANSKE JORDBÆR

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E030

Domstolens sagsnr. : C-1995/265

Overtrædelse : 1995/4430

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: SALG AF SPIRITUSHOLDIGE DRIKKE, HVIS NAVN INDEHOLDER ORDET "WHISKY"

Retsgrundlag : Forordning 31989R1576

Begrundet udtalelse afsendt den : 02/05/1997 SG(1997)D/3504

Overtrædelse : 1997/2034

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: FOR TIDLIG PLANTNING AF VIN

Retsgrundlag : Forordning 31987R0822;Forordning 31999R1499

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/4751

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: MARKEDSFØRING AF FISKERIVARER AFSLÅET AF SPROGLIGE GRUNDE

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E030

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/2228

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: UKORREKT ANVENDELSE AF MÆLKEKVOTEORDNINGEN

Retsgrundlag : Forordning 31992R3950;Forordning 31993R0536

Begrundet udtalelse afsendt den : 04/05/1998 SG(1998)D/03510

1996-BUDGET

Overtrædelse : 1995/2250

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: BETALING I RATER, TRADITIONELLE EGNE INDTÆGTER

Retsgrundlag : Forordning 31989R1552

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/2126

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: NEDERLANDSK SMØR

Retsgrundlag : Forordning 31990R2252

Domstolens sagsnr. : C-1997/348

Overtrædelse : 1996/2102

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: MOMSFRITAGELSE FOR HOSPITALER

Retsgrundlag : Forordning 31983R1553

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/2029

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: REGULARISERING AF AFGIFTER I SAN MARINO

Retsgrundlag : Forordning 31989R1552

Begrundet udtalelse afsendt den : 20/03/1998 SG(1998)D/02347

Overtrædelse : 1997/2154

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: FORKERT BOGFØRING

Retsgrundlag : Forordning 31989R1552

Begrundet udtalelse afsendt den : 15/11/1999 SG(1999)D/09158

KONKURRENCE

Overtrædelse : 1989/0030

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: STØTTE TIL IDEALSPUN/BEAULIEU

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A228;Afgørelse 31984D0508

Domstolens sagsnr. : C-1989/375

Overtrædelse : 1993/2181

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: TOLDSPEDITØRER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A003;EF-traktaten 197A010;EF-traktaten 197A081;EF-traktaten 197A228

Domstolens sagsnr. : C-1996/035

Overtrædelse : 1999/2196

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: MANGLENDE OVERHOLDELSE AF AFGØRELSEN I SAG IV/M.1616 (BSCH/CHAMPALIMAUD)

Retsgrundlag : Forordning 31989R4064

Begrundet udtalelse afsendt den : 13/10/1999 SG(1999)D/08112

ØKONOMI OG FINANS

Overtrædelse : 1995/4372

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: KAPITALENS FRIE BEVÆGELIGHED - OPHOLDSRET

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E073;EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A048;EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A056

Begrundet udtalelse afsendt den : 29/05/1998 SG(1998)D/04257

Overtrædelse : 1994/5075

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: KAPITALENS FRIE BEVÆGELIGHED - TEGNING AF LÅN UDTRYKT I DM.

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E073;EF-traktaten 197A056;EF-traktaten 197A058

Domstolens sagsnr. : C-1998/478

Overtrædelse : 1998/2089

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: BEVILLING I FORBINDELSE MED OVERSKRIDELSE AF INVESTERINGSTÆRSKLER
"DISTRIGAZ"

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E052;EØF-traktaten 157E073;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A056

Domstolens sagsnr. : C-1999/503

Overtrædelse : 1998/2090

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: BEVILLINGSPROCEDURE I FORBINDELSE MED OVERSKRIDELSE AF
INVESTERINGSTÆRSKLER "SNTC"

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E052;EØF-traktaten 157E073;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A056

Domstolens sagsnr. : C-1999/503

Overtrædelse : 1996/2154

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: RESTRIKTIONER VEDRØRENDE UDENLANDSKE INVESTERINGER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A048;EF-traktaten 197A056

Begrundet udtalelse afsendt den : 16/10/1998 SG(1998)D/8696

Overtrædelse : 1998/2289

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: PRIVATISERING - SÆRLIGE BEFØJELSER I PRIVATISEREDE SELSKABER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A056

Begrundet udtalelse afsendt den : 02/08/1999 SG(1999)D/05965

Overtrædelse : 1995/4535

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: RESTRIKTIONER PÅ ERHVERVELSE AF FAST EJENDOM

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A056

Begrundet udtalelse afsendt den : 07/04/1998 SG(1998)D/02935

Overtrædelse : 1994/2190

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: VÆRDIPAPIRERS ADGANG TIL KAPITALMARKEDET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/2209

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: OVERSKRIDELSE AF INVESTERINGSTÆRSKLER - GOLDEN SHARE ELF-AQUITAINE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A056

Domstolens sagsnr. : C-1999/483

Overtrædelse : 1994/2210

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: RESTRIKTIONER VEDRØRENDE UDENLANDSKE INVESTERINGER I PRIVATE SELSKABER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A056

Domstolens sagsnr. : C-1999/058

Overtrædelse : 1991/2097

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: DISKRIMINATION VEDRØRENDE UDENLANDSKE INVESTERINGER I PRIVATISEREDE SELSKABER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A048;EF-traktaten 197A056;EF-traktaten 197A294

Domstolens sagsnr. : C-1998/367

Overtrædelse : 1998/2288

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: PRIVATISERING - SÆRLIG ANDEL I BRITISH AIRPORTS' AUTHORITY PLC.

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A056

Begrundet udtalelse afsendt den : 06/08/1999 SG(1999)D/6431

SOCIALPOLITIK

Overtrædelse : 1998/2281

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: ANCIENNITET ERHVERVET I EN ANDEN MS INDEN FOR DEN OFFENTLIGE ADMINISTRATION

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039; Forord. 31968R1612; Retspraksis 61996J0015 og 61996J0187

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100851

Overtrædelse : 1989/0457

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: FINANSIERING AF STUDIER - FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A151

Domstolens sagsnr. : C-1993/047

Overtrædelse : 1996/4041

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: Lægeattest for ophold i en anden medlemsstat

Retsgrundlag : Forordning 31971R1408

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1998/2057

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: GRÆNSEARBEJDERE: OPNÅELSE AF NEDSATTE TAKSTER FOR BØRNERIGE FAMILIER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;Forordning 31968R1612

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/4125

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: OPNÅELSE AF FAMILIEYDELSER OG OPHOLDSTILLADELSE

Retsgrundlag : Forordning 31968R1612;Retspraksis:
61900J1696;61975J0048;61989J0357;61994J0245

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/05/1997 SG(1997)D/03956

Overtrædelse : 1995/4670

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: AFVISNING AF BETALING AF SOCIALE YDELSER

Retsgrundlag : Forordning 31968R1612;Retspraksis 61985J0139;Retspraksis 61985J0316

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/06/1998 SG(1998)D/05016

Overtrædelse : 1997/4182

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: TILSKUD TIL KUNSTLERSOZIALVERSICHERUNG

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E051;EØF-traktaten 157E052;EØF-traktaten 157E059;Forordning
31971R1408

Domstolens sagsnr. : C-1999/068

Overtrædelse : 1998/2301

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: ANCIENNITET ERHVERVET I EN ANDEN MS INDEN FOR DEN OFFENTLIGE
ADMINISTRATION

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;Forordning 31968R1612;Retspraksis 61996J0015;61996J0187

Begrundet udtalelse afsendt den : 10/08/1999 SG(1999)D/6515

Overtrædelse : 1996/4516

Medlemsstat : DANMARK

Emne: GRÆNSEARBEJDERE: RESTRIKTIONER FOR ANVENDELSE AF BIL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A049;Retspraksis 61986J0127;61993J0415

Begrundet udtalelse afsendt den : 18/05/1998 SG(1998)D/03884

Overtrædelse : 1998/4395

Medlemsstat : DANMARK

Emne: BESTEMMELSE AF DEN LOVGIVNING, DER SKAL ANVENDES

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A042;Forordning 31971R1408

Begrundet udtalelse afsendt den : 05/03/1999 SG(1999)D/1628

Overtrædelse : 1996/4628

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: ADGANG TIL STILLINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR - FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039

Begrundet udtalelse afsendt den : 17/11/1998 SG(1998)D/09628

Overtrædelse : 1998/2059

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: GRÆNSEARBEJDERE: NEDSATTE TAKSTER FOR BØRNERIGE FAMILIER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;Forordning 31968R1612

Begrundet udtalelse afsendt den : 28/10/1998 SG(1998)D/09040

Overtrædelse : 1991/0583

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: ADGANG TIL STILLINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR - FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;Forordning 31968R1612;Retspraksis 61994J290

Domstolens sagsnr. : C-1994/290

Overtrædelse : 1992/4760

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

Retsgrundlag : EF-traktaten: 197A039; 197A043; 197A049;Forordning 31968R1612;Retspraksis 61975J0032

Domstolens sagsnr. : C-1996/185

Overtrædelse : 1993/4403

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: BEREGNING AF SUPPLERENDE PENSION FOR GRÆNSEARBEJDERE

Retsgrundlag : Forordning 31968R1612;Retspraksis 61996J0057;Retspraksis 61997J0035

Domstolens sagsnr. : C-1997/035

Overtrædelse : 1993/4433

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: SNCF - NEDSLAG FOR BØRNERIGE FAMILIER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A43;Forordning 31968R1612

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/4801

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: SOCIAL SIKRING : ENSARTET BEHANDLING I INTERNATIONALE AFTALER

Retsgrundlag : Forordning 31971R1408;Retspraksis: 61990J0018;61993J0058; 61994J0103

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/4332

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: AFVISNING AF INVALIDEPENSION

Retsgrundlag : Forordning 31971R1408

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/4378

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: PENSIONS KUMULERING FOR TJENESTEMAND MED ALMINDELIG PENSION

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039; EF-traktaten 197A042; Retspraksis 61992J0031; 61993J0443

Begrundet udtalelse afsendt den : 28/01/1999 SG(1999)D/708

Overtrædelse : 1996/2208

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: FORSKELSBEHANDLING AF FREMMEDSPROGLIGE LÆSERE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A010; EF-traktaten 197A039; Forordning 31968R1612

Domstolens sagsnr. : C-1999/212

Overtrædelse : 1998/2303

Medlemsstat : IRLAND

Emne: ANCIENNITET ERHVERVET I EN ANDEN MS INDEN FOR DEN OFFENTLIGE
ADMINISTRATION

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039; Forordning 31968R1612; Retspraksis 61996J0015; 61996J0187

Begrundet udtalelse afsendt den : 06/08/1999 SG(1999)D/6411

Overtrædelse : 1991/0222

Medlemsstat : LUXEMBOURG

Emne: ADGANG TIL STILLINGER I DEN OFFENTLIGE SEKTOR

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039; Forordning 31968R1612; Retspraksis 61993J047

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1998/2058

Medlemsstat : LUXEMBOURG

Emne: GRÆNSEARBEJDERE: NEDSATTE TAKSTER FOR BØRNERIGE FAMILIER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043; Forordning 31968R1612

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1998/4579

Medlemsstat : LUXEMBOURG

Emne: LOVREGULERET RET TIL GARANTERET MINIMUMSINDTÆGT

Retsgrundlag : Forordning 31968R1612

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100865

Overtrædelse : 1995/4045

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: DELTAGELSE I FVP (PENSIONS FOND)

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;Forordning 31968R1612

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1998/4014

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: UDFØRSEL AF ARBEJDSLØSHEDSUNDERSTØTTELSE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A042;Forordning 31971R1408

Begrundet udtalelse afsendt den : 30/07/1999 SG(1999)D/05891

Overtrædelse : 1993/4738

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: UDVISNING AF EN EU-ARBEJDSSTAGERS ÆGTEFÆLLE, DER IKKE ER EU-STATSBORGER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039

Begrundet udtalelse afsendt den : 09/06/1998 SG(1998)D/4503

INDUSTRI

Overtrædelse : 1996/2188

Medlemsstat : SVERIGE

Emne: FORORDNING NR. 2309/93

Retsgrundlag : Forordning 31993R2309

Henlæggelse i 1999

MILJØ

Overtrædelse : 1997/2165

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: UKORREKT ANVENDELSE AF FORORDNING 880/92

Retsgrundlag : Forordning 31992R0880

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1999/2106

Medlemsstat : DANMARK

Emne: AFFALDSRAPPORTER (FORORDNING NR. 259/93/EØF)

Retsgrundlag : Forordning 31993R0259

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/4663

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: BYER - ATHEN

Retsgrundlag : Forordning 31982R3626;Forordning 31997R0338

Begrundet udtalelse afsendt den : 06/05/1998 SG(1998)D/03579

Overtrædelse : 1996/2151

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: MANGLENDE GENNEMFØRELSE AF FORORDNING NR. 1836/93.

Retsgrundlag : Forordning 31993R1836

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1999/2107

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: AFFALDSRAPPORTER (FORORDNING NR. 259/93/EØF)

Retsgrundlag : Forordning 31993R0259

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1999/2109

Medlemsstat : IRLAND

Emne: AFFALDSRAPPORTER (FORORDNING NR. 259/93/EØF)

Retsgrundlag : Forordning 31993R0259

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100902

Overtrædelse : 1999/2111

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: AFFALDSRAPPORTER (FORORDNING NR. 259/93/EØF)

Retsgrundlag : Forordning 31993R0259

Overtrædelse : 1996/2153

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: UKORREKT ANVENDELSE AF FORORDNING 1836/93

Retsgrundlag : Forordning 31993R1836

Henlæggelse i 1999

FISKERI

Overtrædelse : 1990/0248

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: BETINGELSER FOR REGISTRERING OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012; 197A043; 197A048; Forordning 31981R3796; Forordning 31983R0170

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/2219

Medlemsstat : DANMARK

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE (1990)

Retsgrundlag : Forordning 31983R0170; Forordning 31987R2241; Forordning 31989R4047

Begrundet udtalelse afsendt den : 24/07/1998 SG(1998)D/06263

Overtrædelse : 1992/2256

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE

Retsgrundlag : Forordning 31983R0170;Forordning 31987R2241;Forordning 31989R4047

Begrundet udtalelse afsendt den : 08/07/1997 SG(1997)D/05307

Overtrædelse : 1990/0328

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: BETINGELSER FOR REGISTRERING OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012; 197A039;197A043;197A048;197A228;Forordning 31983R0170

Domstolens sagsnr. : C-1996/062

Overtrædelse : 1984/0445

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: FISKERI ; MANGELFULD KONTROL MED OVERHOLDELSEN AF TEKNISKE BEVARINGSFORANSTALTNINGER

Retsgrundlag : Forordning 31982R2057;Forordning 31983R0171

Domstolens sagsnr. : C-1988/064

Overtrædelse : 1990/0418

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE - OVERFISKNING 1988

Retsgrundlag : Forordning 31983R0170;Forordning 31987R2241;Forordning 31987R3977

Domstolens sagsnr. : C-1999/333

Overtrædelse : 1992/2258

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE

Retsgrundlag : Forordning 31983R0170;Forordning 31987R2241;Forordning 31989R4047

Domstolens sagsnr. : C-1999/333

Overtrædelse : 1998/2257

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE - OVERFISKNING 1995 ET 1996

Retsgrundlag : Forordning 31983R2807;Forordning 31993R2847;Forordning 31994R3364;Forordning 31995R3074

Begrundet udtalelse afsendt den : 30/09/1999 SG(1999)D/07847

Overtrædelse : 1989/2109

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: BETINGELSER FOR REGISTRERING OG/ELLER FLAG FOR FISKEFARTØJER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043

Begrundet udtalelse afsendt den : 30/10/1998 SG(1998)D/09144

Overtrædelse : 1987/0398

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: OVERFISKNING 1985-1986

Retsgrundlag : Forordning 31982R2057;Forordning 31983R0170;Forordning 31985R3721;Forordning 31985R3732

Domstolens sagsnr. : C-1999/454

Overtrædelse : 1991/0637

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE - OVERFISKNING 1988

Retsgrundlag : Forordning 31983R0170;Forordning 31987R2241;Forordning 31987R3977;Forordning 31988R4194

Domstolens sagsnr. : C-1999/454

Overtrædelse : 1992/4211

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: OMSTÆNDIGHEDER OMKRING TILDELINGEN AF FISKEKVOTER I 1992

Ansvarlig afdeling : FISH

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A228;Forordning 31983R0173

Begrundet udtalelse afsendt den : 14/01/1998 SG(1998)D/00277

Overtrædelse : 1998/2259

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: MANGLENDE OPFYLDELSE AF KONTROLFORPLIGTELSE - OVERFISKNING 1995 ET 1996

Retsgrundlag : Forordning 31983R2807;Forordning 31993R2847;Forordning 31994R3362;Forordning 31995R3074

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/08/1999 SG(1999)D/07048

TELEKOMMUNIKATION

Overtrædelse : 1998/2363

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: MANGLENDE OVERHOLDELSE AF BESLUTNING OM FÆLLESEUROPEISK ALARMNUMMER

Ansvarlig tjeneste : INSO

Retsgrundlag : Afgørelse 31991D0396

Begrundet udtalelse afsendt den : 11/08/1999 SG(1999)D/6602

RETSVÆSEN OG INTERNE ANLIGGENDER

Overtrædelse : 1996/2033

Medlemsstat : FINLAND

Emne: ADGANG TIL VISSE TERRITORIALE OMRÅDER I FINLAND: TILLADELSE TIL UDLÆNDINGE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A018

Begrundet udtalelse afsendt den : 30/12/1998 SG(1998)D/12494

DET INDRE MARKED

Overtrædelse : 1995/2153

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: MONOPOL PÅ FORARBEJDET TOBAK

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A031

Begrundet udtalelse afsendt den : 21/05/1997 SG(1997)D/00000

Overtrædelse : 1995/4763

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: FORBUD MOD PARALLELIMPORT AF PESTICIDER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 24/01/2000 SG(2000)D/100730

Overtrædelse : 1996/4150

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: FORSKELSBEHANDLING I FORBINDELSE MED AFLØNNING FOR TJENESTEYDELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/4270

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: IMPORT AF PØLSE (SALAMI)

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/4893

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: FRI BEVÆGELIGHED FOR VITAMINISEREDE PRODUKTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 03/09/1999 SG(1999)D/07175

Overtrædelse : 1998/4293

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: ETABLERINGSRET FOR SPECIALLÆGER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043

Begrundet udtalelse afsendt den : 27/12/1999 SG(1999)D/10867

Overtrædelse : 1998/4739

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: FORBUD MOD SUNDHEDSANPRISNINGER PÅ FØDEVARER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 09/11/1999 SG(1999)D/08897

Overtrædelse : 1998/5128

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: IMPORT AF LÆGEMIDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 22/10/1999 SG(99)D/08409

Overtrædelse : 1998/5130

Medlemsstat : ØSTRIG

Emne: FORSKRIFTER OM VEJSKILTE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 24/01/2000 SG(2000)D/100732

Overtrædelse : 1989/5019

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER OG FRIE VAREBEVÆGELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/03/1998 SG(1998)D/02369

Overtrædelse : 1990/2171

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: BETALING AF RABATMÆRKER OG MÆRKER FOR VEJRLIG

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/03/1998 SG(1998)D/02365

Overtrædelse : 1991/2245

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: ANVENDELSE AF MOTORISEREDE DRAGEFLY

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A029;EF-traktaten 197A030

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/4042

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: GODTGØRELSE OG BIDRAG I FORBINDELSE MED FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER
INDEN FOR BYGGESEKTOREN

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/4136

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: LUFTFOTOS - FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1998/203

Overtrædelse : 1994/4878

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: LOV OM NONPROFIT SELSKABER - PLIGT TIL AT HAVE MINDST ÉN BELGISK ASSOCIERET

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E057

Domstolens sagsnr. : C-1998/172

Overtrædelse : 1995/2037

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: ETIKETTERING AF FØDEVARE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Domstolens sagsnr. : C-1999/217

Overtrædelse : 1995/2105

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: RESTRIKTIONER FOR VIRKSOMHEDER PÅ OMRÅDET PRIVAT SIKKERHED

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1998/355

Overtrædelse : 1995/4302

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: AFVISNING AF ANMODNING OM OPTAGELSE I ARKITEKTORDENEN I LIÈGE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A047

Begrundet udtalelse afsendt den : 29/04/1999 SG(1999)D/02984(rév.

Overtrædelse : 1995/4687

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: ARBEJDSTAGERE DER IKKE ER FRA FÆLLESSKABET: REGISTRERING SOM IVÆRKSÆTTERE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 09/09/1998 SG(1998)D/07562

Overtrædelse : 1996/2248

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: DET BELGISKE ELSKABS OPKRÆVNING AF DISKRIMINERENDE AFGIFT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/2249

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: IKKE-RATIFIKATION AF DE SENESTE UDGAVER AF BERN- OG ROM-KONVENTIONERNE

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/4808

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: PARALLELIMPORT AF FARMACEUTISKE PRODUKTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 18/12/1998 SG(1998)D/12026

Overtrædelse : 1998/4137

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: KOMMUNALSKAT PÅ PARABOLANTENNER

Ansvarlig afdeling : MARK

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/05/1999 SG(1999)D/03803

Overtrædelse : 1998/4703

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: REGISTRERING AF ET SELSKAB I HANDELSREGISTRET. DISKRIMINATION PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043

Begrundet udtalelse afsendt den : 11/08/1999 SG(1999)D/6592

Overtrædelse : 1992/4643

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: PLIGT TIL AT ETABLERE ET DATTERSELSKAB I TYSKLAND

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 12/11/1997 SG(1997)D/09388

Overtrædelse : 1992/4835

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: SKATTELOVGIVNING - SKATTERÅDENES VIRKSOMHED

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A010;EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 22/09/1997 SG(1997)D/07776

Overtrædelse : 1994/4337

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: FORBUD MOD REKLAMEKAMPAGNE FOR SALG AF CD'ERE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030;EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 15/10/1998 SG(1998)D/8623

Overtrædelse : 1995/4441

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: Sagsanlæg ved nationale domstole - beløb krævet af selskaber, der ikke er etableret i det pågældende land

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/4563

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: STATSBORGERE FRA TREDJELANDE: BEGRÆNSNINGER I FRI UDFØRELSE AF TJENESTEYDELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 07/08/1998 SG(1998)D/06915

Overtrædelse : 1996/4170

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF VITAMINTILSKUD

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Domstolens sagsnr. : C-1999/387

Overtrædelse : 1996/4509

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: Udstationering af arbejdstagere som led i arbejdsgruppe

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1999/493

Overtrædelse : 1998/2006

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: Fri udførelse af tjenesteydelser og etableringsret - agenter for udenlandske patenter

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 10/08/1999 SG(1999)D/6527

Overtrædelse : 1998/2199

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: Godkendelsesprocedure for kosttilskud

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/05/1999 SG(1999)03827

Overtrædelse : 1988/2152

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: Ikke-bosiddendes pligt til at anvende agenter for spanske patenter.

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1990/0388

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: Restriktioner for turistføreres præstation af tjenesteydelser

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A010; 197A039; 197A043; 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1992/375

Overtrædelse : 1992/5178

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: Udenlandske investeringer i Spanien - pligt til at gå via spansk notar

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A39;EF-traktaten 197A43;EF-traktaten 197A49;EF-traktaten 197A56

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/2226

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: LOVGIVNING VEDRØRENDE CHOKOLADE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Domstolens sagsnr. : C-2000/012

Overtrædelse : 1994/4103

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: PRIVAT VAGTVIRKSOMHED

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/2181

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: SIKKERHEDSSTILLELSE FOR SAGSOMKOSTNINGER OG NATIONAL FORSKELSBEHANDLING

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A293

Begrundet udtalelse afsendt den : 08/07/1998 SG(1998)D/05483

Overtrædelse : 1995/4198

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: INDREGISTRERING AF BIL - TEKNISK KONTROL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030;EF-traktaten 197A228

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/4849

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: SALG AF TE I LØS VÆGT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/5108

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: UDENLANDSKE BETEGNELSER I EKSAMENSBEVISER FRA PRIVATE SKOLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/4580

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: PRISEN PÅ LÆGEMIDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/09/1997 SG(1997)D/07834

Overtrædelse : 1996/4609

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: HINDRINGER FOR MARKEDSFØRING AF KOSTTILSKUD

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 31/08/1998 SG(1998)D/07391

Overtrædelse : 1997/2261

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: ETIKETTERING AF ALKOHOLFRIE DRIKKEVARER (ANBEFALET SALGSPRIS)

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 28/04/1999 SG(1999)D/02845

Overtrædelse : 1998/4681

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: ETIKETTERING AF FLISEEMBALLAGE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 24/01/2000 SG(2000)D/100738

Overtrædelse : 1985/0499

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: ETABLERINGSRET OG RET TIL AT PRÆSTERE TJENESTEYDELSER I DE OVERSØISKE TERRITORIER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A228

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1986/0432

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: RESTRIKTIONER FOR TURISTFØRERES PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A228

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1991/0555

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: KRAV OM GARANTISTEMPEL VED IMPORT AF PRODUKTER AF ÆDELMETAL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 10/07/1996 SG(1996)D/06266

Overtrædelse : 1991/0562

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: LOVGIVNING OM PASTA

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1992/4438

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: ALKOHOLISKE DRIKKE: ALKOHOLINDHOLD PÅ OVER 25 VOLUMENPROCENT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/2067

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: TILSÆTNINGSSTOFFER I FØDEVARER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/10/1998 SG(1998)D/08993

Overtrædelse : 1993/2222

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: TILBEREDNINGER PÅ GRUNDLAG AF FOIE GRAS

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Domstolens sagsnr. : C-1996/184

Overtrædelse : 1993/4448

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: AUKTIONSSALG - AUKTIONSLEDERES MONOPOL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 10/08/1998 SG(1998)D/06963

Overtrædelse : 1994/2082

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: ORGANISATION AF ADVOKATERHVERVET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043

Begrundet udtalelse afsendt den : 15/05/1998 SG(1998)D/03845

Overtrædelse : 1994/2150

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: ENZYMPRÆPARATER I VISSE FØDEVARER OG DRIKKEVARER TIL MENNESKELIGT KONSUM

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Begrundet udtalelse afsendt den : 15/05/1998 SG(1998)D/03853

Overtrædelse : 1994/2201

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: FOLKESUNDHED - KRAV OM REGISTRERING AF REAGENSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Domstolens sagsnr. : C-1999/055

Overtrædelse : 1994/2278

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: ETABLERING OG TJENESTEYDELSER I OLT

Retsgrundlag : Decisions 31980D1186;31986D0283; 31991D0482

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/4226

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: FORBUD MOD MARKEDSFØRING AF GRILLEN RECTELLA

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/4441

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: KONKURRENCESTRIDIG PRAKSIS. ARBEJDER UNDER VANDET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1999/452

Overtrædelse : 1994/4855

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: UKORREKT ANVENDELSE AF LOVEN "EVIN"

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 21/11/1996 SG(1996)D/09951

Overtrædelse : 1994/4879

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: RET TIL AT ETABLERE SIG SOM VÅBENHANDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/5128

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: TJENESTEYDELSER. MANNEQUINAGENTURER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 05/03/1998 SG(1998)D/01925

Overtrædelse : 1995/2175

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: GUMMIMATERIALER OG GUMMIGENSTANDE I BERØRING MED FØDEVARER/s>Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Domstolens sagsnr. : C-1999/230

Overtrædelse : 1995/2176

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: TEKNOLOGISKE HJÆLPEMIDLER ANVENDT VED FREMSTILLINGEN AF FØDEVARER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 27/03/1998 SG(1998)D/02456

Overtrædelse : 1996/4209

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: AFVISNING AF ANMODNING OM INDIVIDUELT LUFTDYGTIGHEDSBEVIS FOR HELIKOPTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/4272

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: CHLORFLASKER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 30/09/1998 SG(1998)D/08170

Overtrædelse : 1996/4812

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: FINANSIEL SIKKERHEDSSTILLELSE, SOM SKAL KUNNE TAGES I BRUG VED ANMODNING OM ADMINISTRATIV LICENS

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100916

Overtrædelse : 1997/4239

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: BESLAGLÆGGELSE AF RESERVEDELE UNDER FORSENDELSE - PROBLEMER MED FORFALSKNING

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Domstolens sagsnr. : C-1999/023

Overtrædelse : 1997/4419

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: HINDRING FOR MARKEDSFØRING AF PRODUKTER TIL BEHANDLING AF VAND I SVØMMEBASSINER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/11/1998 SG598)D/10966

Overtrædelse : 1997/4423

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: HINDRINGER FOR DEN FRI ETABLERINGSRET INDEN FOR CIRKUSVERDENEN

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1998/2003

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: HINDRINGER FOR PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER - AGENTER FOR UDENLANDSKE PATENTER

Retsgrundlag :EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 24/01/2000 SG(2000)D/100740

Overtrædelse : 1998/2011

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: ANSÆTTELSE AF KUNSTNERE Gennem PRIVATE BUREAUER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100908

Overtrædelse : 1998/2142

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: UDENLANDSKE UDDANNELSESINSTITUTIONER, PLIGT TIL AT HAVE EN BOSIDDEnde
REPRÆSENTANT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 19/07/1999 SG(1999)A/05365

Overtrædelse : 1998/4032

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF FARMACEUTISKE PRODUKTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100918

Overtrædelse : 1998/4588

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: DISKRIMINATION MELLEm HJEMLIGE MARKEDER OG ANDRE BØRSEr I EU

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/10/1999 SG(1999)D/08526

Overtrædelse : 1998/4978

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: IMPORT AF GENERISKE PLANTEBESKYTTELSESMIDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100920

Overtrædelse : 1987/0071

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: RESTRIKTIONER, DER ER TIL GENE FOR TURISTFØRERES FRI UDVEKSLING AF
TJENESTEYDELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A228

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1992/2116

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: IMPORT AF GENSTANDE AF ÆDELMETAL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1993/2300

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: RESTRIKTIONER FOR UDØVELSE AF VIRKSOMHED SOM FÆRDELSKONSULENTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1999/263

Overtrædelse : 1993/4146

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: TYPEGODKENDELSE OG INDREGISTRERING AF KØRETØJ (TRÆKANORDNING)

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A228

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/2146

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: LOVGIVNINGSMÆSSIGE HINDRINGER FOR FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER
VEDRØRENDE RENGØRING

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1998/358

Overtrædelse : 1994/4248

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: PRISEN PÅ LÆGEMIDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten: 197A028;197A030;197A228

Begrundet udtalelse afsendt den : 09/09/1998 SG(1998)D/07570

Overtrædelse : 1994/4883

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF IKKE-ALKOHOLHOLDIGE DRIKKE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/09/1997 SG(1997)D/07828

Overtrædelse : 1994/5095

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: ITALIENSK LOVGIVNING OM MESSER OG UDSTILLINGER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A228

Domstolens sagsnr. : C-1999/439

Overtrædelse : 1995/2003

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: FORBUD MOD AT ADVOKATER KAN ÅBNE KONTOR

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A050

Domstolens sagsnr. : C-1999/145

Overtrædelse : 1995/2068

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: DISKRIMINERENDE RESTRIKTIONER FOR PRIVAT VAGTVIRKSOMHED

Retsgrundlag : EF-traktaten: 197A039; 197A043; 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1999/283

Overtrædelse : 1995/2314

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: LOVGIVNING VEDRØRENDE CHOKOLADE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Domstolens sagsnr. : C-2000/0014

Overtrædelse : 1996/2243

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: LOVGIVNING OM MÅL OG VÆGT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/2246

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: LOVGIVNINGSMÆSSIGE HINDRINGER FOR UDØVELSE AF VIRKSOMHED SOM VARESPEDITØR

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Domstolens sagsnr. : C-1999/264

Overtrædelse : 1997/2161

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: VIKARBUREAUER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 28/04/1999 SG(1999)D/02853

Overtrædelse : 1997/4114

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: DISKRIMINERENDE SANKTIONER MOD TYSK STATSBOERGER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 02/10/1998 SG(1998)D/08219

Overtrædelse : 1997/4579

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF SPECIELLE LEVNEDSMIDLER TIL SPORTSFOLK

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Begrundet udtalelse afsendt den : 18/12/1998 SG(1998)D/12016

Overtrædelse : 1998/4465

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: KREDITSELSKAB

Retsgrundlag : INTET

Begrundet udtalelse afsendt den : 04/05/1999 SG(1999)D/03103

Overtrædelse : 1998/4589

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: DISKRIMINATION MELLEM HJEMLIGE MARKEDER OG ANDRE LOVREGULEREDE EU-BØRSE

Retsgrundlag : INTET

Begrundet udtalelse afsendt den : 21/10/1999 SG(1999)D/08324

Overtrædelse : 1992/2085

Medlemsstat : IRLAND

Emne: IMPORT AF GENSTANDE AF ÆDELMETAL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Domstolens sagsnr. : C-1999/030

Overtrædelse : 1994/4719

Medlemsstat : IRLAND

Emne: HASARDSPIL - LOV OM SPIL OG LOTTERI AF 1956

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/2047

Medlemsstat : IRLAND

Emne: IKKE-RATIFIKATION AF PARIS-AKTEN (1971) TIL BERN-KONVENTIONEN

Domstolens sagsnr. : C-2000/013

Overtrædelse : 1992/4468

Medlemsstat : LUXEMBOURG

Emne: MONOPOL PÅ ARBEJDSANVISNING

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/4533

Medlemsstat : LUXEMBOURG

Emne: BOPÆLSPLIGT FOR PATENTAGENT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A43;EF-traktaten 197A49

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/01/2000 SG(2000)D/100863

Overtrædelse : 1994/4075

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: IMPORT AF LEVNEDSMIDLER BERIGET MED VITAMINER OG JERN

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/09/1997 SG(1997)D/07824

Overtrædelse : 1994/4810

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF VITAMINISERET MARGARINE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030;EF-traktaten 197A228

Begrundet udtalelse afsendt den : 31/08/1998 SG(1998)D/07377

Overtrædelse : 1994/4906

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: KRAV OM BOPÆL I NEDERLANDENE I FORBINDELSE MED PATENTANSØGNING

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1994/5125

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF VITAMINISEREDE LEVNEDSMIDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028;EF-traktaten 197A030

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/09/1997 SG(1997)D/07832

Overtrædelse : 1997/2060

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: LOVGIVNING OM TILSÆTNING AF MIKRO-FØDEEMNER TIL LEVNEDSMIDLER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 31/08/1998 SG(987)D/07383

Overtrædelse : 1991/0237

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: RESTRIKTIONER FOR TURISTFØRERES PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A039;EF-traktaten 197A043;EF-traktaten 197A049

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/2245

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: LUFTFOTOS - FORSKELSBEHANDLING PÅ GRUNDLAG AF NATIONALITET

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012;EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 18/05/1998 SG(1998)D/03880

Overtrædelse : 1997/2048

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: IKKE-RATIFIKATION AF ROM-KONVENTIONEN

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1998/2038

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: HINDRINGER FOR FRI PRÆSTATION AF TJENESTEYDELSER - AGENTER FOR UDENLANDSKE PATENTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/08/1999 SG(1999)D/07030

Overtrædelse : 1995/4466

Medlemsstat : SVERIGE

Emne: Import af tankvogne til transport af olieprodukter

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/4665

Medlemsstat : SVERIGE

Emne: HINDRINGER FOR IMPORT AF TRYKBEHOLDERE

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1989/0034

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: TILLADELSER TIL PATENTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Henlæggelse i 1999

SUNDHED OG FORBRUGERBESKYTTELSE

Overtrædelse : 1997/2117

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: RETSFORSKRIFTER OM BSE (KOGALSKAB)

Retsgrundlag : Beslutning 31992D0562; 31994D0381; 31994D0382; 31996D0449

Begrundet udtalelse afsendt den : 03/02/1998 SG(1998)D/00967

STATISTIKKER

Overtrædelse : 1995/2301

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: PLIGT TIL AT FREMSENDE MÅNEDLIGE DATA VEDRØRENDE FISKERIVARER

Retsgrundlag : Forordning: 31991R1382; 31993R2104

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1995/2302

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: OVERTRÆDELSE AF BESTEMMELSERNE OM INDBERETNING AF STATISTISKE OPLYSNINGER

Retsgrundlag : Forordning 31991R3880

Henlæggelse i 1999

TOLD OG INDIREKTE BESKATNING

Overtrædelse : 1984/0342

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/07/1985 SG(1985)D/9543

Overtrædelse : 1997/2203

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: ACCEPTSTED FOR EKSPORTERKLÆRING

Retsgrundlag : Forordning 31992R2913;Forordning 31993R2454

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1990/5361

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: DISKRIMINERENDE BESKATNING AF BRITISKE INVESTMENT-TRUSTS

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A049;EF-traktaten 197A056

Begrundet udtalelse afsendt den : 06/08/1996 SG(1996)D/07318

Overtrædelse : 1995/4106

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: LOV OM AFFALD

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A023;EF-traktaten 197A025

Begrundet udtalelse afsendt den : 16/08/1999 SG(1999)D/06792

Overtrædelse : 1996/4369

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: DISKRIMINERENDE BESKATNING AF IKKE-HJEMMEHØRENDE SELSKABER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A043

Begrundet udtalelse afsendt den : 07/09/1999 SG(1999)D/07245

Overtrædelse : 1984/0343

Medlemsstat : DANMARK

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E009;EØF-traktaten 157E028;Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/07/1985 SG(1985)D/9545

Overtrædelse : 1990/0078

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A026;Forordning 31987R2658

Begrundet udtalelse afsendt den : 31/12/1992 SG(1992)D/19475

Overtrædelse : 1986/0126

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A023;EF-traktaten 197A026;Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 02/05/1990 SG(1990)D/21649

Overtrædelse : 1991/0779

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: BESKATNING AF BRUGTE BILER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A090

Domstolens sagsnr. : C-1995/375

Overtrædelse : 1994/4113

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: BETALING AF ERHVERVELSESAFGIFT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A012

Begrundet udtalelse afsendt den : 26/08/1999 SG(1999)D/07044

Overtrædelse : 1992/5125

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: DISKRIMINERENDE BESKATNING AF BILER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A090

Domstolens sagsnr. : C-1999/265

Overtrædelse : 1995/2238

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: FREMVISNING FOR TOLDFORVALTNINGEN

Retsgrundlag : Forordning 31992R2913

Begrundet udtalelse afsendt den : 03/12/1997 SG(1997)D/10073

Overtrædelse : 1997/4487

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: IMPORTAFGIFT PÅ KØRETØJER MED STOR MOTORKRAFT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A090

Domstolens sagsnr. : C-1999/265

Overtrædelse : 1984/0345

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A026;EF-traktaten 197A286;Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/07/1985 SG(1985)D/9549

Overtrædelse : 1995/2166

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: TILBAGEKRÆVNING AF URETSMÆSSIGT BETALTE AFGIFTER - RESTRIKTIVE BETINGELSER I
NATIONAL LOVGIVNING

Retsgrundlag : Retspraksis: 61982J0199; 61994J0125

Begrundet udtalelse afsendt den : 17/09/1997 SG(1997)D/07696

Overtrædelse : 1989/0335

Medlemsstat : IRLAND

Emne: LOVGIVNING OM TOBAKSPRISER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 12/07/1990 SG(1990)D/24400

Overtrædelse : 1998/2315

Medlemsstat : IRLAND

Emne: AFGIFTER - DIFFERENTIEL BESKATNING AF VIN OG ØL

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A090

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/08/1999 SG(1999)D/07026

Overtrædelse : 1984/0346

Medlemsstat : LUXEMBOURG

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/07/1985 SG(1985)D/9551

Overtrædelse : 1984/0347

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/07/1985 SG(1985)D/9553

Overtrædelse : 1990/0079

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A026;Forordning 31987R2658

Begrundet udtalelse afsendt den : 20/01/1993 SG(1993)D/00940

Overtrædelse : 1996/2244

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: BESKATNING AF BRUGTE BILER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A028

Begrundet udtalelse afsendt den : 09/11/1999 SG(1999)D/08917

Overtrædelse : 1996/4748

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: DISKRIMINATION "BILSKAT"

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A090

Begrundet udtalelse afsendt den : 08/02/1999 SG(1999)D/1100

Overtrædelse : 1998/2331

Medlemsstat : SVERIGE

Emne: FORENKLET PROCEDURE ANGIVELSE OM OVERGANG TIL FRI OMSÆTNING

Retsgrundlag : Forordning 31992R2913;Forordning 31993R2454

Begrundet udtalelse afsendt den : 03/12/1999 SG(1999)D/09798

Overtrædelse : 1984/0126

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: CIVILE LUFTFARTØJER, DER ER INDFØRT TOLDFRIT OG SENERE ANVENDT SOM MILITÆRFLY

Retsgrundlag : Forordning 31977R1535

Begrundet udtalelse afsendt den : 06/06/1985 SG(1985)D/6932

Overtrædelse : 1984/0344

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: TOLDFRI INDFØRSEL AF MATERIEL, DER IKKE ER SPECIFIKT MILITÆRT

Retsgrundlag : EØF-traktaten 157E009;EØF-traktaten 157E028;Forordning 31968R0950

Begrundet udtalelse afsendt den : 25/07/1985 SG(1985)D/9547

TRANSPORT

Overtrædelse : 1990/0354

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: HANDELSSKIBE - FLAG

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A48

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1997/4583

Medlemsstat : BELGIEN

Emne: BESTEMMELSER PÅ DET SOCIALE OMRÅDE INDEN FOR VEJTRANSPORT

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A12;Forordning 31985R3820;Forordning 31985R3821

Begrundet udtalelse afsendt den : 27/10/1999 SG(1999)D/08572

Overtrædelse : 1996/2073

Medlemsstat : TYSKLAND

Emne: INDGÅELSE AF "OPEN SKY"-AFTALER MED USA

Retsgrundlag : Reglements: 31989R2299; 31992R2407; 31992R2408; 31992R2409

Domstolens sagsnr. : C-1998/476

Overtrædelse : 1996/2163

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT

Retsgrundlag : Forordning 31992R2408

Begrundet udtalelse afsendt den : 14/12/1998 SG(1998)D/11702

Overtrædelse : 1998/2181

Medlemsstat : SPANIEN

Emne: VEJGODSTRANSPORT. UKORREKT ANVENDELSE AF FORORDNING NR.881/92

Retsgrundlag : Forordning 31992R881

Begrundet udtalelse afsendt den : 09/11/1999 SG(1999)D/08921

Overtrædelse : 1990/0356

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: HANDELSSKIBE - FLAG

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A48

Domstolens sagsnr. : C-1996/062

Overtrædelse : 1993/4037

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: LUFTHAVNSSKATTER

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A49;Forordning 31992R2408

Begrundet udtalelse afsendt den : 11/06/1998 SG(1998)D/04595

Overtrædelse : 1997/2147

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: DET SOCIALE OMRÅDE INDEN FOR VEJTRANSPORT MANGLENDE INDBERETNING AF DATA

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A10;Forordning 31985R3820

Begrundet udtalelse afsendt den : 04/11/1999 SG(1999)D/8743

Overtrædelse : 1998/4654

Medlemsstat : GRÆKENLAND

Emne: SØTRANSPORT - HINDRING AF FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER (FORORDNING (EØF) NR. 4055/86)

Retsgrundlag : Forordning 31986R4055;Forordning 31992R3577

Begrundet udtalelse afsendt den : 11/08/1999 SG(1999)D/6600

Overtrædelse : 1995/2198

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: CABOTAGE INDEN FOR SØTRANSPORT

Retsgrundlag : Forordning 31992R3577

Domstolens sagsnr. : C-1999/160

Overtrædelse : 1996/2168

Medlemsstat : FRANKRIG

Emne: BETINGELSER FOR TILDELING AF FRANSK FLAG

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A43

Domstolens sagsnr. : C-2000/004

Overtrædelse : 1996/2162

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT

Retsgrundlag : Forordning 31992R2408

Domstolens sagsnr. : C-1999/447

Overtrædelse : 1997/4482

Medlemsstat : ITALIEN

Emne: SKAT I FORBINDELSE MED PASSAGERERS AF- OG PÅSTIGNING

Retsgrundlag : Forordning 31986R4055

Begrundet udtalelse afsendt den : 14/12/1998 SG(1998)D/11696

Overtrædelse : 1990/0357

Medlemsstat : IRLAND

Emne: HANDELSSKIBE - FLAG

Henlæggelse i 1999

Overtrædelse : 1996/2161

Medlemsstat : IRLAND

Emne: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT

Retsgrundlag : Forordning 31992R2408

Domstolens sagsnr. : C-1999/139

Overtrædelse : 1990/0358

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: HANDELSSKIBE - FLAG

Retsgrundlag : EF-traktaten 197A48

Begrundet udtalelse afsendt den : 30/06/1993 SG(1993)D/10930

Overtrædelse : 1996/2165

Medlemsstat : NEDERLANDENE

Emne: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT

Retsgrundlag : Forordning 31992R2408

Begrundet udtalelse afsendt den : 14/12/1998 SG(1998)D/11690

Overtrædelse : 1996/2164

Medlemsstat : PORTUGAL

Emne: DISKRIMINERENDE LUFTHAVNSSKAT

Retsgrundlag : Forordning 31992R2408

Domstolens sagsnr. : C-1999/070

Overtrædelse : 1994/4653

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: INDFØRELSE AF EN PASSAGERSKAT

Retsgrundlag : EF-traktaten: 197A12; 197A49; Forordning 31992R2408

Begrundet udtalelse afsendt den : 23/06/1998 SG(1998)D/05024

Overtrædelse : 1995/2125

Medlemsstat : DET FORENEDE KONGERIGE

Emne: INDGÅELSE AF "OPEN SKY"-AFTALE MED USA

Retsgrundlag : Forordning 31992R2407

Domstolens sagsnr. : C-1998/466

* * *

BILAG IV - DEL 1

OVERSIGT OVER DIREKTIVERNES GENNEMFØRELSE

NB: Dette bilag opsummerer alle de direktiver, der har forårsaget problemer i form af manglende meddelelse, ikke-fuldstændig eller ukorrekt gennemførelse i løbet af 1999, og giver en oversigt pr. 31. december 1999 over de overtrædelsesprocedurer Kommissionen har indledt mod medlemsstaterne .

Ved manglende meddelelse forstås både fuldstændig udeladelse af underretning om nationale gennemførelsesforanstaltninger samt evt. ufuldstændig underretning om gennemførelsesforanstaltninger.

INDHOLDSFORTEGNELSE

DEL 1: MEDDELELSE OG IKKE-MEDDELELSE AF DE NATIONALE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL DIREKTIVERNE

LANDBRUG

Veterinærområdet

Det fytosanitære område

Frø og planter

Foderstoffer

INDUSTRI

Samordning af forskriftsmæssige aktiviteter, den nye metode, den globale metode.

Notifikationsprocedurer for de nationale tekniske forskrifter

Kemi, plastik, gummi

Mekanik og elektronik

Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr

Byggeri

Levnedsmidler

Biotechnologi

Farmaceutiske produkter og kosmetiske midler

Tekstilindustri, læder, beklædning

Motorkøretøjer

KONKURRENCE

Telekommunikation

BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK

TRANSPORT

Land- og vejtransport og transport ad indre vandveje

Landtransport, sikkerhed - teknologi

Jernbanetransport

Lufttransport: sikkerhed og sociale aspekter

Lufttransport: lufthavnspolitik, miljø

Søtransport: sikkerhed og tekniske aspekter

FJERNSYN UDEN GRÆNSER

MILJØ

Generelle aspekter

Luft

Vand

Natur

Støj

Kemi og bioteknologi

Affald

Strålebeskyttelse

INFORMATIONssamfundet

det INDRE maRked

Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret

Særlige ordninger for fri bevægelighed

Offentlige kontrakter

Banker

Forsikringer

Børser og værdipapirer

Betalingsystemer

Finansiell information og selskabsret

Databeskyttelse

Industriell ejendomsret

Ophavsret og beslægtede rettigheder

ENERGI

Elektricitet

Gas

Vedvarende energi og energieffektivitet

BESKATNING

Moms

STATISTIK

UDENRIGSHANDEL

1.

2. DEL 1: MEDDELELSE OG IKKE-MEDDELELSE AF DE NATIONALE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER TIL DIREKTIVERNE

NB Den nævnte dato er datoen for gennemførelsen af beslutningen (fremsendelse) eller datoen for beslutningen, hvis denne ikke er blevet gennemført i 1999.

Anvendte forkortelser: ÅS: åbningsskrivelse, BU: begrundet udtalelse, SÅS: supplerende åbningsskrivelse, SBU: supplerende begrundet udtalelse, ÅS 228 og BU 228: åbningsskrivelse eller begrundet udtalelse ved manglende overholdelse af en domstolsafgørelse

Direktivernes numre er skrevet som CELEX-dokumentnumre.

3. LANDBRUG

3.1. Veterinærområdet

31992L0117

Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1994/0248, Henlæggelse: 01/07/1999

31993L0118

RÅDETS DIREKTIV 93/118/EF af 22. december 1993 om ændring af direktiv 85/73/EØF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1995/0069, ÅS 228 - Fremsendelse: 14/07/1999

SPANIEN 1995/0085, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1995/0135, Henlæggelse: 01/07/1999

31993L0119

Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ØSTRIG 1996/0463, Henlæggelse: 22/12/1999

31994L0028

Rådets direktiv 94/28/EF af 23. juni 1994 om principperne for de zootekniske og genealogiske betingelser for import af dyr og deres sæd, æg og embryoner fra tredjelande og om ændring af direktiv 77/504/EØF om racerent avlskvæg

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1995/0505, ÅS 228 - Fremsendelse: 19/07/1999

31994L0042

Rådets Direktiv 94/42/EF af 27. juli 1994 om ændring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1995/0327, Henlæggelse: 01/07/1999

31995L0029

Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

FRANKRIG 1997/0077, Sagsanlæg: 15/06/1999

31995L0068

Rådets direktiv 95/68/EF af 22. december 1995 om ændring af direktiv 77/99/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og markedsføring af kødprodukter og visse andre produkter af animalsk oprindelse

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0187, Henlæggelse: 22/12/1999

31995L0071

Rådets direktiv 95/71/EF af 22. december 1995 om ændring af bilaget til direktiv 91/493/EØF om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fiskerivarer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1997/0479, Sagsanlæg: 20/07/1999

31996L0022

Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af å-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1997/0342, Besl. om sagsanlæg: 02/12/1998

ITALIEN 1997/0373, Sagsanlæg: 03/05/1999

PORTUGAL 1997/0430, Sagsanlæg: 17/03/1999

31996L0023

Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1997/0343, Besl. om sagsanlæg: 02/12/1998

IRLAND 1997/0361, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0374, Sagsanlæg: 03/05/1999

PORTUGAL 1997/0431, Henlæggelse: 22/12/1999

31996L0043

Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF med henblik på finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

TYSKLAND 1997/0491, Sagsanlæg: 24/08/1999

GRÆKENLAND 1997/0495, Sagsanlæg: 19/04/1999

SPANIEN 1997/0498, Sagsanlæg: 04/05/1999

FRANKRIG 1997/0503, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1997/0509, Sagsanlæg: 21/05/1999

ITALIEN 1997/0512, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1997/0521, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1997/0526, Sagsanlæg: 17/03/1999

SVERIGE 1997/0534, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0090

Rådets Direktiv 96/90/EF af 17. december 1996 om ændring af direktiv 92/118/EØF om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1997/0379, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0475, Henlæggelse: 22/12/1999

31996L0093

Rådets Direktiv 96/93/EF af 17. december 1996 om udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1998/0132, Sagsanlæg: 21/12/1999

IRLAND 1998/0141, Sagsanlæg: 16/11/1999

ITALIEN 1998/0143, Sagsanlæg: 13/10/1999

LUXEMBOURG 1998/0146, Sagsanlæg: 18/11/1999

ØSTRIG 1998/0153, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1998/0156, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0002

Rådets Direktiv 97/2/EF af 20. januar 1997 om ændring af direktiv 91/629/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ØSTRIG 1998/0069, Henlæggelse: 22/12/1999

31997L0012

Rådets Direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, I, L, NL, A, P, FI, S

31997L0022

Rådets Direktiv 97/22/EF af 22. april 1997 om ændring af direktiv 92/117/EØF om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1997/0626, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1997/0681, BU - Fremsendelse: 18/08/1998

31997L0061

Rådets direktiv 97/61/EF af 20. oktober 1997 om ændring af bilaget til direktiv 91/492/EØF om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0294, Sagsanlæg: 22/12/1999

TYSKLAND 1998/0318, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1998/0335, Henlæggelse: 22/12/1999

SPANIEN 1998/0347, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0360, Sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/0379, Sagsanlæg: 16/11/1999

NEDERLANDENE 1998/0421, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0076

Rådets direktiv 97/76/EF af 16. december 1997 om ændring af direktiv 77/99/EØF og 72/462/EØF med hensyn til reglerne for hakket kød, tilberedt kød og visse produkter af animalsk oprindelse

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, L, A, P, FI, S, UK

DANMARK 1999/0115, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0058, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0128, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0003, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0103, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0073, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0045, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FINLAND 1999/0201, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1999/0189, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0091, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0078

Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, L, NL, A, S

BELGIEN 1999/0459, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

DANMARK 1999/0522, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

TYSKLAND 1999/0482, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0531, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0541, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0435, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

IRLAND 1999/0510, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ITALIEN 1999/0490, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

LUXEMBOURG 1999/0449, Henlæggelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0471, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0552, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FINLAND 1999/0587, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SVERIGE 1999/0575, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0501, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

31997L0079

Rådets direktiv 97/79/EF af 18. december 1997 om ændring af direktiv 71/118/EØF, 72/462/EØF, 85/73/EØF, 91/67/EØF, 91/492/EØF, 91/493/EØF, 92/45/EØF og 92/118/EØF for så vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: E, L, A, P, S

BELGIEN 1999/0460, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

DANMARK 1999/0523, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

TYSKLAND 1999/0483, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0532, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0542, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0436, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

IRLAND 1999/0511, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ITALIEN 1999/0491, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

LUXEMBOURG 1999/0450, Henlæggelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0472, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ØSTRIG 1999/0567, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0553, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0588, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SVERIGE 1999/0576, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0502, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

31998L0045

Rådets direktiv 98/45/EF af 24. juni 1998 om ændring af direktiv 91/67/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, L, NL, A, FI, UK

DANMARK 1999/0526, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

TYSKLAND 1999/0485, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0544, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0439, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

IRLAND 1999/0513, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ITALIEN 1999/0494, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

LUXEMBOURG 1999/0453, Henlæggelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0475, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0569, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0556, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SVERIGE 1999/0579, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0504, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0046

Rådets direktiv 98/46/EF af 24. juni 1998 om ændring af bilag A, bilag D (kapitel I) og bilag F til direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, IR, I, L, NL, A, P, FI, S

BELGIEN 1999/0463, Henlæggelse: 22/12/1999

DANMARK 1999/0527, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0486, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0535, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0545, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0440, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

IRLAND 1999/0514, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0495, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0454, Henlæggelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0476, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0557, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0580, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0505, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

31998L0058

Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

31998L0099

Rådets direktiv 98/99/EF af 14. december 1998 om ændring af Rådets direktiv 97/12/EF om ændring og ajourføring af direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, I, L, A, P, FI, S

BELGIEN 1999/0231, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

DANMARK 1999/0282, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0248, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0289, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

SPANIEN 1999/0299, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

FRANKRIG 1999/0598, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

IRLAND 1999/0277, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

ITALIEN 1999/0259, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0225, Henlæggelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0614, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0311, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0335, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0329, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0268, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

3.2. Det fytosanitære område

31996L0032

Rådets direktiv 96/32/EF af 21. maj 1996 om ændring af bilag II til direktiv 76/895/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grøntsager og bilag II til direktiv 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager, samt om opstilling af en fortegnelse over maksimalgrænseværdier

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

LUXEMBOURG 1997/0390, Sagsanlæg: 18/11/1999

31996L0033

Rådets direktiv 96/33/EF af 21. maj 1996 om ændring af bilagene til direktiv 86/362/EØF og 86/363/EØF vedrørende fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn og levnedsmidler af animalsk oprindelse

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

LUXEMBOURG 1997/0391, Sagsanlæg: 18/11/1999

ØSTRIG 1997/0416, Sagsanlæg: 16/06/1999

31997L0041

Rådets direktiv 97/41/EF af 25. juni 1997 om ændring af direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i henholdsvis frugt og grøntsager, korn, levnedsmidler af animalsk oprindelse og visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, F, IR, NL, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0028, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0055, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0124, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1999/0141, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0069, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0014, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0040, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0171, BU - Fremsendelse: 15/11/1999

PORTUGAL 1999/0154, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FINLAND 1999/0199, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0187, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0086, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0073

Kommissionens direktiv 97/73/EF af 15. december 1997 om indsættelse af et aktivt stof (imazalil) i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, F, IR, I, L, A, P, FI, S, UK

DANMARK 1999/0521, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0481, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0530, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0540, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0470, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ØSTRIG 1999/0566, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0002

Kommissionens direktiv 98/2/EF af 8. januar 1998 om ændring af bilag IV til Rådets direktiv 77/93/EØF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

PORTUGAL 1998/0257, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0022

Kommissionens direktiv 98/22/EF af 15. april 1998 om fastsættelse af minimumskravene gældende for plantesundhedskontrol i EF på andre kontrolsteder end kontrolstederne på bestemmelsesstedet af planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0583, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1998/0590, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0534, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1998/0564, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1998/0544, BU - Fremsendelse: 14/07/1999

NEDERLANDENE 1998/0551, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0607, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0598, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0570, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0047

Kommissionens direktiv 98/47/EF af 25. juni 1998 om indsættelse af et aktivt stof (azoxystrobin) i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, L, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0230, Henlæggelse: 01/07/1999

DANMARK 1999/0281, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0287, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

IRLAND 1999/0275, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0257, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

LUXEMBOURG 1999/0223, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0238, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

ØSTRIG 1999/0320, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0309, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0333, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0057

Rådets direktiv 98/57/EF af 20. juli 1998 om bekæmpelse af *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al.

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, F, IR, I, P

TYSKLAND 1999/0619, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

GRÆKENLAND 1999/0647, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

LUXEMBOURG 1999/0602, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0664, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FINLAND 1999/0680, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SVERIGE 1999/0675, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0632, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

31998L0082

Kommissionens direktiv 98/82/EF af 27. oktober 1998 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn, i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse og på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, EL, E, IR, I, NL, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0353, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

DANMARK 1999/0394, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0366, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0403, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0340, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

IRLAND 1999/0390, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0375, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0347, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0360, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0423, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

PORTUGAL 1999/0416, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

FINLAND 1999/0432, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0427, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0381, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0100

Kommissionens direktiv 98/100/EF af 21. december 1998 om ændring af direktiv 92/76/EØF om anerkendelse af beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

TYSKLAND 1999/0249, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0290, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

SPANIEN 1999/0300, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1999/0215, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0226, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

ØSTRIG 1999/0322, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1999/0312, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

FINLAND 1999/0336, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0269, Henlæggelse: 22/12/1999

31999L0001

Kommissionens direktiv 1999/1/EF af 21. januar 1999 om indsættelse af et aktivt stof (kresoxim-methyl) i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, F, IR, I, P, FI, S, UK

DANMARK 1999/0641, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

TYSKLAND 1999/0621, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

GRÆKENLAND 1999/0651, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SPANIEN 1999/0659, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ITALIEN 1999/0629, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

LUXEMBOURG 1999/0605, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

NEDERLANDENE 1999/0615, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ØSTRIG 1999/0672, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0667, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SVERIGE 1999/0677, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

3.3. Frø og planter

31998L0056

Rådets direktiv 98/56/EF af 20. juli 1998 om afsætning af prydblanteforneringsmateriale

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, IR, NL, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0608, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

TYSKLAND 1999/0618, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

GRÆKENLAND 1999/0646, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SPANIEN 1999/0655, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FRANKRIG 1999/0597, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ITALIEN 1999/0625, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

LUXEMBOURG 1999/0601, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

NEDERLANDENE 1999/0612, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ØSTRIG 1999/0669, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0663, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FINLAND 1999/0679, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SVERIGE 1999/0674, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0631, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

31999L0066

Kommissionens direktiv 1999/66/EF af 28. juni 1999 om krav til den etiket eller det dokument, som udfærdiges af leverandøren i henhold til Rådets direktiv 98/56/EF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: S

31999L0068

Kommissionens direktiv 1999/68/EF af 28. juni 1999 om supplerende bestemmelser til listerne over sorter af prydblatter, der føres af leverandørerne i henhold til Rådets direktiv 98/56/EF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: S

3.4. Foderstoffer

31993L0074

Rådets direktiv 93/74/EØF af 13. september 1993 om foder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

FRANKRIG 1995/0501, Henlæggelse: 01/07/1999

31994L0039

Kommissionens direktiv 94/39/EF af 25. juli 1994 om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

FRANKRIG 1995/0510, Henlæggelse: 22/12/1999

31995L0009

Kommissionens direktiv 95/9/EF af 7. april 1995 om ændring af direktiv 94/39/EF om udarbejdelse af en liste over anvendelsesområder for foder med særlige ernæringsformål (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

FRANKRIG 1995/0517, Henlæggelse: 22/12/1999

31995L0010

Kommissionens direktiv 95/10/EF af 7. april 1995 om metoden til beregning af energiindholdet i hunde- og kattefoder med særlige ernæringsformål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

FRANKRIG 1995/0518, Henlæggelse: 22/12/1999

31995L0033

Kommissionens direktiv 95/33/EF af 10. juli 1995 om ændring af Rådets direktiv 82/471/EØF om visse produkter, der anvendes i foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

LUXEMBOURG 1996/1017, Henlæggelse: 01/07/1999

31995L0053

Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, I, L, NL, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0187, Sagsanlæg: 01/12/1999

FRANKRIG 1998/0201, Sagsanlæg: 02/12/1999

IRLAND 1998/0208, Sagsanlæg: 16/11/1999

ITALIEN 1998/0216, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0239, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0249, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0259, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0273, Henlæggelse: 22/12/1999

31995L0069

Rådets direktiv 95/69/EF af 22. december 1995 om betingelser og bestemmelser for godkendelse og registrering af visse foderstofvirksomheder og mellemhandlere og om ændring af direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 79/373/EØF og 82/471/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IR, I, L, NL, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0188, Sagsanlæg: 01/12/1999

FRANKRIG 1998/0202, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999, Sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0217, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0240, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

FINLAND 1998/0260, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0024

Rådets direktiv 96/24/EF af 29. april 1996 om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, I, L, NL, P, FI, S

GRÆKENLAND 1998/0323, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FRANKRIG 1998/0350, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/0365, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0384, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1998/0424, BU - Fremsendelse: 15/11/1999

PORTUGAL 1998/0439, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0458, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1998/0469, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0484, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31996L0025

Rådets direktiv 96/25/EF af 29. april 1996 om omsætning af fodermidler og om ændring af direktiv 70/524/EØF, 74/63/EØF, 82/471/EØF og 93/74/EØF samt om ophævelse af direktiv 77/101/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, I, L, NL, P, FI, S

GRÆKENLAND 1998/0324, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FRANKRIG 1998/0351, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/0366, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0385, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1998/0402, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0425, BU - Fremsendelse: 15/11/1999

PORTUGAL 1998/0440, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0459, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1998/0470, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0485, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31996L0051

Rådets direktiv 96/51/EF af 23. juli 1996 om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, NL, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0164, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1998/0189, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0203, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

IRLAND 1998/0210, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

ITALIEN 1998/0218, Sagsanlæg: 13/10/1999

LUXEMBOURG 1998/0228, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0241, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0251, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0261, Henlæggelse: 22/12/1999

31997L0008

Kommissionens Direktiv 97/8/EF af 7. februar 1997 om ændring af Rådets direktiv 74/63/EØF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0290, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0356, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0392, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0448, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0489, Henlæggelse: 22/12/1999

31997L0047

Kommissionens direktiv 97/47/EF af 28. juli 1997 om ændring af bilagene til direktiv 77/101/EØF, 79/373/EØF og 91/357/EØF (foderstoffer)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

PORTUGAL 1998/0081, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0072

Kommissionens direktiv 97/72/EF af 15. december 1997 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0193, Sagsanlæg: 01/12/1999

LUXEMBOURG 1998/0231, Sagsanlæg: 18/11/1999

FINLAND 1998/0262, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0019

Kommissionens direktiv 98/19/EF af 18. marts 1998 om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0339, Sagsanlæg: 01/12/1999

ITALIEN 1998/0400, Henlæggelse: 02/12/1998

LUXEMBOURG 1998/0417, Sagsanlæg: 18/11/1999

FINLAND 1998/0468, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0051

Kommissionens direktiv 98/51/EF af 9. juli 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 95/69/EF om betingelser og bestemmelser for godkendelse og registrering af visse foderstofvirksomheder og mellemhandlere (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IR, NL, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1999/0133, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1999/0146, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1999/0006, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1999/0106, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1999/0077, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0020, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0048, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0178, BU - Fremsendelse: 15/11/1999

PORTUGAL 1999/0162, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FINLAND 1999/0203, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0094, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0054

Kommissionens direktiv 98/54/EF af 16. juli 1998 om ændring af direktiv 71/250/EØF, 72/199/EØF og 73/46/EØF og om ophævelse af direktiv 75/84/EØF (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1999/0288, Henlæggelse: 22/12/1999

SPANIEN 1999/0298, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0214, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0276, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0224, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1999/0321, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

PORTUGAL 1999/0310, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

FINLAND 1999/0334, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0328, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0267, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0060

Kommissionens direktiv 98/60/EF af 24. juli 1998 om ændring af Rådets direktiv 74/63/EØF om uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1998/0516, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0523, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0064

Kommissionens direktiv 98/64/EF af 3. september 1998 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til bestemmelse af aminosyrer, råfedt og olaquinox i foderstoffer og om ændring af direktiv 71/393/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0034, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0136, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0009, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0109, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0080, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0050, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1999/0181, BU - Fremsendelse: 15/11/1999

PORTUGAL 1999/0164, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0206, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0195, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0096, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0067

Kommissionens direktiv 98/67/EF af 7. september 1998 om ændring af direktiv 80/511/EØF, 82/475/EØF, 91/357/EØF og Rådets direktiv 96/25/EF samt om ophævelse af direktiv 92/87/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, I, NL, P, FI, S

GRÆKENLAND 1999/0137, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1999/0149, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1999/0010, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1999/0110, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0081, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0023, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0182, BU - Fremsendelse: 15/11/1999

PORTUGAL 1999/0165, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0207, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0196, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0097, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31998L0068

Kommissionens direktiv 98/68/EF af 10. september 1998 om det dokument, der er omhandlet i artikel 1998, stk. 9, i Rådets direktiv 95/53/EF, og om regler for kontrol af indførelse af foderstoffer fra tredjelande til Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, NL, FI, S, UK

TYSKLAND 1999/0365, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0402, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

FRANKRIG 1999/0339, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

IRLAND 1999/0389, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

ITALIEN 1999/0374, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0346, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

ØSTRIG 1999/0422, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

PORTUGAL 1999/0415, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

FINLAND 1999/0431, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0380, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0087

Kommissionens direktiv 98/87/EF af 13. november 1998 om ændring af direktiv 79/373/EØF om handel med foderblandinger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, I, NL, A, P, FI, S

BELGIEN 1999/0467, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0538, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0548, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0445, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

IRLAND 1999/0519, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ITALIEN 1999/0498, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0455, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0478, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0562, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0593, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SVERIGE 1999/0584, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0507, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

31998L0088

Kommissionens direktiv 98/88/EF af 13. november 1998 om retningslinjer for identificering af og skøn over indhold af animalske bestanddele i foderstoffer ved mikroskopi med henblik på officiel kontrol af foderstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, L, NL, P, FI, S

GRÆKENLAND 1999/0650, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

31999L0020

Rådets direktiv 1999/20/EF af 22. marts 1999 om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer, direktiv 82/471/EØF om visse produkter, der anvendes i foderstoffer, direktiv 95/53/EF om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet og direktiv 95/69/EF om betingelser og bestemmelser for godkendelse og registrering af visse foderstofvirkomheder og mellemhandlere

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, NL, P, FI, S

31999L0027

Kommissionens direktiv 1999/27/EF af 20. april 1999 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til bestemmelse af amprolium, diclazuril og carbadox i foderstoffer og om ændring af direktiv 71/250/EØF og 73/46/EØF og ophævelse af direktiv 74/203/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, IR, NL, UK

31999L0061

Kommissionens direktiv 1999/61/EF af 18. juni 1999 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 79/373/EØF og 96/25/EF (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, I, S

31999L0076

Kommissionens direktiv 1999/76/EF af 23. juli 1999 om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til bestemmelse af lasalocid natrium i foderstoffer

(EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, IR, NL, S

31999L0078

Kommissionens direktiv 1999/78/EF af 27. juli 1999 om ændring af direktiv 95/10/EF (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, I, NL

31999L0079

Kommissionens direktiv 1999/79/EF af 27. juli 1999 om ændring af tredje direktiv 72/199/EØF om fastsættelse af fællesskabsanalysemetoder til officiel kontrol af foderstoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, IR, NL, S

4. INDUSTRI

4.1. Samordning af forskriftsmæssige aktiviteter, den nye metode, den globale metode.

31993L0068

Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993 om ændring af direktiv 87/404/EØF (simple trykbeholdere), 88/378/EØF (sikkerhedskrav til legetøj), 89/106/EØF (byggevarer), 89/336/EØF (elektromagnetiske kompatibilitet), 89/392/EØF (maskiner), 89/686/EØF (personlige værnemidler), 90/384/EØF (ikke-automatiske vægte), 90/385/EØF (aktive, implantable medicinske anordninger), 90/396/EØF (gasapparater), 91/263/EØF (terminaludstyr), 92/42/EØF (nye varmtvandskedler, der anvender flyvende eller luftformigt brændsel) og 73/23/EØF (elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, , D, EL, E, F, IR, I, NL, P, FI, S, UK

LUXEMBOURG 1994/0905, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

ØSTRIG 1997/0684, BU - Fremsendelse: 27/05/1999

4.2. Notifikationsprocedurer for de nationale tekniske forskrifter

31998L0048

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, NL, A, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1999/0645, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FRANKRIG 1999/0596, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

IRLAND 1999/0635, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ITALIEN 1999/0624, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

LUXEMBOURG 1999/0600, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0662, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

4.3. Kemi, plastik, gummi

31989L0677

Rådets direktiv 89/677/EØF af 21. december 1989 om ottende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen Sverige (undtagelse)

31991L0338

Rådets direktiv 91/338/EØF af 18. juni 1991 om tiende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31993L0015

Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DE, DK, EL, E, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1994/0449, Sagsanlæg: 04/09/1998

31993L0018

Kommissionens direktiv 93/18/EØF af 5. april 1993 om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 88/379/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31993L0069

Kommissionens direktiv 93/69/EØF af 23. juli 1993 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/116/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31993L0112

Kommissionens direktiv 93/112/EF af 10. december 1993 om ændring af Kommissionens direktiv 91/155/EØF om fastsættelse af de nærmere bestemmelser for en særlig informationsordning vedrørende farlige præparater, i henhold til artikel 10 i direktiv 88/379/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31994L0060

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994 om fjortende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31996L0028

Kommissionens direktiv 96/28/EF af 10. maj 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/116/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31996L0055

Kommissionens Direktiv 96/55/EF af 4. september 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling for anden gang af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (chlorerede opløsningsmidler) (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31996L0065

Kommissionens Direktiv 96/65/EF af 11. oktober 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling for fjerde gang af Rådets direktiv 88/379/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater og om ændring af direktiv 91/442/EØF om farlige præparater, hvis emballage skal være forsynet med børnesikrede lukninger (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0010

Kommissionens Direktiv 97/10/EF af 26. februar 1997 om tredje tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske) (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0016

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/16/EF af 10. april 1997 om femtende ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0056

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/56/EF af 20. oktober 1997 om sekstende ændring af direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, DE, EL, E, F, I, L, A, P, FI, S

BELGIEN 1999/0029, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1999/0102, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0042, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0087, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31997L0063

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/63/EF af 24. november 1997 om ændring af Rådets direktiv 76/116/EØF, 80/876/EØF, 89/970/EØF og 971/972/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, DE, EL, E, F, L, A, IR, NL, P, FI, S, UK

ITALIEN 1998/0514, BU - Fremsendelse: 21/05/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31997L0064

Kommissionens direktiv 97/64/EF af 10. november 1997 om fjerde tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I til Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (lampeolier) (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31998L0003

Kommissionens Direktiv 98/3/EF af 15. januar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/116/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DE, DK, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1999/0131, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31998L0097

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/97/EF af 22. december 1998 om ændring af direktiv 76/116/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gødning, for så vidt angår markedsføring i Østrig, Finland og Sverige af gødning, der indeholder cadmium

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

Gennemførelse af dette direktiv er ikke nødvendig. Det drejer sig om en undtagelse for Østrig, Finland og Sverige.

31999L0011

Kommissionens direktiv 1999/11/EF af 8. marts 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af principperne for god laboratoriepraksis som anført i Rådets direktiv 87/18/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: IR, FI, IT, L

31999L0012

Kommissionens direktiv 1999/12/EF af 8. marts 1999 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af bilaget til Rådets direktiv 88/320/EØF om inspektion og verifikation af god laboratoriepraksis (GLP)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: IR, FI, IT, L

4.4. Mekanik og elektronik

31984L0528

Rådets direktiv 84/528/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende fælles bestemmelser for hejse-, løfte- og transportmateriel

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

Dette direktiv er erstattet af direktiv 89/392/CEE

31989L0240

Kommissionens direktiv 89/240/EØF af 16. december 1988 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 86/663/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende selvkørende industritruck

Dette direktiv er erstattet af direktiv 89/392/EØF

31989L0392

Rådets direktiv 89/392/EØF af 14. juni 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31994L0009

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1995/0672, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1995/0696, Henlæggelse: 01/07/1999

31994L0026

Kommissionens direktiv 94/26/EF af 15. juni 1994 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 79/196/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære og om indførelse af visse beskyttelsesområder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31995L0016

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, IR, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1997/0076, Sagsanlæg: 08/06/1999

ITALIEN 1997/0098, Henlæggelse: 13/10/1999

LUXEMBOURG 1997/0108, Sagsanlæg: 08/06/1999

31996L0058

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/58/EF af 3. september 1996 om ændring af direktiv 89/686/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0053

Kommissionens direktiv 97/53/EF af 11. september 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 79/196/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære og om indførelse af visse beskyttelsesmåder (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0334, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0037

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/37/EF af 22. juni 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om maskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, A

4.5. Trykapparater, medicinske apparater og måleudstyr

31984L0526

Rådets direktiv 84/526/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sømløse gasflasker af ren aluminium og af aluminiumlegering

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31984L0527

Rådets direktiv 84/527/EØF af 17. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om svejste gasflasker af ulegeret stål

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31993L0042

Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1994/0784, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0023

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL,E, NL, P, FI, UK

BELGIEN 1999/0458, Henlæggelse: 22/12/1999

DANMARK 1999/0520, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0479, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999,

GRÆKENLAND 1999/0529, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0509, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999,

ITALIEN 1999/0489, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999,

LUXEMBOURG 1999/0448, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0469, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0564, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

PORTUGAL 1999/0550, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0586, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0574, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0500, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0079

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

4.6. Byggeri

31989L0106

Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

4.7. Levnedsmidler

31993L0043

Rådets direktiv 93/43/EØF af 14. juni 1993 om levnedsmiddelhygiejne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1996/0049, Sagsanlæg: 04/11/1998

31995L0003

Kommissionens direktiv 95/3/EF af 14. februar 1995 om ændring af direktiv 90/128/EØF om plastmaterialer og - genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

PORTUGAL 1996/0341, Henlæggelse: 28/07/1999

31996L0004

Kommissionens direktiv 96/4/EF, Euratom af 16. februar 1996 om ændring af direktiv 91/321/EØF om modernælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1997/0229, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0248, Henlæggelse: 22/12/1999

31996L0005

Kommissionens direktiv 96/5/EF, Euratom af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

TYSKLAND 1997/0571, Henlæggelse: 13/10/1999

ITALIEN 1997/0647, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0701, Henlæggelse: 13/10/1999

31996L0008

Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

TYSKLAND 1997/0572, Henlæggelse: 13/10/1999

IRLAND 1997/0631, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0648, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0702, Henlæggelse: 13/10/1999

31996L0011

Kommissionens direktiv 96/11/EF af 5. marts 1996 om ændring af direktiv 90/128/EØF om plastmaterialer og - genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

PORTUGAL 1997/0249, Henlæggelse: 28/07/1999

PORTUGAL 1999/0301, Henlæggelse: 13/10/1999

31996L0070

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/70/EF af 28. oktober 1996 om ændring af Rådets direktiv 80/777/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1997/0544, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1997/0623, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1997/0637, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0654, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1997/0691, Henlæggelse: 22/12/1999

31996L0077

Kommissionens Direktiv 96/77/EF af 2. december 1996 om specifikke renhedskriterier for andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer (EØS- relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

IRLAND 1997/0364, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1997/0419, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0435, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0083

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 96/83/EF af 19. december 1996 om ændring af direktiv 94/35/EF om sødestoffer til brug i levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

PORTUGAL 1998/0076, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0084

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 96/84/EF af 19. December 1996 om ændring af direktiv 89/398/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler bestemt til særlig ernæring

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger:

B, D, DK, E, EL, F, IR, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1997/0593, Henlæggelse: 22/12/1999

SPANIEN 1997/0608, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0655, Sagsanlæg: 03/11/1999

PORTUGAL 1997/0707, Henlæggelse: 13/10/1999

31996L0085

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 96/85/EF af 19. december 1996 om ændring af direktiv 95/2/EF om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

IRLAND 1997/0365, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1997/0394, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1997/0421, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0004

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997 om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B,DK,E, EL, F, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0227, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0241, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

SPANIEN 1999/0292, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0271, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

ITALIEN 1999/0251, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

ØSTRIG 1999/0314, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

PORTUGAL 1999/0303, Henlæggelse: 13/10/1999

31997L0048

Kommissionens direktiv 97/48/EF af 29. juli 1997 om anden ændring af Rådets direktiv 82/711/EØF om de nødvendige grundregler for kontrol med migration af bestanddele fra plastmaterialer og -genstande, der er bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EØS- relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1998/0493, Henlæggelse: 01/07/1999

TYSKLAND 1998/0501, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1998/0526, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0517, Henlæggelse: 28/07/1999

31997L0060

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/60/EF af 27. oktober 1997 om tredje ændring af direktiv 88/344/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B,D, DK,E, EL, F, I,L, NL, A, P, FI,S,UK

DANMARK 1998/0577, Henlæggelse: 01/07/1999

TYSKLAND 1998/0555, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1998/0580, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1998/0588, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1998/0573, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0562, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1998/0542, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0604, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0595, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0028

Kommissionens direktiv 98/28/EF af 29. april 1998 om fravigelse af visse bestemmelser i direktiv 93/43/EØF om levnedsmiddelhygiejne, for så vidt angår bulktransport ad søvejen af råsukker (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, E, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

TYSKLAND 1998/0502, Henlæggelse: 01/09/1999

GRÆKENLAND 1998/0527, BU - Fremsendelse: 11/08/1999

FRANKRIG 1998/0499, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1998/0508, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0515, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1998/0496, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0505, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0519, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0522, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0510, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0036

Kommissionens direktiv 98/36/EF af 2. juni 1998 om ændring af direktiv 96/5/EF om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om D, DK, E, EL, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0032, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0060, Henlæggelse: 13/10/1999

GRÆKENLAND 1999/0132, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1999/0145, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1999/0005, Henlæggelse: 13/10/1999

IRLAND 1999/0105, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0076, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1999/0019, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1999/0177, Henlæggelse: 13/10/1999

PORTUGAL 1999/0161, Henlæggelse: 13/10/1999

SVERIGE 1999/0192, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0093, Henlæggelse: 01/07/1999

31998L0066

Kommissionens direktiv 98/66/EF af 4. september 1998 om ændring af direktiv 95/31/EF om specifikke renhedskriterier for sødestoffer til brug i levnedsmidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om B, DK, F, E, EL, I, L, NL, A, FI, S, UK

TYSKLAND 1999/0487, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0443, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0517, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

PORTUGAL 1999/0560, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FINLAND 1999/0591, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0582, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0086

Kommissionens direktiv 98/86/EF af 11. november 1998 om ændring af Kommissionens direktiv 96/77/EF om specifikke renhedskriterier for andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farvestoffer og sødestoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B,DK,F,I, L,NL,FI, S, UK

BELGIEN 1999/0466, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0488, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0537, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0547, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0444, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0518, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ITALIEN 1999/0497, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0572, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

PORTUGAL 1999/0561, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FINLAND 1999/0592, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0583, Henlæggelse: 22/12/1999

31999L0010

Kommissionens direktiv 1999/10/EF af 8. marts 1999 om undtagelser fra bestemmelserne i artikel 7 i Rådets direktiv 79/112/EØF, for så vidt angår mærkning af levnedsmidler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL,NL,P, A, FI,S, UK

DANMARK 1999/0642, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

TYSKLAND 1999/0652, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

GRÆKENLAND 1999/0652, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SPANIEN 1999/0660, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FRANKRIG 1999/0599, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

IRLAND 1999/0638, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ITALIEN 1999/0630, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

LUXEMBOURG 1999/0606, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

NEDERLANDENE 1999/0616, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ØSTRIG 1999/0673, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0668, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SVERIGE 1999/0678, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

4.8. Bioteknologi

31993L0041

Rådets direktiv 93/41/EØF af 14. juni 1993 om ophævelse af direktiv 87/22/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende markedsføring af højteknologiske lægemidler, især lægemidler fremstillet ved bioteknologiske metoder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

4.9. Farmaceutiske produkter og kosmetiske midler

31987L0143

Kommissionens direktiv 87/143/EØF af 10. februar 1987 om ændring af første direktiv 80/1335/EØF om analysemetoderne for så vidt angår indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning og kontrol af kosmetiske midlers sammensætning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0105

Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0341

Rådets direktiv 89/341/EØF af 3. maj 1989 om ændring af direktiv 65/65/EØF, 75/318/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske specialiteter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0342

Rådets direktiv 89/342/EØF af 3. maj 1989 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for immunologiske lægemidler i form af vacciner, toksiner, sera og allergener

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0343

Rådets direktiv 89/343/EØF af 3. maj 1989 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for radioaktive lægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0381

Rådets direktiv 89/381/EØF af 14. juni 1989 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske specialiteter, og om fastsættelse af særlige bestemmelser for lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31991L0507

Kommissionens direktiv 91/507/EØF af 19. juli 1991 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 75/318/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om normer og forskrifter vedrørende analytiske, toksikologisk- farmakologiske og kliniske undersøgelser af lægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31992L0073

Rådets direktiv 92/73/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske præparater, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske lægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31992L0074

Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen F

FRANKRIG 1994/0177, BU 228 - Fremsendelse: 19/07/1999

31993L0035

Rådets direktiv 93/35/EØF af 14. juni 1993 om sjette ændring af direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL,E,F, IR,L,I, NL, A, P, FI, S, UK

FRANKRIG 1995/0500, Sagsanlæg: 07/09/1999

31993L0040

Rådets direktiv 93/40/EØF af 14. juni 1993 om ændring af direktiv 81/851/EØF og 81/852/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om veterinærlægemidler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen F

FRANKRIG 1995/0293, ÅS 228 - Fremsendelse: 19/07/1999,

31995L0017

Kommissionens direktiv 95/17/EF af 19. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 76/768/EØF for så vidt angår dispensation til at en eller flere bestanddele ikke opføres på den liste, der er fastsat for etikettering af kosmetiske midler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen F

FRANKRIG 1996/0100, Sagsanlæg: 04/09/1998

31995L0032

Kommissionens sjette direktiv 95/32/EF af 7. juli 1995 om analysemetoderne for kontrol af kosmetiske midlers sammensætning

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31996L0041

Kommissionens Nittende Direktiv 96/41/EF af 25. juni 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31996L0045

Kommissionens syvende Direktiv 96/45/EF af 2. juli 1996 om analysemetoderne for kontrol af kosmetiske midlers sammensætning (Tekst af betydning for EØS)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0001

Kommissionens Tyvende Direktiv 97/1/EF af 10. januar 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0018

Kommissionens Direktiv 97/18/EF af 17. april 1997 om udsættelse af datoen for forbud mod afprøvning af kosmetiske midlers bestanddele eller forbindelser heraf på dyr (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL,E, IR,I,L, NL, P, FI, UK

TYSKLAND 1998/0017, BU - Fremsendelse: 04/09/1998

FRANKRIG 1998/0040, BU - Fremsendelse: 04/09/1998

ØSTRIG 1998/0073, BU - Fremsendelse: 04/09/1998

SVERIGE 1998/0092, BU - Fremsendelse: 04/09/1998

31997L0045

Kommissionens 21. direktiv 97/45/EF af 14. juli 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31998L0016

Kommissionens toogtyvende direktiv 98/16/EF af 5. marts 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31998L0062

Kommissionens treogtyvende direktiv 98/62/EF af 3. september 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III, VI og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, EL,E, I,L,NL,A, P, FI,S, UK

BELGIEN 1999/0464, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

DANMARK 1999/0528, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0441, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0515, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

4.10. Tekstilindustri, læder, beklædning

31996L0073

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/73/EF af 16. december 1996 om visse metoder til kvantitativ analyse af binære tekstilfiberblandinger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

31997L0037

Kommissionens direktiv 97/37/EF af 19. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I og II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/74/EF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om betegnelser for tekstilprodukter (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1998/0291, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1998/0393, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1998/0410, Henlæggelse: 13/10/1999

31994L11

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/11/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende mærkning af materialer anvendt i hovedbestanddelene af fodtøj med henblik på salg i detailledet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

4.11. Motorkøretøjer

31997L0024

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF af 17. juni 1997 om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om B, DK, D, EL, E, FR, IR, I, L, A, FI, S, UK

TYSKLAND 1999/0053, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0122, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0038, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0153, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0185, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0027

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/27/EF af 22. juli 1997 om masse og dimensioner for visse motorkøretøjsklasser og påhængskøretøjer dertil og om ændring af direktiv 70/156/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31997L0028

Kommissionens direktiv 97/28/EF af 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/756/EØF vedrørende montering af lygter og lyssignaler på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

LUXEMBOURG 1998/0147, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0029

Kommissionens direktiv 97/29/EF af 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/757/EØF vedrørende refleksanordninger på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

LUXEMBOURG 1998/0148, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0030

Kommissionens direktiv 97/30/EF af 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/758/EØF vedrørende markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

LUXEMBOURG 1998/0149, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0031

Kommissionens direktiv 97/31/EF af 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/760/EØF vedrørende belysningsanordninger til bagnummerplade på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

LUXEMBOURG 1998/0150, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0032

Kommissionens direktiv 97/32/EF af 11. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 77/539/EØF vedrørende baklygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1998/0144, Henlæggelse: 02/12/1998

LUXEMBOURG 1998/0151, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0039

Kommissionens direktiv 97/39/EF af 24. juni 1997 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 75/443/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende bakgear og hastighedsmålere for motordrevne køretøjer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

LUXEMBOURG 1998/0538, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0054

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/54/EF af 23. september 1997 om ændring af Rådets direktiv 74/150/EØF, 74/151/EØF, 74/152/EØF, 74/346/EØF, 74/347/EØF, 75/321/EØF, 75/322/EØF, 76/432/EØF, 76/763/EØF, 77/311/EØF, 77/537/EØF, 78/764/EØF, 78/933/EØF, 79/532/EØF, 79/533/EØF, 80/720/EØF, 86/297/EØF, 86/415/EØF og 89/173/EØF for så vidt angår landbrugs- og skovbrugshjultraktors konstruktivt bestemte maksimalhastighed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, FR, IR, IT, L, NL, A, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0581, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FRANKRIG 1998/0531, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0041, BU - Fremsendelse: 10/08/1999

ØSTRIG 1998/0602, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0593, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31998L0012

Kommissionens direktiv 98/12/EF af 27. januar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 71/320/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, FR, IR, I, L, NL, A, FI, S, UK

TYSKLAND 1999/0244, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0284, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0316, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0305, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

SVERIGE 1999/0324, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

31998L0014

Kommissionens direktiv 98/14/EF af 6. februar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, ESP, F, IR, IT, L, AUT, FI, S, UK

DANMARK 1998/0578, Henlæggelse: 01/07/1999

TYSKLAND 1998/0556, BU - Fremsendelse: 14/07/1999

NEDERLANDENE 1998/0550, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1998/0605, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0596, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31998L0038

Kommissionens direktiv 98/38/EF af 3. juni 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/151/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende visse dele og specifikationer for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: A, E, FR, IR, IT, L, NL, A, FI, S,

31998L0039

Kommissionens direktiv 98/39/EF af 5. juni 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 75/321/EØF vedrørende styreapparater for landbrugs- eller skovbrugshjultraktorer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, FR, IR, I, L, NL, A, FI, S

BELGIEN 1999/0351, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

DANMARK 1999/0392, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0363, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0400, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0387, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0371, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0344, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0357, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0420, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0412, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

FINLAND 1999/0429, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0378, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

31998L0040

Kommissionens direktiv 98/40/EF af 8. juni 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/346/EØF vedrørende førerspejle til landbrugs- og skovbrugshjultraktorer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, NL, A, FI, S

BELGIEN 1999/0352, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

DANMARK 1999/0393, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0364, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0401, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0388, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0372, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0345, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0358, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0421, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0413, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

FINLAND 1999/0430, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

SVERIGE 1999/0426, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0379, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

31998L0069

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/69/EF af 13. oktober 1998 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, IR, L, A, FI, S, UK

31998L0077

Kommissionens direktiv 98/77/EF af 2. oktober 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, L, A, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0036, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

DANMARK 1999/0119, Henlæggelse: 01/07/1999

TYSKLAND 1999/0065, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0138, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1999/0150, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1999/0011, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0111, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1999/0082, Henlæggelse: 13/10/1999

NEDERLANDENE 1999/0051, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0183, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0166, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31998L0089

Kommissionens direktiv 98/89/EF af 20. november 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/152/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende konstruktivt bestemt maksimalhastighed for samt lad til landbrugs- og skovbrugstraktorer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, I, L, A, FI
31998L0090

Kommissionens direktiv 98/90/EF af 30. november 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/387/EØF vedrørende døre i motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, NL, A, S, UK

BELGIEN 1999/0037, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

DANMARK 1999/0120, Henlæggelse: 01/07/1999

TYSKLAND 1999/0066, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0139, ÅS - Fremsendelse: 12/03/1999

SPANIEN 1999/0151, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0112, Henlæggelse: 13/10/1999

ITALIEN 1999/0083, Henlæggelse: 13/10/1999

LUXEMBOURG 1999/0025, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0052, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0184, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0167, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0198, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0099, Henlæggelse: 01/07/1999

31999L0007

Kommissionens direktiv 1999/7/EF af 26. januar 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/311/EØF vedrørende styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, I, L, NL, A, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0468, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0539, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0549, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0446, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0499, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0456, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ØSTRIG 1999/0573, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0563, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FINLAND 1999/0594, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0585, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0508, Henlæggelse: 22/12/1999

31999L0014

Kommissionens direktiv 1999/14/EF af 16. marts 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 77/538/EØF vedrørende tågebaglygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, NL, A, UK

31999L0015

Kommissionens direktiv 1999/15/EF af 16. marts 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/759/EØF vedrørende tågebaglygter på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, NL, A, UK

31999L0016

direktiv 1999/16/EF af 16. marts 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 77/540/EØF vedrørende parkeringslygter på motordrevne køretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, NL, A, UK

31999L0017

Kommissionens direktiv 1999/17/EF af 18. marts 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/761/EØF vedrørende forlygter på motorkøretøjer, der fungerer som nærlys- og/eller fjernlyslygter, samt vedrørende elektriske glødelamper til disse lygter på motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, NL, A, UK

3199L0023

Kommissionens direktiv 1999/23/EF af 9. april 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 93/33/EØF om tyverisikring på to- og trehjulede motordrevne køretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, I, NL, A, S, UK

31999L0024

Kommissionens direktiv 1999/24/EF af 9. april 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 93/32/EØF om fastholdelsesanordninger for passagerer på tohjulede motordrevne køretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, I, NL, A, S, UK

31999L0025

Kommissionens direktiv 1999/25/EF af 9. april 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 93/34/EØF om foreskrevne påskrifter på to- og trehjulede motordrevne køretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, I, NL, A, S, UK

31999L0026

Kommissionens direktiv 1999/26/EF af 20. april 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 93/94/EØF om anbringelsessted for bagnummerplade på to- og trehjulede motorkøretøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, I, NL, A, S, UK

5. KONKURRENCE

5.1. Telekommunikation

31996L0002

Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31996L0019

Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

PORTUGAL 1997/2219, BU - Fremsendelse: 04/03/1999, Henlæggelse: 22/12/1999

6. BESKÆFTIGELSE OG SOCIALPOLITIK

31980L0987

Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31986L0188

Rådets direktiv 86/188/EØF af 12. maj 1986 om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31986L0378

Rådets direktiv 86/378/EØF af 24. juli 1986 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, DK, E, EL, F, I, IR, A, NL, P, FI, S, UK, L

31988L0035

Kommissionens direktiv 88/35/EØF af 2. december 1987 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0391

Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0654

Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet (første særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0655

Rådets direktiv 89/655/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31989L0656

Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31991L0382

Rådets direktiv 91/382/EØF af 25. juni 1991 om ændring af direktiv 83/477/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31992L0029

Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

LUXEMBOURG 1995/0142, BU 228 - Fremsendelse: 23/07/1999, 2. Besl. om sagsanlæg : 22/12/1999

31992L0085

Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31993L0103

Rådets direktiv 93/103/EF af 23. november 1993 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed under arbejdet om bord på fiskerfartøjer (trettende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

31993L0104

Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, IR, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1997/0046, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1997/0074, Besl. om sagsanlæg: 02/12/1998, Sagsanlæg: 16/02/1999

ITALIEN 1997/0095, Besl. om sagsanlæg: 24/06/1998, Sagsanlæg: 26/10/1998

LUXEMBOURG 1997/0106, Besl. om sagsanlæg: 02/12/1998, Sagsanlæg: 16/02/1999

31994L0033

Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, S, UK

FRANKRIG 1996/0952, Sagsanlæg: 16/02/1999

ITALIEN 1996/0994, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1996/1011, Sagsanlæg: 16/02/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1996/1064, Henlæggelse: 02/12/1998

31994L0045

Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S

LUXEMBOURG 1996/1012, Sagsanlæg: 30/11/1998

PORTUGAL 1996/1039, Henlæggelse: 22/12/1999

31995L0030

Kommissionens direktiv 95/30/EF af 30. juni 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, L, NL, P, FI, S, UK

ITALIEN 1997/0100, Besl. om sagsanlæg: 24/06/1998, Sagsanlæg: 03/12/1998

ØSTRIG 1997/0139, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999, Sagsanlæg: 10/12/1999

31995L0063

Rådets direktiv 95/63/EF af 5. december 1995 om ændring af direktiv 89/665/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0026, Henlæggelse: 28/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0121, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0100, BU - Fremsendelse: 18/10/1999

ITALIEN 1999/0067, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0152, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0034

Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, EL, E, F, IR, L, NL, P, A, FI, S

ITALIEN 1998/0386, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999, Sagsanlæg: 23/11/1999

PORTUGAL 1998/0441, Henlæggelse: 22/12/1999

31996L0071

Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: E, S, DK, D

31996L0094

Kommissionens Direktiv 96/94/EF af 18. december 1996 om etablering af en supplerende liste over vejledende grænseværdier til gennemførelse af Rådets direktiv 80/1107/EØF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1998/0390, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1998/0427, Henlæggelse: 22/12/1999

31996L0097

Rådets Direktiv 96/97/EF af 20. december 1996 om ændring af direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK, L

GRÆKENLAND 1997/0320, Sagsanlæg: 15/12/1998

FRANKRIG 1997/0354, Åbningsskrivelse 228 : 12/01/2000

LUXEMBOURG 1997/0396, Sagsanlæg: 03/12/1998

31997L0059

Kommissionens direktiv 97/59/EF af 7. oktober 1997 om tilpasning til de tekniske fremskridt i forbindelse med Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (syvende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, E, EL, F, IR, L, NL, P, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0166, Henlæggelse: 28/07/1999

ITALIEN 1998/0221, Sagsanlæg: 16/08/1999

LUXEMBOURG 1998/0230, Henlæggelse: 13/10/1999

ØSTRIG 1998/0244, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31997L0065

Kommissionens direktiv 97/65/EF af 26. november 1997 om tredje tilpasning til de tekniske fremskridt af Rådets direktiv 90/679/EØF om beskyttelse af arbejdstagerne mod farerne ved at være udsat for biologiske agenser under arbejdet (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, NL, L, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0295, Henlæggelse: 28/07/1999

IRLAND 1998/0397, Sagsanlæg: 16/08/1999

ITALIEN 1998/0397, Sagsanlæg: 16/08/1999

LUXEMBOURG 1998/0414, Henlæggelse: 13/10/1999

31997L0074

Rådets direktiv 97/74/EF af 15. december 1997 om udvidelse af direktiv 94/45/EF om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne, til at omfatte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: E, B

31997L0075

Rådets direktiv 97/75/EF af 15. december 1997 om udvidelse af direktiv 96/34/EF om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, til at omfatte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen

31998L0059

Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

DET FORENEDE KONGERIGE 1989/0536, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0065

Kommissionens direktiv 98/65/EF af 3. september 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: F

7. TRANSPORT

7.1. Land- og vejtransport og transport ad indre vandveje

31996L0050

Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, L, A, P, UK

ITALIEN 1998/0559, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1998/0236, BU - Fremsendelse: 10/08/1999

31998L0076

Rådets direktiv 98/76/EF af 1. oktober 1998 om ændring af direktiv 96/26/EF om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende udøvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international transport

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, IR, NL, P, FI, UK

7.2. Landtransport, sikkerhed - teknologi

31991L0439

Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

FRANKRIG 1996/2216, Henlæggelse: 01/07/1999

31995L0050

Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

IRLAND 1997/0506, Sagsanlæg: 20/09/1999

31996L0035

Rådets direktiv 96/35/EF af 3. juni 1996 om udpegelse af og faglige kvalifikationer for sikkerhedsrådgivere for transport med jernbane eller ad vej eller indre vandveje af farligt gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, NL, A, UK

31996L0047

Rådets direktiv 96/47/EF af 23. juli 1996 om ændring af direktiv 91/439/EØF om kørekort

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

GRÆKENLAND, 1998/0119, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0053

Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

TYSKLAND 1997/0574, Sagsanlæg: 07/10/1999

IRLAND 1997/0633, Sagsanlæg: 11/01/2000

NEDERLANDENE 1997/0673, Henlæggelse: 21/04/1999

31999L0047

Kommissionens Direktiv 1999/47/EF af 21. maj 1999 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, I, NL, A, FI, UK

7.3. Jernbanetransport

31995L0018

Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1997/0261, Henlæggelse: 21/04/1999

FRANKRIG 1997/0339, Ophævelse : 09/02/1999

IRLAND 1997/0357, Ophævelse : 23/08/1999

ITALIEN 1997/0370, Ophævelse : 28/07/1999

LUXEMBOURG 1997/0383, Ophævelse : 26/08/1999

31995L0019

Rådets direktiv 95/19/EF af 19. juni 1995 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af infrastrukturafgifter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1997/0262, Henlæggelse: 21/04/1999

FRANKRIG 1997/0340, Henlæggelse: 21/04/1999

IRLAND 1997/0358, Ophævelse : 01/02/1999

ITALIEN 1997/0371, Ophævelse : 28/07/1999

LUXEMBOURG 1997/0384, Ophævelse : 30/09/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0463, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0048

Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, I

BELGIEN 1999/0349, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

GRÆKENLAND 1999/0396, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

SPANIEN 1999/0405, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

FRANKRIG 1999/0337, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0383, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

NEDERLANDENE 1999/0355, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

ØSTRIG 1999/0418, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0407, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0428, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0424, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0377, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

31996L0049

Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND, 1999/0397, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0384, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

PORTUGAL 1999/0408, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

31996L0086

Kommissionens Direktiv 96/86/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 94/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej (EØS- relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0022, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

IRLAND 1998/0045, Besl. om sagsanlæg: 28/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0094, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0087

Kommissionens Direktiv 96/87/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/49/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EØS- relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, I, L, NL, A, , FI, S, UK

GRÆKENLAND 1999/0398, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

IRLAND 1999/0385, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

PORTUGAL 1999/0409, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

31996L0096

Rådets direktiv 96/96/EF af 20. december 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1998/0165, Henlæggelse: 21/04/1999

GRÆKENLAND 1998/0191, Henlæggelse: 13/10/1999

IRLAND 1998/0212, Henlæggelse: 21/04/1999

ITALIEN 1998/0220, Henlæggelse: 21/04/1999

31997L0026

Rådets Direktiv 97/26/EF af 2. juni 1997 om ændring af direktiv 91/439/EØF om kørekort

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

GRÆKENLAND 1998/0121, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0133, Henlæggelse: 21/04/1999

IRLAND 1998/0142, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/2022, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1999/2023, Henlæggelse: 01/07/1999

31999L0048

Kommissionens Direktiv 1999/48/EF af 21. maj 1999 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/49/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, NL, A, FI, UK

31993L0065

Rådets direktiv 93/65/EØF af 19. juli 1993 om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

7.4. Lufttransport: sikkerhed og sociale aspekter

31994L0056

Rådets direktiv 94/56/EF af 21. november 1994 om fastlæggelse af de grundlæggende principper for undersøgelse af flyvehavarier og flyvehændelser inden for civil luftfart

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1997/0020, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1997/0047, Sagsanlæg: 21/12/1999

FRANKRIG 1997/0075, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0096, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1997/0107, Sagsanlæg: 19/04/1999

NEDERLANDENE 1997/0119, Henlæggelse: 21/04/1999

ØSTRIG 1997/0136, Henlæggelse: 22/12/1999

31997L0015

97/15/CE. Kommissionens direktiv af 25. marts 1997 om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air- traffic-management equipment and systems) (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, E, F, IR, I, L, NL, P, A, FI, S, UK

TYSKLAND 1998/0015, Begrundet udtalelse: 24/06/1998

GRÆKENLAND 1998/0025, Henlæggelse: 21/04/1999

ØSTRIG 1998/0071, Henlæggelse: 01/07/1999

7.5. Lufttransport: lufthavnspolitik, miljø

31980L0051

Rådets direktiv 80/51/EØF af 20. december 1979 om begrænsning af støj fra supersoniske luftfartøjer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

DET FORENEDE KONGERIGE 1995/2031, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0067

Rådets Direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, UK

BELGIEN 1997/0543, Besl. om sagsanlæg: 13/10/1999

GRÆKENLAND 1997/0591, Henlæggelse: 21/04/1999

SPANIEN 1997/0606, Henlæggelse: 13/10/1999

IRLAND 1997/0636, Henlæggelse: 21/04/1999

ITALIEN 1997/0653, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1997/0667, Henlæggelse: 28/07/1999

PORTUGAL 1997/0705, Ophævelse: 13/09/1999

SVERIGE 1997/0740, Besl. om sagsanlæg: 28/07/1999

31998L0020

Rådets direktiv 98/20/EF af 30. marts 1998 om ændring af direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, F, I, NL, FI, S, UK

TYSKLAND 1999/0246, BU - Fremsendelse: 22/10/1999

GRÆKENLAND 1999/0286, BU - Fremsendelse: 04/11/1999

SPANIEN 1999/0295, BU - Fremsendelse: 21/10/1999

FRANKRIG 1999/0212, Henlæggelse: 13/10/1999

IRLAND 1999/0274, BU - Fremsendelse: 21/10/1999

ITALIEN 1999/0255, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0221, BU - Fremsendelse: 21/10/1999

NEDERLANDENE 1999/0236, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0318, Henlæggelse: 13/10/1999

PORTUGAL 1999/0307, BU - Fremsendelse: 09/11/1999

SVERIGE 1999/0326, Henlæggelse: 13/10/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0265, Henlæggelse: 13/10/1999

31999L0028

Kommissionens direktiv 1999/28/EF af 21. april 1999 om ændring af bilaget til Rådets direktiv 92/14/EØF om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind 1, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, anden udgave (1988)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, F, I, NL, FI, S, UK

7.6. Søtransport: sikkerhed og tekniske aspekter

31995L0021

Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen I

ITALIEN 1996/0997, Dom: 11/11/1999

31996L0039

Rådets direktiv 96/39/EF af 19. juni 1996 om ændring af direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L

BELGIEN 1997/0480, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1997/2199, BU - Fremsendelse: 14/12/1998,

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0537, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0525, Henlæggelse: 21/04/1999

31996L0098

Rådets Direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L

BELGIEN 1998/0289, Henlæggelse: 21/04/1999

DANMARK 1998/0300, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1998/0343, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1998/0374, Henlæggelse: 21/04/1999

ITALIEN 1998/0391, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1998/0408, BU - Fremsendelse: 04/05/1999

NEDERLANDENE 1998/0420, Henlæggelse: 21/04/1999

ØSTRIG 1998/0428, Henlæggelse: 13/10/1999

PORTUGAL 1998/0447, Henlæggelse: 01/07/1999

FINLAND 1998/0462, Henlæggelse: 21/04/1999

SVERIGE 1998/0475, Henlæggelse: 13/10/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0488, Henlæggelse: 13/10/1999

31997L0034

Rådets direktiv 97/34/EF af 6. juni 1997 om ændring af direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L

BELGIEN 1997/0551, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0661, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1997/2199, BU - Fremsendelse: 14/12/1998

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0761, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0713, Henlæggelse: 21/04/1999

31997L0058

Kommissionens direktiv 97/58/EF af 26. september 1997 om ændring af Rådets direktiv 94/57/EF om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L

TYSKLAND 1998/0554, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1998/0589, Henlæggelse: 21/04/1999

FRANKRIG 1998/0532, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1998/0541, BU - Fremsendelse: 23/07/1999

NEDERLANDENE 1998/0549, Henlæggelse: 21/04/1999

ØSTRIG 1998/0603, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0594, Henlæggelse: 21/04/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0568, Henlæggelse: 13/10/1999

31997L0070

Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR,
TYSKLAND 1999/0057, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1999/0143, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1999/0002, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0072, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0016, BU - Fremsendelse: 14/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0044, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0175, BU - Fremsendelse: 30/07/1999

PORTUGAL 1999/0158, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FINLAND 1999/0200, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0188, BU - Fremsendelse: 21/10/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0090, BU - Fremsendelse: 02/08/1999

31998L0018

Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, EL, E, IR

DANMARK 1999/0639, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

TYSKLAND 1999/0245, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0285, Henlæggelse: 13/10/1999

SPANIEN 1999/0294, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1999/0211, SÅS: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0254, SÅS: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0220, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0235, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0317, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0306, SÅS: 22/12/1999

FINLAND 1999/0331, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0325, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0264, SÅS: 22/12/1999

31998L0025

Kommissionens direktiv 98/25/EF af 27. april 1998 om ændring af Rådets direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, NL, , FI, S, UK

ITALIEN 1999/0369, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0356, Henlæggelse: 13/10/1999

PORTUGAL 1999/0411, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

31998L0041

Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, FI, , UK

FRANKRIG 1999/0213, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0222, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0237, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0319, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

PORTUGAL 1999/0308, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0327 Begrundet udtalelse: 22/12/1999

31998L0042

Kommissionens direktiv 98/42/EF af 19. juni 1998 om ændring af Rådets direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for foreningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, NL, FI, S, UK

ITALIEN 1999/0373, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0359, Henlæggelse: 13/10/1999

PORTUGAL 1999/0414, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

31998L0055

Rådets direktiv 98/55/EF af 17. juli 1998 om ændring af direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, I, IR, NL, A, FI, S, UK

DANMARK 1999/0117, Henlæggelse: 01/07/1999

SPANIEN 1999/0147, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1999/0007, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0107, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1999/0078, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1999/0021, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0049, Henlæggelse: 01/07/1999

ØSTRIG 1999/0179, Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1999/0163, BU - Fremsendelse: 23/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0095, Henlæggelse: 13/10/1999

31998L0074

Kommissionens direktiv 98/74/EF af 1. oktober 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/75/EØF om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, IR, I, NL, S

31998L0085

Kommissionens direktiv 98/85/EF af 11. november 1998 om ændring af Rådets direktiv 96/98/EF om udstyr på skibe (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0354, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

DANMARK 1999/0395, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0367, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0404, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0341, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0376, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0348, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0361, BU - Fremsendelse: 27/01/2000

PORTUGAL 1999/0417, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0433, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0382, Henlæggelse: 13/10/1999

31998L0035

Rådets direktiv 98/35/EF af 25. maj 1998 om ændring af direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveaut for søfartserhverv

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, IR, FI, UK

BELGIEN 1999/0462, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

DANMARK 1999/0525, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0480, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0534, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SPANIEN 1999/0543, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0438, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0493, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0452, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

NEDERLANDENE 1999/0474, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ØSTRIG 1999/0565, Begrundet udtalelse: 22/12/1999,

PORTUGAL 1999/0555, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/0590, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0578, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

8. FJERN SYN UDEN GRÆNSER

31997L0036

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- spredningsvirksomhed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, IR, P, FI, S

BELGIEN 1999/0027, ÅS - Fremsendelse: 12/03/1999

TYSKLAND 1999/0054, BU - Fremsendelse: 16/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0123, BU - Fremsendelse: 03/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1999/0140, MD - Fremsendelse: 12/03/1999, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1999/0001, BU - Fremsendelse: 09/07/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1999/0101, BU - Fremsendelse: 09/07/1999

ITALIEN 1999/0068, BU - Fremsendelse: 04/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0013, BU - Fremsendelse: 09/07/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0039, BU - Fremsendelse: 09/07/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0170, BU - Fremsendelse: 06/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

DET FORENEDE KONIGERIGE 1999/0085, BU - Fremsendelse: 09/07/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

9. MILJØ

9.1. Generelle aspekter

31997L0011

Rådets Direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, IR, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0350, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

DANMARK 1999/0391, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

TYSKLAND 1999/2090, ÅS - Fremsendelse: 19/07/1999

SPANIEN 1999/0406, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0338, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FINLAND 1999/2092, ÅS - Fremsendelse: 19/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0399 Begrundet udtalelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0386, Henlæggelse: 13/10/1999

ITALIEN 1999/0368 Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0343, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0419, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0410, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999

SVERIGE 1999/0425, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONIGERIGE 1999/2094 , Begrundet udtalelse: 22/12/1999

9.2. Luft

31980L0779

Rådets direktiv 80/779/EØF af 15. juli 1980 om grænseværdier for luftkvaliteten med hensyn til svovldioxid og svævestøv

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

31994L0063

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

DET FORENEDE KONGERIGE 1995/2031, Henlæggelse: 01/07/1999

31993L0012

Rådets direktiv 93/12/EØF af 23. marts 1993 om svovlindholdet i visse flydende brændstoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

SPANIEN 1994/0552, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0061

Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, IR, NL, A

31996L0062

Rådets Direktiv 96/62/EF af 27. september 1996 om vurdering og styring af luftkvalitet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, I, P, IR, S, UK

TYSKLAND 1998/0313, Henlæggelse: 01/07/1999

BELGIEN 1998/2280, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1998/0328, Sagsanlæg: 02/12/1999

SPANIEN 1998/0342, Sagsanlæg: 29/10/1999

IRLAND 1998/0371, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1998/0388, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0445, Henlæggelse: 13/10/1999

SVERIGE 1998/0473, Henlæggelse: 20/01/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0487, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0068

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejpgående maskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen F, IR, I

TYSKLAND 1998/0320, Henlæggelse: 21/04/1999

ØSTRIG 1998/0434, Henlæggelse: 22/12/1999

BELGIEN 1998/0296, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0362 Sagsanlæg: 26/08/1999

GRÆKENLAND 1998/0337, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1998/0381, Sagsanlæg: 23/09/1999

ITALIEN 1998/0398, Sagsanlæg: 03/11/1999

LUXEMBOURG 1998/0415 , Henlæggelse: 01/07/1999

PORTUGAL 1998/0455, Henlæggelse: 22/12/1999

SVERIGE 1998/0481, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0492, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0070

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, F, FI

BELGIEN 1999/0610, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

DANMARK 1999/0640, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

TYSKLAND 1999/0620, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

GRÆKENLAND 1999/0648, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SPANIEN 1999/0657, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

IRLAND 1999/0636, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ITALIEN 1999/0627, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

LUXEMBOURG 1999/0603, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

NEDERLANDENE 1999/0613, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ØSTRIG 1999/0671, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0665, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FINLAND 1999/0681, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

SVERIGE 1999/0676, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0633, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

9.3. Vand

31976L0160

Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

TYSKLAND 1997/2039 , Henlæggelse 11/05/1999

ØSTRIG 1997/2187, Henlæggelse 01/07/1999

31980L0778

Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, IR, A, P, FI, S

31991L0271

Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

ITALIEN 1993/0786 , Henlæggelse 01/07/1999

31998L0015

Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998 om ændring af Rådets direktiv 91/271/EØF for så vidt angår visse af kravene i direktivets bilag I

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

BELGIEN 1998/2361 Henlæggelse 21/04/1999

TYSKLAND 1998/0557 Henlæggelse 22/12/1999

ITALIEN 1998/0563 Henlæggelse 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0569 Henlæggelse 01/07/1999

IRLAND 1998/0575 Henlæggelse 22/12/1999

DANMARK 1998/0579 Henlæggelse 01/07/1999

GRÆKENLAND 1998/0584 Henlæggelse 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0597 Henlæggelse 01/07/1999

ØSTRIG 1998/0606 Henlæggelse 01/07/1999

SVERIGE 1998/0610 Henlæggelse 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0533 Henlæggelse 01/07/1999

9.4. Natur

31992L0043

Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen F

GRÆKENLAND 1994/0703, Henlæggelse: 11/05/1999

FRANKRIG 1994/0673, Sagsanlæg: 15/07/1998

FINLAND 1996/0582, Henlæggelse: 21/04/1999

31997L0049

Kommissionens direktiv 97/49/EF af 29. juli 1997 om ændring af Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: P, FI, S

31997L0062

Rådets direktiv 97/62/EF af 27. oktober 1997 om tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling af Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: P

9.5. Støj

31995L0027

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/27/EF af 29. juni 1995 om ændring af Rådets direktiv 86/662/EØF om begrænsning af støjemissionen fra hydrauliske gravemaskiner, gravemaskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæssemaskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B

BELGIEN 1996/0016, Henlæggelse: 01/07/1999

9.6. Kemi og bioteknologi

31993L0090

Kommissionens direktiv 93/90/EØF af 29. oktober 1993 om den fortegnelse over fællesskabsregler, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, femte led, i Rådets direktiv 67/548/EØF

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen UK

DET FORENEDE KONGERIGE 1993/1095, MDC - Fremsendelse: 03/07/1997

31993L0101

Kommissionens direktiv 93/101/EF af 11. november 1993 om tyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

31994L0015

Kommissionens direktiv 94/15/EF af 15. april 1994 om førstegangstilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

BELGIEN 1994/0634, Henlæggelse: 21/04/1999

31994L0051

Kommissionens direktiv 94/51/EF af 7. november 1994 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

BELGIEN 1995/0239, Henlæggelse: 21/04/1999

LUXEMBOURG 1995/0344 Begrundet udtalelse 228 , Fremsendelse: 14/07/1999

31994L0069

Kommissionens direktiv 94/69/EF af 19. december 1994 om enogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

BELGIEN 1996/0589 - Henlæggelse 01/07/1999

PORTUGAL 1996/1040, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0054

Kommissionens Direktiv 96/54/EF af 30. juli 1996 om toogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, F, IR, L, NL, A, FI, B, P, EL

BELGIEN 1998/0284, Sagsanlæg: 22/10/1999

GRÆKENLAND 1998/0326, Henlæggelse: 11/05/1999

PORTUGAL 1998/0442, Henlæggelse 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0486, ÅS - Fremsendelse: 25/08/1998

31996L0056

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/56/EF af 3. september 1996 om ændring af direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen D

BELGIEN 1998/0286, Henlæggelse: 21/04/1999

TYSKLAND 1998/0312, Sagsanlæg: 22/10/1999

GRÆKENLAND 1998/0327, Henlæggelse: 11/05/1999

PORTUGAL 1998/0444 - Henlæggelse 01/07/1999

31996L0082

Rådets Direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, E, F, I, NL, A, FI, S

BELGIEN 1999/0457, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

DANMARK 1999/0278, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

TYSKLAND 1999/0240, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1999/0283, BU - Fremsendelse: 09/11/1999

SPANIEN 1999/0291, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1999/0208, BU - Fremsendelse: 27/10/1999

FINLAND 1999/2097 - ÅS - Fremsendelse: 22/07/1999

IRLAND 1999/0270, BU - Fremsendelse: 27/10/1999

ITALIEN 1999/0250, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0217, BU - Fremsendelse: 27/10/1999

NEDERLANDENE 1999/0232, Henlæggelse: 13/10/1999

ØSTRIG 1999/0313, BU - Fremsendelse: 22/10/1999

PORTUGAL 1999/0302, BU - Fremsendelse: 04/11/1999

SVERIGE 1999/0323, Henlæggelse: 13/10/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0261, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

31997L0035

Kommissionens direktiv 97/35/EF af 18. juni 1997 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/220/EØF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen UK

BELGIEN 1997/0483, Henlæggelse: 21/04/1999

GRÆKENLAND 1997/0496, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0538, ÅS - Fremsendelse: 05/11/1997

31997L0069

Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om treogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: NL, A, P, DK, EL

TYSKLAND 1999/2059 - Begrundet udtalelse 22/12/1999

BELGIEN 1999/0031, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

DANMARK 1999/0114, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0127, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0043, BU - Fremsendelse: 30/07/1999

ØSTRIG 1999/0174, BU - Fremsendelse: 25/01/2000

PORTUGAL 1999/0157, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0089, ÅS - Fremsendelse: 12/03/1999

31998L0073

Kommissionens direktiv 98/73/EF af 18. september 1998 om fireogtyvende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: E, IR, UK

9.7. Affald

31994L0062

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, EL, IR, NL, A, FI, S, L, F

BELGIEN 1996/2223, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1996/2225, Henlæggelse: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1996/0911, Sagsanlæg: 13/04/1999

LUXEMBOURG 1996/1013, Henlæggelse 01/07/1999

PORTUGAL 1996/2207, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1996/2224, Sagsanlæg: 30/11/1999

31994L0067

Rådets direktiv 94/67/EF af 16. december 1994 om forbrænding af farligt affald

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle undtagen B & I

BELGIEN 1997/0021, Sagsanlæg: 10/09/1999

GRÆKENLAND 1997/0048, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0097, Sagsanlæg: 03/11/1999

ØSTRIG 1997/0137, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1997/0182, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0059

Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, F, IR, L, NL, A, P, FI, S, I

BELGIEN 1998/2211, Henlæggelse 22/12/1999

TYSKLAND 1998/0179, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1998/0190, Sagsanlæg: 01/12/1999

SPANIEN 1998/0199, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0252, Henlæggelse: 13/10/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0276, Sagsanlæg: 06/12/1999

ITALIEN 1998/0219, Henlæggelse 13/10/1999

DANMARK 1998/0172, Henlæggelse 26/05/1999

9.8. Strålebeskyttelse

31989L0618

Rådets direktiv 89/618/Euratom af 27. november 1989 om oplysning af befolkningen om, hvorledes den skal forholde sig, samt om sundhedsmæssige foranstaltninger i tilfælde af strålingsfare

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, EL, F, IR, NL, A, P, FI, UK, L, E, I

SVERIGE 1996/0488, BU - Fremsendelse: 25/06/1999

31992L0003

Rådets direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: Alle

TYSKLAND 1994/0413, Sagsanlæg: 12/06/1997, Henlæggelse: 02/12/1998

10. INFORMATIONssamfundet

31992L0044

Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1995/2308, Henlæggelse: 21/04/1999

31995L0047

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995, om standarder for transmission af tv- signaler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, I, L, P, FI, S, UK

BELGIEN 1996/0870, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1996/0923, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1996/0966, Sagsanlæg: 26/08/1999

ITALIEN 1996/1004, Henlæggelse: 13/10/1999

NEDERLANDENE 1996/1034, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

ØSTRIG 1996/1089, Sagsanlæg: 28/10/1999

PORTUGAL 1996/1054, Henlæggelse: 21/04/1999

SVERIGE 1996/1127, Henlæggelse: 01/07/1999

31995L0062

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/62/EF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1997/2226, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1997/0053, Henlæggelse: 22/12/1999

31997L0013

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/13/EF af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/2081, Henlæggelse: 13/10/1999

NEDERLANDENE 1998/2085, Henlæggelse: 21/04/1999

31997L0033

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/2082, Henlæggelse: 13/10/1999

SPANIEN 1998/2120, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1998/2086, Henlæggelse: 21/04/1999

PORTUGAL 1998/2087, Henlæggelse: 21/04/1999

SVERIGE 1998/2088, Henlæggelse: 01/07/1999

31997L0051

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/51/EF af 6. oktober 1997 om ændring af Rådets direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF med henblik på tilpasning til konkurrenceforhold på telekommunikationsområdet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0333, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1998/0359, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0394, Sagsanlæg: 03/11/1999

PORTUGAL 1998/0451, Henlæggelse: 13/10/1999

SVERIGE 1998/0478, Henlæggelse: 22/12/1999

31997L0066

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: D, E, I, NL, A, P, FI, S

BELGIEN 1998/2332, BU - Fremsendelse: 11/08/1999

DANMARK 1998/2333, BU - Fremsendelse: 02/08/1999

GRÆKENLAND 1998/2335, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FRANKRIG 1998/2336, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/2337, BU - Fremsendelse: 02/08/1999

LUXEMBOURG 1998/2338, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1998/2339, Henlæggelse: 21/04/1999

ØSTRIG 1998/2340, Henlæggelse: 21/04/1999

PORTUGAL 1998/2341, Henlæggelse: 21/04/1999

FINLAND 1998/2342, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1998/2343, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/2344, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31998L0010

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, EL, E, IR, L, NL, A, P, FI, S, UK

GRÆKENLAND 1998/0338, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1998/0363, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/0382, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1998/0399, Sagsanlæg: 03/11/1999

NEDERLANDENE 1998/0423, Henlæggelse: 21/04/1999

PORTUGAL 1998/0456, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1998/0482, Henlæggelse: 22/12/1999

31998L0061

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998 om ændring af direktiv 97/33/EF for så vidt angår nummerportabilitet mellem operatører samt fast operatørvalg

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, D, EL, E, F, IR, I, L, NL, A, P, FI, S

BELGIEN 1999/0033, BU - Fremsendelse: 18/08/1999

DANMARK 1999/0118, Henlæggelse: 01/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0135, Henlæggelse: 13/10/1999

FRANKRIG 1999/0008, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0108, Henlæggelse: 13/10/1999

ITALIEN 1999/0079, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0180, Henlæggelse: 01/07/1999

FINLAND 1999/0205, Henlæggelse: 01/07/1999

SVERIGE 1999/0194, Henlæggelse: 13/10/1999

11. det INdRE maRked

11.1. Erhverv, hvor kvalifikationskravene er reguleret

31978L0686

Rådets direktiv 78/686/EØF af 25. juli 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for tandlæger og om foranstaltninger, der skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ØSTRIG 1999/0168, Henlæggelse: 26/10/1999

31978L0687

Rådets direktiv 78/687/EØF af 25. juli 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som tandlæge

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ØSTRIG 1999/0169, Henlæggelse: 26/10/1999

31989L0048

Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL

GRÆKENLAND 1991/0668, Besl. om sagsanlæg 2: - Fremsendelse: 20/05/1998

31997L0038

Kommissionens direktiv 97/38/EF af 20. juni 1997 om ændring af bilag C til Rådets direktiv 92/51/EØF om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplering af Rådets direktiv 89/48/EØF (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL

GRÆKENLAND 1997/0600, Besl. om sagsanlæg: 01/07/1999

PORTUGAL 1997/0714, Henlæggelse: 21/04/1999

31998L0021

Kommissionens direktiv 98/21/EF af 8. april 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger, og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen IR, NL, P

DANMARK 1999/0116, Henlæggelse: 13/10/1999

TYSKLAND 1999/0059, Henlæggelse: 28/07/1999

GRÆKENLAND 1999/0130, Henlæggelse: 28/07/1999

SPANIEN 1999/0144, Henlæggelse: 01/07/1999

IRLAND 1999/0104, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0075, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1999/0018, Henlæggelse: 01/07/1999

NEDERLANDENE 1999/0047, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0176, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0160, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

FINLAND 1999/0202, Henlæggelse: 28/07/1999

SVERIGE 1999/0191, Henlæggelse: 01/07/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0092, Henlæggelse: 28/07/1999

31998L0063

Kommissionens direktiv 98/63/EF af 3. september 1998 om ændring af Rådets direktiv 93/16/EØF om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen E, IRL, NL, P

BELGIEN 1999/0465, Henlæggelse: 26/10/1999

SPANIEN 1999/0546, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0442, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0516, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0496, Henlæggelse: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1999/0477, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0571, Henlæggelse: 22/12/1999

PORTUGAL 1999/0559, Begrundet udtalelse: 22/12/1999

SVERIGE 1999/0581, Henlæggelse: 26/10/1999

11.2. Særlige ordninger for fri bevægelighed

31993L0007

Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

TYSKLAND 1994/0532, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0100

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF af 17. februar 1997 om ændring af bilaget til direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen A

FRANKRIG 1997/0624, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1997/0693, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

11.3. Offentlige kontrakter

31992L0013

Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL, P

GRÆKENLAND 1998/0185, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

PORTUGAL 1998/0437, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

31992L0050

Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

GRÆKENLAND 1993/0711, Henlæggelse: 01/07/1999

31993L0036

Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

ITALIEN 1994/0722, Henlæggelse: 01/07/1999

31993L0038

Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen EL, P

SPANIEN 1997/0213, Henlæggelse: 17/02/1999

GRÆKENLAND 1998/0186, BU - Fremsendelse: 17/12/1998

PORTUGAL 1998/0438, BU - Fremsendelse: 02/02/1999

31997L0052

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997 om ændring af direktiv 92/50/EØF, 93/36/EØF og 93/37/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af henholdsvis offentlige tjenesteydelsesaftaler, aftaler om offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægskontrakter

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, IR, NL, P, FI, S

BELGIEN 1998/0547, Henlæggelse: 01/07/1999

TYSKLAND 1998/0553, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

GRÆKENLAND 1998/0585, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1998/0587, ÅS - Fremsendelse: 18/12/1998

FRANKRIG 1998/0530, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/0572, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1998/0561, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1998/0539, ÅS - Fremsendelse: 18/12/1998

ØSTRIG 1998/0601, BU - Fremsendelse: 12/11/1999

PORTUGAL 1998/0592, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0566, BU - Fremsendelse: 06/08/1999

31998L0004

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/4/EF af 16. februar 1998 om ændring af direktiv 93/38/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, E, IR, NL, FI, S

TYSKLAND 1999/0243, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

BELGIEN 1999/0229, Henlæggelse: 22/12/1999

FRANKRIG 1999/0210, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

IRLAND 1999/0273, Henlæggelse: 22/12/1999

ITALIEN 1999/0253, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

LUXEMBOURG 1999/0219, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

NEDERLANDENE 1999/0234, Henlæggelse: 22/12/1999

ØSTRIG 1999/0315, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

DET FORENEDE KONIGERIGE 1999/0263, ÅS - Fremsendelse: 10/05/1999

11.4. Banker

31995L0026

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsikring, direktiv 93/22/EØF om investeringselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med henblik på at styrke tilsynet på disse områder

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

BELGIEN 1996/0862, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1996/0890, Henlæggelse: 13/10/1999

SPANIEN 1996/0941, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1996/0958, Sagsanlæg: 03/03/1999

IRLAND 1996/0980, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1996/0999, Henlæggelse: 22/12/1999

LUXEMBOURG 1996/1015, Henlæggelse: 22/12/1999

11.5. Forsikringer

31991L0371

Rådets direktiv 91/371/EØF af 20. juni 1991 om gennemførelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Schweiz om direkte forsikring bortset fra livsforsikring

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

SPANIEN 1993/0917, Henlæggelse: 21/04/1999

31992L0049

Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

SPANIEN 1994/0140, Henlæggelse: 21/04/1999

31992L0096

Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

SPANIEN 1994/0145, Henlæggelse: 21/04/1999

11.6. Børser og værdipapirer

31993L0022

Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L

SPANIEN 1995/0475, Henlæggelse: 01/07/1999

LUXEMBOURG 1995/0566, Dom: 03/06/1999

31997L0009

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen L, P

BELGIEN 1998/0546, Henlæggelse: 01/07/1999

FRANKRIG 1998/0529, BU - Fremsendelse: 16/08/1999

LUXEMBOURG 1998/0536, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1998/0600, BU - Fremsendelse: 16/08/1999

PORTUGAL 1998/0591, BU - Fremsendelse: 24/01/2000

SVERIGE 1998/0608, Henlæggelse: 01/07/1999

11.7. Betalingssystemer

31997L0005

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, IR, L, NL, A, FI, S, UK

BELGIEN 1999/0607, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

TYSKLAND 1999/0617, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

GRÆKENLAND 1999/0643, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

FRANKRIG 1999/0595, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

ITALIEN 1999/0623, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

PORTUGAL 1999/0661, ÅS - Fremsendelse: 16/11/1999

31998L0026

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, E, P, A, FI

11.8. Finansiell information og selskabsret

31990L0605

Rådets direktiv 90/605/EØF af 8. november 1990 om ændring af direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF om henholdsvis årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, for så vidt angår deres anvendelsesområde

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen D

TYSKLAND 1993/0108, Sagsanlæg: 28/07/1997

11.9. Databeskyttelse

31995L0046

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, EL, E, I, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0545, Henlæggelse: 04/05/1999

DANMARK 1998/0576, Besl. om sagsanlæg: 18/01/2000

TYSKLAND 1998/0552, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

SPANIEN 1998/0586, BU - Fremsendelse: 12/08/1999

FRANKRIG 1998/0528, BU - Fremsendelse: 16/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

IRLAND 1998/0571, BU - Fremsendelse: 16/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ITALIEN 1998/0558, ÅS - Fremsendelse: 18/12/1998, Henlæggelse: 26/05/1999

LUXEMBOURG 1998/0535, BU - Fremsendelse: 26/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

NEDERLANDENE 1998/0548, BU - Fremsendelse: 16/08/1999, Besl. om sagsanlæg: 22/12/1999

ØSTRIG 1998/0599, BU - Fremsendelse: 16/08/1999, Henlæggelse: 22/12/1999

FINLAND 1998/0611, ÅS - Fremsendelse: 18/12/1998, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1998/0565, Begrundet udtalelse: 01/07/1999, BU - Fremsendelse: 03/09/1999

11.10. Industriel ejendomsret

31989L0104

Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

11.11. Ophavsret og beslægtede rettigheder

31992L0100

Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen IRL

IRLAND 1994/0855, Dom: 12/10/1999

31993L0083

Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen IRL

IRLAND 1995/0114, Dom: 25/11/1999

31996L0009

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, DK, D, E, F, I, NL, A, FI, S, UK

BELGIEN 1998/0001, Henlæggelse: 26/05/1999

GRÆKENLAND 1998/0019, Sagsanlæg: 21/12/1999

IRLAND 1998/0043, Sagsanlæg: 04/10/1999

LUXEMBOURG 1998/0058, Sagsanlæg: 17/09/1999

NEDERLANDENE 1998/0065, Henlæggelse: 13/10/1999

PORTUGAL 1998/0074, Sagsanlæg: 22/12/1999

12. ENERGI

12.1. Elektricitet

311996L0092

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, E, EL, I, IR, NL, A, P, FI, S, UK.

FRANKRIG 1999/2185, BU - Fremsendelse: 23/12/1999

LUXEMBOURG 1999/2186, BU - Fremsendelse: 23/12/1999

31998L0075

Kommissionens direktiv 98/75/EF af 1. oktober 1998 om ajourføring af listen over de selskaber, der er omfattet af Rådets direktiv 90/547/EØF om transit af elektricitet gennem de overordnede net

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: A, P

12.2. Gas

311998L0030

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: ingen.

12.3. Vedvarende energi og energieffektivitet

31995L0012

Kommissionens direktiv 95/12/EF af 23. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af vaskemaskiner

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, E, EL, F, I, IR, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1996/0233, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1996/0309, Henlæggelse: 01/07/1999

31995L0013

Kommissionens direktiv 95/13/EF af 23. maj 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af tørretumblere

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, E, EL, F, I, IR, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1996/0234, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1996/0310, Henlæggelse: 01/07/1999

31996L0057

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til husholdningsbrug

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: B, D, DK, E, EL, F, IR, L, NL, A, P, FI, S, UK

BELGIEN 1997/0542, Henlæggelse: 01/07/1999

ITALIEN 1997/0651, Sagsanlæg: 10/11/1999

31997L0017

Kommissionens Direktiv 97/17/EF af 16. april 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af opvaskemaskiner (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: E, EL, F, I, IR, L, NL.

31998L0011

Kommissionens direktiv 98/11/EF af 27. januar 1998 om gennemførelse af Rådets direktiv 92/75/EØF om energimærkning af husholdningslamper (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: DK, E, F, S, UK

BELGIEN 1999/0461, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

DANMARK 1999/0524, Henlæggelse: 22/12/1999

TYSKLAND 1999/0484, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

GRÆKENLAND 1999/0533, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FRANKRIG 1999/0437, Henlæggelse: 22/12/1999

IRLAND 1999/0512, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ITALIEN 1999/0492, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

LUXEMBOURG 1999/0451, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

NEDERLANDENE 1999/0473, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

ØSTRIG 1999/0568, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

PORTUGAL 1999/0554, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

FINLAND 1999/0589, ÅS - Fremsendelse: 20/08/1999

SVERIGE 1999/0577, Henlæggelse: 22/12/1999

DET FORENEDE KONGERIGE 1999/0503, Henlæggelse: 22/12/1999

31999L0009

Kommissionens direktiv 1999/9/EF af 26. februar 1999 om ændring af direktiv 97/17/EF om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 92/75/EØF for så vidt angår energimærkning af opvaskemaskiner (EØS-relevant tekst)

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: E, EL, F, I, IR, L, NL

13. BESKATNING

13.1. Moms

31996L0042

Rådets direktiv 96/42/EF af 25. juni 1996 om ændring af direktiv 77/388/EØF om det fælles merværdiafgiftssystem

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

GRÆKENLAND 1996/0933, BESL. OM SAGSANLÆG : 24/06/1998, Henlæggelse: 01/07/1999

14. STATISTIK

31997L0077

Rådets direktiv 97/77/EF af 16. december 1997 om ændring af direktiv 93/23/EØF, 93/24/EØF og 93/970/EØF om statistiske undersøgelser af svineproduktionen, hornkvægproduktionen og fåre- og gedeproduktionen

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle

GRÆKENLAND 1999/0129, Henlæggelse: 01/07/1999

15. UDENRIGSHANDEL

31998L0029

Rådets direktiv 98/29/EF af 7. maj 1998 om harmonisering af de væsentligste bestemmelser vedrørende eksportkreditforsikringsdækning af mellem- og langfristede forretninger

Medlemsstater, der har givet meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger: alle undtagen I

ITALIEN 1999/0370, ÅS - Fremsendelse: 05/08/1999; Begrundet udtalelse: 22/12/1999

BILAG IV

AFSNIT 1 - Oversigt.

Meddelelse af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne (situation pr. 31. december 1999)

>TABELPOSITION>

AFSNIT 2 - Overtrædelsesprocedurer på grund af manglende overensstemmelse

>TABELPOSITION>

AFSNIT 3 - Overtrædelsesprocedurer på grund af ukorrekt gennemførelse

>TABELPOSITION>

BILAG V

Domstolsafgørelser, der er afsagt inden den 31.12.99, men endnu ikke efterkommet

Belgien

Dom af 27/09/88, sag C-42/87 Dom af 03/05/94, sag C-47/93

Diskrimination ved offentlig finansiering; videregående ikke-akademiske uddannelser

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til traktatens artikel 228. Der er fremsat krav om tvangsbøder.

Dom af 19/02/91, sag C-375/89

Støtte til fordel for Idealspun/Beaulieu

Proceduren ved appelretten i Gent er endnu ikke afsluttet.

Dom af 24/03/94, sag C-80/92

Fri bevægelighed for trådløse telefoner

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 15/10/98, sag C-268/97

Manglende overensstemmelse mellem den belgiske lovgivning og Rådets direktiv 86/609/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om beskyttelse af dyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål

Der er indledt en artikel 228-procedure og denne opretholdes for et enkelt klagemål (artikel 22).

Dom af 21/01/99, sag C-207/97

Manglende meddelelse om programmer til mindskelse af forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 29/06/99, sag C-172/98

Lov om foreninger, der arbejder uden gevinst for øje: krav om at have mindst et belgisk medlem i en forenings bestyrelse

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de belgiske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 08/07/99, sag C-203/98

Luftfotos, begrænsning af den fri udveksling af tjenesteydelser

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de belgiske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 14/09/99, sag C-170/98

Ordning vedrørende fordeling af lastandele i den belgisk-zairiske aftale

De belgiske myndigheder har givet Kommissionens tjenestegrene meddelelse om tilpasningen af denne ordning.. Disse foranstaltninger er ved at blive undersøgt

Dom af 14/09/99, sag C-171/98

Ordning vedrørende fordeling af lastandele i den bilaterale aftale mellem UEBL og Togo

De belgiske myndigheder har givet meddelelse om foranstaltninger til efterkommelse af Domstolens dom, og disse foranstaltninger er ved at blive undersøgt i Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 14/09/99, sag C-201/98

Ordning vedrørende fordeling af lastandele i de bilaterale aftaler mellem Belgien og landene i De Central-og Vestafrikanske Landes Ministerkonference om

Søtransport

De belgiske myndigheder (UEBL) har givet Kommissionens tjenestegrene meddelelse om tilpasningen af disse ordninger Disse foranstaltninger er ved at blive undersøgt

Tyskland

Dom af 20/09/90, sag C-5/89

Virksomheden Bug-Alutechnik; tilbagebetaling af støtte

De tyske myndigheder har den 23/12/99 meddelt Kommissionens tjenestegrene, at Bundesverwaltungsgericht har afvist støttemodtagerens begæring om genoptagelse, og at denne har tilbagebetalt den omtalte støtte. Sagen vil blive henlagt i begyndelsen af 2000.

Dom af 29/09/98, sag C-191/95

Meddelelse om årsregnskab til handelsregistret

Sagen udvikler sig i positiv retning. Lovforslaget til gennemførelse af direktivet blev vedtaget af Forbundsagen i december 1999. Det forventes vedtaget af Forbundsrådet i begyndelsen af februar 2000.

Dom af 22/10/98, sag C-301/95

Mangelfuld gennemførelse af Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

Artikel 228-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 22/04/99, sag C-272/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv om konsoliderede regnskaber

Sagen udvikler sig i positiv retning. Lovforslaget til gennemførelse af direktivet blev vedtaget af Forbundsdagen i december 1999. Det forventes vedtaget af Forbundsrådet i begyndelsen af februar 2000.

Dom af 08/06/99, sag C-198/97

Kvaliteten af badevandet

De tyske myndigheder har givet meddelelse om foranstaltninger, som i øjeblikket undersøges af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 09/09/99, sag C-102/97

Bortskaffelse af olieaffald, genindvinding

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de tyske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 09/09/99, sag C-217/97

Adgang til oplysninger

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de tyske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 11/11/99, sag C-184/97

Manglende meddelelse om programmer til mindskelse af forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø

Nylig afsagt dom.

Grækenland

Dom af 08/11/90, sag C-53/88

Beskyttelse af arbejdstagere i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens

De græske myndigheder har givet meddelelse om foranstaltninger, som i øjeblikket undersøges af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 07/04/92, sag C-45/91

Landsbyaffald på Kreta

Sagen verserer endnu ved Domstolen; generaladvokaten fremlagde sine forslag til afgørelse den 28.09.99.

Dom af 23/03/95, sag C-365/93

Anerkendelse af eksamensbeviser for videregående uddannelser

Sagen verserer endnu ved Domstolen.

Dom af 02/07/96, sag C-290/94

Adgang til beskæftigelse: forskelsbehandling på grund af nationalitet

Der er blevet indledt en procedure i henhold til artikel 228 med fremsendelse af en begrundet udtalelse. Det er blevet besluttet at udsætte indbringelsen af sagen for Domstolen i henhold til traktatens artikel 228, stk.2, og man har henvendt sig til de græske myndigheder for at få afklaret, i hvilket omfang Domstolens dom er gennemført.

Dom af 22/10/97, sag C-375/95

Beskatning af brugte biler

Der er til dels kommet en afklaring på dette område, men der er stadig en klage, hvor proceduren fortsætter.

Dom af 27/11/97, sag C-62/96

Betingelser for licenser og/eller flag for fiskerfartøjer og handelsskibe

Kommissionens tjenestegrene har modtaget et forslag til en forordning, som forventes at blive formelt vedtaget og offentliggjort, og som bringer overtrædelsen til ophør.

Dom af 11/06/98, sag C-232/95

Forureningen af Vegoritis-søen, farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø

De græske myndigheder har givet meddelelse om en række foranstaltninger til efterkommelse af Domstolens dom, som er ved at blive undersøgt i Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 15/10/98, sag C-385/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/118/EF om finansiering af sundhedsmæssig undersøgelse og kontrol af fersk kød og fjerkrækød

Der er blevet indledt en procedure i henhold til artikel 228, som stadig pågår.

Dom af 29/10/98, sag C-185/96

Forskelsbehandling på grund af nationalitet: anerkendelse af status som børnerig familie

Der er indledt en artikel 228-procedure.

Dom af 08/07/99, sag C-215/98

Manglende meddelelse om de programmer, der kræves i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder visse farlige stoffer

Der er indledt en artikel 228-procedure.

Dom af 21/10/99, sag C-391/98

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/43/EØF om rensning af byspildevand

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de græske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 28/10/99, sag C-187/98

Ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de græske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Spanien

Dom af 22/03/94, sag C-375/92

Begrænsning i den fri udveksling af tjenesteydelser for turistguider

Sagen udvikler sig i positiv retning. De spanske myndigheder har fremsendt forslag til og tidsplaner for vedtagelsen; der mangler endnu nogle ændringer i visse regioners lovgivning.

Dom af 17/07/97, sag C-52/96

Overførsel af pensionsrettigheder

Sagen udvikler sig i positiv retning. Der er fremlagt en kongelig anordning, som bringer overtrædelsen til ophør, og som snart vil blive godkendt af ministerrådet.

Dom af 09/10/97, sag C-21/96

Strålebeskyttelse af patienter under lægeundersøgelse eller medicinsk behandling

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 12/02/98, sag C-92/96

Manglende overholdelse af bestemmelserne i Rådets direktiv 76/160/EØF om kvaliteten af badevand, for så vidt angår indlandet

Der er indledt en artikel 228-procedure.

Dom af 28/05/98, sag C-298/97

Manglende meddelelse om de programmer, der kræves i henhold til artikel 6 i Rådets direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatorer, der indeholder visse farlige stoffer

Sagen udvikler sig i positiv retning. De spanske myndigheder har fremsendt en kopi af De Europæiske Fællesskabers Tidende med aftalen om overensstemmelse mellem miljøsektorkonferencen og det nationale program for brugte batterier og akkumulatorer. En kopi af dette program vil om kort tid blive fremsendt til Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 01/10/98, sag C-71/97

Mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget

Sagen udvikler sig i positiv retning. De spanske myndigheder har givet meddelelse om de zoner, der anses for sårbare, og kodekserne for godt landmandskab. Kommissionens tjenestegrene afventer dog stadig den officielle offentliggørelse af disse udpegninger og kodekser for visse regioner.

Dom af 25/11/98, sag C-214/96

Mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (artikel 7 : programmer til formindskelse af forurening)

De spanske myndigheder har givet meddelelse om alle driftsplanerne for afvandsningsområder, herunder planer for bestemmelser vedrørende udledninger. Disse foranstaltninger undersøges nu i Kommissionens tjenestegrene.

Frankrig

Dom af 11/06/91, sag C-64/88

Fiskeri: ineffektiv kontrol med overholdelsen af de tekniske bevarelsesforanstaltninger

Der er fortsat mangler af betydeligt omfang. Artikel 228-proceduren er endnu ikke afsluttet.

Dom af 13/03/97, sag C-197/96

Natarbejde for kvinder

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til EF-traktatens artikel 228, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangsbøder.

Dom af 09/12/97, sag C-265/95

Hindringer for import af spanske jordbær

Kommissionens tjenestegrene har henvendt sig til de franske myndigheder for at minde dem om de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til EF-traktaten. Tjenestegrenene undersøger fortsat, om Domstolens dom efterkommes i praksis.

Dom af 12/02/98, sag C-144/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/74/EØF om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler

De franske myndigheder har fremlagt et forslag til et dekret, som skal sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, og Kommissionens tjenestegrene afventer vedtagelsen heraf.

Dom af 24/09/98, sag C-35/97

Beregning af tillægspension for grænsarbejdere

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de franske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 15/10/98, sag C-284/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/40/EØF om ændring af Rådets direktiv 81/852/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende analytiske, toksikologisk-farmakologiske og kliniske undersøgelser af veterinærlægemidler

De franske myndigheder har fremlagt et forslag til et dekret, som skal sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, og Kommissionens tjenestegrene afventer vedtagelsen heraf.

Dom af 22/10/98, sag C-184/96

Tilberedninger på grundlag af foie gras

Sagen udvikler sig i positiv retning. De franske myndigheder har givet meddelelse om foranstaltninger, og kommissionens tjenestegrene afventer vedtagelsen heraf.

Dom af 09/02/99, sag C-354/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 94/28/CE om principperne for de zootekniske og genealogiske betingelser for import af dyr og deres sæd, æg og embryoner fra tredjelande

Der er indledt en artikel 228-procedure.

Dom af 18/03/99, sag C-166/97

Seine-udløbet, utilstrækkelig udlægning af arealet som særligt beskyttet område og mangelfuld beskyttelsesordning

Der er indledt en artikel 228-procedure.

Dom af 19/05/99, sag C-225/97

Mangelfuld gennemførelse af Rådets direktiv 92/13/EØF om fremgangsmåder ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (anke)

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de franske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 08/07/99, sag C-354/98

Manglende meddelelse om gennemførelse af Rådets Direktiv 96/97/EF om ændring af Rådets direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger Der er indledt en artikel 228-procedure.

Irland

Dom af 17/12/98, sag C-353/96

Offentlige indkøb: gødningsstoffer - Irish Forestry Board Ltd

Kommissionens tjenestegrene har fortsat kontakt med de irske myndigheder for at undersøge, i hvilken udstrækning man har efterkommet Domstolens dom.

Dom af 21/09/99, sag C-392/96

Manglende overensstemmelse mellem den irske lovgivning og flere bestemmelser i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de irske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 12/10/99, sag C-213/98

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/100/EØF om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret

Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 25/11/99, sag C-212/98

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/83/EØF om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelser via satellit og viderespredning pr. kabel

Nylig afsagt dom.

Italien

Dom af 01/06/95, sag C-40/93

Retten til at udøve erhvervet som tandlæge

Sagen udvikler sig i positiv retning. De italienske myndigheder har fremlagt et forslag til et dekret om afholdelse af egnedhedsprøver.

Dom af 29/02/96, sag C-307/94

Manglende meddelelse af nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv om samordning af love og administrative bestemmelser om visse former for virksomhed på det farmaceutiske område

Sagen udvikler sig i positiv retning. Efter indledning af en procedure i henhold til artikel 228 og efter drøftelser med medlemsstaten er de resterende problemer ved at blive løst i forbindelse med ændringen af det førnævnte direktiv, hvis vedtagelse forventes i den nærmeste fremtid.

Dom af 29/01/98, sag C-280/95

Manglende efterkommelse af Kommissionens beslutning 93/496/EØF af 9. juni 1993 om forpligtelsen til at kræve de skattefradrag tilbage, der er givet til til erhvervsudøvende vognmaend i 1992.

Sagen udvikler sig i positiv retning. De italienske myndigheder har fremlagt et lovforslag, som skal sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, og Kommissionens tjenestegrene afventer vedtagelsen heraf.

Dom af 18/06/98, sag C-35/96

Tariffer, som toldklarernerne obligatorisk skal anvende i forbindelse med deres tjenesteydelser

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de italienske myndigheder. Der er planlagt en procedure i henhold til artikel 228, da der ikke foreligger noget forslag til en foranstaltning, der kan bringe overtrædelsen til ophør.

Dom af 01/10/98, sag C-285/96

Mangelfuld anvendelse af Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (artikel 7 : programmer til formindskelse af forurening)

De italienske myndigheder har fremsendt en række foranstaltninger til Kommissionen for at efterkomme Domstolens dom, og Kommissionens tjenestegrene undersøger disse.

Dom af 25/03/99, sag C-112/97

Forbud mod installering af gasapparater i henhold til direktiv 90/396/EØF

Der er indledt en artikel 228-procedure.

Dom af 17/06/99, sag C-336/97

Nødplaner til brug uden for virksomheder samt information af befolkningen

(Sevesodirektivet 82/501/EØF)

Kommissionens tjenestegrene har fortsat kontakt til de italienske myndigheder

Dom af 09/11/99, sag C-365/97

Affald, flodsengsområdet San Rocco

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de italienske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Dom af 11/11/99, sag C-315/98

manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 95/21/EF om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår ombord

Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de italienske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Luxembourg

Dom af 11/06/98, sag C-206/96

Manglende programmer for begrænsning af forurening for så vidt angår 99 stoffer på listen i bilag II til Rådets direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø

Kommissionens tjenestegrene fortsætter dialogen med de luxembourgske myndigheder, efter at man har konstateret, at kun en del af de nødvendige foranstaltninger er blevet fastlagt.

Dom af 16/07/98, sag C-339/97

Indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (direktiv 94/51/EF)

Proceduren i henhold til artikel 228 er blevet videreført aktivt. Sagen udvikler sig i positiv retning.

Dom af 29/10/98, sag C-410/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 92/29/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe

Det er blevet besluttet at indbringe sagen for Domstolen i henhold til traktatens artikel 228, stk. 2. Der er fremsat krav om tvangsbøder.

Dom af 03/06/99, sag C-417/97

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 93/22/EØF om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer

Sagen udvikler sig i positiv retning. Kommissionens tjenestegrene afventer en meddelelse fra de luxembourgske myndigheder om en storhertugelig forordning, der bringer overtrædelsen til ophør.

Dom af 14/09/99, sag C-202/98

Ordning vedrørende fordeling af lastandele i den bilaterale aftale mellem Luxembourg og landene i De Central-og Vestafrikanske Landes Ministerkonference om

Søtransport

UEBL-myndighederne har givet Kommissionens tjenestegrene meddelelse om tilpasningen af disse ordninger Disse foranstaltninger er ved at blive undersøgt.

Dom af 21/10/99, sag C-430/98

Manglende meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 94/45/EF om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne

Kommissionens tjenestegrene har taget kontakt til de luxembourgske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Nederlandene

Dom af 19/05/98, sag C-3/96

Manglende overholdelse af forpligtelsen til at udlægge de særligt beskyttede områder, der er omhandlet i Rådets direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle

Proceduren i henhold til artikel 228 er blevet videreført aktivt.

Østrig

Dom af 28/10/99, sag C-328/96

Offentlige bygge- og anlægskontrakter: opførelse af forvaltnings- og kulturcenter for Land Niederösterreich

Nylig afsagt dom. Kommissionens tjenestegrene har kontaktet de østrigske myndigheder for at få oplyst, hvilke foranstaltninger man påtænker at træffe for at efterkomme Domstolens dom.

Portugal

Dom af 28/05/98, sag C-213/97

Manglende eller ukorrekt gennemførelse af artikel 3 og af bilag I og II i Rådets direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer

Sagen udvikler sig i positiv retning. Kommissionens tjenestegrene afventer fremsendelsen af programmer for de to sidste stoffer.

Dom af 17/06/98, sag C-214/97

Manglende forelæggelse af de aktionsplaner, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets direktiv 75/440/EØF om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand

Der er blevet indledt en artikel 228-procedure, som videreføres aktivt.

Dom af 18/06/98, sag C-183/97

Manglende overensstemmelse i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af Rådets direktiv 80/68/EØF om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer

Sagen udvikler sig i positiv retning. Kommissionens tjenestegrene undersøger de fremsendte foranstaltninger for at se, om den sidste klage er blevet bilagt.

Dom af 18/06/98, sag C-208/97

Manglende forelæggelse af de programmer, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets direktiv om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider

Der er blevet indledt en artikel 228-procedure Sagen udvikler sig i positiv retning. Der er blevet fremsendt programmer, som er ved at blive undersøgt af Kommissionens tjenestegrene.

Dom af 21/01/99, sag C-150/97

Vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

Der er indledt en artikel 228-procedure. De portugisiske myndigheder har givet meddelelse om et lovdekret, som ophæver den bestemmelse, Domstolens dom har anfægtet, og Kommissionens tjenestegrene afventer offentliggørelsen af lovdekretet.

Det Forenede Kongerige

Dom af 14/07/93, sag C-56/90

Vandkvalitet i Blackpool og Southport

Proceduren i henhold til artikel 228 er blevet videreført aktivt

Dom af 22/04/99, sag C-340/96

Kvaliteten af drikkevand

De britiske myndigheder har fremsendt forslag til forordning, som er ved at blive undersøgt af Kommissionens tjenestegrene.

BILAG VI

FÆLLESSKABSRETTENS ANVENDELSE VED DE NATIONALE DOMSTOLE

1. Anvendelsen af EF-traktatens artikel 234

De Europæiske Fællesskabers Domstol (i det følgende benævnt "Domstolen") fik i 1999 forelagt 255 præjudicielle spørgsmål af nationale domstole, der havde problemer med fortolkningen af fællesskabsretten eller var i tvivl om gyldigheden af en af Fællesskabets retsakter.

Når de præjudicielle spørgsmål er blevet registreret af Domstolens justitskontor, bliver de offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende i deres fulde ordlyd. Nedenfor findes en oversigt over antallet af sager pr. medlemsstat for de sidste ti år [142].

[142] De tre foregående beretninger er offentliggjort i henholdsvis EFT C 332 af 3.11.1997, s. 198, EFT C 250 af 10.8.1998, s. 195 og EFT 354 af 7.12.1999, s. 182.

Udviklingen i antallet af præjudicielle spørgsmål pr. medlemsstat

>TABELPOSITION<

Ligesom for 1998 kan det konstateres, at domstole i alle medlemsstaterne har forelagt spørgsmål. I 1999 udgjorde de præjudicielle spørgsmål ca. 47 % af det samlede antal sager, Domstolen fik forelagt (543). Nedenstående skema viser, hvor mange spørgsmål der er stillet af medlemsstaternes øverste domstole, samt spørgsmålenes oprindelse.

>TABELPOSITION<

Kun de øverste domstole i Grækenland har ikke forelagt præjudicielle spørgsmål.

2. Vigtige domme afsagt af de øverste nationale domstole

2.1. Indledning

Nedenstående gennemgang giver et overblik over udviklingen i de øverste nationale domstoles anvendelse af fællesskabsretten.

I lighed med tidligere år har Kommissionen haft adgang til de oplysninger, der indsamles af Domstolens dokumentationstjeneste og dens informatiktjeneste. Kommissionens undersøgelser har

gjort det muligt at finde frem til de afgørelser, hvori der er gjort brug af fællesskabsretten, idet det dog må erindres, at tilfælde, hvor en national domstol burde have anvendt fællesskabsretten, ikke kan findes ved søgning i databankerne, hvis dommen ikke omtaler nogen fællesskabsretlig regel. I øvrigt er Kommissionen ikke i stand til systematisk at gennemgå de mange domme, der hvert år afsiges af de øverste nationale domstole. Det kan til orientering oplyses, at Domstolens dokumentationstjeneste hvert år får kendskab til mindst 1 200 domstolsafgørelser, som vedrører fællesskabsretten.

2.2. Emner for undersøgelserne

Man har undersøgt de afgørelser, der blev truffet eller offentliggjort for første gang i 1999, med udgangspunkt i følgende spørgsmål:

1. Har en domstol, hvis afgørelse ikke kan appelleres, undladt at forelægge et præjudicielt spørgsmål i en sag, der rejser tvivl om fortolkningen af en uklar fællesskabsretlig bestemmelse-

Er der andre beslutninger i forbindelse med indbringelse af præjudicielle sager, der bør gennemgås nærmere-

2. Har en domstol - i modstrid med den regel, der er fastlagt i dommen i sag 314/85, Foto mod Frost [143] - erklæret en retsakt fra Fællesskabets institutioner ugyldig-

[143] Sml. 1987, s. 4199.

3. Har der været afgørelser, der fortjener særlig opmærksomhed, enten fordi de kan bruges som rettesnor for kommende sager, eller fordi de indeholdt specielt overraskende elementer-

4. Har der været afgørelser, der er interessante i relation til dommene i Francovich- og Brasserie du Pêcheur/Factortame-sagerne-

Som følge af visse afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er der i år udformet et femte spørgsmål:

5. Har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol truffet afgørelser, der er af særlig interesse i forbindelse med denne oversigt-

Første spørgsmål

I Tyskland fik Bundesverwaltungsgericht forelagt en sag vedrørende en kvinde med rang af seniorsergent i den tyske hærs (Bundeswehr) lægekorps, som ønskede en stilling på en af kampenhedernes køreskoler. Ved en kendelse af 20. maj 1999 [144] afviste Bundesverwaltungsgericht anmodningen uden at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, idet den fastslog, at de relevante tyske bestemmelser, navnlig artikel 12a, stk. 4, i forfatningen (Grundgesetz), udelukker kvinder fra militære stillinger, der indebærer våbenbrug, og kun giver dem adgang til lægekorps og korps for militærmusik. Ifølge Bundesverwaltungsgericht er de tyske bestemmelser i overensstemmelse med fællesskabsretten, idet artikel 2, stk. 2, i direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår [145] udelukker, at direktivet finder anvendelse for de væbnede styrker. Det bør bemærkes, at Verwaltungsgericht Hannover ved kendelse af 13. juli 1998 [146] havde forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål om, hvorvidt direktiv 76/207/EØF er i strid med anvendelsen af nationale, f.eks. tyske, bestemmelser. Domstolen svarede i dom af 11. januar 2000 [147].

[144] Bundesverwaltungsgericht, Beschluß vom 20. Mai 1999, 1 WB 94/98, Neue Zeitschrift für Verwaltungsrecht 1999, 1343-1345 [= Zeitschrift für Beamtenrecht 1999, 161-165; Deutsche Verwaltungsblätter 1999, 1437-1439; Die Öffentliche Verwaltung 1999, 914-916].

[145] EFT L 39 af 1976, s. 40.

[146] EFT C 278 af 1998, s. 31.

[147] Domstolens dom af 11. januar 2000, sag C-285/98, endnu ikke offentliggjort i Samlingen. Domstolen fastslår i modsætning til Bundesverwaltungsgericht, at direktiv 76/207/EØF er til hinder for at anvende nationale bestemmelser som dem, der er indeholdt i tysk ret, der generelt udelukker kvinder fra militære stillinger, som medfører brug af våben, og kun giver dem adgang til lægekorps og korps for militærmusik.

Førstekammeret (Erster Senat) ved Bundesfinanzhof har ved kendelse af 9. september 1998 forespurgt fælleskammeret (Großer Senat) ved Bundesfinanzhof [148], om det i en skattesag er forpligtet til at rette forespørgsel til Domstolen om fortolkningen af bestemmelserne i direktiv 78/660/EØF [149] om visse selskabsformers årsregnskaber. I de tyske bestemmelser om indkomstskat henvises der således til de erhvervsretlige bestemmelser, der gennemfører direktivet, og som ikke, som ellers fastsat i direktivet, kun gælder visse selskabsformer, men også alle personer, der driver erhvervsmæssig virksomhed [150]. Med henvisning til Domstolens dom af 17. juli 1997, Leur mod Bloem [151], finder Erster Senat, at det er op til den nationale dommer at vurdere den konkrete rækkevidde af en henvisning i national ret til fællesskabsretten, i det pågældende tilfælde altså rækkevidden af en henvisning til direktivet i de tyske bestemmelser.

[148] Bundesfinanzhof, Beschluß vom 9. September 1998, I R 6/96, Sammlung der Entscheidungen und Gutachten des Bundesfinanzhofes Band 187, 215-223. Großer Senat ved Bundesfinanzhof består af præsidenten for Bundesfinanzhof og et medlem fra hvert Senat (kammer) ved Bundesfinanzhof. Ifølge artikel 11, stk. 4, i Finanzgerichtsordnung (lov om tilrettelæggelse af skatteretten) kan spørgsmål af fundamental betydning forelægges for Großer Senat, hvis et Senat finder det nødvendigt af hensyn til udviklingen i retspraksis og for at sikre en ensartet retspraksis.

[149] Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 1978, s. 11).

[150] Jf. artikel 5 i Einkommensteuergesetz (lov om indkomstskat).

[151] Sag C-28/95, Sml. I, s. 4161.

Endelig har Finanzgericht Hamburg ved kendelse af 22. april 1999 forelagt Domstolen et spørgsmål om, hvorvidt Domstolen havde kompetence til at fortolke direktivet i forbindelse med skattesager [152].

[152] EFT C 333 af 1999, s. 13 (sag C-306/1999); også offentliggjort i Betriebs-Berater 1999, 1866-1867 (= Entscheidungen der Finanzgerichte 1999, 1022-1034; Recht der Internationalen Wirtschaft 1999, 793-800).

I Belgien har Cour d'appel de Bruxelles fastslået i en dom af 5. marts 1999 [153], at en kendelse, hvorved en national dommer forelægger et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, ikke kan appelleres. Ifølge Cour d'appel udgør en sådan kendelse hverken en realitetsafgørelse, en mellemafgørelse eller en anden afgørelse med henblik på sagens oplysning eller en foreløbig løsning af parternes situation, indtil der foreligger en endelig afgørelse. Ved at forelægge et præjudicielt spørgsmål træffer dommeren ikke nogen afgørelse, hverken retligt eller de facto, og foregriber ikke løsningen af tvisten. Cour d'appel konkluderer, at en sådan kendelse, såfremt den i øvrigt ikke medfører umiddelbar skade for en af parterne, udgør en afgørelse eller et påbud, som ifølge artikel 1046 i code judiciaire ikke kan appelleres. Det præjudicielle spørgsmål, tribunal de première instance de Bruxelles havde forelagt, er således fortsat til behandling ved Domstolen [154]. Sagsøgeren, der havde indbragt sagen for Cour de cassation, frafaldt i øvrigt sin appel.

[153] Cour d'appel de Bruxelles, 5. marts 1999, nr. 322/96.

[154] Sag C-108/96, verserende.

Cour d'arbitrage i Belgien har i øvrigt i en kendelse af 30. september 1999 - uden at imødekomme visse parter anmodning om at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål - delvis annulleret artikel 6 i lov af 10. december 1997 om forbud mod tobaksreklamer, der gennemfører direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 [155]. Mens medlemsstaterne ifølge direktivets artikel 6, stk. 3, har mulighed for at udsætte gennemførelsen til den 30. juli 2002 (for så vidt angår den skrevne presse) eller 2003 (for så vidt angår sponsorering), træder direktivet ifølge artikel 6 i den belgiske lov i kraft den 1. januar 1999. Sagsøgerne hævdede bl.a., at forbuddet mod tobaksreklamer og sponsorering til fordel for disse gør det umuligt med arrangementer, f.eks. bilspil, der finansieres eller sponsoreres af tobakssektoren. Nogle af dem udtrykte især kritik af, at der ikke var indført særforanstaltninger for verdensbegivenheder, og at der for disses vedkommende ikke var gjort brug af direktivets mulighed for at udsætte forbuddenes ikrafttrædelse. Cour d'arbitrage gjorde rede for formålet med loven, nemlig beskyttelse af folkesundheden via en reduktion af tobaksforbruget og en reduktion af de deraf følgende samfundsmæssige og økonomiske omkostninger, og fastslog, at de økonomiske tab og det tab af beskæftigelse, som uundgåeligt følger af gennemførelsen af forbuddene, principielt ikke kan være urimelige, selv om de er omfattende, idet det er prisen, man

må betale for en foranstaltning, der effektivt beskytter folkesundheden. Den indrømmede imidlertid, at der for begivenheder, der arrangeres på verdensplan, er en ikke ubetydelig risiko for flytning, idet andre medlemsstater kan benytte sig af muligheden i direktivets artikel 6, stk. 3, for at udsætte gennemførelsen af forbuddene. Cour d'arbitrage fastslog endvidere, at loven ville blive betydeligt mindre effektiv, da sådanne arrangementer især ses via tv-transmissioner, og at udsendelserne ville nå ud til mange seere, hvorved forbuddene ville blive udvandet. I betragtning heraf fandt Cour d'arbitrage, at foranstaltningen i sin aktuelle udformning var urimelig, og at den var i strid med principperne om lighed og ikke-forskelsbehandling, som er fastlagt i forfatningens artikel 10 og 11, set i sammenhæng med princippet om fri næring. Cour d'arbitrage annullerede derfor lovens artikel 6, men kun for så vidt angår dens anvendelse før den 1. januar 2003 på begivenheder og arrangementer på verdensplan. Cour d'arbitrage blev også spurgt om, hvorvidt reklameforbuddet var i strid med EF-traktatens artikel 28 (tidl. artikel 30), og den fandt, at selv om man ser bort fra, at der er tale om en bestemmelse om, hvordan salg skal foregå, så drejer det sig om en foranstaltning, der skal anvendes generelt, som ikke hindrer varernes frie bevægelighed, og som under alle omstændigheder kan begrundes med ønsket om at beskytte folkesundheden.

[155] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (EFT L 213 af 1998, s. 9).

I Grækenland har Symvoulio tis Epikrateias (statsrådet) i to domme med to forskellige begrundelser afvist eller undgået at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen på trods af mindretalsudtalelser og dermed godkendt, at Grækenland administrativt har afvist at godkende eksamensbeviser fra universiteter i andre medlemsstater, på trods af at en del af undervisningen var foregået i Grækenland og varetaget af udsendte lærere fra de pågældende universiteter. Dertil kommer, at såvel den udsendte lærers undervisning som kontrol- og eksamensordningen var det samme som i "moderuniversitetet". Undervisningen blev således varetaget af undervisere fra moderuniversitet, som var taget til Grækenland i det øjemed. I de to sager havde det græske organ for anerkendelse af eksamensbeviser (DIKATSA) med henvisning til artikel 7 og 8 i den græske lov 741/1997 afvist at anerkende fuldstændig ækvivalens mellem det udenlandske og det græske eksamensbevis med den begrundelse, at en del af studierne, nemlig de to første år, der var gennemført hos den udsendte lærer, var varetaget af et "frit studiecenter i Grækenland".

I den første dom 2807/1997 [156] fastslog Symvoulio tis Epikrateias's sjette afdeling, at der er en konflikt mellem på den ene side forfatningens artikel 16, ifølge hvilken de videregående uddannelser kun må varetages af statskontrollerede, offentligtretlige juridiske personer og privatpersoner ikke må etablere videregående uddannelsesinstitutioner, og på den anden side EF-traktatens artikel 48 (nu artikel 39), artikel 52 (nu artikel 43) og artikel 126 (nu artikel 149) samt direktiv 89/48/EF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser [157].

[156] Symvoulio tis Epikrateias, dom af 8. juli 1997, 2807/1997, Armenopoulos 1997, s. 1182-1194.

[157] Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT 19 af 1989, s. 16).

Sjette afdeling fastslog ganske vist, at EF-bestemmelserne har forrang for de nationale bestemmelser, men syntes dog i første omgang at begrænse dette til andre nationale bestemmelser end forfatningen. For at afklare dette uklare forhold fandt sjette afdeling, at Domstolen efter proceduren i traktatens artikel 177 (nu artikel 234) skal afgøre, om det pågældende eksamensbevis er omfattet af fællesskabsretten, og hvis det er tilfældet, om en afvisning af anerkendelse er i strid med fællesskabsretten. Skønt sjette afdeling er en ret, hvis afgørelser ikke kan appelleres, i henhold til EF-traktatens tidligere artikel 177, har den ikke selv forelagt et præjudicielt spørgsmål, men har, med henvisning til sagens betydning, forelagt det hele for Symvoulio tis Epikrateias' plenarforsamling. Da klageren efterfølgende har frafaldet sagen, har plenarforsamlingen ikke afsagt dom i sagen.

Retten har fået forelagt en lignende sag af en anden sagsøger, men har anlagt en helt anden fremgangsmåde i dom 3457/1998 [158]. I dommen godkendes den administrative afvisning af at anerkende det pågældende eksamensbevis alene på grund af traktatens artikel 126 (nu artikel 149), hvorved der ikke ses nærmere på spørgsmålet om fællesskabsrettens forrang for forfatningen. Ifølge Symvoulio tis Epikrateias sikrer bestemmelsen medlemsstaternes kulturelle og sproglige mangfoldighed, men den udelukker undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne fra Fællesskabets beslutningskompetence, og dermed accepteres de deraf

følgende hindringer for personers, kapitalens og tjenesteydelseernes frie bevægelighed. Direktiv 89/38/EØF og EF-traktatens artikel 49 (nu artikel 40), artikel 57 (nu artikel 47) og artikel 66 (nu artikel 55) findes ikke relevante i denne forbindelse. Endelig fandt Symvoulio tis Epikrateias, at der ikke var grundlag for at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

[158] Symvoulio tis Epikrateias, dom af 25. september 1998, 3497/1998, Armenopoulos 1999, s. 125-135.

I Italien har Corte di cassazione fået forelagt et spørgsmål om, hvorvidt artikel 15 og 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 om den fælles markedsordning for frugter og grøntsager [159] gør den ret, en producentorganisations medlemmer har til at få udbetaling den udligningsgodtgørelsen, der er omhandlet i forordningen, betinget af, at organisationen beviser, at den har betalt sine medlemmer en godtgørelse for de mængder af produkter, der ikke er blevet solgt [160].

[159] EFT L 118 af 1972, s. 1.

[160] Corte di cassazione, Sezione I civile, 7. maj 1999, nr. 4564, Il massimario del Foro italiano, 1999, col. 539.

Ud fra princippet om, at en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, ikke er pligtig at indbringe sagen for Domstolen, hvis den pågældende retsakt er klar eller der ikke er tvivl om fortolkningens af fællesskabsbestemmelserne, har Corte di cassazione selv fortolket de pågældende bestemmelser. Da Corte di cassazione imidlertid ikke kunne gøre brug af hverken selve formuleringen af bestemmelserne eller tidligere domme fra Domstolen, som aldrig har fået forelagt sager herom, måtte den foretage en systematisk og teleologisk fortolkning af artikel 15 og 18 i forordning (EØF) nr. 1035/72 for at blotlægge hensigten med fællesskabsbestemmelserne. Corte di cassazione fandt, at det ifølge artikel 15 og 18 kræves, at den pågældende organisation beviser, at den har betalt sine medlemmer en godtgørelse for de mængder af produkter, der ikke er blevet solgt, og omstødte den foreliggende dom og henviste sagen til en anden afdeling i Corte d'Appello di Bari, for at denne skulle afgøre tvisten i lyset af fortolkningen.

Corte di cassazione i Italien bekræftede i en dom af 14. september 1999 [161], at en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, i visse tilfælde er pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

[161] Corte di cassazione, Sezione I civile, 14. september 1999, nr. 9813, Il massimario del Foro italiano, 1999, col. 1030.

Corte di cassazione havde fået forelagt en sag vedrørende kompetenceafgørelse (regolamento di competenza), som var indgivet af et aktieselskab i forbindelse med en verserende tvist, der behandledes af Tribunale di Bologna, og som vedrørte en anmodning om tilbagebetaling af beløb, som selskabet har betalt som årlig skat for registrering af kapitalselskaber, og som ifølge selskabet opkrævedes af den italienske stat i strid med fællesskabsretten. Med sit søgsmål anfægtede selskabet lovligheden af en suspension af proceduren, som Tribunale di Bologna havde truffet beslutning om i medfør af artikel 295 i den italienske retsplejelov, indtil Domstolen havde udtalt sig om sagen, idet Tribunale di Bologna fandt, at løsningen af tvisten afhang af fortolkning i sag C-260/96, som på det tidspunkt endnu verserede [162]. Ifølge nævnte artikel 295 skal en national dommer suspendere sagen, når vedkommende selv eller en anden dommer skal udtale sig om et præjudicielt spørgsmål, som er afgørende for at løse tvisten. Det gælder bl.a. et præjudicielt spørgsmål, Domstolen får forelagt i henhold til EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234).

[162] Dom af 15. september 1998, sag C-260/96, Ministero delle Finanze mod Spac SpA, Sml. I, s. 4921.

Corte di cassazione fortolkede nævnte artikel 295 således, at en national dommer, der ikke dømmer i den øverste domstol, og som ikke har kompetence til direkte at fortolke en fællesskabsbestemmelse, skal indbringe sagen for Domstolen som et præjudicielt spørgsmål, også selv om lignende spørgsmål i forvejen er under behandling hos Domstolen. Corte di cassazione erklærede det derfor ulovligt blot at suspendere proceduren uden at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, idet det ville fratage de retsundergivne den retssikkerhed, som proceduren med præjudicielle spørgsmål giver, nemlig retten til at fremsætte bemærkninger og til at få forkyndt Domstolens dom ved en bekræftet genpart heraf.

I Nederlandene har Raad van State i tre kendelser af 24. december 1998 [163] om overensstemmelse mellem provinsbestemmelser om affaldstransport og fællesskabsretten, uden at

forelægge et præjudicielt spørgsmål, fastslået, at forbuddet mod at eksportere affald fra en provins i Nederlandene til en anden ikke udgør en foranstaltning, der svarer til en udførselsrestriktion i henhold til EF-traktatens artikel 34 (nu artikel 29), på trods af at Domstolen i medfør af traktatens artikel 9 (nu artikel 23) havde betegnet visse værdiafgifter, som opkrævedes ved handel med varer mellem regioner i en og samme medlemsstat, som afgifter med tilsvarende virkning som told [164].

[163] Raad van State, Icova BV mod Gedeputeerde Staten (i det følgende: "GS") van Noord-Holland, Administratiefrechtelijke beslissingen, 1999, nr. 153; Koks Nilo Milieu BV mod GS van Noord-Holland, Milieu en recht, 1999, Jur., s. 128-132 og Van Vliet Recycling BV mod GS van Utrecht, Milieu en Recht, 1999, Jur., s. 122-127.

[164] Domstolens dom af 14. september 1995, Simitzi, forenede sager C-485/93 og C-486/93 Sml. I, s. 2655, præmis 27.

I Det Forenede Kongerige har Court of Appeal i sagen Royscott Leasing Ltd and others v Commissioners of Customs and Excise [165], der bl.a. vedrører direktiv 77/388/EØF [166], afvist at trække det præjudicielle spørgsmål tilbage, som den havde forelagt Domstolen [167], skønt denne i mellemtiden havde afsagt dom i sag, som vedrørte samme direktiv [168]. Court of Appeal fandt, at den havde kompetence til det, men understregede, at denne kompetence kun burde komme til udtryk, hvis et præjudicielt spørgsmål var åbenbart uden interesse. Den afviste de begrundelser, Kommissioners fremlagde, og fandt, at dette ikke var tilfældet i den pågældende sag. Court of Appeal fandt for det første, at hvis Domstolen mente, at et præjudicielt spørgsmål i forvejen var afgjort i en anden sag, og at der ikke var udsigt til et anderledes svar, kunne den selv opfordre den nationale ret til at trække spørgsmålet tilbage. Alene det, at dette ikke var tilfælde i den pågældende sag, førte til den konklusion, at Domstolen ikke anså de forelagte spørgsmål som henhørende under teorien om den "klare retsakt". For det andet fastslog Court of Appeal, at jo mere fremskreden proceduren var hos Domstolen, jo større betydning skulle man tillægge en eventuel stillingtagen fra Domstolen til, om spørgsmålet burde trækkes tilbage. I det foreliggende tilfælde var retsmødet imidlertid umiddelbart forstående, og generaladvokaten ville fremlægge sine konklusioner inden for ca. to måneder. Endelig fandt Court of Appeal, at en tilbagetrækning af det præjudicielle spørgsmål i en så fremskreden fase af proceduren ved Domstolen kunne forlænge den samlede varighed af proceduren unødigt.

[165] Court of Appeal (England and Wales), 5. november 1998, Royscot Leasing Ltd and others v Commissioners of Customs and Excise, Common Market Law Reports, 1999, Vol. 1, 903-906.

[166] Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 1997, s. 1).

[167] Som i mellemtiden er blevet til Domstolens dom af 5. oktober 1999, sag C-305/97, Royscott Leasing, endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

[168] Dom af 18. juni 1998, sag C-43/96, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 3903.

I Sverige har Regeringsrätten i en dom af 16. juni 1999 [169] udtalt, at den ikke var forpligtet til, i henhold til artikel 234, stk. 3, i EF-traktaten (tidl. artikel 177, stk. 3) at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, inden den afviste en sag vedrørende regeringens beslutning af 5. februar 1998 om fratagelse af retten til at drive kernekraftreaktoren Barsebäck 1 som følge af ikrafttrædelsen pr. 1. januar 1998 af lov af 18. december 1997 om afvikling af kernekraftanlæg [170]. Sagsøgerne, som omfattede såvel selskabet med driftsrettigheden som dettes aktionær og en af hovedaktionærer i sidstnævnte selskab (et tysk selskab), hævdede bl.a., at regeringens beslutning om fratagelse af retten var i modstrid med en række fællesskabsbestemmelser. Vedrørende direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet [171], ændret ved direktiv 97/11/EF, fastslog Regeringsrätten, at bestemmelserne i direktivet ikke var absolut nødvendige for sagens materielle resultat, og at der derfor ikke for nogen grund til at foreligge et præjudicielt spørgsmål. Vedrørende direktiv 96/92/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet [172] fandt Regeringsrätten, at heller ikke dette direktiv var i modstrid med regeringens beslutning. Vedrørende de bestemmelser i EF-traktaten, sagsøgerne lagde til grund, fastslog Regeringsrätten, dels at EF-traktatens artikel 29 (tidl. artikel 34) og artikel 56 (tidl. artikel 73 B, stk. 1) vedrørende varernes og kapitalens frie bevægelighed ikke fandt anvendelse, dels at regeringens beslutning ikke medførte en overtrædelse af traktatens artikel 43 (tidl. artikel 52) eller den tidligere artikel 53 (nu ophævet) om fri etablering. Vedrørende de konkurrencebestemmelser, der var lagt til grund, dvs. EF-traktatens artikel 82 (tidl. artikel 86) og

artikel 86, stk. 1 (tidl. artikel 90, stk. 1), fandt Regeringsrätten med henvisning til to domme fra Domstolen [173], at selv om visse generelle interesser af ikke-økonomisk karakter ikke er omfattet af konkurrencereglerne, bør de ikke desto mindre være organiseret på en måde, der er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne om såvel varenes og tjenesteydelsernes frie bevægelighed som om konkurrence. Med endnu en henvisning til Domstolens retspraksis [174] fastslog Regeringsrätten, at en bestemmelse, der vedrører sådanne interesser, ikke må medføre urimeligt høje priser, og at den skal tillade, at udbuddet svarer til efterspørgslen. Regeringsrätten konkluderede, at det vigtigste spørgsmål i den foreliggende sag var, om ikke de statslige kernekraftreaktorer burde være de første, der skulle lukkes. Hertil udtalte Regeringsrätten blot, at der ikke kunne svares herpå på grundlag af Fællesskabets retspraksis, men at loven om afvikling ikke kunne være i modstrid med EF-traktatens artikel 82 og 86, stk. 1, da loven vedrører acceptable generelle interesser, og da den omtvistede regeringsbeslutning er i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, loven om afvikling og proportionalitetsprincippet. Regeringsrätten fandt, at det heller ikke i den forbindelse var nødvendigt at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

[169] Regeringsrättens dom i Mål nr 1424-1998, mål nr 2396-1998 och mål nr 2939-1998 meddelad i Stockholm den 16. juni 1999.

[170] Lagen (1997:1320) om kärnkraftens avveckling.

[171] Rådet direktiv af 27. juni 1985 (EFT L 175 af 1985, s. 40).

[172] Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 (EFT L 27 af 1997, s. 20).

[173] Dom af 30. april 1974, sag 155/73, Sacchi, Sml., s. 409, og dom af 18. juni 1991, sag C-260/89, ERT, Sml. I, s. 2925.

[174] Dom af 4. maj 1988, sag 30/87, Bodson, Sml., s. 2479, og dom af 23. april 1991, sag C-41/90, Höfner, Sml. I, s. 1979.

Högsta Domstolen i Sverige udtalte sig i dom af 9. juli 1998 [175] om fortolkningen af artikel 6, stk. 1, litra b) og c), i direktiv 89/104/EØF [176] uden at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen i en sag om varemærkerettigheder. Sagen drejede sig om, hvorvidt en ikke-autoriseret erhvervsdrivende havde ret til at anvende et beskyttet bilmærke for at gøre opmærksom på, at han foretog reparationer af produkter af dette mærke. Högsta Domstolen konkluderede, at direktivet ikke forbød dette, for så vidt mærket ikke anvendes på en vildledende måde for at give indtryk af, at der fandtes et økonomisk forhold mellem den ikke-autoriserede erhvervsdrivende og mærket. Domstolen havde efterfølgende afgjort det samme spørgsmål i plenum i BMW-dommen [177], hvor den konkluderede det samme med hensyn til anvendelsen af direktiv 89/104/EØF.

[175] Högsta domstolens dom i Mål nr T-4219/96, meddelad i Stockholm den 9 juli 1998, Nytt Juridiskt Arkiv 1998 I s. 474-487.

[176] Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 40 af 1989, s. 1).

[177] Dom af 23. februar 1999, sag C-63/97, BMW, Sml. I, s. 905.

Endelig bør der nævnes en dom om varemærkerettigheder afsagt af Benelux Gerechthof. Den havde fået forelagt et præjudicielt spørgsmål om begrebet konsumtion af de rettigheder, der er knyttet til varemærket, som fastsat i artikel 13 A, stk. 8, i den ensartede Benelux-lov om varemærker [178] [179]. Sagsøgeren, der er indehaver af et registreret varemærke for tasker og lignende artikler, forhandler en del af sin kollektion i EU og en anden del - ifølge egne oplysninger - på det amerikanske marked, og varerne til de to markeder har begge en abe, der hænger på hver enkelt taske, men abens udformning er lidt anderledes på de varer, der er bestemt til det amerikanske marked. Den anklagede har med henblik på videresalg i Belgien købt et parti af varerne af en parallelimportør, som havde købt dem af sagsøgerens amerikanske importør. Den amerikanske importør har over for den ret, der realitetsbehandlede sagen, erklæret, at han aldrig havde markedsført varerne i EU, og at han ikke havde givet samtykke til, at de blev markedsført i EU. Benelux Gerechthof erkendte, at den foretog en fortolkning af den pågældende bestemmelser på grundlag af artikel 7, stk. 1, i direktiv 89/104/EØF [180], men den forelagde ikke et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

[178] Som ændret ved protokol undertegnet i Bruxelles den 2. december 1992 om tilpasning af den ensartede lov til direktiv 89/104/EØF.

[179] Benelux Gerechtshof, 6. december 1999, Nederlands juristenblad, 2000, s. 163-164.

[180] Rådets første direktiv af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 40 af 1989, s. 1).

Med hensyn til begrebet varemærkeindehaverens markedsføring af varerne inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 13 A, stk. 8, i den ensartede lov, udtalte Benelux Gerechtshof for det første, at begrebet forudsætter, at indehaveren har stillet varerne til rådighed for en køber, for at denne kan foretage en efterfølgende markedsføring inden for Fællesskabet. For det andet fastslog den, at nævnte artikel 13 A, stk. 8, jævntiller markedsføring foretaget af tredjemand med indehaverens samtykke og indehaverens egen markedsføring. Ifølge Benelux Gerechtshof forudsætter det for det første, at varemærkeindehaveren har kendskab til dette og godkender det, og for det andet, at samtykket vedrører hvert enkelt vare, som konsumtionen af rettighederne vedrører. På spørgsmålet om bevisbyrden fandt Benelux Gerechtshof, at det var op til den, som varemærkeindehaveren har anlagt sag imod på grundlag af artikel 13 A, og som påberåber sig konsumtion af rettighederne, at bevise, at varerne er blevet markedsført inden Fællesskabet af varemærkeindehaveren eller med dennes samtykke, også selv om den anklagede kan bevise at have købt varerne inden for Fællesskabet af en forhandler, der er etableret i Fællesskabet.

Andet spørgsmål

I Frankrig har Tribunal administratif de Dijon i en dom af 5. januar 1999 [181] i overensstemmelse med Foto-Frost-dommen [182] fastslået, at de nationale domstole ganske vist ikke kan erklære en retsakt fra Fællesskabets institutioner ugyldig, men de kan dog afvise påstande om ugyldighed, som de finder grundløse. Sagsøgeren, der anmodede om tilbagebetaling af et momsfradrag, som myndighederne havde afvist, hævdede, at der ikke var overensstemmelse mellem proportionalitetsprincippet og Rådets beslutning af 28. juli 1989 [183], der gav Frankrig bemyndigelse til midlertidigt og på visse betingelser at udelukke fradragsretten for merværdiafgiften på udgifter til logi, restaurationsbesøg, repræsentation og underholdning. Tribunal administratif de Dijon fastslog, at sagsøgeren ved blot at fremsætte generelle hentydninger og uden at præcisere, hvordan proportionalitetsprincippet skulle være overtrådt, ikke havde fremsat en tilstrækkeligt velfunderet påstand til, at der kunne antages at være rejst alvorlig tvivl om gyldigheden af Rådets beslutning, og det var dermed ikke nødvendigt at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen.

[181] Tribunal administratif de Dijon, première chambre, 5. januar 1999, Société BSAD, n° 97-1250, Revue de droit fiscal 1999, Comm. 669, p. 1129-1130; Revue de jurisprudence fiscale, 1999, p. 333-334.

[182] Domstolens dom af 22. oktober 1987, sag C-314/85, Sml., s. 4199.

[183] Rådets beslutning af 28. juli 1989 om bemyndigelse til Den Franske Republik til at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 17, stk. 6, andet afsnit, i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 239 af 1989, s. 21).

I Nederlandene har Hoge Raad skullet udtale sig om, hvorvidt en national ret har mulighed for at kontrollere, om en medlemsstats handlinger er i overensstemmelse med traktaterne, så længe processen med at vedtage fællesskabsbestemmelserne er i gang. Som en foreløbig forholdsregel havde præsidenten for domstolen i Haag forbudt den nationale regering at stemme for ændringerne, som endnu var til drøftelse i Rådet, af afgørelse 91/482/EØF om de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet [184] med den begrundelse, at ændringen, der ville afskaffe muligheden for at importere sukker fra et oversøisk land eller territorium til nultold, var i modstrid med traktaterne. Forbuddet gjaldt, indtil der forelå svar på de præjudicielle spørgsmål, som retspræsidenten havde forelagt herom [185]. Hoge Raad stadfæstede annulleringen af den foreløbige forholdsregel foretaget af appelretten i Haag, i betragtning af at den retlige beskyttelsesordning ifølge EF-traktaten ikke giver mulighed for at acceptere, at en ret med en foreløbig forholdsregel har kompetence til at gribe ind i beslutningsprocessen på fællesskabsplan med henvisning til en overtrædelse af fællesskabsretten [186]. Hoge Raad henviste til, at Domstolen har enekompetence til at udsøge fællesskabsretsakters gyldighed, og den udtalte, at annulationsspørgsmål i henhold EF-traktatens artikel 230 kun kan omfatte retsakter, der er endeligt

vedtaget. En appelret har imidlertid kun begrænsede muligheder for at gribe ind over for sådanne retsakter, nemlig inden for de grænser, der er fastlagt ved Domstolens retspraksis.

[184] Rådets afgørelse af 25. juli 1991 (EFT L 263 af 1991, s. 1).

[185] Jf. Domstolens dom af 8. februar 2000, Emesa Sugar, sag C-17/98, endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

[186] Hoge Raad, dom af 10. september 1999, Emesa Sugar, nr. C98/012 HR, Nederlands Juristenblad, 1999, s. 1661.

Tredje spørgsmål

I Tyskland har Bundesgerichtshof for nylig anvendt de principper, der blev fastlagt i Domstolens Bosman-dom [187], i forbindelse med fortolkningen af forfatningens artikel 12, der sikrer fri udøvelse af erhverv. Bundesgerichtshof har således i en dom af 27. september 1999 [188] annulleret bestemmelsen om en godtgørelse for uddannelse og omtale i det lokale turneringsreglement i Niedersachsen i tilfælde af overførsel af en halvprofessionel spiller, ifølge hvilken den nye arbejdsgiver kun kan ansætte en spiller, hvis der betales en godtgørelse til den foregående arbejdsgiver. Bundesgerichtshof udtaler direkte, at Domstolens begrundelse i Bosmandommen kan overtages i forbindelse med anvendelsen af forfatningens artikel 12, og den fastslår, at den pågældende godtgørelse udgør en hindring for den frie udøvelse af erhverv og ikke kan begrundes med bestræbelserne på at opsøge talenter og uddanne unge spillere. Endvidere fandt Bundesgerichtshof, at foreningsfriheden, jf. forfatningens artikel 9, stk. 1, ikke kan begrunde en sådan hindring, idet reglerne om en godtgørelse for uddannelse og omtale ikke er en forudsætning for, at friheden kan sikres.

[187] Dom af 15. december 1995, sag C-415/93, Sml. I, s. 4921.

[188] Bundesgerichtshof, Urteil vom 27. September 1999, II ZR 305/98, Zeitschrift für Wirtschaftsrecht 1999, 1807-1811 (= Wertpapier-Mitteilungen 1999, 2164-2168; Neue Juristische Wochenschrift 1999, 3552-3554; Deutsches Steuerrecht 1999, 1781-1784; Versicherungsrecht 1999, 1504-1507).

I Østrig har Oberste Gerichtshof [189] fået forelagt en sag om afvisning af optagelse i det østrigske handelsregister af en filial af et selskab, der er oprettet i overensstemmelse med lovgivningen i Det Forenede Kongerige, hvor det har sit hovedsæde, uden at det dog driver erhvervsvirksomhed der.

[189] Oberster Gerichtshof, 15. juli 1999, 6 Ob 123/99b, österreichisches Recht der Wirtschaft 1999, s. 719.

Den kompetente ret i første instans havde afvist registreringen med henvisning til 10 i den østrigske lov om international privatret (IPRG), ifølge hvilken det afgøres, om et selskab kan være en juridisk person, ud fra reglerne i det land, hvor selskabets hovedsæde reelt har hjemme. Da det selskab, der havde anlagt den pågældende sag, aldrig havde udøvet erhvervsvirksomhed i Det Forenede Kongerige, fandtes der ikke noget hovedsæde i Det Forenede Kongerige, og selskabet kunne derfor ikke oprette en filial i Østrig, da det kunne være en juridisk person. Oberste Gerichtshof fastslog i overensstemmelse med Domstolens dom af 9. marts 1999, Centros [190], at 10 i IPRG var i modstrid med EF-traktatens artikel 52 og 58 (nu artikel 43 og 48), og at den altså ud fra principperne om fællesskabsrettens forrang og om umiddelbar virkning ikke kunne anvendes i den foreliggende sag. Oberste Gerichtshof fandt endvidere, at retten til at oprette et selskab i overensstemmelse med lovgivningen i en medlemsstat og til at oprette filialer i andre medlemsstater i et indre marked er uløseligt forbundet med den traktatsikrede etableringsret, også selv om selskabet ikke har erhvervsaktiviteter i den første medlemsstat. Registreringen af filialen kunne altså ikke afvises.

[190] Sml. 1999 I, s. 1459.

Efter en præjudiciel afgørelse truffet af Domstolen i Familiapress-sagen [191] har Oberste Gerichtshof i Østrig som en foreløbig forholdsregel i en kendelse [192] afvist at anvende den præjudicielle afgørelse med den begrundelse, at de undersøgelser, der ifølge dommen skulle foretages af den nationale ret, ikke kunne gennemføres som led i præjudicielle procedurer.

[191] Dom af 26.6.1997, sag C-368/95, Sml. I, s. 3689.

[192] Oberster Gerichtshof, kendelse af 23. marts 1999, 4 Ob 249/98s, Vereinigte Familienpress Zeitungsverlags- und Vertriebs GmbH/Heinrich Bauer Verlag, Wirtschaftsrechtliche Blätter 1999, s. 378.

I sin præjudicielle afgørelse fastslog Domstolen bl.a., at EF-traktatens artikel 30 (nu artikel 28) ikke er til hinder for at anvende en lovgivning i en medlemsstat, som indebærer, at det i medlemsstaten forbydes en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat at sælge et dér fremstillet periodisk skrift, når dette tilbyder deltagelse i gætte- eller præmiekonkurrencer, der afholdes lovligt i den anden medlemsstat, forudsat at dette forbud står i et rimeligt forhold til målet om at opretholde et alsidigt presseudbud. For at disse betingelser kan anses for opfyldt, kræves det bl.a., at de blade, der giver mulighed for at vinde en præmie i spil eller gætte- eller præmiekonkurrencer, står i et konkurrenceforhold til mindre pressevirksomheder, som må antages at være ude af stand til at tilbyde tilsvarende præmier, og at udsigten til gevinst kan medføre, at efterspørgslen flyttes. Endelig henhører det under den nationale ret på grundlag af en undersøgelse af det relevante nationale pressemarked at vurdere, om disse betingelser er opfyldt.

Oberste Gerichtshof fandt, at det ikke var i overensstemmelse med en præjudiciel procedure at benytte eksperter til at undersøge de pågældende markedsforhold og forbrugervanerne. Ifølge dette kan kun bevismidler, der er umiddelbart anvendelige, godtages som led i en sådan procedure, og det udelukker udtalelser fra eksperter. Da en undersøgelse af forholdene på pressemarkedet ikke var mulig i forbindelse med den foreliggende sag, fandt Oberste Gerichtshof det tilstrækkeligt, at forholdene var sandsynliggjort af sagsøgeren, og overlod til den ret, der realitetsbehandlede sagen, at vurdere, om dette var tilfældet i realiteten.

Denne argumentation, som Oberste Gerichtshof lagde til i den nævnte kendelse og i en anden kendelse fra samme dag, blev også anvendt af Oberlandesgericht Wien i en afgørelse af 22. april 1999 [193].

[193] Oberste Gerichtshof, kendelse af 23. marts 1999, 4 Ob 26/99y, Verein zur Förderung des freien Wettbewerbs im Medienwesen/Heinrich Bauer Spezialzeitschriften Verlage KG, Hamburg, Wirtschaftsrechtliche Blätter 1999, s. 240-244; Oberlandesgericht Wien, ordonnance 22. april 1999, 1 R 41/99b, Verein zur Förderung des freien Wettbewerbs im Medienwesen/TV Spielfilm Verlag Gesellschaft mbH.

I en dom af 15. april 1999 [194] har Oberste Gerichtshof i Østrig udtalt sig om, hvorvidt overførslen af delstaten Tyrols musikkonservatorier, der var drevet af kommuner eller privatretlige juridiske personer, til en offentligretlig juridisk person (afprivatisering), falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 77/187/EØF [195], hvilket ville betyde, at delstaten Tyrol var forpligtet til at lade de tidligere musiklærere beholde deres rettigheder og forpligtelser. Ifølge artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne (Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz, i det følgende benævnt "AVRAG") finder den ikke anvendelse på bl.a. (eksisterende) arbejdsforhold for privatansatte i delstater, kommunesammenslutninger (Gemeindeverbände) og kommuner. Oberste Gerichtshof fastslog først, at direktivet ikke var blevet gennemført for så vidt angår arbejdsforhold. Dernæst udtalte den, at konservatorierne er virksomheder i direktivets forstand, og den præciserede med henvisning til Domstolens dom af 15. oktober 1996, Henke [196], at direktivet ikke omfatter omstrukturering af den offentlige forvaltning eller overførsel af beføjelser fra en offentlig myndighed til en anden. Oberste Gerichtshof fastslog imidlertid i den foreliggende sag, at konservatorierne ikke udøver offentlig myndighed, og at der dermed ikke er tale om en omstrukturering af den offentlige forvaltning, og den konkluderede, at den omtvistede begivenhed udgjorde en overførsel af en økonomisk helhed, der beholdt sin identitet.

[194] OGH, 8 ObA 221/98b-g, Wirtschaftsrechtliche Blätter 1999, s. 467.

[195] Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61 af 1977, s. 26).

[196] Sag C-298/94, Sml. I, s. 5013.

Oberste Gerichtshof fandt endvidere, at det, at AVRAG ikke gælder for delstaternes ansatte, er baseret på den kompetencefordeling, der er fastlagt i den østrigske forfatning, og det fritager altså ikke Østrig fra forpligtelsen til at gennemføre direktivet korrekt, idet en medlemsstat, ifølge Domstolens faste retspraksis, ikke kan henholde sig til nationale bestemmelser, procedurer eller forhold som begrundelse for manglende overholdelse af de forpligtelser og tidsfrister, der følger af

fællesskabsdirektiverne. Oberste Gerichtshof henviste til Domstolens retspraksis om umiddelbar virkning og fastslog, at direktiv 77/187/EØF har umiddelbar virkning, og at det skulle finde anvendelse i den foreliggende sag med den konsekvens, at delstaten Tyrol havde pligt til at bibeholde de pågældende musikonservatoriets tidligere musiklæreres rettigheder og forpligtelser.

Det bør i den forbindelse fremhæves, at Oberste Gerichtshof tidligere i en dom fra 1998 [197] havde fastslået, at AVRAG fandt anvendelse i en sag om overførsel af aktiviteter mellem offentligretlige juridiske personer, skønt et sådant tilfælde ikke udtrykkeligt var omhandlet i loven.

[197] OGH af 23. december 1998, 9 ObA 153/98k, Ecolex 1999, s. 344.

I en dom af 24. Februar 1999 [198] behandlede den østrigske forfatningsdomstol (Verfassungsgerichtshof) bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt den østrigske lov om telekommunikation (i det følgende benævnt "TKG") er i overensstemmelse med fællesskabsretten på telekommunikationsområdet, navnlig direktiv 90/387/EØF [199], ændret ved direktiv 97/51/EØF.

[198] B 1625/98, österreichische Zeitschrift für Wirtschaftsrecht 1999, s. 82.

[199] Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådgivningsstillelse af åbne net ONP (EFT L 192 af 1990, s. 1).

I det ændrede direktiv hedder det bl.a. i artikel 5a, at medlemsstaterne sørger for, at parter, som en afgørelse fra det nationale myndighedsorgan får virkning for, har mulighed for at indklage afgørelsen til en uafhængig myndighed på nationalt plan. I Østrig er dette organ Telekom-Control-Kommission (i det følgende benævnt "kommissionen"). Organet er ikke en domstol (Gericht) set ud fra det østrigske retssystem, men et organ med visse retsbeføjelser, jf. artikel 20, stk. 2, og artikel 133, punkt 4, i den østrigske forfatning. Det er en domstol som omhandlet i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og en ret som omhandlet i artikel 177 i EF-traktaten (nu artikel 234). Men i forfatningens artikel 133, punkt 4, er det fastsat, at en sag kun kan indbringes for Verwaltungsgerichtshof, hvis der udtrykkeligt er hjemmel herfor i den lov, der omhandler det pågældende område. TKG giver ikke hjemmel til at indbringe klager over kommissionens afgørelser for Verwaltungsgerichtshof, og kommissionen er således den øverste retsinstans.

Verfassungsgerichtshof erkendte, at artikel 5a i nævnte direktiv har umiddelbar virkning, og fastslog, at fællesskabsrettens forrang for national ret gør, at forfatningens artikel 133, punkt 4, som er den eneste bestemmelse til hinder for mulighed for en sådan klageadgang, ikke anvendes i det foreliggende tilfælde.

I en sag i Belgien mellem apotekerforeningen og et af dens medlemmer om foreningens forbud mod at reklamere har Hof van cassatie udtalt sig om anvendelsen af konkurrencereglerne [200] i de liberale erhverv. Hof van cassatie konstaterede først og fremmest, at selv om apotekere ikke er handlende, og selv om de har en samfundsmæssig opgave, udøver de ikke desto mindre en funktion, der kan sammenlignes med tjenesteydelser og vareleverancer og har hele tiden et økonomisk mål for øje. De skal altså ifølge Hof van cassatie betragtes som virksomheder i konkurrencereglerne forstand [201]. Med hensyn til apotekerforeningen konstaterer Hof van cassatie, at der er tale om en faglig sammenslutning, og at de offentlige myndigheder har givet den til opgave at overvåge medlemmernes overholdelse af deres pligter og opretholdelse af deres ære, ærlighed og værdighed, og at foreningen således absolut ikke forfølger et økonomisk mål. Hof van cassatie tilføjer, at det alligevel ikke forhindrer, at foreningen er en sammenslutning af virksomheder, og foreningens disciplinærinstanser skal undersøge, om dens beslutninger, i det omfang de har en tendens til eller resulterer i en påvirkning af konkurrencen, er gyldige i henhold til konkurrenceloven.

[200] Det skal bemærkes, at der blev anlagt sag ved Hof van cassatie på grundlag af bestemmelserne i lov af 5. august 1991 om beskyttelse af økonomisk konkurrence, som var baseret på EF-traktatens artikel 81 (tidligere artikel 85) og de følgende artikler.

[201] Hof van cassatie, 7. maj 1999, Rechtskundig Weekblad, 1999-2000, s. 112-115.

Cour d'appel i Bruxelles har ligeledes i Belgien afsagt dom om, at det selektive distributionsnetværk, som SA Club Méditerranée havde oprettet, udgjorde en aftale, som er forbudt i henhold til EF-traktatens artikel 85, stk. 1 (nu EF-traktatens artikel 81, stk. 1) og derfor er helt ugyldig i henhold til stk. 2 i samme artikel [202]. Cour d'appel stadfæstede dommen afsagt af Tribunal de commerce i Bruxelles vedrørende et rejsebureaus påstand om forbud, efter at SA Club Méditerranée havde

afslået at sælge sine produkter til dette rejsebureau, og domstolen konkluderede, at afslaget, som var baseret på et ulovligt distributionssystem, var i modstrid med ærlig handelsskik, og at overtrædelsen måtte bringes til ophør. Efter at have defineret det pågældende marked som værende af typen "ferielandsbyklub", der er udbredt over hele Belgien, mente Cour d'appel hvad angår konkurrencevirkningerne, at selv om SA Club Méditerranées markedsandel var mindre end den tærskel på 10%, som er nævnt i Kommissionens meddelelse om aftaler af mindre betydning, udelukker Kommissionen under alle omstændigheder anvendelsen af "minimumsreglen" i forbindelse med vertikale aftaler, der har til formål at fastsætte salgspriser eller sikre deltagende virksomheder eller tredjepartsvirksomheder beskyttelse i det dækkede område. Cour d'appel konstaterede, at i praksis pålagde SA Club Méditerranée sine godkendte forhandlere at opkræve allerede fastsatte priser, og derfor konkluderede Cour d'appel, at systemet faktisk faldt ind under traktatens artikel 85, stk. 1. Ved en nærmere gennemgang af det etablerede distributionsnet erkendte Cour d'appel, at det kunne retfærdiggøres, at der for det pågældende produkt på grund af dets tilknyttede image blev etableret et selektivt distributionssystem, men under forudsætning af at det var baseret på objektive og kvalitative kriterier, der blev anvendt på en ikke-diskriminerende måde. Men Cour d'appel konstaterede, at det ikke var tilfældet i den aktuelle sag. Cour d'appel sagde for det første, at når SA Club Méditerranée giver salgstilladelser i henhold til strengt personlige kriterier til forskellige juridiske personer uden at præcisere de betingelser, der skal opfyldes for at overholde aftalerne, er det et udtryk for en vilkårlig udvælgelse. For det andet fremhævede Cour d'appel, at SA Club Méditerranée selv indrømmer, at dets net ikke udelukkende er etableret på grundlag af kvalitative kriterier, men at adgangen til nettet også begrænses ved hjælp af kvantitative kriterier. Endelig pålægger SA Club Méditerranée sine forhandlere at opkræve bestemte priser, hvilket ifølge appeldomstolen i sig selv medfører, at nettet er forbudt.

[202] Cour d'appel de Bruxelles, 22. april 1999, *Revue de droit commercial belge*, 1999, s. 418-424.

I Finland afsagde högsta förvaltningsdomstolen den 17. september 1999 dom [203] om, at de nationale regler for parallelimport af medicin ikke var i overensstemmelse med fællesskabsprincippet om varers frie bevægelighed som omhandlet i traktaten. I henhold til de pågældende regler skulle den importerede medicins emballage have et format og dimensioner, som stemte overens med det format og de dimensioner, som fabrikanten eller den godkendte importør brugte til deres emballage. Selv om dette krav havde til formål at forhindre forvirring hos patienterne, mente högsta förvaltningsdomstolen ikke, at myndighederne havde bevist, at en sådan foranstaltning var berettiget med hensyn til beskyttelsen af folkesundheden. På grundlag af princippet om varers frie bevægelighed kunne lækemedelsverket ikke nægte en parallelimportør tilladelse til at sælge medicin med den begrundelse, at emballagens dimensioner ikke svarede til den emballage, der blev brugt af den godkendte importør.

[203] Högsta förvaltningsdomstolen, 17. september 1999, nr. 2489/3/98 2537.

I Frankrig har Conseil d'Etat i to domme afsagt samme dag [204], konstateret, at der er modstrid mellem de nationale bestemmelser om jagtens påbegyndelses- og ophørsdatoer med henblik på arternes bevarelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409 [205].

[204] Conseil d'Etat, domme af 3. december 1999, Association ornithologique et mammalogique de Saône-et-Loire (AOMSL)/Rassemblement des Opposants à la Chasse (ROC), nr. 164789 og 165122, og Association ornithologique et mammalogique de Saône-et-Loire (AOMSL)/Association France Nature Environnement, nr. 199622 og 200124.

[205] Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1).

I den første sag var der nedlagt påstand om annullation, på grund af myndighedsmisbrug, af premierministerens afgørelse om implicit afslag på en anmodning om udstedelse i henhold til den franske forfatnings artikel 37 af et dekret om ophævelse af bestemmelserne i lov af 15. juli 1994 om fastsættelse af ophørsdatoen for jagt på trækfugle gennem fastlæggelse af nye bestemmelser i overensstemmelse med direktiv 79/409. Conseil d'Etat mente, at det under hensyntagen til det normale hierarki og de nationale myndigheders pligt til at sikre, at fællesskabsretten gennemføres korrekt, var premierministeren, som modtager denne type anmodninger, der på grundlag af den videnskabelige viden skulle drage konsekvenserne af, at næsten alle bestemmelser i loven af 15. juli 1994 om fastsættelse af ophørsdatoen for jagt på trækfugle ikke stemte overens med målsætningerne i artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409 som fortolket af Domstolen i en dom af 19. januar 1994 [206]. Conseil d'Etat mente først og fremmest, at premierministerens beslutning om ikke at indlede den i forfatningens artikel 37, andet punktum, nævnte procedure og derimod

udstede et dekret om ændring af en lovtekst, ikke var en regeringshandling, men hører under udøvelsen af lovgivningsmagten og derfor er en administrativ beslutning, der kan gøres til genstand for en sag om myndighedsmisbrug. Conseil d'Etat mente dog ikke, at det fremgik af sagsakterne, at premierministerens tavshed i fire måneder bevirkede, at de implicite beslutninger om sagsøgernes henvendelse på datoerne for deres udstedelse var behæftet med en klar skønsejl.

[206] Dom af 19. januar 1994, C-435/92, Association pour la protection des animaux sauvages m.fl./Préfet de Maine-et-Loire et Préfet de Loire Atlantique, Sml. s. I-67.

I den anden sag var der nedlagt påstand om annulation af et afslag fra miljø- og egnsudviklings ministeren på at fastsætte en tidligere påbegyndelsesdato for jagten på vandvildt, nemlig den 1. september 1998. Conseil d'Etat konstaterede ligeledes i denne sag, at der var uoverensstemmelse mellem bestemmelserne om en tidligere påbegyndelsesdato og en midlertidig ophørsdato for jagt på vandvildt [207] og målsætningen om arternes bevarelse i henhold til artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/409. Da de pågældende bestemmelser ikke var gyldige, kunne de derfor ikke ligge til grund for, at ministeren med ansvar for jagtspørgsmål efter at have fået forelagt en anmodning som ovenfor anført nægtede at udøve sin lovgivningsmæssige kompetence under overholdelse af direktivets målsætninger.

[207] Bestemmelser indføjet i stk. 2 i artikel L.224-2 i code rural ved lov af 3. juli 1998.

I Frankrig afsagde Conseil d'Etat endvidere dom den 19. maj 1999 [208], hvori den tillod et annulationssøgsmål. Sagen vedrørte myndighedsmisbrug i forbindelse med en beslutning, som blev offentliggjort gennem en pressemeddelelse, om den franske regerings fordeling af Europa-Kommissionens tilskud til Frankrig i form af forpligtelsesbevillinger fra strukturfondene for perioden 1994-1999 mellem de berørte regioner under anvendelse af Rådets forordning 2081/93 [209]. Conseil d'Etat forkastede grundlæggende sagsøgerens krav, men tillod, at sagen blev gennemført og fulgte det løsningsforslag, som statsanklageren havde fremsat. Sidstnævnte havde under henvisning til sine konklusioner til Domstolens dom af 3. december 1992 [210] skønnet, at når forvaltningsdommeren afsiger kendelse som en fællesskabsdommer om fællesskabsretten i denne type retssager, skal alle indlæg fra medlemsstatens side, som indskydes mellem Kommissionens afgørelser, og som resulterer i forhindringer for det videre forløb, betragtes som ankemål.

[208] Conseil d'Etat, 19. maj 1999, Région du Limousin/Ministre de l'Intérieur et de l'Aménagement, nr. 157675, Revue française de droit administratif, 1999, s. 896-897.

[209] Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 5-19).

[210] Domstolens dom af 3. december 1992, C-97/91, Oleificio Borelli/Kommissionen, Sml., s. I-6313.

I en dom afsagt den 24. februar 1999 [211] undersøgte Conseil d'Etat et annulationssøgsmål vedrørende visse sammenslutningers myndighedsmisbrug i forbindelse med dekret nr. 98-52 af 28. januar 1998 om betingelserne for markedsføring af homøopatiske medikamenter. Sagsøgerne påberåbte sig navnlig dekretets uoverensstemmelse med målsætningerne i direktiv 92/73 [212] og manglende udstedelse af lovforanstaltninger med henblik på at tage artikel L.601-4 i loven om folkesundhed, udstedt i medfør af lov nr. 94-43 af 18. januar 1994 om gennemførelse af direktiv 92/73 i fransk lovgivning, i anvendelse. Conseil d'Etat konstaterede, at bestemmelserne i artikel L.601-4 i loven om folkesundhed, for så vidt som de udvider anvendelsesområdet for den forenkede registreringsprocedure til at omfatte mere end de målsætninger, der fastlægges i direktivet, er uforenelige med de nævnte målsætninger. Conseil d'Etat mente, at regeringen var berettiget til ikke at udstede lovforanstaltninger til gennemførelse af denne artikel, for regeringen havde, som den er forpligtet til, ladet fællesskabsdirektivet få førsterang og havde dermed rettet sig efter forfatningens artikel 55, der omhandler kravene vedrørende normernes hierarki i den interne retsorden.

[211] Conseil d'Etat, 24. februar 1999, Association des patients de la médecine d'orientation anthroposophique et autres, nr. 195354; Revue française de droit administratif, 1999, s. 437-439; L'actualité juridique, droit administratif, 1999, s. 823-824.

[212] Rådets direktiv 92/73/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske præparater, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske lægemidler (EFT L 297 af 13.10.1992, s. 8-11).

I Grækenland anvendte det sjette kammer i Symvoulio tis Epikrateias i dom nr. 2245/1999 for første gang princippet om proportionalitet med henblik på at fastsætte størrelsen af en administrativ bøde for indførsel af varer fra Frankrig til Grækenland. Der var i sagen ingen tvivl om, at ansøgerne havde overtrådt toldloven, idet de på de fakturaer, der blev forevist ved indførslen, havde oplyst en lavere værdi af varerne end deres faktiske værdi. Derfor blev de pålagt en bøde på tre gange det skattebeløb, som de skulle have betalt, hvis de havde oplyst den faktiske værdi. Uafhængigt af, om traktatens artikel 95 (senere ændret til EF-traktatens artikel 90) kunne anvendes i denne sag, mente Symvoulio tis Epikrateias, idet den støttede sig til begrundelsen i Domstolens dom af 16. december 1992 [213], at den administrative straf for overtrædelse af toldloven ikke må overstige det strengt nødvendige for at opfylde det fastsatte mål, og at straffe, der er ude af proportion, modsat udgør en forhindring for udøvelse af fællesskabsfrihederne. Den laveste domstol havde ikke foretaget denne evaluering af proportionaliteten, og Symvoulio tis Epikrateias omstødte af denne årsag delvis appeldomstolens dom, der havde stadfæstet den omstridte bødes størrelse.

[213] Dom af 16. december 1992, C-210/91, Kommissionen/Den Helleniske Republik, Sml., s. I-6735.

I Italien havde en handelsagent anlagt sag ved Corte di cassazione med henblik på at få annulleret en dom afsagt af Tribunale di Roma [214], der, som det lå til grund for appelsagen, ikke havde opfyldt hans anmodning om at få udbetalt diverse beløb, som han krævede i henhold til den agentaftale, som han havde indgået med et privatretsligt selskab. Tribunale di Roma havde udtalt, at aftalen, der var ugyldig, fordi handelsagenten havde forsømt at lade sig indskrive i det register, som var oprettet til dette formål ved lov [215], ikke kunne give anledning til udbetaling af noget beløb. Corte di cassazione tillod, at sagen blev ført videre, og tilsidesatte den pågældende nationale lovbestemmelse, som var kendt uforenelig med direktiv 86/653 [216] i Domstolens dom af 30. april 1998 i Bellone-sagen [217].

[214] Corte di cassazione, Sezione Lavoro, 18. maj 1999, nr. 4817, Il massimario del Foro italiano, 1999, Col. 575-576; Il Foro italiano, 1999, I, Col. 2542-2550.

[215] Lov nr. 204 af 3. maj 1985, Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana nr. 119 af 22. maj 1985, s. 3623.

[216] Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (EFT L 382 af 31.12.1986, s. 17).

[217] Sag C-215/97, Sml., s. I-2191.

Corte di cassazione nøjedes dog ikke med at tage Domstolens dom i anvendelse, men udvidede forståelsen af et direktivs direkte vertikale virkning med henblik på at lade de enkelte parter nyde godt af de i direktivet omhandlede rettigheder, skønt hverken staten eller en offentlig instans var parter i sagen. Corte di cassazione udtalte, at tilstedeværelsen af direkte vertikale virkninger ikke må vurderes ved hjælp af en rent formel fremgangsmåde, og at sådanne virkninger ligeledes forekommer i denne sag, eftersom tvisten drejer sig om bindende national lovgivning, der pålægger en bestemt betingelse for at bevare de interesser, som den offentlige forvaltning har ansvaret for. I betragtning af at kun den omtvistede lovgivning er genstand for en kontrol af foreneligheden med fællesskabslovgivningen, ville der derfor, uafhængigt af sagens parter, også blive sigtet mod staten i det omfang, hvor den nævnte lovgivning, som beskytter offentlige interesser, drejer sig om forholdet mellem på den ene side staten og på den anden side agenten eller de berørte selskaber. Tvisten kan følgelig betragtes som en tvist mellem en person og staten. Corte di cassazione anførte dog ikke, hvilke offentlige interesser, der er beskyttet af en lov, som fastsætter, at en agentaftales gyldighed er betinget af, at handelsagenten er indskrevet i et register, der er oprettet til dette formål.

Fra Portugal skal nævnes dommen af 22. juni 1999 afsagt af første kammer i Supremo Tribunal Administrativo i sagerne 44.140/44.197 [218]. Kort resumeret erkender dommen den direkte vertikale virkning af artikel 18, 24, 26 og 29 i direktiv 93/37/EØF om offentlige bygge- og anlægskontrakter [219], idet det skønnes, at disse bestemmelser ikke er gennemført korrekt i den nationale lovgivning. Sagsøgeren havde nedlagt påstand om annullation af en beslutning truffet den

8. juli 1998 af formanden for republikkens nationalforsamling, hvorved en konkurrent fik tildelt kontrakten vedrørende færdiggørelse af den nye bygning, som er en udvidelse af Nationalforsamlingens lokaler. Denne beslutning var truffet i medfør af lovdekret nr. 405/93 af 10. december, som ikke skelnede klart mellem fasen for undersøgelse af ansøgernes egnethed i henhold til økonomiske, finansielle og tekniske kriterier og fasen for vurdering af de bydendes bud. Den nationale lovgivning, der var gældende på tidspunktet for kontrakttildelingen, var nemlig ikke en korrekt gennemførelse af de relevante bestemmelser i direktiv 93/37/EØF. I denne sag havde udvalget for vurdering af de indkomne bud truffet en beslutning, som den sagsøgte myndighed havde stadfæstet, og som endvidere var baseret på anvendelse af kriterier vedrørende de bydendes egnethed, navnlig med hensyn til deres økonomiske, finansielle og organisatoriske ydeevne. Efter at have mindet om princippet om fællesskabsrettens forrang konkluderede Supremo Tribunal Administrativo udtrykkeligt, at den udnytter muligheden for at støtte sig på den direkte vertikale virkning af et direktiv, som måtte være ukorrekt gennemført i national lovgivning, når der er tale om klare, fuldstændige, præcise og ubetingede bestemmelser. Under hensyn til de faktiske og retslige argumenter, der blev fremsat, godtog Supremo Tribunal Administrativo sagsøgerens argument om, at artikel 18, 24, 26 og 29 i direktiv 93/37/EØF var overtrådt, og annullerede den omtvistede beslutning uden at gennemgå de andre fremsatte argumenter for en annulation.

[218] Acórdãos Doutrinários do Supremo Tribunal Administrativo, XXXVIII, nr. 455, s. 1380-1390.

[219] Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54).

I sagen Gibson -v- East Riding of Yorkshire District Council [220] i Det Forenede Kongerige havde sagsøgeren, som var en timelønnet svømmelærerinde ansat af en regional myndighed, ikke kontraktlig ret til betalt ferie. På daværende tidspunkt var direktiv 93/104 [221] om tilrettelæggelse af arbejdstiden endnu ikke blevet gennemført i Det Forenede Kongerige, idet gennemførelsen først fandt sted med Working Time Regulations 1998, der trådte i kraft den 1. oktober 1998. Dommerne fra den lavere retsinstans havde konkluderet, at sagsøgeren ikke kunne påberåbe sig direktivet, da det ikke opfyldte de kriterier, der var fastsat i Domstolens retspraksis, for at give direktivet direkte virkning, fordi det drejede sig om en kompleks tekst med en række ligeledes komplekse undtagelser og afvigelser. I appelsagen afgjorde Employment Appeal Tribunal, at sagsøgeren havde ret til fire ugers betalt ferie i overensstemmelse med direktivets artikel 7 [222]. Efter at have mindet om principperne i sagen udtalte denne retsinstans, at artikel 7 var tilstrækkelig præcis og ubetinget til at have en direkte virkning, og at sagsøgeren kunne gøre artiklen gældende over for sagsøgte. Selv om den omtvistede kontrakt ikke indeholdt en bestemmelse om betalt ferie, var sagsøgerens kontraktlige rettigheder blevet ændret ved direktivet. Hvis direktivet var blevet gennemført inden for fristen, ville sagsøgeren nemlig have haft ret til betalt ferie. Som en offentlig myndighed kunne sagsøgte ikke gøre gældende, at dens manglende gennemførelse af direktivet kunne medføre et afslag på dens ansattes krav.

[220] Employment Appeal Tribunal, 3. februar 1999, Gibson v East Riding of Yorkshire District Council, Industrial Cases Reports, 1999, s. 622-630.

[221] Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307 af 13.12.1993, s. 18).

[222] Det hedder i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/104, at "Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle arbejdstagere får en årlig betalt ferie af mindst fire ugers varighed, i overensstemmelse med de kriterier for opnåelse og tildeling heraf, som er fastsat i national lovgivning og/eller praksis".

I sagen R -v- Secretary of State for Health and others, ex parte Imperial Tobacco Ltd and others [223] underkendte Court of Appeal en afgørelse fra High Court [224] om et forbud (injunction) rettet til Det Forenede Kongeriges regering mod at udarbejde bestemmelser om gennemførelse af direktiv 98/43 [225] under afventning af, at Domstolen udtalte sig om denne fællesskabsakts gyldighed [226]. Court of Appeal gav dog tobaksselskaberne udsættelse med hensyn til afgørelsens fuldbyrdelse, indtil House of Lords havde truffet sin afgørelse om deres anmodning om tilladelse til at anke [227]. Regeringen hævdede på den ene side, at appellen rejste grundlæggende forfatningsmæssige spørgsmål, og på den anden side at forbudskendelsen fra High Court satte en vigtig både national politik og fællesskabspolitik på spil, nemlig standsningen af reklamer for og sponsorering til fordel for tobaksvarer. Til gengæld gjorde tobaksselskaberne gældende, at direktivet var ugyldigt, fordi dets hovedmålsætning var en tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning inden for folkesundhed, hvor traktaten ikke gav fællesskabslovgiverne en sådan

kompetence. I en flertalsafgørelse udtalte Court of Appeal, at High Court fejlagtigt havde underkendt fællesskabsfremgangsmåden vedrørende foreløbige forholdsregler, især betingelserne for udsættelse af gennemførelse af en national forholdsregel som omtalt i dommen vedrørende Zuckerfabrik [228]. Hvad angik det første forhold vedrørende tilstedeværelsen af alvorlige tvivl om direktivets gyldighed, mente Court of Appeal, at den ikke inden for rammerne af en anmodning om foreløbige forholdsregler kunne gribe ind over Domstolens kompetence, når den erkendte, at tobaksselskaberne rådede over seriøse argumenter vedrørende direktivets gyldighed. Med hensyn til det andet forhold vedrørende nødvendigheden af at skulle konstatere en trussel om en alvorlig og uigenkaldelig retskrænkelser anså Court of Appeal, at selv om High Court korrekt havde bedømt krænkelserne til formentlig ikke at være uigenkaldelig, så havde den alligevel tillagt dette element den betydning, den skulle tillægge det i overensstemmelse med Fællesskabets retspraksis, da den ikke havde betragtet det som en betingelse for at træffe foreløbige forholdsregler. Da der ikke var konstateret en alvorlig og uigenkaldelig retskrænkelser, var betingelserne for at udstede en forbudskendelse ikke opfyldt. I øvrigt mente Court of Appeal, at en forbudskendelse som den, der var udstedt af High Court, forhindrede regeringen i at udøve sin handlefrihed på området inden for folkesundhed.

[223] Court of Appeal (England and Wales), 16. december 1999, R v Secretary of State for Health and others, ex parte Imperial Tobacco Ltd and others, The Times Law Reports 1999, s. 874-875. Dommens fulde ordlyd er ikke kommet os i hænde på nuværende tidspunkt.

[224] High Court (England and Wales), 29. oktober 1999, R v Secretary of State for Health and others, ex parte Imperial Tobacco Ltd and others, The Times Law Reports 1999, s. 792-793.

[225] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (EFT L 213 af 30.7.1998, s. 9).

[226] I denne forbindelse henviser Court of Appeal til den præjudicielle anmodning af 2. februar 1999 fra High Court, R v Secretary of State for Health and others, ex parte Imperial Tobacco Ltd and others, i sag C-74/99, der for øjeblikket er under behandling.

[227] Senere gav House of Lords tobaksselskaberne tilladelse til at anke og forlængede indtil videre fristen for fuldbyrdelse af afgørelsen fra Court of Appeal.

[228] Dom af 21. februar 1991, de forenede sager C-143/88 og C-92/89, Zuckerfabrik, Sml. s. I-415.

I Det Forenede Kongerige er Court of Appeal i sagen Marks & Spencer -v- Commissioners of Customs and Excise [229] blevet bedt om at udtale sig om det sjette momsdirektiv [230]. De fleste juridiske punkter i tvisten drejede sig om det sjette direktiv, der var korrekt gennemført, men som efterfølgende blev anvendt forkert. Da myndighederne erkendte dette, vedtog Det Forenede Kongerige regler med tilbagevirkende kraft over for skatteyderne. Under sagens behandling påberåbte Marks & Spencer sig, at Det Forenede Kongerige havde opkrævet moms i modstrid med det sjette direktiv, og at den tilbagevirkende kraft havde negative virkninger for skatteyderne, hvilket var i modstrid med de almindelige principper i fællesskabsretten. Court of Appeal afviste disse argumenter og baserede sig på en begrundelse fremsat af skattemyndighederne: når et direktiv er blevet korrekt gennemført, ophører det med at være en selvstændig juridisk kilde. Derfor kunne Marks & Spencer ikke direkte påberåbe sig det sjette direktiv og følgelig de almindelige principper i fællesskabsretten. Court of Appeal besluttede ikke desto mindre at fremsætte en række præjudicielle spørgsmål, som ikke vedrørte de ovennævnte argumenter.

[229] Simon's Tax Cases 1999, 205.

[230] Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Fjerde spørgsmål

I Tyskland har Landgericht Bonn i en dom af 16. april 1999 afsagt som led i en erstatningssag statueret, at et søgsmål vedrørende annullation af et direktiv ikke indvirker på forpligtelsen til at gennemføre det pågældende direktiv [231]. Forbundsrepublikken Tyskland var blevet sagsøgt af en investor om erstatning af det tab, som han mente at have lidt som følge af, at der ikke fandtes en indskudsgarantiordning, som der skulle i henhold til direktiv 94/19 [232]. Forbundsrepublikken

Tyskland gjorde gældende, at sagen om annullation af direktivet, der var anlagt ved Domstolen (som i mellemtiden resulterede i dom af 13. maj 1997 i sagen Tyskland/Parlamentet og Rådet [233]), ophævede forpligtelsen til at gennemføre direktivet, indtil Domstolen havde afsagt sin dom. Landgericht forkastede dette argument og nævnte, at EF-traktatens artikel 189 (nu EF-traktatens artikel 249) ikke fastsætter bestemmelser om en opsættende virkning. I øvrigt præciserede Landgericht, at eventuelle vanskeligheder med at genoprette den oprindelige situation, som kunne opstå som følge af, at et allerede gennemført direktiv blev annulleret, hørte under den pågældende medlemsstats egen retsorden og ikke indvirkede på forpligtelsen til at gennemføre et direktiv i henhold til Domstolens faste retspraksis, især dom af 8. oktober 1996, Dillenkofer [234]. Sluttelig anså Landgericht det ikke for at være nødvendigt at fremsætte et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, da den pågældende sag ikke drejede sig om fortolkning, men om anvendelse af EF-traktaten.

[231] Landgericht Bonn, Urteil vom 16. April 1999, 1 O 186/98, Zeitschrift für Wirtschaftsrecht 1999, 959-965 [= Wertpapier-Mitteilungen 1999, 1972-1978; Europäische Zeitschrift für Wirtschaftsrecht 1999, 732-736].

[232] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135 af 31.5.1993, s. 5).

[233] Sag C-233/94, Sml. s. I-2405.

[234] Sag C-178/94, Sml. s. I-4845.

I Belgien dømte Rechtbank van eerste aanleg Brussel [235] den belgiske stat til at betale sagsøgerne de krævede beløb som erstatning for det tab, de havde lidt som følge af en ufuldstændig gennemførelse i belgisk lovgivning af artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF [236] af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, hvori det bestemmes, at rejsearrangøren har pligt til at stille tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af forbrugeren. Rechtbank konstaterede, at på det tidspunkt, hvor rejsearrangøren, som sagsøgerne havde handlet med, blev erklæret konkurs, havde den belgiske stat ikke opfyldt forpligtelsen til at gennemføre ovennævnte direktivs artikel 7 korrekt, fuldstændigt og effektivt. Selv om loven af 16. februar 1994 til gennemførelse af direktivet var blevet vedtaget, var den kongelige anordning om bestemmelserne vedrørende anvendelse af garantiforpligtelsen, endnu ikke udfærdiget. Under henvisning til Domstolens dom i Francovich-sagen [237] erklærede Rechtbank, at de manglende foranstaltninger til gennemførelse af direktivet inden for den fastsatte frist i sig selv udgjorde en overtrædelse af fællesskabsretten og medfører erstatningsret til de skadelidte, for så vidt som virkningen af de i direktivet omhandlede forholdsregler vedrørende forbrugernes rettigheder kan fastslås, og at der er en årsagsforbindelse mellem statens manglende overholdelse af sine forpligtelser og skaden. Rechtbank præciserer sluttelig, at statens ansvar er baseret på fællesskabsretten, som går forud for national ret.

[235] Rechtbank van eerste aanleg Brussel, 9. september 1999, Consumentenrecht 1999, s. 305-317.

[236] EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

[237] Dom af 19. november 1991, de forenede sager C-6/90 og C-9/90, Sml. s. I-5357.

I Frankrig har Cour de cassation i en række domme [238] fundet, at artikel L.190, stk. 3, i Livre des procédures fiscales (skatteforvaltningslov), som fastsætter fristen for fremsættelse af klager [239], er forenelig med Fællesskabets retsorden, og at skattemyndighederne således kan henvise hertil for at afvise anmodninger om tilbagebetaling af registreringsafgift, der er erlagt på grundlag af artikel 812, stk. 1, punkt 1, og 816, stk. 1, punkt 2, i code général des impôts (skattelov). Domstolen kendte i en dom af 13. februar 1996 [240] disse bestemmelser for delvis uforenelige med direktiv 69/335 [241], idet Domstolen afslog at begrænse deres virkninger tidsmæssigt set. Cour de cassation afviste ankemålene under henvisning til en dom af 15. september 1998 [242], hvori Domstolen bekræfter, at den omstændighed, at den har afsagt en præjudiciel dom vedrørende fortolkningen af en fællesskabsretlig bestemmelse, men ikke har begrænset dommens tidsmæssige virkninger, ikke berører en medlemsstats ret til at afskære tilbagebetalingskrav vedrørende afgifter, der er opkrævet i strid med den pågældende bestemmelse, under henvisning til en national, præklusiv frist.

[238] Cour de cassation, chambre commerciale, domme af 19. oktober 1999, Directeur général des impôts/ Sologest SA, nr. 1560 P; Société nationale des Etablissements Piot Pneu SA/Services fiscaux de l'Isère, nr. 1558 P; Directeur général des impôts et Ministère de l'Economie, des Finances et de l'Industrie/SA Behm, nr. 1561 D.

[239] Denne bestemmelse sigter mod klager baseret på manglende overensstemmelse mellem den anvendte retsregel for skatteansættelse og en højere retsregel, når den manglende overensstemmelse er afsløret gennem en domstolsafgørelse.

[240] Domstolens dom af 13. februar 1996, C-197/94, Société Bautiaa, Sml. s. I-505. Se også dom afsagt af Cour de cassation, chambre commerciale, af 9. juli 1996, Direction générale des impôts/SA Etablissements Touillet, hvori art. 812, stk. 1, pkt 1, i code général des impôts erklæres for delvis uforenelig med direktiv 65/335. I to andre sager havde Cour de cassation delvis ophævet domme afsagt af domstole i første instans, for så vidt som de havde afgjort, at registreringsafgiften på 3%, som var opkrævet i henhold til art. 812, stk. 1, pkt. 1, i code général des impôts, skulle tilbagebetales, hvor direktiv 69/335 tillader opkrævning af afgifter på højst 1% [Cour de cassation, chambre commerciale, domme af 23. februar 1999, Direction générale des impôts/Société Thelu, og af 12. januar 1999, Direction générale des impôts/Société financière atlantic (SOFIA)].

[241] Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter (EFT L 269 af 3.10.1969, s. 12).

[242] Domstolens dom af 15. september 1998, sag C-231/96, Edilizia Industriale Siderurgica Srl (Edis)/ Ministero delle Finanze, Sml. s. I-4951.

Cour de cassation henviste endvidere til dom af 2. december 1997 [243], hvori Domstolen mindede om, at det tilkommer hver medlemsstat i sin interne retsorden at fastsætte processuelle regler for sager om tilbagesøgning af urigtigt erlagte beløb, når der ikke er udstedt fællesskabsbestemmelser på området, dog således at disse bestemmelser ikke må være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret, og at de i praksis ikke må gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Fællesskabets retsorden, selv om sådanne frister, når de er udløbet, medfører, at sagen helt eller delvis afvises [244].

[243] Domstolens dom af 2. december 1997, C-188/95, Fantask, Sml. s. I-6783.

[244] Det skal nævnes, at Tribunal de Grande Instance de Béthune i en sag om længden af tilbagebetalingsperioden har stillet Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende lovligheden af artikel L.190 i Livre des procédures fiscales (sag C-88/99, SA Roquette Frères/Direction des Services fiscaux, for øjeblikket under behandling).

I Italien har Pretura di Milano imødekommet en anmodning om erstatning fra en arbejder i en virksomhed, som var blevet overført i den forstand, der er omhandlet i direktiv 77/187 [245] om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter. Sagsøgeren ønskede at få den italienske stat til at betale de beløb, som den ville have opkrævet af den erhvervende virksomhed, hvis direktivet var blevet gennemført inden for den fastsatte frist. Fordi direktivet ikke var blevet gennemført på tidspunktet for virksomhedens overførsel, som fandt sted efter udløbet af gennemførelsesfristen, var sagsøgeren blevet afskediget i stedet for kunne nyde godt af stadig at have rettigheder i henhold til arbejdsoverenskomsten som sikret gennem direktiv 77/187.

[245] Rådets direktiv af 14. februar 1977 (EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26).

Skønt dommen [246] i sine konklusioner dømmer den italienske stat til at betale sagsøgeren de krævede beløb i skadeserstatning og rente for ikke at have gennemført et direktiv, fremgår det dog af præmisserne, at Pretura di Milano ikke udtrykkeligt konkluderer på grundlag af Domstolens dom i Francovich-sagen, men nøjes med at konstatere, at det pågældende direktiv på den ene side ikke var gennemført på det omstridte tidspunkt [247], og at de nationale bestemmelser, som i mellemtiden var vedtaget, på den anden side ikke var i overensstemmelse med direktivet.

[246] Dom afsagt af Pretura di Milano den 14. juli 1998 i sagen vedrørende Foderetti/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Orientamenti della Giurisprudenza del Lavoro, 1999, s. 133-135.

[247] Den Italienske Republik gennemførte direktiv 77/187 ved artikel 47 i lov nr. 428 af 29. december 1990 (GURI af 12.01.1991, Suppl. ord.) om foranstaltninger til fuldbyrdelse af

forpligtelserne som følge af Italiens medlemskab af De Europæiske Fællesskaber ("Legge comunitaria").

I Det Forenede Kongerige har House of Lords i sagen R -v- Secretary of State for Transport, ex parte Factortame and others [248] stadfæstet en afgørelse truffet af High Court om regeringens ansvar i forbindelse med en overtrædelse af fællesskabsretten. Sagsøgerne var spanske statsborgere, som ejede og/eller fiskede fra fiskekuttere, og som både over for de engelske domstole [249] og over for Domstolen [250] havde fastslået, at Merchant Shipping Act 1988, som med henblik på indregistrering af en fiskekutter i Det Forenede Kongerige indeholdt betingelser for bådens ejeres, rederes og besætnings nationalitet, bopæl og domicil, overtrådte fællesskabsprincippet om ikke at forskelsbehandle på grund af nationalitet. Senere indledte sagsøgerne en sag ved High Court om skadeserstatning mod Det Forenede Kongeriges regering for tab forårsaget af ovennævnte lov.

[248] House of Lords, 28. oktober 1999, R v Secretary of State for Transport, ex parte Factortame and others, The Weekly Law Reports, 1999, Vol. 3, 1062-1090.

[249] House of Lords, 9. juli 1990, R v Secretary of State for Transport, ex parte Factortame and others, The Law Reports, Appeal Cases, 1991, Vol. 1, s. 603.

[250] Domme af 4. oktober 1991, C-246/89, Kommissionen/Det Forenede Kongerige, Sml. s. I-4585, og af 25. juli 1991, C-221/89, Queen/Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd e.a., Sml. s. I-3905.

High Court [251] mente, at overtrædelsen af fællesskabsretten var tilstrækkeligt kvalificeret på baggrund af Domstolens retspraksis [252] til at give sagsøgerne ret til erstatning for det lidt tab. Secretary of State's efterfølgende appel mod denne afgørelse blev afvist af Court of Appeal [253]. House of Lords, der derpå fik forelagt sagen, stadfæstede afgørelsen truffet af High Court og statuerede, at bevidst vedtagelse af en lov, som indebærer forskelsbehandling på grund af nationalitet, og som uundgåeligt er en overtrædelse af traktatens artikel 52 (nu EF-traktatens artikel 43), er en klar overtrædelse, som ikke er berettiget og derfor er så kvalificeret, at den giver ret til et erstatningssøgsmål.

[251] High Court (England and Wales), 31. juli 1997, R v Secretary of State for Transport, ex parte Factortame, Common Market Law Reports, 1998, Vol. 1, 1353-1429.

[252] Domstolens dom af 5. marts 1996, de forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, Sml. s. I-1029.

[253] Court of Appeal (England and Wales), 8. april 1998, R v Secretary of State for Transport, ex parte Factortame, Common Market Law Reports, 1998, Vol. 3, 912-918.

Ligeledes i Det Forenede Kongerige havde sagsøgeren i sagen R -v- Department of Social Security, ex parte Scullion [254], en 63 år gammel kvinde, i 1986 fået afslag på en ydelse, der er beregnet på personer, som plejer en invalid (invalid care allowance), og som udbetales på den betingelse, at personen havde ret til denne ydelse inden pensionsalderen, som var 60 år for kvinder og 65 år for mænd. Sammen med andre personer i samme situation havde hun appelleret denne beslutning. Efter Domstolens dom i Thomas-sagen [255], hvor Domstolen havde erklæret, at en sådan forskelsbehandling kun ville være berettiget i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a) i direktiv 79/7 [256], hvis den nødvendigvis og objektivt var knyttet til forskellen i pensionsalderen, havde House of Lords [257] i mellemtiden stadfæstet en afgørelse fra Court of Appeal [258] om, at aldersforskellen mellem mænd og kvinder, som er omfattet af de nationale regler om denne ydelse, var uforenelig med direktivet. Social Security Appeal Tribunal gennemgik på ny anmodningerne i Scullion-sagen og afsagde dom om, at sagsøgeren havde haft ret til den nævnte ydelse fra 1985. Da hun allerede modtog alderspension, bevirkede de nationale regler for samtidig udbetaling af visse ydelser dog, at hun ikke også havde ret til den nævnte ydelse, men derimod til den plejegyldtgørelse (carer's premium), der var blevet indført i 1990. Sagsøgeren krævede derfor erstatning fra Secretary of State for den lidt skade på grund af dennes overtrædelse af sine forpligtelser til at gennemføre direktivet. Hun fik efterbetalt godtgørelsen fra 1990. Imidlertid har et afslag fra Secretary of State på betaling af renter af beløbet været genstand for en ansøgning om retslig kontrol (application for judicial review) ved High Court.

[254] High Court (England and Wales), 30. juli 1999, R v Department of Social Security, ex parte Scullion, Common Market Law Reports, 1999, Vol. 3, 798-819.

[255] Dom af 30. marts 1993, C-328/91, Thomas m.fl., Sml. s. I-1247.

[256] Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24). Det hedder i artikel 7, stk. 1, litra a), at direktivet ikke er til hinder for, at medlemsstaterne fra direktivets anvendelsesområde kan undtage fastsættelse af pensionsalderen for ydelse af alders- og arbejdsophørs pensioner og eventuelle følger heraf for andre ydelser.

[257] House of Lords, 27. juli 1993, Thomas and others v Secretary of State for Social Security.

[258] Court of Appeal (England and Wales), 31. juli 1990, Thomas v Chief Adjudication Officer and another, The Law Reports; Queen's Bench Division, 1991, Vol. 2, s. 164-195.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt overtrædelsen var tilstrækkeligt kvalificeret, pointerede High Court, at der inden for rammerne af de samlede overvejelser var taget hensyn til forskellige elementer. For det første var der intet, som tydede på, at regeringen havde indhentet juridiske råd om, hvorvidt forskellen i alder i forbindelse med ydelsens udbetaling faldt ind under anvendelsesområdet for direktivets artikel 7, stk. 1. For det andet havde det i direktivet omhandlede ligestillingsprincip en grundlæggende betydning. For det tredje var den pågældende ydelse beregnet på en særlig sårbar gruppe personer, således at regeringen måtte kunne forudse den skade, som sagsøgeren og andre i samme situation ville lide. For det fjerde havde regeringen til trods for Kommissionens holdning og Domstolens retspraksis ikke bedt om en formel udtalelse fra Kommissionen. Sluttelig, selv om direktivets artikel 7, stk. 1, litra a) giver en vis skønsmargen til medlemsstaterne, gælder det kun for fastsættelse af pensionsalderen og ikke for andre ydelser. Under disse omstændigheder afgjorde High Court i en dom med betydelige økonomiske konsekvenser på grund af antallet af berørte personer, at overtrædelsen af direktivet var tilstrækkelig kvalificeret, og at da de andre betingelser for erstatning var opfyldt, skulle Secretary of State betale sagsøgeren renter af de for sent udbetalte godtgørelser.

I Det Forenede Kongerige var der endvidere sagen *Re Burns's Application for Judicial Review* [259], hvor sagsøgeren under trussel om afskedigelse havde indvilliget i at arbejde på et hold, der arbejdede på natteskift, og senere bad om at blive forflyttet til et daghold. Efter at have fået afslag fra sin arbejdsgiver sagde hun op og gav helbreds-mæssige årsager som begrundelse. Efter at have konkluderet, at sagsøgeren var natarbejder, afgjorde High Court under anvendelse af *Dillenkofer-dommen* [260], at den manglende gennemførelse af direktiv 93/104 om tilrettelæggelse af arbejdstiden automatisk udgjorde en kvalificeret overtrædelse af fællesskabsretten og således bevirkede, at Det Forenede Kongerige var forpligtet til at betale erstatning for ethvert tab, som sagsøgeren måtte have lidt som følge heraf. Sagsøgeren havde dog i den foreliggende sag ikke bevist, at hvis hun havde kunnet støtte sig til gennemførelsesbestemmelserne om omsættelse i national lovgivning af de i direktivet omhandlede rettigheder, ville hun have kunnet forpligte sin arbejdsgiver til at forflytte hende til dagarbejde, hvorved hun ville have bevaret sit job.

[259] High Court (Northern Ireland), 15. marts 1999, *The Northern Ireland Law Reports*, 1999, s. 175-182.

[260] Dom af 8. oktober 1996, de forenede sager C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 og C-190/94, *Dillenkofer*, Sml. s. I-4845.

Femte spørgsmål

Det vil sluttelig være hensigtsmæssigt i forbindelse med denne oversigt at nævne to afgørelser, der er truffet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og som er af interesse for Fællesskabet.

Den første afgørelse [261] vedrører begrebet retfærdig rettergang i den i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention omhandlede betydning. For at kunne vurdere, om denne bestemmelse var overtrådt som følge af varigheden af forskellige civile søgsmål, der verserede ved græske domstole, afslog Menneskerettighedsdomstolen at tage hensyn til den periode, hvor søgsmålene var stillet i bero, efter at der i et af søgsmålene var forelagt et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, nemlig sag C-441/93 [262] *Pafitis m.fl. mod Trapeza Kentrikis Ellados A.E. m.fl.*, hvori Domstolen afsagde dom den 12. marts 1996.

[261] Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, dom af 26. februar 1998, *Pafitis/Grækenland*, *Revue universelle des Droits de l'Homme*, 1998, s. 140 ff.

[262] Sml. 1996, s. I-1347.

I punkt 95 i sin dom erklærer Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at:

Hvad angår sagen, der blev forelagt for De Europæiske Fællesskabers Domstol, bemærker Menneskerettighedsdomstolen, at byretten i Athen den 3. august 1993 besluttede at henvise den til Domstolen, som afsagde dom den 12. marts 1996. I denne periode blev behandlingen af alle søgsmålene sat i bero, hvilket medførte, at rettergangen blev forlænget med to år, syv måneder og ni dage. Menneskerettighedsdomstolen kan dog ikke tage dette i betragtning ved vurderingen af hvert enkelt søgsmåls varighed. Selv om forsinkelsen ved første øjekast kan forekomme forholdsvis lang, ville det være en krænkelse af de i EØF-traktatens artikel 177 fastsatte bestemmelser og af denne artikels overordnede mål.

I en dom af 18. februar 1999 [263] har Menneskerettighedsdomstolen fundet, at Det Forenede Kongerige har overtrådt artikel 3 i 1. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneske rettigheds konvention, hvorved de kontraherende parter forpligter sig til at afholde "frie, hemmelige valg" til "den lovgivende forsamling" ved, i overensstemmelse med bilag II i Akt om almindelige direkte valg af repræsentanterne i forsamlingen (bilag til Rådets beslutning 76/787), ikke at lade denne akt gælde for Gibraltar .

[263] Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Matthews/Det Forenede Kongerige. Journal des Tribunaux - Droit européen - 1999, s. 65 ff.

Domstolen erklærer:

at Det Europæiske Fællesskabs akter ikke kan angribes som sådan ved Domstolen, da Fællesskabet som sådan ikke er en af de kontraherende parter. Konventionen udelukker ikke, at der kan overføres kompetenceområder til internationale organisationer, forudsat at de gennem konventionen sikrede rettigheder fortsat anerkendes. En sådan overførsel fritager således ikke medlemsstaterne for ansvar.

I den foreliggende sag skulle overtrædelsen være opstået som følge af en kombination af et bilag til akten af 1976, som Det Forenede Kongerige har undertegnet, og udvidelsen af Europa-Parlamentets kompetence i henhold til Maastricht-traktaten. Rådets beslutning, akten af 1976 og Maastricht-traktaten er alle internationale instrumenter, som Det Forenede Kongerige frit har undertegnet eller godkendt. Faktisk kan akten af 1976 ikke angribes ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, da det ikke drejer sig om en almindelig fællesskabsretsakt, men om en traktat, der er indgået inden for rammerne af Fællesskabets retsorden. Maastricht-traktaten er heller ikke en fællesskabsretsakt, men en traktat, som er en revision af EØF-traktaten. Det Forenede Kongerige er sammen med alle de andre af Maastricht-traktatens kontraherende parter, materielt set ansvarlig for konsekvenserne af denne traktat i henhold til konventionens artikel 1 og navnlig i henhold til artikel 3 i Protokol nr. 1 (punkt 32 og 33).

Domstolen mener endvidere, at Det Forenede Kongerige skal anerkende, at Gibraltar har de i artikel 3 i Protokol nr. 1 nævnte rettigheder, uanset om det drejer sig om rent interne valg eller valg til Europa-Parlamentet (punkt 35), og at Europa-Parlamentet er tilstrækkeligt involveret i den specifikke lovgivningsproces, som fører til vedtagelse af akter i henhold til EF-traktatens artikel 189B og 189C, og i den almindelige demokratiske kontrol af Det Europæiske Fællesskabs aktiviteter til, at man kan betragte det som en del af "den lovgivende forsamling" for Gibraltar i den i artikel 3 i Protokol nr. 1 omhandlede forstand (punkt 54). Domstolen konkluderer, at det udgør en overtrædelse af ovennævnte artikel 3, at der ikke afholdes valg til Europa-Parlamentet i Gibraltar. Det skal nævnes, at to dommere var dissenterende.